

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2017

Núm. **99/fascicle 2**

Presidència
del Molt Honorable Sr. Baltasar Picornell i Lladó

Sessió celebrada els dies 24 i 25 d'octubre de 2017

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears..... [5324](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, diputades, bon dia diputats, membres del Govern. Passam a la segona sessió d'avui, dia 25 d'octubre.

Debat sobre l'orientació política general del Govern de les Illes Balears.

Passam a les intervencions dels grups parlamentaris que duraran trenta minuts cadascuna.

Passam a la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Gabriel Company.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, celebrem el segon debat d'aquesta legislatura sobre l'estat de la nostra comunitat autònoma, aquest debat hauria de respondre al seu anunciat, és a dir, l'anàlisi acurada de com transcorre l'acció de Govern i no hauria de ser un debat d'investidura, que és el que va semblar ahir de la seva intervenció, com si no duguéssim ja dos anys i mig de legislatura. Ens hauríem de preocupar així de revisar l'actuació del Govern i de comprovar si ha servit o no realment per millorar la vida dels ciutadans, tal com vostè ahir ens comentava.

Com a president del Partit Popular de les Illes Balears ja li vull deixar molt clar, Sra. Armengol, que jo no venc a combatre amb vostè, jo venc a debatre. Per tant, no hem de tenir més problemes que aquest.

(Alguns aplaudiments)

Perquè la política no ha de ser un camp de batalla sinó un punt de trobada on els partits de diferent ideologia...

(Remor de veus)

... siguin capaços d'arribar a acords en benefici de l'interès general, Sra. Armengol. No s'equivoqui, no som enemics polítics, baldament alguns sempre ho semblin, som adversaris polítics, i aquí és allà on hauríem de tornar la política, Sra. Armengol, a poder ser adversaris, però per poder confluir sempre en benefici dels interessos generals d'aquesta comunitat autònoma. Els ciutadans ens exigeixen la capacitat d'acordar el que és bo per a aquesta societat i també de recuperar aquesta essència de la política. I aquest, Sra. Armengol, de veres que és el meu veritable interès en aquest debat, i esper que també sigui el seu, per sobre de les diferències que lògicament puguem tenir sobre els diferents temes.

És tan important el que ahir va dir, Sra. Armengol, com el que també va callar i, com li he repetit, la nostra feina és de control del Govern, per això som a l'oposició, i la seva, en aquests moments, és la de governar i en aquest cas venir aquí a retre comptes de com va la comunitat autònoma.

Vostè ahir no va fer ni una sola menció a alguns dels problemes que té aquest govern i que tothom coneix, problemes importants. Ja la vàrem advertir a inici de la legislatura que

vostè havia triat el pitjor camí possible per tenir un govern estable, que li sortien els comptes de l'àritmètica, però que vostè ho tendria molt complicat i hauria de pagar un preu molt alt, com li passa, que governar una comunitat autònoma, Sra. Armengol, és molt més que ajuntar-se sense cap altre motiu ni projecte que intentar apartar el partit que ha guanyat les eleccions, en aquest cas el Partit Popular. I dos anys i mig després la realitat supera els pitjors auguris.

Passat l'equador de la legislatura, amb què ens trobam? Amb un govern que presumeix molt de diàleg, Sra. Armengol, però que persegueix moltes vegades a qui no pensa com ell; amb un govern que ven molt de consens, però que moltes vegades imposa; amb un govern que apel·la a la pluralitat, però que practica també massa vegades el sectarisme; un govern que segueix basant el seu discurs amb una falsa superioritat moral de l'esquerra.

Ara bé, Sra. Armengol, en el que sí vostè ha demostrat que és superior a tots els seus companys és en la gran habilitat a col·locar gent del PSIB-PSOE en els llocs claus d'aquesta comunitat autònoma, em referesc, em referesc a aquells llocs tan claus, i em referesc concretament al Sr. Diéguez, com a president del Consell Consultiu, independent de tota la vida; l'exconseller Manera, al capdavant del Consell Econòmic i Social, un altre independent de tota la vida, organismes que necessiten gent independent i de prestigi; l'exdiputada socialista Lourdes Aguiló, com a flamant directora de l'Advocacia de la Comunitat Autònoma. Tot això, Sra. Armengol, deu ser aquella radicalitat democràtica de la qual a vostè li agrada tant parlar-ne.

Queda per decidir el director de la flamant Oficina Anticorrupció, que fa més d'un any que la varen fundar, però que no teníem notícies fins la setmana passada, fins la setmana passada no vàrem arribar a saber res. Aquesta setmana passada hem pogut veure moltíssimes, moltíssimes, moltíssimes notícies que en certa manera el que fan és mostrar allà on vostè mateixa i la seva gent creu que tenen els punts febles. I quan la posin en marxa aquesta oficina anticorrupció, si és que algun dia ho arriben a fer, es dedicaran a investigar els casos que afecten a dia d'avui al seu govern, Sra. Armengol, o només ho faran amb coses que varen passar fa deu, dotze o catorze anys? Tornaran a investigar les carreteres d'Eivissa, Sra. Armengol o no?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Amb tot, Sra. Armengol, ha aconseguit la major instrumentalització política de l'administració que mai no haguem conegut en aquestes illes, i no té cap inconvenient a utilitzar els recursos públics, Sra. Armengol, per a la seva causa política personal, tot un exercici d'equitat, de radicalitat democràtica i de reequilibri, paraules que vostè va utilitzar ahir i que tant i tant li agraden, Sra. Armengol.

I parlant de democràcia li vull dir que no val situar-se en l'equidistància quan alguns pretenen botar-se l'estat de dret i fracturar el marc constitucional i la convivència democràtica que ens ha donat a Espanya els anys més pròspers de la seva història. Tampoc no val això, Sra. Armengol. Els ciutadans d'aquestes illes no es mereixen una presidenta que justifiqui els radicals en lloc d'alinear-se devora els garants del compliment

de les lleis. És fàcil el que va dir ahir, això que el diàleg és el principi més bell de la democràcia, però convindrà amb mi que aquest diàleg s'ha de realitzar en el marc de les lleis, dins l'estat de dret.

La circumstància històrica reclama altura de mires, el que està en joc és l'estat de dret i la democràcia espanyola que tots ens vàrem donar perquè la democràcia, la democràcia, Sra. Armengol, neix amb la llibertat, però es manté amb les lleis.

(Alguns aplaudiments)

El que passa... en aquests moments, Sra. Armengol, el repte passa per la unitat dels demòcrates en defensa de la Constitució d'Espanya i en defensa de la democràcia. Nosaltres hi som, Sra. Armengol, dins la Constitució, dins l'estat de dret. On és vostè, Sra. Armengol? I avui ens ho hauria de deixar ben clar, jo crec que és just que vostè ens digui si està dins el marc constitucional o està amb els que incompleixen les lleis.

Vostè, Sra. Armengol,...

(Remor de veus)

..., vol que la societat de les Illes Balears pateixi la confrontació i l'enfrontament que avui es pateix a Catalunya? Vostè ho vol en el futur? Vostè comparteix, Sra. Armengol, el que ha dit el seu vicepresident sobre que Espanya ha donat un cop d'estat i, a més, ho ha fet amb el suport del PSOE, del seu partit? Vostè això realment ho comparteix, Sra. Armengol?

Mirin, jo vull enviar missatge avui de tranquil·litat a tots els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs...

(Remor de veus)

... jo avui els vull dir que si governa el Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Prec silenci, per favor.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

... aquí no es farà cap referèndum il·legal d'independència a les Illes Balears.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I esper, i esper, Sra. Armengol, que vostè sigui capaç de dir el mateix.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Esper que vostè sigui capaç...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Disculpi, Sr. Company, esperi un momentet, per favor. Guardin silenci, per favor. Guardin silenci!

(Remor de veus)

Guardin silenci, per favor.

(Remor de veus)

Guardin silenci!

(Remor de veus)

Voleu guardar silenci, per favor!

Continui, Sr. Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Lament molt aquests nervis que hi ha en aquesta bancada de l'esquerra.

Però parlem del seu govern, Sra. Armengol, un govern que vostè va qualificar en la seva investidura com un equip unit, un sol equip -no sé si ara ho diria, però això és el que va dir- un govern que quan no es tracta de diferències en l'elaboració dels pressuposts, discuteixen de la creació de la Facultat de Medicina; un govern que, quan no es tracta de diferències en la regulació del lloguer de vacances, tenen unes discrepàncies grosses a través del BOIB amb l'exigència del català com a requisit o mèrit per entrar a l'administració pública; un govern que, quan no discuteixen vostès per l'impost de l'ecotaxa, es tiren dos mesos per elegir el president del Parlament perquè tots volen la cadira. Un govern molt unit, bé, més que unit, Sra. Armengol, diria aferrat, aferrat a la cadira. I que no és vera? O això també és un somni, Sra. Armengol?

I tots aquests casos generen inestabilitat i ahir, parlant d'inestabilitat, no en va parlar i té damunt la taula un assumpte de plena actualitat, i ahir va eludir parlar-ne, i n'haurem de parlar perquè parlem de com es troba la comunitat i de l'acció de govern, és el cas de corrupció que afecta el seu govern pels contractes adjudicats al guru electoral de MÉS.

Li varem dir en el seu dia que havien tancat la crisi en fals i que això acabaria per passar-li factura i, per desgràcia, els fets ens donen la raó, Sra. Armengol. I jo li vull demanar, Sra. Armengol, de veres, què diria vostè si això fos a l'inrevés? Si jo fos el president del Govern i vostè tengués... o jo tengués el vicepresident del Govern en la mateixa situació en què el té vostè? Què diria, Sra. Armengol, si vostè es giràs darrere i tengués el seu portaveu imputat?

Vostè, ja ho sabem el que diria i tots els seus socis també perquè vostè ja ens ho ha dit, Sra. Armengol,...

(Remor de veus)

..., però li vull dir amb caràcter positiu, en positiu, Sra. Armengol, vostè diu ara que el Sr. Barceló i el Sr. Alcover són presumptes innocents, i jo li dic que també, que són innocents fins que no es demostrï el contrari, i així nosaltres volem que sigui, Sra. Armengol. El problema és que quan afecta un cas determinat gent de l'esquerra vostès sempre els tracten com a presumptes innocents i quan el mateix cas afecta gent del nostre partit ja els tracten directament com a presumptes culpables o culpables. I jo li deman que canviem això, que canviem aquest discurs i que sumem.

Un altre dels aspectes que ha caracteritzat el seu govern en aquests dos primers anys ha estat el de les promeses incomplides. Aquí s'han ajuntat dos elements, Sra. Armengol: unes expectatives exagerades i moltes vegades plenes de demagògia, per una banda, i per l'altra, una manifesta incapacitat del seu govern per dur-ne moltes d'aquestes a terme.

Despertí del seu somni, Sra. Armengol, que ja du dos anys i mig de legislatura, i comenci a gestionar perquè si no arribarà el 2019 i encara seguirà somniant, és hora de posar-s'hi, anem-hi, Sra. Armengol.

Va prometre un pla per aturar els desnonaments els cent primers dies de legislatura i no en sabem absolutament res, l'únic que sabem és que ara vostès volen desnonar.

Va prometre un govern transparent, obert i participatiu i per això va crear una conselleria de transparència, quin és el resultat, Sra. Armengol? Dues conselleres fora, una imputada per corrupció i la conselleria dissolta.

En els dos primers anys de legislatura els nostres pagesos han passat a ser dels primers als darrers a cobrar les ajudes de la Política Agrària Comunitària. Vostè ahir se'n va vanagloriar, no vull parlar-ne més perquè m'agradaria tenir temps per parlar-ne amb vostè tranquil·lament a una taula, si vostè ho vol, quan vulgui, però, escolti, no em parli...

(Remor de veus)

... no em parli del que han fet amb els pagesos, per favor!, Sra. Armengol...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. (...), per favor.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. COMPANYY I BAUZÀ:

... si ens han passat als darrers d'Espanya, Sra. Armengol, per favor!

Un altre incompliment: que no s'oblidaria dels ajuntaments, que els donaria tot el suport necessari. Sra. Armengol, però si vostès a les primeres de canvi quan els ha hagut..., els ha fet fer projectes per tot l'impost del turisme sostenible i a l'hora de la veritat els ha pegat amb la porta als morros, Sra. Armengol, ni un.

Es va comprometre a posar en marxa les reformes necessàries per reduir l'abandonament i el fracàs escolar, i vostè té més de mil milions d'euros ara que a l'anterior legislatura i quina és la seva imatge? 122 barracons més, bé, no, aules modulars, amb aire condicionat, com ens va dir el conseller March. Però -escolti- el més greu és que seguim liderant el règim d'abandonament escolar, com ha sortit ara aquests dies.

Vostè va prometre que els pàrquings de Son Espases i de Can Misses serien gratuïts i si no els hi ha posat avui matí, ahir encara pagaven.

(Remor de veus)

Va dir que aplicarien mesures específiques per consolidar sectors tradicionals com el del calçat, cit literalment, i malauradament hem vist com s'ha hagut de tancar la fàbrica George d'Inca.

O també va dir que treballaria per impulsar sectors amb enorme potencial com el nàutic i l'únic que han fet, especialment des de la Conselleria de Medi Ambient, ha estat dimonitzar aquest sector.

Va parlar de fer d'aquest parlament el centre de la vida política i això sí que ho ha aconseguit, però no precisament per prestigiar-lo.

És clar, Sr. Armengol, amb aquest currículum d'incompliments, vostè vol que ens creguem tot el que va anunciar ahir? Per cert, Sra. Armengol, ho té consensuat, això, amb els seus socis o ho haurà de tornar matisar una vegada més en els pròxims dies?

També m'agradaria parlar-li d'una paraula que vostè predica molt, però que practica molt poc, que és el diàleg. En el que duem de legislatura, mentre vostè somniava amb unes Illes Balears millors, no hi ha hagut col·lectiu que no hagi manifestat la seva decepció, la seva frustració o el seu malestar amb les polítiques sense diàleg ni sense consens d'aquest govern, Sra. Armengol...

(Remor de veus)

..., ecologistes, metges, infermeres, sindicats d'educació, gent del camp, caçadors, sector nàutic, patronals i propietaris de lloguer turístic, la plataforma antidesnonaments, el sector hotelier, la petita i mitjana empresa, el sector de l'oli i la restauració...

(Alguns aplaudiments)

..., tots aquests col·lectius... li han dit i la majoria coincideixen en dues coses: el seu diagnòstic va per promeses incomplertes, per una banda, i per l'altra, que això del govern del diàleg i del consens ha quedat només en un eslògan, això és el que diuen ells, Sra. Armengol, no és el que li dic jo. I aquests col·lectius enfadats, Sra. Armengol, hi estan, tot i que l'economia va molt bé.

És evident, Sra. Armengol, que durant aquests darrers anys l'activitat econòmica de les Illes Balears ha experimentat una notable millora, des del Partit Popular ja li puc dir que nosaltres n'estam ben contents i satisfets, de fet, si m'ho permet sense que s'enfadin, li diré que de forma molt humil ens en sentim molt coresponsables, que això vagi bé, Sra. Armengol,...

(Remor de veus)

..., moltíssim...

(Alguns aplaudiments)

..., perquè vostès, Sra. Armengol, vostès ens deixaren el Consell de Mallorca en fallida i el Govern en fallida...

(Remor de veus)

..., si fos una empresa el seu Consell de Mallorca estava en fallida, vostè no pagava des de feia un any -des de feia un any-, Sra. Armengol, i aquesta memòria tan selectiva no l'ha de tenir, agafi-ho com una experiència seva vital, no ho ha de tornar fer això, Sra. Armengol, no ho faci...

(Alguns aplaudiments)

..., canviï la seva manera de gestionar.

No s'equivoqui, Sra. Armengol, repassi els BOIB del que han publicat vostès i vostè s'adonarà que hi ha tingut molt poc a veure en aquesta millora en l'economia; vostè va trobar un vaixell que ja anava -com va dir- a velocitat de creuer, hi va, però el vaixell que ens trobarem nosaltres no tenia motors i estava més de mig enfonsat, i no en vull parlar més, però almenys li vull enviar aquest missatge, no em digui que ara tot va bé gràcies que vostè va agafar el Govern i va sortir el sol.

(Remor de veus)

A dia d'avui, Sra. Armengol, vostè gestiona aquest govern amb més de mil milions d'euros que els que teníem a la passada legislatura i això vostè ho ha d'agrair a l'esforç dels ciutadans i a les empreses de Balears, i gràcies també a les iniciatives que en el seu moment el Partit Popular va prendre, tant a nivell autonòmic com a nivell nacional. Però els herois, per emprar una paraula que vostè emprava ahir, Sra. Armengol, els herois que vostè avui pugui gaudir d'aquesta bonança econòmica són precisament els ciutadans i les empreses que es varen adaptar i que varen patir moltíssim, però varen superar una dificultat que en la democràcia no havíem trobat mai, la pitjor crisi de la història de la democràcia, aquells són els herois i no vostè, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

Mil milions d'euros, Sra. Armengol, és una xifra prou important, històrica diria jo, però la realitat és que molts de ciutadans es pregunten en què s'ha notat que el govern disposi ara de mil milions d'euros més, perquè mil milions d'euros més, Sra. Armengol, i li ho dic amb ànim constructiu, amb mil milions d'euros més no hi hauria d'haver 122 barracons; amb mil milions d'euros més que té vostè ara, Sra. Armengol, no hi

hauria d'haver alumnes amb mobilitat reduïda sense acompanyant, no hi hauria d'haver alumnes amb necessitats especials sense professors d'atenció especial, perquè ara pot vostè, ara té mil milions més d'euros...

(Remor de veus)

..., ara, amb mil milions d'euros més no s'entén que se suprimeixin alguns serveis...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

..., com el PROPER per a la promoció d'autonomia de personal de persones dependents; amb mil milions d'euros més que té vostè ara que els que teníem nosaltres no és admissible que la única mesura per fidelitzar metges sigui allotjar-los en habitacions d'hospital al mòdic preu de 450 euros cada mes; amb mil d'euros més, Sra. Armengol, que són molts doblers els que té vostè, no s'entén que hagin reduït un 31% les freqüències de tren; amb mil milions d'euros més no s'entén que no inverteixin a millorar les deficientes xarxes de depuració i aigua que tenim, si totes les inversions que tenen en depuradores noves vénen de la nostra època, Sra. Armengol, no n'ha posada cap ni una, vostè...

(Remor de veus)

... -no-, vostè inaugura les que nosaltres posàrem, és que no fa res més, i, si no, digui'm quines, Sra. Armengol.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Viu de l'herència, que, gràcies a Déu, va ser bona per a vostè, Sra. Armengol, no igual podem dir nosaltres. I podria seguir, perquè n'hi ha molts més de casos, Sra. Armengol, que, tenint mil milions d'euros més, es podrien haver fet.

Vivim un moment històric de creixement econòmic, nosaltres ja sabem que a l'any 2010 no varen saber gestionar la crisi, de fet la varen agreujar, no vull recordar el pressupost d'aquell govern, el 2010, mil milions més de despesa que d'ingressos; el 2011, mil milions més de despeses que d'ingressos, ens els deixaren prorrogats; però el que veiem ara, Sra. Armengol, és que no saben gestionar l'èxit, miri, no s'espantin pel creixement econòmic, no els espanti, per redistribuir la riquesa que vostè vol redistribuir qualcú l'ha de generar, i això es fa fomentant l'economia, Sra. Armengol, això es fa gestionant l'èxit, no destruint les polítiques econòmiques que han donat molts resultats, just pel fet que el Partit Popular les va posar en marxa. Vostè ha de superar aquesta fase també, Sra. Armengol, el que va fer el Partit Popular no pot ser sempre tot dolent, vostè ho ha de superar, perquè és bo per als ciutadans de les Illes Balears que vostè ho superi, torni a la centralitat política, bé, torni no, vengui a la centralitat política, perquè vostè no hi ha estat mai.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, deixin de criminalitzar els sectors econòmics que ens han permès assolir l'èxit, deixin d'alimentar dubtes sobre la figura dels empresaris de grans, de mitjans i de petits, perquè són aquests els que contribueixen a generar riquesa i llocs d'ocupació, desterrin aquesta política que tenen vostès de prohibir, de fer moratòries quan no saben què han de fer; al seu govern se'l coneix en el carrer com el govern de la prohibició, prohibició, prohibició!, passin a gestionar, no els faci por, i si no saben el que han de fer, esperi, ho miri, i després es posi en marxa. Tenen lleis que les tenen de fa dos anys aturades, perquè no saben què han de fer i perquè veuen que estaven més o manco ben fetes, i ara li sap greu.

(Remor de veus)

Sra. Armengol, abandoni aquesta política, abandoni el no és no que vostè i el Sr. Sánchez han posat de moda i vengui al sí és sí del Partit Popular, nosaltres volem estar amb vostès.

(Algunes aplaudiments)

Sra. Armengol, els hem aprovat un caramull de lleis que vostè no hagués estat capaç d'aprovar-les si les hagués presentades el Partit Popular, i aquí jo també li deman una passa, Sra. Armengol, abandoni aquesta manera de fer política dels darrers vint anys que ha dut als polítics a ser enfora de la societat i que vegin que som capaços d'asseure'ns, de dialogar...

(Remor de veus)

... i de cercar coses en benefici de la societat, faci aquesta passa, practiqui de veres el diàleg i els consens, a nosaltres ens hi trobarà, abandoni el "hooliganisme" d'alguns dels seus, que no deixen de fer de hooligans, Sra. Armengol, que els té aquí darrera, des de fa massa anys que són en política fent el mateix "hooliganisme", vengui a una política... -el té dues bancades darrera-...

(Remor de veus)

..., vengui a una situació de normalitat, Sra. Armengol, ja sé que a aquesta persona la paguen per fer aquest paper, que és molt trist, vostè no ha de fer aquest paper, no té per què haver-lo de fer el paper; vostè faci un paper que li correspon i que crec que, sincerament, Sra. Armengol, es troba molt més a gust i s'hi trobaria molt més còmoda. Jo crec que vostè té moltes coses positives i té coses que fa bé, i a mi no em cau cap anell ni un per dir-li-ho, el contrari, a mi no m'importa, quan jo sigui president del Govern no m'importarà gens dir: això ho va fer la Sra. Armengol, no m'importarà gens!

(Algunes aplaudiments)

Sra. Armengol, és el que vol la gent, és el que vol la gent, el que vol aquest govern de la gent, de què vostè tant en parla, que siguem capaços d'asseure'ns.

Parlam ara de la gestió d'aquest govern amb el principal sector productiu de les nostres illes, gestió que deixa molt a desitjar, però això passa també quan vostè decideix, Sra.

Armengol, deixar el turisme en les mans d'un partit antiturisme, com és MÉS.

(Algunes rialles i remor de veus)

El model turístic d'aquest govern s'ha reduït a parlar d'una subjectiva percepció de saturació, no és seriós, Sra. Armengol, que des del Govern s'abanderi el missatge que ens sobren turistes i que el turisme és dolent, és una plaga que consumeix territori, és una plaga que ens asfixia, és una plaga que ens condemna a viure pitjor, això són els missatges que, directament o indirectament, surten dels socis de govern; Sra. Armengol, a això no hi podem jugar, és massa seriós i ens hi jugam massa economia com per trobar-nos dins aquests discursos, hem de ser molt clars en això, Sra. Armengol.

El seu govern, i molts d'aquests que l'enrevolten, volen els doblers que genera el turisme, però les volen sense els turistes, i això no és possible, Sra. Armengol.

(Algunes aplaudiments)

Li varem oferir un pacte pel turisme al principi de la legislatura, jo mateix li vaig reiterar públicament aquest estiu, i la seva resposta quina va ser? Una llei Frankenstein, com va dir el Sr. Barceló.

I m'agradaria parlar de la resta de sectors, com li he dit abans, i m'agradaria que ens poguéssim asseure i aportar la nostra part, perquè representam una part molt important de la societat de les Illes Balears, Sra. Armengol, per tant, m'agradaria que en les seves polítiques aquesta part s'hi veiés reflectida. Citi'm a una reunió i parlarem en profunditat d'educació, parlarem en profunditat de la llei de família, que nosaltres li hem presentat; parlarem...

(Remor de veus)

... d'altres sectors, d'agricultura, de comerç, d'indústria.

Ja li hem demostrat el total suport en el règim especial del finançament de les Illes Balears, en el règim especial de les Illes Balears, vostè ho sap, des d'un primer moment que li hem dit que sí, perquè creiem que és bo per a la comunitat autònoma i perquè és just i necessari i perquè tenim unes dificultats que ens les han de compensar perquè la nostra gent pugui competir amb les empreses amb igualtat de condicions, no en volem més, només necessitam igualtat de condicions, els nostres empresaris tendran cura de tota la resta.

I amb el sistema de finançament ja ho sap, hi hem de fer feina tots, el Partit Popular, el PSOE i també Ciutadans, Partit Popular i Ciutadans no abastam, vostè té molta feina a fer per convèncer la seva gent.

Sra. Armengol, avui els ciutadans, com li he dit, ens demanen que els polítics siguem capaços de recuperar l'essència de la política que és donar solucions als problemes de la societat i administrar amb eficàcia i transparència recursos públics. La gent ens demana que siguem capaços d'entendre'ns i d'arribar a acords en benefici de l'interès general. Avui, Sra. Armengol, li torn oferir un pacte, en benefici de tots els

ciutadans de les Illes, perquè ara sí que pot, ha arribat el moment de compensar als ciutadans i a les empreses de les Illes Balears el notable esforç que han fet durant els darrers anys per sortir d'aquesta crisi econòmica, per això li vull anunciar que el Grup Parlamentari Popular d'aquest parlament està disposat a votar-li a favor els pressuposts per a l'any 2018, si vostè, Sra. Armengol, dins el tràmit d'esmenes pacte amb nosaltres una reforma tributària que impliqui una baixada d'imposts al es classes mitjanes i baixes.

(Alguns aplaudiments)

Perquè ara es pot, Sra. Armengol, ara es pot, té mil milions d'euros més. Ahir va anunciar un parell de mesures fiscals per fomentar l'accés a l'habitatge, nosaltres les ho votarem, i com no els ho hem de votar!, si li vàrem presentar dues esmenes, la 16383 i la 16369, als pressuposts del 2017, precisament: "Deducció autonòmica per a determinades inversions en millora de la sostenibilitat, habitatge habitual. Deducció autonòmica per les despeses ocasionades per l'estança i desplaçament d'estudiants de les Illes Balears que cursen els seus estudis fora de la seva illa", esmenes del Partit Popular, Sra. Armengol, que, curiosament, en el *Diari de Sessions*, de desembre del 2016, vostès varen tombar, vostès no les volgueren aquestes,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., i ara me les presenta com a gran cosa. Però miri, Sra. Armengol, és igual, els ho votarem, com altres mesures que es va apropiat, que no eren seves, els ho votarem, tot el que sigui bo per als ciutadans de les Illes Balears li votarem.

Miri, facem un pacte, Sra. Armengol, anul·li l'increment de l'ecotaxa per al 2018 i la redueixi en un 95%, per desestacionalitzar, que vostè vol això per al turisme, en temporada baixa. Redueixi la tributació de l'Impost sobre successions i donacions, és prou injust, moltes vegades, quan la gent ha estalviat durant tota la vida que els toqui pagar segons quins impostos, però molt especialment als grups 3 i 4, que són aquells que es deixen herències entre germans, d'oncles a nebots o entre gent sense parentiu directe, aquesta gent ha de pagar uns impostos que són quasi confiscatoris, vostè ho sap, Sra. Armengol, i molts d'aquests no poden ni tan sols, res, rebre l'herència, faci feina aquí.

Redueixi al 4% l'Impost sobre transmissions patrimonials per als ciutadans que adquireixin el seu primer habitatge habitual per davall d'un preu màxim, això torna ser una mesura per fomentar que la gent tenguí accés a l'habitatge, el passi al 4%.

Incrementí, pel que fa a l'IRPF, les actuals deduccions per lloguer d'habitatge i per adquisició de llibres de text. I en creï de noves com, per exemple, una mesura per deducció per a empreses, per a escoletes -perdó.

Sra. Armengol, vostè disposa de més de mil milions d'euros més de pressupost que la passada legislatura i enguany tindrà 450 euros més d'ingressos que l'any passat. Rebaixar els impostos de les rendes mitjanes i baixes és una forma de redistribuir la riquesa, passi de les paraules als fets. Amb el que

duem de legislatura, com ja li he dit, quan el seu govern ha fet propostes justes i necessàries els hem donat suport, Sra. Armengol, hem estat junts per aprovar la Llei d'igualtat, la Llei d'indústria, la Llei de recuperació de persones desaparegudes, la Llei LGTBI, mesures contra la violència masclista, tot i que encara les víctimes per aquesta xacra són molt preocupants. Hem fet feina junts i hem aconseguit amb el suport de Madrid combatre el Xylella des de la contenció, i vostè sap que ens té devora per a tot el règim especial de les Illes Balears.

Ara li oferc el suport dels nostres 19 diputats del principal grup parlamentari d'aquesta cambra per arribar a un acord positiu per a tots els ciutadans, estic segur que, a més, s'hi ajuntaran altres formacions, ara sí que es pot, pacti amb nosaltres aquesta reforma fiscal a la baixa, en benefici de tots els ciutadans, Sra. Armengol, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera, l'esperam amb els braços ben oberts!

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Company. Té la paraula la presidenta del Govern, Francina Armengol.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, president, bon dia a tots i a totes, diputats i diputades. Deia ahir, i repetesc, que la força més important de la política és el diàleg, és la contraposició d'idees, és el parlamentarisme, és contraposar projectes polítics, és defensar amb força el projecte que un defensa per a la ciutadania a la qual ha de servir, i poder-la contraposar al model que defensen altres grups polítics, i jo ahir vaig venir aquí, Sr. Company, com fa... durant més de dos anys fa aquest govern cada dia a explicar un projecte per al nostre petit país, un projecte de present i de futur, un projecte que es treballa gràcies a la feina i al pensament i a la il·lusió de milers i milers de ciutadans que ho han projectat a la passada legislatura, que ho defensaren amb força els partits polítics des de l'oposició aquí, i en el carrer moltíssims ciutadans, i que ho defensaren amb força dia 24 de maig, i que ha fet possible néixer un govern, amb el suport de diferents forces polítiques a les quals vull agrair aquesta possibilitat de fer una política diferent, en el fons i en la forma, en aquesta comunitat autònoma, i vàrem dibuixar un projecte en el qual creiem.

I què creiem nosaltres? Que les Illes Balears poden ser molt millors de futur, que s'ho mereixen els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra i que ho volem treballar amb ells dia a dia, des del diàleg, des del consens, des de la participació, que ha tornat renéixer, precisament, Sr. Company, amb aquest govern, gràcies que aquest govern ha tornat possibilitar el fet de parlar, el fet de participar, el fet de dialogar amb tothom, entre la ciutadania, entre els grups polítics, entre les entitats que els representen, o no se'n recorden vostès que els sindicats no entraven en el Consolat de la Mar durant quatre anys? O no se'n recorden vostès que varen eliminar tots els òrgans de

participació d'aquestes illes, el Consell Econòmic i Social, el Consell Social de la Llengua Catalana, el consell...

(Alguns aplaudiments)

..., tots, tots, tots els àmbits de participació. Per tant, per a nosaltres és fonamental escoltar la gent i prendre decisions junts i junts caminar cap al futur que volem.

I vaig dibuixar aquest projecte de país amb una economia sòlida que ens ha de permetre redistribuir millor la riquesa, amb uns serveis públics a l'alçada que mereixen els ciutadans, amb uns serveis públics que garanteixin la qualitat de vida per a tothom, amb uns serveis públics que puguin garantir la teva pròpia formació i el teu propi futur i que la gent pugui somniar, sí, i pugui aconseguir els seus somnis, és molt important, Sr. Company. O vostè per als seus fills no somnia el millor?

Doncs tots els pares i mares tenen dret que hi hagi una administració que pugui garantir el millor per als seus fills, i per això invertim en educació, per això invertim en formació, per això invertim en estudis superiors, per això invertim en sanitat, per això invertim en serveis socials, per això fem tot allò que vostès no feren, Sr. Company, aquesta és la realitat.

Jo vaig venir aquí i li deia: crec molt en el debat, crec molt en què els ciutadans mereixen saber què pensam cada un i què volem fer cada un amb els seus doblers, que són seus els doblers públics, i vàrem explicar un projecte, que és el que defensam amb força i que l'aplicam, no el parlem, l'aplicam, i no sé si no em va escoltar molt bé, Sr. Company, però hi ha moltíssima execució feta de tot el que jo ahir li vaig explicar, precisament coses que vostès ens varen deixar molt empastanagades. Per tant, hi ha gestió, hi ha projecte de present i de futur.

I jo tenia moltes ganes de debatre amb vostè, moltíssimes, crec que ho he expressat cada vegada...

(Remor de veus)

..., i tenia moltes ganes perquè crec que els ciutadans en democràcia es mereixen poder comparar els projectes, poder comparar quin projecte en aquest moment defensa l'esquerra en aquestes illes per governar i quin projecte defensa la dreta, quin projecte té vostè de país. I tenia moltes ganes d'arribar a aquest debat i contraposar públicament els dos models, sí, perquè els ciutadans s'ho mereixen...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, per favor.

(Remor de veus i petita cridòria)

Sra. Prohens. Guardin silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Quan parla un vol parlar l'altra des de..., quan agafa el micro, l'altra em crida des de baix, quan no agafa el micròfon l'altre, l'altra... ens hem de...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., ens hem d'aclarir, ens hem d'aclarir.

És clar que es tracta d'això, es tracta d'un debat on el Govern rendeix comptes, amb vostès, amb tots els grups parlamentaris i sobretot amb els ciutadans, amb els que són a ca seva, i els explicam què fem amb els seus doblers públics i què volem fer de futur, però també serveix un debat polític per poder contraposar projectes. I jo tenia aquesta il·lusió, som una dona utòpica i pensava que avui pujaria el Sr. Company, a la fi, a la tribuna i ens explicaria quin projecte defensa el PP per a les Illes Balears, per separar-se de Bauzá i quin projecte de futur té.

(Remor de veus)

Bé, idò, ni una proposta, Sr. Company, ni una proposta, no m'ha fet ni una proposta.

(Remor de veus)

I aprofundim, aprofundim en el model de país que defensam cada un, amb el projecte que podem defensar nosaltres, que jo he explicat i que vostè no m'ha ni combatut ni dir el contrari, no sé què ha dit del projecte que jo vaig defensar, per tant si ara està totalment d'acord amb el que fem no sé si vostè està ben ubicat, Sr. Company, perquè no m'ha...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., no m'ha criticat en absolut res del projecte que jo li vaig defensar, ni ha estat capaç de plantejar una alternativa al nostre govern.

(Remor de veus)

Per defensar on som, a quin moment ens movem, Sr. Company, què li hem de dir? Les xifres econòmiques són clares, Sr. Company, almanco no ha negat una realitat, el segon trimestre del 17 creixem en un 3,9%. Empreses obertes des que vostès no hi són en aquestes illes se n'han obert 900 més; l'índex de producció industrial en els seus darrers dos anys decreixia un 3,3%, ara creix un 2,7% en positiu; les exportacions, des que vostès no hi són, han augmentat en 835 milions d'euros; tot això se'ns ha traslladat en ocupació, som la segona comunitat autònoma on més cau l'atur, menys aturats en el setembre, per primera vegada, després de la crisi.

Ens hem consolidat com la única amb nivells d'ocupació superiors que abans de la crisi, tenim 47.000 treballadors més, els números són molt clars. Per tant, jo no seré tan agosarada com vostè, de dir: l'economia va com un tir, però tenim una economia sòlida, consolidada, que va creixent, que no només ho diem nosaltres, que ho diu la CAEB, que ho diu tothom.

Però què diu aquest govern en el model de projecte de país que defensa? Que no ens és suficient, que si això només s'aguanta amb les xifres macroeconòmiques i si això només es reparteix en alguns no ens és suficient, que el que per a nosaltres és important és que la riquesa es redistribueixi, i per això fem política pública, per això la fem, cosa que vostès no feien, Sr. Company.

Per això fem i defensam una política fiscal valenta i compromesa, i la política fiscal valenta i compromesa és que qui més té més aportí al sistema, perquè hem de ser solidaris amb aquells molts de ciutadans i ciutadanes que no tenen per arribar.

I Sr. Company, qui va pujar els impostos, tots, a les classes mitjanes i treballadores, qui va pujar l'IVA turístic, qui, des del Govern d'Espanya, ha pujat tots els impostos possibles a les taxes són vostès, o sigui que els sermons els faci al Sr. Montoro.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, sí, volem redistribuir riquesa i ho volem fer des d'una política fiscal valenta. També ho volem fer des d'una millora dels serveis públics i per això hi apostam. I ajudar, impulsar que els empresaris reparteixin beneficis, veig que no n'ha dit ni una paraula i ho trobo important: quin paper troba vostè que ha de jugar l'acció pública respecte de qüestions com la redistribució de la riquesa? Hem viscut una època, la seva, governant, que deien que el govern no havia d'intervenir, que allò que era de negociació col·lectiva era d'empresaris i treballadors, que el govern s'havia de posar de costat. En tot cas, quan nosaltres aquí demanàvem que el govern es manifestés a favor dels sous dels treballadors, sempre ens varen dir que no. Bé, idò, les coses han canviat, el meu govern fa el possible i farà l'impossible perquè els beneficis arribin a tothom i si podem mitjançar per aconseguir millores com les que s'han aconseguit, gràcies a la generositat d'empresaris i treballadors, amb el conveni de comerç i en el conveni d'hoteleria, que suposarà que el 40% dels assalariats de les Illes Balears milloren les seves condicions econòmiques, nosaltres estam contents. Vostè, Sr. Company, què pensa d'això?

(Alguns aplaudiments)

I com volem millorar la nostra economia? Nosaltres diem: des del pacte i des de l'acord, per això ho fem junts amb empresaris i sindicats, pactes per la competitivitat. Vostès varen eliminar aquesta figura d'acordar políticament amb agents socials les polítiques que es volien fer. Jo li dic, el model de comunitat autònoma que nosaltres defensam és el d'economia compartida, per tant, pactar, dialogar amb la gent, escoltar i saber cap on volem tirar.

I em diu vostè, i jo ho vaig dir ahir, el turisme és el motor de creixement econòmic d'aquestes illes, però li afegesc jo, ens ha de servir com a palanca per incentivar altres sectors econòmics. I la diferència entre vostès i nosaltres és que el que diem nosaltres ho fem. Vostès feren el contrari, Sr. Company, ara deien..., vostè diu: hem d'allargar temporada turística; jo no només ho dic, ho hem fet: qui ha eliminat la promoció turística del sol i platja? Nosaltres. Vostès anaven a FITUR i mostraven

com a illes de Formentera unes illes del Carib i ens costava milions d'euros.

(Alguns aplaudiments)

Això és el que feien vostès, això ha desaparegut del mapa. Nosaltres, des de l'acord promocionam altres productes turístics i hem aconseguit allargar temporada turística i això dóna més estabilitat laboral. I nosaltres volem un turisme de qualitat i l'impulsam amb productes nous i per això farem coses com la llei del tot inclòs en aquest Parlament. El Partit Popular hi està d'acord o no hi està d'acord amb això, a regular el tot inclòs?

I passem al més gros, el lloguer de vacances. Sr. Company, és realment al·lucinant la seva posició, per no dir una altra cosa, vostès ens deixaren una llei, com no sé com la qualificaria, cerqui l'adjectiu que vostè vulgui, una llei que deia clarament que es prohibia el lloguer de vacances a tots els plurifamiliars de les Illes Balears, això és el que vostès feren. I els grans amants de la seguretat jurídica digueren: però els que tenguem un pis llogat a turistes, no passeu pena, feu el que trobeu, nosaltres mirarem cap a un altre costat. Aquesta és la política sempre del Partit Popular, mirar cap a un altre costat i no afrontar els problemes. I nosaltres fem tot el contrari, som valents, sí, i afrontam els problemes d'arrel i sabem cap on volem anar i prenem decisions, consensuades o no, però les prenem, després d'escoltar la ciutadania, després d'escoltar la ciutadania...

(Remor de veus)

..., sí, senyors!

I hem dit, nosaltres volem que hi hagi possibilitat de lloguer de vacances, sí, amb unes condicions de regulació i amb unes condicions de qualitat, i volem intentar que això interfereixi al màxim amb el problema que tenen els residents d'aquestes illes de tenir un habitatge i de poder competir en preu. I per això prenem mesures fiscals respecte de l'habitatge i per això hem regulat la Llei de lloguer de vacances. Ara, Sr. Company, m'explicarà quin projecte vostè per a aquesta terra? M'ho explicarà? Perquè, és clar, quan es reuneix amb uns, els diu que està en contra dels plurifamiliars, segons amb quins altres es reuneix, els diu que hi està a favor, perquè tal vegada pensa que El Pi li pot arrabassar quatre vots. Això és el que fa vostè, no sabem cap on anam, no sabem cap on anam amb vostès! Nosaltres ho tenim clar, tenim una llei aprovada i sabem cap on volem anar.

(Alguns aplaudiments)

Amb model turístic, amb model econòmic..., i una altra qüestió important en temes turístics, que vostè només ha mencionat per disminuir. És un pas important, perquè el Partit Popular durant anys va renegar moltíssim en aquell moment de l'ecotaxa, avui en dia de l'Impost de Turisme Sostenible. He d'entendre, per les paraules del Sr. Company, que estan d'acord en l'Impost de Turisme Sostenible, perquè ens ha dit que el modulàssim, no que l'eliminàssim. Ho he entès bé, Sr. Company? Crec que és important que la gent ho sàpiga, perquè si el Sr. Matas, fa 10 anys, no ens hagués eliminat l'ecotaxa, els

ciutadans haurien vist mil milions d'euros invertits en aquestes illes i tendríem unes illes millors de les que tenim.

I la nostra proposta és, efectivament, volem que els turistes siguin solidaris amb la terra que els atén, que els rep i que sabem que necessitam d'aquesta inversió per poder fer coses importants: el cicle d'aigua, per poder apostar pel patrimoni, per la innovació, per la cultura, per poder apostar per la formació, per sectors emergents, per tantes i tantes coses que, sense l'Impost de Turisme Sostenible, no tendríem. Per tant, la nostra proposta és, efectivament, en el pressupost de l'any 2018 la doblarem en temporada alta, perquè en aquests moments les necessitats que tenen els ciutadans d'aquestes illes s'han de sufragar també des d'aquesta aportació solidària del turista, que en res, en res no minva la competitivitat del sector, sinó tot el contrari, les xifres econòmiques que li explicava evidentment palenquegen aquesta política del Govern.

El nostre projecte de comunitat autònoma es basa en què el turisme és el motor de creixement, però que necessitam diversificar economia i que és molt important, és molt important apostar per la indústria, és molt important apostar per l'economia del coneixement d'una forma seriosa i realista; és important apostar per altres nínxols d'ocupació, com per exemple aplicant seriosament la Llei de dependència, creant llocs de feina qualificats i això és un sector molt important per a nosaltres; o per les energies netes i això dóna llocs de treball; o per les polítiques mediambientals i això dóna llocs de treball i de qualitat.

Ni una paraula del Pla d'indústria, és clar, vostès feren tot el contrari, per primera vegada s'ajuda a la internacionalització de les empreses; per primera vegada ajudam amb subvencions públiques, amb ajudes públiques a la modernització de les empreses; per primera vegada apostam de forma decidida pel petit i mitjà comerç, per la petita i mitjana empresa, perquè vostès només apostaren per les grans superfícies en aquestes illes. Ha canviat de posició el Partit Popular, sí o no? Està d'acord amb aquesta política de diversificació econòmica? Convendria que ho sabéssim.

Està d'acord amb l'aposta de l'economia del coneixement i de la innovació? No me n'ha dit ni una paraula, quan és fonamental. Si volem somiar unes illes millors, l'economia s'ha de lligar sí o sí, Sr. Company, a la innovació, a la recerca, al desenvolupament, s'ha de lligar sí o sí al coneixement. Vostè ni una paraula, el partit majoritari de l'oposició ni una paraula d'aquest tema, em sembla molt greu. Perquè vàrem anunciar un Pla d'innovació i de ciència potent, perquè fem mesures potents, la Facultat de Medicina, que a vostè només li mereix una rialla, és una aposta seriosa i potent per la innovació en aquestes illes, sí. L'aposta pels clústers és una aposta potent; retornar les subvencions a les empreses que vostès varen eliminar, és una aposta potent, de creure en la gent que, efectivament, té somnis que milloren la nostra vida del dia a dia i el nostre futur. Està d'acord o no amb la desgravació fiscal de les empreses innovadores? Crec que és important que ho diguem, sí senyor ara! Quan era conseller les va llevar, les va llevar totes! Clar, és que hem de saber de què anam!

(Alguns aplaudiments)

Hem de saber què defensam! Hem de ser mínimament coherents! Hauríem de ser mínimament coherents! Està d'acord o no que haguem canviat la RIS3? Perquè quan vostès governaven la RIS3 només afectava el turisme, nosaltres hem anat a sector emergents, estratègics, a tot el que fa referència a l'economia de la mar, a tot el que farà referència a l'economia de la salut, a tot el que fa referència a cultura, hi estan d'acord o no? Perquè és una aposta seva diferent de la que fem nosaltres, perquè creiem en unes Illes Balears diferents de futur i això és el que jo intent explicar-li.

I una qüestió que jo no he sentit en el seu discurs, és veritat que vostè té un temps i jo en tenc un altre, és veritat, és veritat,...

(Remor de veus)

..., però es pot parlar de segons què molt de temps i de segons què menys temps, cada un tria les seves prioritats, i jo, de polítiques actives d'ocupació no n'he sentit ni una paraula, i em pareix un poc greu. Perquè, és clar, vostès prengueren la decisió, en els temps pitjors de la crisi, que tot allò que era des de l'administració pública reforçar aquells que pitjor ho passaven prengueren la decisió d'eliminar-ho. Dràstica, Sr. Company, dràstica, això ha estat la política del Partit Popular a Espanya i a les Illes Balears quan han governat, que quan la gent més necessitava l'administració pública vostès menys l'esquena li donaren..., més l'esquena donaren a la gent, i aquest govern ha fet tot el contrari: hem recuperat els doblers que vostès varen perdre en Garantia Juvenil, hem apostat en polítiques valentes per als menors de 30 anys, per als joves; hem apostat en polítiques valentes per als majors de 45 anys, per a les dones, sí, que estan donant sortida a molta gent que si no hi és l'administració no té forma d'entrar en el mercat laboral.

I li ho deia abans, l'economia puja, sí, i nosaltres estam obsessionats en el fet que això arribi a tothom, i per això feim polítiques actives d'ocupació, amb valentia, amb força, amb convenciment, amb idees, amb idees; i amb ganes, i per això ahir li explicava un pla nou dels 30 als 45 anys. A vostè li pareix interessant o li pareix interessant?, li pareix que hem d'anar per aquesta línia de la política pública o segueix pensant en les retallades i l'austeritat mal entesa, que és la que vostè va aplicar?, amb molta il·lusió i amb moltes ganes, perquè jo el vaig seguir, aquí. Vostè mai, mai no es va contraposar al que li deia el seu cap, mai. Vostè va defensar sempre aquesta forma de fer política, de retallar i de deixar a l'estacada moltes persones molt febles.

(Remor de veus)

I anem en positiu. Si ara vostès estan d'acord que els doblers públics s'han d'invertir en aquells que més ho necessiten, que hem de fer la palanca per fer possible una societat més igualitària, més equitativa, ens ajudarà a tombar la reforma laboral?, perquè si no hi hagués la reforma laboral espanyola en aquest moment els nostres treballadors tendrien més força. Necessitam aquesta força dels sindicats; ha vist quan l'han tenguda a segons quins convenis, com ha anat de bé? Idò resulta que per exemple les dones de la neteja no tendran aquesta força dins el conveni. Necessitam que els convenis

d'empresa no passin per damunt de la negociació col·lectiva i per això necessitem tombar la reforma laboral. Hi és o no hi és, amb els treballadors d'aquesta terra?

(Alguns aplaudiments)

I quan parlem de les persones, que és el centre de decisió d'aquest govern, a nosaltres ens apassiona això, fer feina per la gent; vostès estaven apassionats per les retallades, pel número, pels indicadors econòmics... Nosaltres no, per la gent, i quan parlem de la gent, perquè la gent pugui viure en bones condicions necessitem, a part de tot el que li he dit, una economia diversificada, una economia que creï llocs de feina, que els llocs de feina siguin més estables, que això pugui arribar a tothom, necessitem, evidentment, que els recursos que tenim puguin servir per garantir una qualitat de vida, i parl d'energia, que vostè no n'ha dit ni una paraula i que és fonamental per a una comunitat com la nostra, que és tan dependent de la península i de la Unió Europea en termes energètics. És molt important saber on és el Partit Popular; vostè em diu que no somniï però jo li dic que no somniï, jo aplic una millora de futur per als ciutadans.

Vostè creu que serà millor Balears en el futur amb energies netes o no? Si ho creu, està d'acord amb el Pla de transició energètica que hem explicat al ministeri i que depèn d'ells? Ens ajudarà en això, ja que governen els seus a Madrid? Perquè governen els seus, a Madrid, Sr. Company. Estan d'acord que hem de tancar Es Murterar, sí o no?; estan d'acord a substituir el fueloil per gas natural a Maó, sí o no? Si hi estam d'acord, tenim el seu suport, Partit Popular, per anar a Madrid amb més força a defensar allò que serà bo per a les Illes Balears de futur? Perquè vostès feren tot el contrari: ni un parc fotovoltaic, ni plaques solars als edificis públics... Tota aquesta política que s'està fent ara vostès no la feren, feren el contrari, incentivaren més un altre tipus d'energies. Idò anam aquí.

Estam d'acord o no que puguem millorar i substituir de forma progressiva per energies netes? Si hi estam supòs que ens donaran suport a una llei de canvi climàtic que ha de ser pionera a tot l'Estat i que això dibuixa un camí de futur que volem per a aquestes illes; és el nostre projecte, és el nostre projecte, Sr. Company, pensant en els nostres fills i en els nostres néts?

Està d'acord o no que en aquesta línia hem fet feina per avançar tots els terminis, i gràcies a la bona feina també de fons europeus, per electrificar la via ferroviària? No. Vostè?, vostè no va fer res, vostès ens ho va deixar, com quasi tot, ben empastanagadet. No, no, no, no, no, Sr. Company, no hem d'oblidar la gestió de cada un, i vostè té una responsabilitat molt important; vostè, en temes de transport públic i sobretot de tren, té una herència... complicadeta de defensar. Va anar a Madrid i va acotar el cap, i va abandonar 300 milions d'euros, 300 milions d'euros, ni més ni manco, d'un conveni ferroviari just per als ciutadans d'aquestes illes, vostè el va abandonar...

(Alguns aplaudiments)

...i no va ser capaç de prioritzar per a res la inversió en tren en aquestes illes, per a res. Qui electrificarà tota la xarxa en

aquesta legislatura és aquest govern que vostè diu que no gestiona però que ja ho està fent.

(Alguns aplaudiments)

I si estam d'acord amb el transport, vostè sap que al ministre Montoro, entre altres coses, li hem presentat la necessària aposta perquè en els pressuposts generals de 2018, que nosaltres ja aprovam divendres, el seu govern de Madrid no sé quan els aprovarà, però si els aprova hi ha d'haver el 75% de descompte per a ciutadans de les Illes Balears entre les illes i la península. Què farà el Partit Popular de Balears?, està d'acord o no està d'acord amb aquesta proposta per als ciutadans d'aquestes illes? El meu govern i el grup ho defensan amb força.

(Alguns aplaudiments)

I si parlàvem de recursos escassos, l'aigua n'és un, i qui ha canviat la cultura de la política de l'aigua?, qui ha treballat amb ajuntaments i consells per fer polítiques d'estalvi? Qui ha estat capaç de tornar a reviuire els indicadors per saber quan hi ha sequera o quan no, i com hem d'actuar? No, no em faci així, perquè és molt trist això; varen eliminar tots els indicadors, i sense investigació, sense ciència, sense coneixement no hi ha present ni futur, Sr. Company, no n'hi ha, no n'hi ha!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, una vegada saber com estam i assumir que hi havia sequera a Eivissa i que vostès no ho varen voler veure, vàrem actuar, sí, i hem actuat posant en marxa les dessaladores, totes, i hem connectat les que no hi estaven. Tot això vostès no ho feren, ens ho varen deixar en una situació complicadíssima de negociació a Madrid, que, per cert, dirà a la Sra. Tejerina que ens deixi de fer pagar el que ens deuen? Perquè, clar... No, no, jo sé el que tenim firmat, i el que tenim firmat és que és just i necessari que el Govern d'Espanya pagui als ciutadans d'aquestes illes allò que els deu, això és el que just i necessari: dessaladores, depuradores i xarxes de connexió, i tant que sé el que tenim firmat!

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Per tant, sí, hem recepcionat la dessaladora de Santa Eulària i la de Ciutadella, hem fet l'anell de connexió a Eivissa... A Eivissa saben ben bé com estaven amb vostès i com estan, ho saben ben bé, i saben com s'ha aconseguit l'aigua i com no, i ja hem arribat a altres pobles amb les connexions; i hem fet feina, sí, amb aigua en alta i en sanejament, i amb aigua en alta -sí té la que a vostè no li agrada- podem dur l'aigua al llevant de Mallorca, i això no és interessant?, no li pareix interessant?, jo crec que és una cosa ben feta i ben positiva i ben planificada. Sap què passa?, que de vostè no vàrem trobar res planificat. Clar, ara nosaltres...; ho he dit moltes, destruir és molt fàcil, és molt fàcil; construir és molt difícil, i per construir has de planificar bé el futur que vols, i en això estam.

I després no sé si he entès bé que es tornava a apropiat de Talamanca. Sr. Company, deixem de fer el ridícul, deixem de fer el ridícul...

(Remor de veus)

Idò la meua imaginació m'ho haurà dit. És igual, idò n'hi parlaré jo, és igual.

(Alguns aplaudiments)

És igual, idò n'hi parlaré jo, li pareix bé que n'hi parli jo?

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor. Guardin silenci. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

N'hi puc parlar jo, no? Ho ha dit moltes vegades, ho ha dit moltes vegades. Aquest govern ha estat el que s'ha compromès amb la cultura de l'aigua i amb la política d'aigua, i ha invertit el que no hi havia invertit, i sobretot ha invertit en manteniment de les instal·lacions, que estaven en molt mal estat perquè vostès varen deixar d'invertir en una cosa bàsica i que després tornar a posar en funcionament és molt complicat, i de la mentida feren una forma de fer política, i de les promeses falses feren una forma de fer política que ha fet molt de mal a aquesta ciutadania, a part de la crispació. Els enganys es paguen cars, Sr. Company, i vostès anaren a Eivissa i digueren que tenien un projecte i que tenien una partida pressupostària i no era vera, i qui ho ha resolt és el conseller Vicenç Vidal, fent feina dia a dia i l'emissari de Talamanca ja és una realitat, gràcies a aquest govern que vostè diu que no executa.

(Alguns aplaudiments)

Efectivament, vostè avui m'ha parlat poc d'agricultura, i ho agaf que efectivament hi ha poc a criticar...

(Remor de veus)

..., perquè, Sr. Company, supòs que entendrà que jo posi en valor una cosa que és important, efectivament, el suport al nostre sector primari, i que aquest govern és el primer que en la història ha pogut dotar amb 146 milions d'euros el PDR i que hem incorporat joves al sector rural i que hem fet una aposta per les cooperatives...

(Se sent una veu de fons que diu: "És molt gros")

És molt gros?

Nosaltres pensam, sí, vostè va fer una carta als reis, una carta als reis, qui ha posat els doblers és aquest govern perquè sense doblers, Sr. Company, als pagesos ja li poden contar cançons, però si no els pagam els doblers que vostè no va dotar no podríem pagar les subvencions que pagam, per tant, siguem seriosos i siguem realistes, siguem realistes.

(Alguns aplaudiments)

Efectivament, pagam la PAC i pagam el PDR i donam suport als pagesos en termes d'inundacions, de sequera i tal que el Govern d'Espanya els ha deixat tirats. I aquí volia anar, quan ens comprometem, Sr. Company? Vostè es compromet només a anar a veure el Govern d'Espanya quan pot fer de *vocero* de la ministra? Ara esper si li puc robar una notícia al Govern, però a l'hora de treballar pels interessos de la gent no el trobam. Per tant, sí que ho hem fet.

I amb el Xylella que vostè no va voler veure, o no va veure, les dues coses són imputables a vostè, hem actuat, i hem actuat amb responsabilitat, i jo agraesc a tothom que s'ha posat de la nostra part, també a vostè, Sr. Company, també a vostè, clar que sí, només faltaria.

I quan li parl de quin model de comunitat autònoma volem, de quin model de futur volem, li parl d'això, li parl de quina economia volem, li parl de com la gent pot treballar millor en aquesta terra, de com podem garantir la protecció del nostre paisatge i del nostre territori, que és fràgil, i de com podem garantir els drets dels nostres ciutadans, els drets que marca la Constitució Espanyola i els drets que marca el nostre Estatut d'Autonomia. I un que marca la Constitució Espanyola, però que és com a paper banyat per al Govern d'Espanya, és el d'habitatge, i n'hi he sentit parlar-ne molt poc i m'ha sorprès moltíssim, perquè ahir nosaltres vàrem fer una proposta ambiciosa d'un pla d'habitatge per a aquestes illes, un pla d'habitatge dotat amb 50 milions d'euros, un pla d'habitatge que culmina un canvi de política en habitatge públic; un pla d'habitatge que marca, per un costat, desgravacions fiscals per ajudar a aquells que tenen un habitatge i que el puguin treure del mercat de lloguer turístic i el puguin posar al mercat de lloguer residencial i, per altra part, un paquet de mesures per a aquella gent més vulnerable que necessita d'habitatge públic, com hem treballat durant aquests dos anys.

Vostè m'ha dit: li donaré suport a les desgravacions fiscals perquè jo ja les havia pensades. Bé, idò, m'ho deixa massa fàcil, m'ho deixa massa fàcil, Sr. Company,...

(Remor de veus)

..., vostè no és que està en el Govern del Sr. Bauzá, és que va ser el conseller d'Habitatge durant quatre anys, perquè vostè i el Sr. Gómez són els únics que varen sobreviure l'escabexina del Sr. Bauzá durant quatre anys i que, a més, després varen repetir a la seva llista autonòmica. Aquesta és una realitat que tenim damunt la taula. Bé, idò, el seu balanç en habitatge públic, el seu balanç, és menys dos. Això és la primera vegada que ha passat a la història, perquè tothom quan és conseller d'Habitatge fa habitatge públic, és el normal, és la seva feina; bé, idò, vostè és l'únic conseller que ha passat a la història perquè la seva suma final sigui un menys dos, perquè va ajuntar dos habitatges de protecció i va fer un arxiu, i va llevar habitatge públic en el moment de la crisi més dura on la gent necessitava l'habitatge.

(Alguns aplaudiments)

Això és la seva gestió. Nosaltres estam amb una altra aposta, amb una aposta de més de 400 habitatges nous a aquestes illes, i necessitam, els ciutadans necessiten que

aquesta política sigui continuada en el temps, perquè quan fem quatre anys de governs potents en temes d'habitatge i vénen vostès i es carreguen tota la política d'habitatge públic això va en deteriorament, evidentment, de tota la ciutadania. Va tenir un menys dos i es va dedicar a vendre solars públics d'habitatge.

I, és clar, que ara tinguem un hotel a primera línia d'un barri important de Palma és gràcies a vostè, un sòl públic per a habitatge públic el va vendre per fer un hotel a Palma. Això és la gestió de com estimava allò públic el Govern del Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

I ara em pot dir que ha canviat radicalment de parer i que estan en una altra fase, però tots els coneixem i les caretes ens les hem llevades fa molt de temps, Sr. Company, vostè la seva també, el coneixem bé, sabem què pensa, sabem com actua i sabem... ens agradaria saber quin projecte tenen perquè, sincerament, avui ha estat impossible d'explicar.

Li deia drets de ciutadania, nosaltres estam en això, hi som per protegir el dret dels ciutadans a l'habitatge i en aquesta línia tenim propostes que executam i que executarem de futur.

Quan parlem de les persones més vulnerables, no m'ha dit res de la política social que fa aquest govern, jo supòs que perquè deu ser incontestable, perquè, és clar, no referir-se que per primera vegada des de fa molts anys tenim un govern que fa residències públiques en aquestes illes, és que és molt important, no és important pensar en els nostres majors? No és important pensar que tenim una societat que envelleix? No és important pensar que tenim una societat que necessitarà més recursos sociosanitaris, que necessitarà més residències, que necessitarà més centres de dia, que necessita més ajuda d'atenció domiciliària? Bé, idò, tot això que és molt important amb vostès, no és que no ho planifiquessin com a nova residència, que no, és que varen deixar tapiats centres de dia i centres de serveis socials que estaven fets i que els varen tapiar les portes i varen impedir obrir al servei de la gent.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, la nostra proposta és avançar-nos al futur i per això hem multiplicat la nostra acció en aquests temes, i per això construïm cinc residències noves a les Illes Balears i per això ja hi ha 333 places de residència més i per això ja hi ha més de cent centres de dia i per això hem multiplicat per cinc l'ajuda a domicili, i en aquesta línia seguirem.

I de la renda social, ni una paraula, Sr. Company, ni una paraula. Un dret nou d'aquesta comunitat autònoma, pioner a tota Espanya, ara ens coneixen per això a Espanya i això és molt important, un dret de ciutadania per a les persones més febles,...

(Remor de veus)

... que són més de 5.000 que ja no estan totes soles, perquè en temps seu aquesta gent no tenia cap suport de l'administració pública. Nosaltres creiem en això, sí, creiem en els drets dels

ciutadans i creiem que tenen el dret a tenir aquesta garantia de l'administració pública. I en aquesta línia seguirem. Igual que seguirem concertant amb les entitats del tercer sector d'una forma exclusiva amb la nova llei que farà aquest govern.

Si parlem de serveis socials i parlem d'atenció a la cronicitat i parlem de centres sociosanitaris, evidentment tampoc ni una paraula de sanitat, Sr. Company, em sembla que només s'ha referit pels temes dels professionals. Bé, idò, és molt important que aquest govern hagi planificat tres inversions potentíssimes de futur com Son Dureta, com el Verge del Toro i com Can Misses vell. Això no mereix cap referència del Partit Popular?

(Alguns aplaudiments)

Això no mereix res al seu discurs, ni una parauleta? No mereix res el fet que tornem a tenir una sanitat universal de cara que tothom pugui gaudir d'una targeta sanitària? No mereix cap paraula que ja no hi hagi copagament per entrar en la nostra sanitat pública?

Els pensionistes que, per culpa del Govern Rajoy, encara han de pagar copagament hem deixat almanco que siguin els prestadors que eren del seu govern, perquè el pensionista quan anava a una farmàcia vostès els ho feien pagar tot i ja els ho tornarem d'aquí a dos anys. Això era la seva política, als més febles atacar-los i no ajudar-los des de l'administració pública.

I només m'ha parlat de sanitat quan parlàvem del pressupost i nosaltres tenim el pressupost més alt en sanitat. Escolti bé, Sr. Company, que és important, tendrem el pressupost més alt en sanitat, més alt en educació, més alt en serveis socials, sí, més alt en habitatge, sí, sap per què? Perquè tenim voluntat política de fer-ho...

(Algunes rialles i remor de veus)

... sí, sí...

(Remor de veus)

... -no, no, escoltin bé això, escoltin bé això-, no, mirin, primer de tot hem de saber sumar, perquè amb els doblers dos i dos són quatre, dos i dos són quatre, d'acord? Nosaltres tenim exactament des del seu darrer pressupost a ara 740 milions d'euros més, que no són mil, són 740, i 260 milions són molts de milions per equivocar-se amb aquesta suma, Sr. Company. Per tant, hauríem d'aclarir-nos, no en tenim mil més, en tenim 740 més, d'acord?

(Remor de veus)

740 més, escolti'm bé, dels 740 més... vostès, el Govern que governa Espanya, amb la regla de despesa, 200 milions d'euros que podríem invertir per als ciutadans d'aquestes illes en aquest pressupost no ho podem fer per la regla de despesa, i això és important, Sr. Company, en això, on estan vostès, en això on estan, on estan, estan en la política obstructiva del Sr. Montoro a les comunitats autònomes i també als ajuntaments que no els deixa gastar allò que ingressen justament del treball i l'esforç

dels ciutadans de la seva terra per retornar-los aquells doblers en benefici de política pública?

Nosaltres estam radicalment en contra -radicalment en contra- de la política de Montoro, no estam d'acord amb això, no hi estam; nosaltres trobam que el que els ciutadans paguen en aquesta terra s'ha de poder gastar en inversions per a ells i en aquesta línia treballam.

I em diu: no fem res, bé, idò tot això que li he explicat que fem és amb aquests doblers de més, perquè ara li diré una cosa, Sr. Company: no sé si recorda que del 2011 al 2015 vostès augmentaren el pressupost en 362 milions d'euros, en tengueren 362 més del que tenien quan varen començar a governar, i què varen fer? Aquesta sí que és grossa!, perquè varen retallar tot el que podien, varen acomiadar tots els professionals que podien...

(Alguns aplaudiments)

..., varen deixar la gent amb tots els drets menys que podien, què varen fer? Vostès estaven entregats a pagar als bancs i aquí només sortien a treure pit si el dèficit i si pagam... i això era la seva política, i si retallam..., varen fer rodes de premsa on treien pit que acomiadaven professionals de la salut, varen fer rodes de premsa on explicaven que tancarien hospitals, per tant, tots recordam on érem i on som.

(Remor de veus)

I després m'ha dit que nosaltres som radicals i radical és qui treu 100.000 persones al carrer per la crispació educativa que vostès varen provocar, i d'educació me n'ha parlat molt poquet.

Jo li he dit: projecte de futur, diversificació d'economia, aposta ferma per l'educació i formació, aposta ferma per tots els serveis públics necessaris per a la nostra gent. Bé, i d'educació és incontestable, Sr. Company, vostès ens varen deixar en una situació de crispació com mai, com mai!, com mai!, insultaven els docents i, per cert, ara tornen al mateix, és una cosa increïble, Sr. Company, és increïble. És increïble, ens deixaren una situació d'un solar no, un desert, en aquests termes, i em diu de diàleg? I em diu de diàleg?, Sr. Company, i què feren? I com aplicaren vostès?

Si els que hem dialogat, hem aconseguit una pau social a les escoles, amb moltes dificultats, perquè és normal que tenguessin una visió de l'administració pública tremenda després del seu govern i hem posat pressupost públic i hem retornat els professors que vostès varen acomiadar i en volem més, i hem apostat per la diversificació i hem apostat per una educació de qualitat i apostam per l'èxit educatiu. I ara es parla de la part pedagògica, de la innovació educativa, no es parla de la crispació que vostès havien muntat només per dèries ideològiques que vostè va compartir, Sr. Company, i hem invertit amb força i aquest estiu només 12 milions d'euros, i vostès en quatre anys 10, i què em conta de tot això? I no li importa aquest pas fonamental?

I jo li vaig demanar ahir una cosa que és bàsica per a aquesta terra: la pau educativa que ara hi ha necessita del suport de tothom per poder perllongar una educació de qualitat

per als nostres fills i per als nostres nets, i la comunitat educativa ens ha dit a crits: us heu de posar d'acord. I vàrem ser capaços, amb tota aquella crisi, durant quatre anys de fer un magnífic document com *Illes per un pacte* i de definir un model educatiu i nosaltres l'hem fet nostre i l'hem dut al Consell Escolar i està en aquesta cambra parlamentària.

Què farà el Partit Popular? No ha dit ni una paraula del pacte educatiu per a les Illes Balears i aquest és el pacte més important que defensa aquesta terra, Sr. Company, on seran vostès, amb la nostra comunitat educativa o segueixen en contra? Això és el que han de defensar.

(Alguns aplaudiments)

Bé, i no m'ha parlat de molts de temes que per a mi són importants, per al nostre govern són molt importants, no ens ha parlat de qüestions en les quals jo ahir vaig tornar insistir com el pacte contra les violències masclistes i la proposta que vàrem fer de...la...

(Remor de veus)

..., la proposta que vàrem fer..., la proposta que vàrem fer d'avançar en poder garantir feina a aquestes dones que han patit maltractament i en tot això crec que és important que avancem com la societat i que ho facem junts, i que junts siguem capaços de defensar aquestes propostes d'una societat més igualitària, més digna, més equitativa que crec que és el que necessiten els nostres conciutadans i les nostres conciutadanes.

I jo li he dit: nosaltres com a govern tenim aquest model de projecte de país, tenim aquest model de projecte de societat que volem construir junts, ho volem construir des del diàleg, des de l'aposta comuna, des de l'escolta activa, des de saber prendre decisions conjuntes, des de debatre i evidentment des de poder contraposar diferents models i ho volem fer des del diàleg, des de la transparència i des de l'honestat més radical, Sr. Company, més radical. I per això jo presidesc el Govern que s'ha posat les dosis més altes de compliment i per això per primera vegada en la història hi ha un codi ètic en aquesta comunitat autònoma i en aquest govern i, per això, per primera vegada es publica tot allò que vostès amagaven a la ciutadania i per això i sobretot actuam de forma molt diferent, Sr. Company.

I ahir li ho vaig explicar i li ho puc tornar a dir avui, quan hi ha alguna ombra d'alguna cosa que no estigui ben feta hi ha hagut dues opcions en aquesta terra: la seva i la nostra, i la nostra és actuar d'una forma immediata, assumint responsabilitats polítiques immediates, esbrinant-ho tot, mostrant-ho tot i ajudant la justícia...

(Remor de veus)

I, Sr. Company, ja poden... ja poden cridar, ja poden fer el que vulguin -ja poden fer el que vulguin-, ara bé, la reacció és absolutament diferent, no hi ha res a comparar, Sr. Company, res a comparar, res a comparar...

(Remor de veus)

I li diré més, poques lliçons, poques lliçons, i avui hauria de donar vostè..., quan la Fiscalia diu que està aclaparadorament contrastat que la Gürtel ha finançat la caixa B del Partit Popular a Espanya...

(Alguns aplaudiments)

..., i d'això no li he sentit dir ni una paraula, Sr. Company, perquè si parlem de corrupció, si parlem d'ètica, si parlem de transparència això també ho hauria de dir. I hauria de dir una altra cosa, perquè m'ha parlat aquí no com a portaveu del Grup Parlamentari Popular, sinó que m'ha parlat aquí com a president del Partit Popular de les Illes Balears, li ho diré clar: té una sentència en contra, fins que no tornin els 153.000 euros que deuen a les arque públiques per finançar la seva campanya electoral, no podem assumir lliçons, Sr. Company...

(Alguns aplaudiments)

..., i aquesta és la realitat. I nosaltres...

(Remor de veus)

... no som infal·libles a la raó, ens equivocam, però sabem reconèixer, sabem actuar amb responsabilitat i sabem prendre mesures perquè això no pugui tornar succeir...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

I una altra: la llei de l'Oficina Anticorrupció aquest govern l'ha feta, aquest govern l'ha feta...

(Remor de veus)

... i estam pendants que el Parlament triï el seu director i la separació entre executiu i legislatiu existeix, almanco per al nostre govern, no sé vostès que en pensen.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I acab, Sr. Company, vaig acabant, un altre tema que vostè ha volgut enfocar des de la radicalitat i jo li diré una cosa, Sr. Company, tots tenim una història política i tots hem fet discursos i hem explicat propostes i hem explicat idees i hem explicat com veiem les coses i com veiem les Illes Balears i com veiem Espanya, i a mi m'haurà sentit durant anys moltes vegades parlar d'això i parlar de la necessitat d'avançar cap a un estat federal i parlar de la necessitat de moure les lleis per adaptar-les a la realitat, m'ho ha sentit moltes vegades, jo som molt coherent amb el discurs, molt coherent, sempre he defensat el mateix davant qui sigui, perquè jo tenc criteri propi, Sr. Company, tenc criteri propi, i explico el que pens per a aquestes illes i el que pens que millor pot anar dins Espanya.

I em diu: som radical. Bé, idò, Sr. Company, una persona que demana diàleg és radical? Vostè creu que demanar diàleg és ser radical? Idò sí, jo deman diàleg, deman diàleg, deman diàleg...

(Alguns aplaudiments)

..., sí, Sr. Company, perquè és la força més grossa que té la democràcia i perquè sense diàleg no s'arreglarà el conflicte, Sr. Company...

(Continuen els aplaudiments)

..., no s'arreglarà, no s'arreglarà.

Deman diàleg, sí, diàleg...

(Remor de veus)

..., és clar, Sr. Company, no passi pena, jo soc una persona democràtica, radicalment...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Company.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francina Lluh Armengol i Socias):

..., democràtica, que entenc perfectament les lleis, que soc de les que les vol complir i les fa complir, no com vostès que li he explicat abans aprovaven una llei de lloguer de vacances i deien: però no l'acompleixin, no passa res si no compleixen la llei, si heu de fer qualche infracció la feu. Això eren vostès, qui té una Constitució que diu que l'habitatge és una obligació i no ho compleixen són vostès; qui té un Estatut d'Autonomia que diu que hi ha d'haver un règim especial i no el compleixen, són vostès. Jo sí que estic en això, sempre he estat en el compliment de la llei...

(Alguns aplaudiments)

... i sempre he dit, i sempre he dit que no es poden prendre decisions unilaterals i que no ho ha fet bé ni el Govern català, ni el Parlament català de botar-se la llei estatal i la catalana, és clar que no!, és clar que no, Sr. Company!, ara el conflicte és més potent...

(Alguns aplaudiments)

... ara el conflicte és més potent! I s'arregla des del diàleg i des de l'acord. I això és el que jo deman i mentre hi hagi una escletxa per poder arribar al diàleg i a l'acord, jo seré amb els milions i milions de ciutadans de tot Espanya que demanen que siguem capaços d'asseure a una taula i de trobar una sortida. A vostè l'he vist obsessionat amb Catalunya, jo estic obsessionada amb Balears...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., estic obsessionada amb Balears i vull una sortida bona per als meus ciutadans, sí. I acab amb això, estic obsessionada per Balears.

I com no hi hagi reformes importants a Espanya, tenim problemes, Sr. Company, no els tenim en aquest present, els té el futur, aquest que somniem nosaltres i que el volem millor per als nostres ciutadans. I si no hi ha forma que el Govern d'Espanya entengui d'una vegada per totes que som illes i que

això ens costa molt a les empreses, als ciutadans, a les administracions, si no són capaços d'entendre això, si no són capaços de fer-ho valer, si no són capaços que realment es compensi el fet insular, tendrem moltes dificultats.

O és que és just que els nostres estudiants tinguin pitjors problemes que els de la península o els de Canàries? No és just. O és just que el tinguin les administracions públiques i per tant, necessitam un fons d'insularitat, Sr. Company, en el règim especial, un fons d'insularitat. Hi està d'acord o no? Perquè jo ahir li vaig agrair el seu comportament, però vostè al final sap que hi haurà dues opcions, ho sap perquè els coneix els que governen a Madrid millor que jo, i ho sap, i ho sap. I ens plantejaran una proposta de règim especial, que podrà ser ambiciosa o no. No es conformi amb el 2015, no es quedi amb això, no es conformi amb una cosa que sigui poca cosa per als ciutadans de les Illes Balears, no es conformi en què no paguin el transport que mereixem, no es conformin en què els nostres empresaris segueixin sent poc competitius, no es conformi en què els nostres estudiants no tinguin les mateixes oportunitats, o que els nostres malalts i les nostres famílies no tinguin les mateixes oportunitats. Ja li dic, aquest arc parlamentari no es conformarà amb això, nosaltres serem valents i ho defensarem amb força, governi qui governi a Espanya. I voldria, Sr. Company, que vostès estiguessin al nostre costat encara que fos per una vegada, perquè s'ho mereixen els ciutadans d'aquesta terra i perquè s'ho mereix aquesta comunitat autònoma.

Igual que en això, el sistema de finançament autonòmic. No em digui que som jo que he de fer feina, jo la faig i tota, però qui governa és el Sr. Rajoy, desgraciadament, qui és president d'Espanya és el Sr. Rajoy, i que, des que és president d'Espanya, en sis anys ha mirat molt poquet per aquesta terra, Sr. Company, molt poquet per aquesta terra. Per tant, vostè també ens haurà d'ajudar d'una forma clara.

Sr. Company, m'ha dit que vol un pacte de pressuposts, m'ha dit que vol baixar els impostos, m'ha dit moltes coses, i jo li dic, Sr. Company, miri, hi ha dues qüestions que són fonamentals en aquestes illes, que tenim dos pactes en marxa, un és l'educatiu i l'altre és el de règim especial. Aquí els necessitam, la política econòmica que vostès entenen que s'ha d'aplicar en aquesta comunitat autònoma, sincerament, Sr. Company no la compartim.

Nosaltres seguim defensant en aquestes illes una política pública, que tenguim muscle i capacitat per apoderar la nostra ciutadania, per fer que els més febles tinguin els serveis que es mereixen. I per això necessitam un pressupost públic potent, armat, que, gràcies a què vostès governen Espanya i no ens donen allò que mereixem, hem de seguir fent aquests esforços; gràcies a la gent, que efectivament estan millorant les seves condicions pel ritme de creixement econòmic; gràcies que hi ha un govern que acompanya amb aquestes decisions. Gràcies a què tenim un model de projecte de futur d'aquestes illes en tots els àmbits que li he defensat, Sr. Company.

I crec que és important que afinem postures, i ja que vostè em deia, que quan vulgui jo el citi i m'explicarà totes aquestes coses amb més concreció, jo sap que ja l'he citat a vostè, ja n'hem parlat, no em va explicar res de tot això. Quan vulgui ens tornam veure i m'ho expliqui. Ara bé, crec que avui, que té

una gran oportunitat, té una oportunitat d'or perquè a la fi ha pujat a la tribuna parlamentària, hauria d'aclarir un parell de coses que li he demanat durant la meua intervenció, perquè és important que els ciutadans que coneixen bé el projecte que jo defens com a presidenta del Govern, que coneixen bé el projecte de govern, entenguem si vostè té un projecte o no, jo diria que no pel que ha explicat avui.

Però qüestions molt bàsiques, i acab amb això, vostè seria capaç d'avui dir-nos si està d'acord o no que el lloguer de vacances es pugui llogar o no en plurifamiliars? Ens podria dir o no si està d'acord amb l'Impost de Turisme Sostenible? Ens podria dir si està d'acord o no que pagui més qui més té? Ens podria dir si està d'acord amb el tot inclòs o no? Ens podria dir si està d'acord amb la inversió que fem en educació, en sanitat, en serveis socials? Ens podria dir si està d'acord o no amb la política d'habitatge públic que fem? Ens podria dir si està d'acord o no amb com hem situat el català dins l'administració pública? Ens podria dir si està d'acord o no amb aquest projecte? O, Sr. Company, ens podria explicar quines propostes té?

(Remor de veus)

Jo ahir li vaig explicar el projecte de comunitat autònoma, el projecte que executam, vaig retre comptes i seguiré retent comptes sempre que sigui necessari en aquesta cambra parlamentària, un projecte que està reforçat des del diàleg, des de la participació ciutadana, des del compromís dels diferents partits polítics que li donen suport, que dóna suport a un govern que és sòlid, que té projecte de present i de futur. I sobretot Sr. Company, vist el vist, té projecte de futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Biel Company.

EL SR. COMPANYY I BAUZÁ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, primer de tot no s'enfadi, no hem vengut a combatre, de veres, hem vengut a debatre i vostè ha estat enfadada tot el temps...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., per tant, no s'enfadi, Sra. Armengol.

Segon, vostè ho ha reconegut, jo tenc 30 minuts escassos i ara en tenc 10, si el president em dóna una hora, li contestaré tot el que vostè m'ha dit, però si no, me la doni vostè i en parlarem amb tranquil·litat, perquè aquí jo he vengut a sumar en benefici dels ciutadans de les Illes Balears.

I Sra. Armengol, és que ha paregut que el president ja era jo...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., vostè m'ha fet oposició! És que vostè m'ha fet d'oposició! I vostè encara ha acabat demanant-me quin és el meu projecte. No, aquí parlo del seu projecte, del seu projecte de govern i de com funciona i de com no funciona, que, per desgràcia, el segon és molt més gros que el primer. I per què he emprat jo molt de temps en contar coses que vostè ni tan sols va contar ahir, però sobretot li he enviat un parell de missatges importants.

Primer de tot, Sra. Armengol jo em vull entendre amb vostè, el Partit Popular vol estar devora vostè donant suport a tot el que faci falta i que sigui bo per als ciutadans de les Illes Balears. I vostè m'ha parlat ara del règim especial de les Illes Balears, del fons d'insularitat. Sra. Armengol, si el varem dur nosaltres, el varem posar nosaltres.

I la fiscalitat que vostè du dins el REB, la consellera ho sap, la fiscalitat la varem aprovar nosaltres en Consell de Ministres a Madrid. Vostès la varen tombar aquí, la Sra. Consellera li ha de dir, és que jo crec que alguns consellers no li han contat tota la veritat i m'ha sabut greu, m'ha sabut greu perquè la fan quedar malament a vostè Sra. Armengol...

(Alguns aplaudiments)

..., i sobretot de temes que jo conec molt i que no tindrè temps d'entrar-hi, però m'ha sabut greu perquè li han fet fer un poquet de ridícul, que això quan ens asseguem jo li ho explicaré, perquè tot té una explicació molt bona de fer, Sra. Armengol.

Però miri, en el REB, no es preocupi que estarem al seu costat, sense cap dubte ni una, defensant-lo. I estic convençut i vostè ho ha dit, a Madrid hi hagi el Partit Popular o hi hagi el Partit Socialista, és molt complicar i mal de fer convèncer-los de segons quines coses. Però hi serem i la batallarem aquesta, Sra. Armengol. El que no podem fer és posar coses que tal vegada no ens quadren molt, però tot el que hi ha, nosaltres ho volem batallar i ho volem defensar, Sra. Armengol, i no volem fer el que fan alguns aquí, que se'n van a Madrid i callen i quan són aquí piulen molt, i després et telefona la ministra de torn i et diu: no m'ha dit res a mi aquest home d'això, només parla aquí quan arriba a Mallorca. I això és el que m'ha passat un parell de vegades.

Sra. Armengol, si li sembla, bé, jo li contestaré el que vostè m'ha demanat, ho farem al revés.

(Remor de veus i algunes rialles)

Vostè ha dit que vostès posaven més doblers a la sanitat, als serveis socials i a educació. Només faltaria!, tenen mil milions d'euros més.

(Alguns aplaudiments)

I, escolti, hi ha un portal d'Hisenda que vostè el deu controlar, Sra. Consellera. L'any 2012, 2.677 euros d'ingressos no financers; tancarà el 2017 amb 3.700; n'hi he llevat 23, de milions d'euros, i ho deixat rodó, en 1.000. Vostè té mil milions d'euros més, Sra. Armengol...!

(Més aplaudiments)

...i vostè no ho fa per voluntat política, que també, però ho fa perquè té els doblers. Vostè, si no tengués els doblers, ja en pot tenir molta, de voluntat política...

(Remor de veus)

...que és el que ens va passar a nosaltres, Sra. Armengol. I jo li ho reconec, nosaltres ens varem equivocar, segurament ens varem equivocar, perquè si no vostès seuria una fila més enrere; si nosaltres no ens haguéssim equivocat vostè estaria allà on hi ha el Sr. Alcover, i nosaltres governariem. I és clar que ens varem equivocar, en algunes coses, però algunes les varem fer bé, Sra. Armengol. I li costa tant dir-ho? No li costi!

Aquí ha estat a punt de dir "dins la Constitució", però no li ha sortit.

(Algunes rialles)

El diàleg, dins la Constitució, i no li surt, surti aquí i digui-ho, només ha de dir això, i jo li diré: enhorabona, Sra. Armengol, benvinguda a la Constitució!; vostè només hi ha d'afegir això...

(Alguns aplaudiments)

...i per què li costa tant, dir-ho? És que no ho entenc, no ho puc entendre, de veres.

Per tant, és lògic i estam totalment d'acord que aquests mil milions d'euros més els posi en educació, en sanitat, en serveis socials; només faltaria que no els hi posàs! Nosaltres no varem poder, i no hi vull entrar perquè ja només em queden cinc minuts; no hi vull entrar però li puc explicar qualsevol dia que vostè vulgui com m'ho vaig trobar jo tot i els equilibris que varem haver de fer. I no m'agradaria que vostè hi passàs, però m'hagués agradat veure-la-hi, però vostè va ser la que ens va entregar el testimoni, eh?

I em diu: ens agradaria saber quin projecte tenc. Escolti, em dona una hora més? Vostè ha dit que a Espanya la coneixen per aquestes coses; no, a vostè a Espanya la coneixen per altres coses, a Espanya la coneixen perquè no ha dit res en contra que aquí es faci un referèndum per la independència l'any 2030, per això la coneixen!

(Alguns aplaudiments)

És clar, i vostè ha dit que en Montoro ha fet política obstructiva als ajuntaments, etc. Sap per què el ministre Montoro ha posat aqueixes regles tan dures, que són injustes, crec jo, moltes vegades? Per gent com vostè, que s'han gastat els doblers molt més dels que tenien, per això ha hagut de posar les normes...!

(Més aplaudiments)

...i ara... i ara, Sra. Armengol, i ara paguen justs per pecadors, perquè hi ha gent que no els va malbaratar, els doblers, els va invertir bé, hi ha ajuntaments que en tenen moltíssims, però,

clar, n'hi ha hagut d'altres, com vostè mateixa en el Consell de Mallorca, que els varen malgastar, mil milions d'euros més el 2010 dels ingressos que tenien. I així i tot crec que li hem de començar a demanar que ens doni flexibilitat, al Sr. Montoro, sobretot als que ho han fet bé, i jo estic molt content que aquest govern compleixi, i compleix amb el dèficit i complirà amb la regla de despesa, perquè tenen mil milions d'euros més!

(Alguns aplaudiments)

...i jo això li ho reconec. No sé què passaria si en Montoro no hagués dit que no es pot fer tot això, eh?, perquè així i tot vostès han incrementat el deute, però, bé, no sé què passaria. Aleshores...

Jo què li vull dir, Sra. Armengol? Vostè ha parlat molt de temps, i com que ho duia escrit fins i tot m'ha dit coses que jo no duia i m'ha arribat a embullar una mica, al final, però, miri, centrem el debat. Jo crec que vostè ha quedat un poc astorada perquè els seus assessors li devien dir que jo vendria aquí a combatre i no hi venc. Jo em vull entendre amb vostè, Sra. Armengol, em vull entendre amb vostè, i vull que trobi el Partit Popular, aquest Partit Popular, vull que el trobi d'aliat quan es tracti de fer coses positives per Balears, de veres, Sra. Armengol, i crec que no té cap motiu ni un per dir el contrari a dia d'avui, crec que no, perquè sempre m'ha trobat donant-li una mà, i si li he de fer crítica n'hi faré, Sra. Armengol, però tot el que puguem ajuntar, que segurament ens uneix molt més fins i tot del que ens separa de vostè, Sra. Armengol, i per què no ho ha de poder pactar amb nosaltres quan aquí deçà li fan xantatges? No, ens té a nosaltres quan ens hagi de menester per a aquestes coses, Sra. Armengol.

(Alguns aplaudiments)

Ah, i el seu ADN d'oposició ha sortit aquí, i jo li deman que li surti el de presidenta del Govern, i en un determinat moment que sigui capaç de donar aquestes passes que nosaltres li demanam.

Miri, les preguntes que vostè no m'ha contestat, tenint temps il·limitat, han estat si vostè està dins la democràcia; contesti'm, per favor; està dins la Constitució?, idò només ho ha de dir, però reconegui-ho. En el tema de Catalunya vostè només ha de dir "el diàleg és fonamental"; estic totalment d'acord jo amb vostè, totalment, Sra. Armengol, però dins l'estat de dret, només hi ha d'afegir això i així ja no en tornarem a parlar pus. Vostè només ha de sortir aquí i dir: estic totalment en contra del referèndum que planteja MÉS per al 2030, només ha de dir això...

(Algunes rialles i remor de veus)

... no ha de dir res més! Vostè ha de venir aquí i ens ha de dir exactament què vol fer amb aquests mil milions d'euros...

(Continua la remor de veus)

...m'entén? I es posen nerviosos, i és clar, com que han mostrat els peus... (...) el necessiten un poquet més, encara, per acabar-se d'ubicar, però el que no veuen és que vostè els està recuperant terreny, a costa d'ells, lògicament, però els està

recuperant terreny, i a mi això ja em pareix bé, eh?, ells que badin si volen badar; vostè faci la seva feina que crec que en aquest cas la fa ben feteta, eh?, va sumant i intentat créixer.

Per tant només em queda ja per dir-li, Sra. Armengol, que aquest pacte que jo li he ofert vostè també ha dit de les mesures que ens havíem pensat. No, no estan pensades, aqueixes mesures fiscals, estan demanades al seu govern l'any passat, i el desembre de 2016, per a aquests pressuposts en què estam ara, vostè ens va dir que no; però ja està, ens pareix bé. Ara nosaltres li direm que sí; no podem fer altra cosa perquè les vàrem presentar nosaltres, m'entén?, però nosaltres li direm que sí.

I vostè el que sí m'ha de dir és, Sra. Armengol, si de veres vol repartir la riquesa; vol repartir la riquesa a tots els ciutadans de les Illes Balears, sobretot als de les classes mitjanes i baixes? Accepti el quant que jo li he enviat, digui'ns que sí, que farà una reforma fiscal a la baixa perquè vostè pot, ara vostè pot, i li he donat les dades del portal d'Hisenda; vostè els té, aquests mil milions d'euros més. Inverteixi'ls però també deixi ara que aqueixa gent que ho va passar malament, que ho va passar molt malament perquè vàrem patir la pitjor crisi coneguda en democràcia, idò que aquesta gent ara rebi un poquet de conhort, rebi un poquet de doblers. Aquí hi haurà molts més doblers dins les butxaques de tots els ciutadans si vostè fa això i, sobretot, n'hi hauria dins les butxaques de la gent més necessitada, aquesta de què vostè sempre parla. Doni aqueixa passa, vengui i aprovi-nos-els.

Sra. Armengol, vostè ha dit que era molt previsible. Jo només li dic una cosa: avui matí quan venia cap aquí -és veridic el cas, Sra. Armengol- hi ha hagut una persona de vuitanta i busques d'anys que m'he trobat pel carrer i m'ha dit: "La presidenta de Mallorca -la confosa amb la presidenta de Mallorca però és igual- és com el vent; tant bufa des de llevant com des de ponent". Vostè no ha estat sempre molt clara en alguns temes, ara té l'oportunitat de ser-ho. Sánchez, Patxi, Sánchez i altres temes. Sra. Armengol, vostè té l'oportunitat...

(Remor de veus)

...de demostrar-nos que és la presidenta del Govern; surti aquí, en aqueixa tribuna, i faci de presidenta del Govern i defensi el seu projecte. El meu ja el defensaré quan sigui el debat d'investidura de l'any 2019.

Moltes gràcies.

(Cridòria i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Company. Passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Sr. Company, ja veig que no té un projecte per a aquesta comunitat autònoma, i li explicaré el que... Vostè em diu: "jo tenc un to... -i li ho agraeixc- un to

amable de dir: escolti, quan hi hagi un problema per resoldre en aquestes illes compti amb nosaltres”; això m’ha vingut a dir; ho entendre així, ho entendre així; això m’ha vingut a dir. Però s’ha de concretar en què, i això és el que jo li intentava explicar a la meua rèplica, Sr. Company. Clar, jo estic encantada que em digui “escolti, li donarem suport en aquesta política pública que arregla aquest problema a la gent”. Perfecte, res més no voldríem, però és que això no ho tenim, Sr. Company.

Em diu: doni’m oportunitat de parlar una hora; la té cada dimarts, per què no l’empra, l’oportunitat que debatem i ens vegem i acordem?

(Alguns aplaudiments)

Per què no l’empra? Les nostres mans estan obertes a arribar a acords, hi hem estat sempre, però vostès fan una política absolutament diferent, en el Parlament, absolutament diferent. No acorden, llevat d’alguna qüestió concreta, sí, i jo li agraesc moltíssim d’arribar a alguna qüestió concreta, però vegem, l’any passat em varen oferir un pacte d’estat de turisme, m’ho varen oferir vostès, i jo els dic, però... i per això els ho demanat perquè em tenen despistada, per això els ho he demanat: escolta, volem pactar en temes de turisme; molt bé, què volem més quantitat o més qualitat? Ho saben? Perquè nosaltres ho hem explicat, ho hem escrit, negre damunt blanc, tenim les lleis aprovades. Volen que la gent pugui llogar en els pisos, sí o no? No de cap manera com havien aprovat o no amb algunes característiques com ha aprovat aquest govern? És per això que jo els deman perquè estic despistada, podem pactar quan sàpiguen què volen, perquè entre vostès no s’aclareixen, si ho diu tothom que vostè es reuneix amb uns i els diu unes coses i als altres els diu el contrari, Sr. Company, si no ho dic jo això, si no ho dic jo.

Estam d’acord a donar suport de veritat a la petita i mitjana empresa o no hi estam? Estam d’acord a donar suport de veritat al sector de l’economia del coneixement, sí o no? Estam donant suport a la política industrial que fa aquest govern? Bé, però és que entendran, entendran, que dins el meu cap tenguí algun dubte perquè vostès varen fer radicalment el contrari, radicalment el contrari, però radicalment.

I venim d’on venim, Sr. Company, i jo som presidenta d’un govern que governa per a tothom, per a aquells que ens votaren i per a aquells que no ens votaren, i amb ells, amb els que ens votaren i amb els que no, pactam un projecte de futur que li he explicat, ahir li vaig explicar durant tot el discurs quin és el projecte que defensa aquest govern, el tenim signat en els acords pel canvi, vostès saben cap on anam, tenim un full de ruta molt marcat, molt pautat, molt pactat i que a vegades quan una cosa que volem fer no és possible i ho hem d’explicar, ho explicam i no tenim cap problema a reconèixer-ho.

Tenim molt clar, però, que aquesta economia que és sòlida, que creix, que efectivament creix gràcies a la millora econòmica i gràcies a la millora dels nostres empresaris i treballadors, tenim clar que l’economia pública que ha de créixer en més ingressos necessita una part fonamental que són els ingressos de l’Estat, i vostè ho sap, que el pressupost públic de les Illes amb els pressuposts de l’Estat no podem anar i que ens manca molt de pressupost, i vostè ho sap, i sap que els seus

ens maltracten, Sr. Company, i sap que els pressuposts generals de l’Estat no són justs amb aquestes illes, i no ho fa aquest govern, ho fan els seus a Madrid, els seus ens maltracten, Sr. Company. Aquesta és la realitat, i voldríem més i ens mereixem més. Sí, els ciutadans es mereixen més.

Si tenim un millor sistema de finançament tendrem més per invertir en educació i més per invertir en salut i més per invertir en serveis socials i en política d’habitatge, que és el que necessita la nostra gent i que es mereix la nostra gent. Per això som reivindicatius i per això anam a Madrid i no acotam el cap, com feien vostès, i per això anam i explicam les necessitats que tenen aquestes illes i les defensam amb força i necessitam una economia que sàpiga repartir beneficis.

No s’ha volgut banyar amb el conveni d’hostaleria, i em dol, perquè és molt important el repartiment de riquesa, és molt important que el 40% dels assalariats d’aquestes illes vegin millorades les seves condicions laborals, Sr. Company, això és molt important. I necessitam una economia més sòlida, sí, perquè arribi a tothom, perquè volem una economia més inclusiva, més equitativa, més distributiva, és clar que sí, i per això fem la política fiscal que fem i per això fem el pressupost públic que fem, Sr. Company.

Aquest govern només ha pujat els impostos a un 3% de la societat. No digui mentides, no els hem pujat a la classe treballadora ni a la classe mitjana d’aquestes illes, no ho hem fet ni és la nostra voluntat, ni molt manco. Hem fet una política fiscal diferent, que és crear un impost, com l’impost de turisme sostenible, que vostè no en diu ni una paraula i que seria molt important, que són ja gaire més de 90 milions d’euros que hem pogut ja recaptar i que s’invertiran a aquestes illes amb beneficis importants per als ciutadans i ciutadanes d’aquestes illes.

I vostè m’ha dit: és que té mil milions d’euros, -que no, és igual-, més i que... només faltaria -m’ha dit vostè- que no els posàs a sanitat, a serveis socials i a educació. Sr. Company, és que vostès varen fer el contrari, varen fer el contrari, és clar que sí, aquesta és la diferència de model, que no ho entén que vostès la seva prioritat mai no va ser aquesta? Vostè va ser agafar la crisi econòmica com a una excusa de retallades enormes a sectors estratègics que garanteixen drets a la ciutadania.

(Alguns aplaudiments)

Sí, Sr. Company, qui va tenir les idees brillants de tancar hospitals?, qui va tenir la idea de llevar la xarxa necessària de serveis públics per a la gent més feble?, qui va desfer-se de patrimoni públic, de solars per fer habitatge públic?, qui es va desfer dels professionals sanitaris i educatius d’aquestes illes?, qui va retallar varen ser vostès, i, Sr. Company, a més, de forma il·legal. Hem hagut de pagar 13,5 milions d’euros per acomiadaments impropis que, entre alguns altres, va fer vostè directament, i em parla de complir les lleis, a jo, Sr. Company? Vostès? Tot això ho han hagut de pagar els ciutadans d’aquestes illes per decisions molt clarament ideològiques.

Però em qued amb el positiu, si vostè ens vol ajudar amb el Règim Especial per a les Illes Balears jo li agraeix i farem feina junts, Sr. Company. El règim especial és fonamental, però jo li diré dues coses de les que ha mig dit avui aquí, que crec que són importants que fixem si aquest és l'acord de futur. El règim especial de 2015 incloïa algunes mesures fiscals, no són suficients per a aquestes illes, no són suficients, per tant, hem de defensar amb força millores d'aquestes rebaixes fiscals davant del Govern d'Espanya. I segona cosa, el fons d'insularitat vostè no el varen incloure mai, mai, i el fons d'insularitat és una proposta que fa aquest govern que ve suportada per totes les entitats, pel Cercle d'Economia, per la societat civil i crec que és molt important que la lluitem, però el fons d'insularitat, no enganyem a ningú, no està contemplat en el règim especial de 2015, que no es va tramitar mai en el Congrés de Diputats. Aquesta és la realitat, Sr. Company, i senyors i senyores del Partit Popular.

Després m'ha dit una cosa que li he de contestar, m'ha dit vostè: les mesures -ha vingut a justificar-, les mesures d'austeritat que pren el Sr. Montoro respecte de les administracions públiques és perquè n'hi va haver que varen viure per sobre de les seves possibilitats, i això, Sr. Company, no ho torni a dir, no ho torni a dir, perquè la crisi ha destrossat moltíssima gent, la crisi ha deixat al marge, a la cuneta a moltíssima gent que no s'ho mereixia, que no havia viscut per sobre de les seves possibilitats, no havia viscut per sobre de les seves possibilitats, ni moltes administracions públiques, ni la que ja presidia que va tancar amb superàvit els comptes públics, Sr. Company, i no es deixi enganyar, les administracions més properes als ciutadans, els ajuntaments, els consells insulars, les comunitats autònomes, donen els serveis més necessaris de la gent, donen els serveis més necessaris de la gent. I quan vostè lleven doblers als ajuntaments, no els deixen gastar allò que tenen, posen problemes en la neteja viària, posen problemes en els serveis que els ciutadans demanden. Això fa el seu govern d'Espanya, per tant, no estigui d'acord amb això. I quan no ens deixen gastar a nosaltres els 200 milions d'euros d'aquest any per la regla de despesa lleven drets a la gent de tenir una educació millor, una sanitat millor, uns serveis socials millors, una millor política d'habitatge públic. Aquesta és la realitat.

Per això, jo li deman, si vostè té esperit positiu, Sr. Company, ajudi on ha d'ajudar. Aquesta regla de despesa ens prohibeix gastar 200 milions d'euros que han creat els ciutadans d'aquestes illes amb el seu esforç. No és just que li puguem retornar en política pública aquests 200 milions d'euros? Vostè no troba que això és just per als ciutadans d'aquestes illes? Bé, idò, el Sr. Montoro es veu que no ho troba.

Sr. Company, no em torni a dir mai que jo no estic dins la democràcia, no m'ho torni a dir mai. M'ha dit que li contesti si estic o no amb la democràcia...

(Remor de veus)

..., no m'ho torni a dir mai, no ho dubti mai això de mi, ni de mi ni de cap altre company nostre, no ho dubti mai perquè no és cert, perquè no és cert...

(Algunes aplaudiments)

..., perquè no és cert i no m'ha sentit dir mai... no, no, i no m'ha sentit dir mai res en contra d'això, Sr. Company. El veig molt obsessionat amb Catalunya, i jo estic radicalment obsessionada amb Balears i dins la norma legal sempre, sempre, sempre, Sr. Company, sempre. Però les lleis les fem els polítics, els polítics, i les lleis es canvien des de la política...

(Algunes aplaudiments)

..., i és clar que estic amb la Constitució Espanyola, i és clar que sí, però s'ha de canviar des de la política, des de l'acord, des del diàleg...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

...i és radical dir això? És radical dir això, Sr. Company? Ho he dit sempre, ho he dit sempre, el que passa és que a vostè li encanta la demagògia i ens volen posar a un extrem on no som i el molesta que no hi siguem, però no hi som...

(Remor de veus)

..., Sr. Company, nosaltres som amb la gran majoria de ciutadans i ciutadanes, no d'aquí...

(Algunes aplaudiments)

..., no d'aquí, de tota Espanya, que tenen por i que demanen que no és possible que per arreglar els problemes no siguin capaços d'asseure's a una taula, Sr. Company, ho he dit molt clar i ho he dit molt clar i ho repetiré totes les vegades que sigui necessari.

I acab dient-li, Sr. Company: la meua obsessió, efectivament, és aquesta terra, els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra, els ciutadans i ciutadanes que viuen a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que es mereixen, sí, una política pública destinada a millorar la seva qualitat de vida.

I vostè ha acabat dient que no s'ha d'examinar aquí, però que hem de pactar junts, m'ha dit, i jo li he dit: pacte per l'educació? El té a la cambra parlamentària, no em digui "venga", el té a la cambra parlamentària. Hem de retornar a això, hem de ser capaços d'una llei educativa de futur per a les nostres illes, vostè em diu, sí, però és clar escarrufa després del que feren.

Per tant, és necessari que entengui que molta gent té molts dubtes sobre la seva posició, és necessari que ho entengui, i jo li dic coses concretes sobre les que nosaltres volem transitar aquest futur i aquest futur s'ha començat a treballar des dels somnis de molts de ciutadans.

I li diré una cosa molt guapa que deia Eduardo Galeano: la utopia, per què serveix, Sr. Company? Serveix per avançar i nosaltres hem somniat per la nostra terra i per la nostra gent un futur molt millor, i jo no vull defugir d'això, i veníem d'on veníem, i veníem d'una legislatura molt dura que va fracturar molt, que no va escoltar ningú, que va retallar moltíssim, que

va deixar els ciutadans amb menys democràcia i menys llibertats.

Aquesta és la realitat i, gràcies que molta gent va dir prou, gràcies que molta gent va dir basta, gràcies que molta gent va dibuixar una altra forma de fer política i unes altres polítiques, efectivament jo puc ser presidenta d'aquestes illes amb un govern d'homes i dones entregats a això, a canviar el que hi havia, a recuperar el que perdérem i a reconstruir una societat molt millor de futur. I en aquesta línia treballam i treballam amb una societat perquè tenguí una economia sòlida que sigui competitiva, treballam amb una societat perquè sàpiga diversificar, amb una aposta pels emprenedors, amb una aposta per la petita empresa, amb una aposta per la innovació, amb una aposta per l'educació, per la formació, pels serveis bàsics de la nostra ciutadania, amb una aposta per defensar qui som, la nostra identitat, la nostra llengua, la nostra cultura, amb una aposta clara per estar orgullosos de ser quatre illes enmig de la Mediterrània que volen tenir el seu pes a Europa i a Espanya, amb una aposta ferma de dir: no acotarem el cap, estam orgullosos i volem més, i necessitam més per a aquesta terra i ho defensarem amb força aquí i davant qui sigui.

Allà on el Partit Popular es vulgui sumar, fantàstic, el projecte que li vaig defensar, Sr. Company, sincerament crec que és el projecte que necessiten aquestes illes d'ara i en el futur i en aquesta tasca ens dedicarem intensament, amb cos i ànima, essent lleials com sempre hem estat als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Good Bye, Lennin! Bé, bon dia, senyors, senyores diputats, públic present, públic també que ens observa des de les seves pantalles, després d'escoltar aquest clàssic ping-pong del bipardisme des de Podem Illes Balears intentarem aportar una perspectiva més constructiva a aquest debat amb propostes que el puguin enriquir i sempre també des de l'exigència que ens permet la nostra posició de soci extern del Govern.

Ahir hi havia projecte en les seves paraules, Sra. Presidenta, hi havia canvi, hi havia rumb, però avui el debat amb el Sr. Company li he de dir que no l'afavoreix, mirar un debat de Partit Popular i Partit Socialista és sempre una experiència... diríem retro, només aconsellada per als nostàlgics. El Partit Popular fa una espècie de mirall espermèntic i hem de començar a fer-li manco cas, perquè la seva oposició -ja ho hem vist- ni té entitat ni té projecte polític alternatiu ni serveix... ni ha de servir per fer-nos perdre el rumb o els papers.

Ho hem vist, no tenen projecte de país alternatiu i vostè ho ha assenyalat, no hi ha projecte alternatiu de país, alternatiu als

acords pel canvi. El que hem vist és, diríem, una "xuleria" de maltractador com dient: us he d'explicar unes quantes coses, *chavales*.

Ha parlat molt d'aquests mil milions que més... que no arriba... aquest govern, no són tants, però el que és evident és que aquests doblers estan molt més segurs amb aquest govern del que estarien mai amb un govern del Partit Popular, un govern de lladres, també de targetes sanitàries que els agradaria tornar a robar ara que s'han recuperat els drets de totes les persones per ser ateses en aquesta comunitat.

El Sr. Company ha proposat una baixada d'imposts sense fer referència a la manca històrica de finançament de la nostra comunitat. Hauria d'explicar el Sr. Company als infants de la nostra comunitat autònoma, i als seus pares, els hauria d'explicar com gaudiran aquests nins els barracons de les seves rebaxes fiscals.

(Remor de veus)

Personalment els reconec el meu nerviosisme com a debutant d'aquest debat i esper que em disculpin les mancances o els excessos de la meua intervenció, esper que no els resulti ofensiu, tan sols pretenc humilment transformar aquesta la nostra societat pluriinsular perquè les desigualtats siguin reduïdes i la prosperitat compartida i el benestar conscient arribin a les majories socials de cadascuna de les nostres illes.

Una illes que, com demostra la majoria progressista d'aquest parlament, protagonitzam un moment històric, un gran pacte entre les forces d'esquerres, un pacte necessari, un pacte que, sustentat en els acords pel canvi, ha permès dur a terme polítiques que milloren el dia a dia de la gent, polítiques que en alguns casos es creien impossibles fins aquesta legislatura.

Des d'aquest orgull, consider que aquest projecte és en definitiva un gran exemple per a tot l'Estat. Ho veiem als consells de cadascuna de les illes, la possibilitat de canviar les tornes i pal·liar els efectes d'una gestió neoliberal completament radical que conduïen el futur de les Illes a un veritable erm d'austeritat, enderrocament institucional, governança antidemocràtica, precarietat laboral i destrucció del territori, un govern -tot s'ha de dir- del qual el Sr. Company en va ser còmplice orgullós.

El Govern balear, el nostre govern sobreviu en un entorn hostil pel context europeu on resorgeixen partits de velles ideologies feixistes i també per la conjunta de l'Estat espanyol amb el règim del 78 encara bellugant-se i tractant de mantenir amb sonda un model territorial esgotat.

Fa unes mesos vèiem com el secretari general del seu partit, Sra. Armengol, Pedro Sánchez es penedia de no haver fet front a les forces oligàrquiques que l'impedien pactar amb Podemos per formar un govern progressista. Les bases del seu partit li varen donar el suport per dirigir aquesta nova etapa al voltant de tres pilars fonamentals: la plurinacionalitat, una major proximitat al nostre partit i una oposició real al Partit Popular.

Desgraciadament, sembla que aquesta nova etapa que havia de fer front a la dreta no acaba d'arribar, però per sort sembla

que aquest esperit de la militància del Partit Socialista sí es manté a les nostres illes i per això podem parlar de qüestions veritablement importants que en un altre context, i pens, per exemple, en Andalusia, serien i són inimaginables.

Atès que tenim un pacte avantguardista que s'hauria de produir també en el Govern de l'Estat, som també els primers en aprendre dels nostres errors, tenim el deure i la responsabilitat de representar la societat balear; com sabem, aquesta societat no és homogènia i la forma una diversitat i riquesa de formes de pensar, sentir i viure, no serem bons representants ni farem política per a la gent si aspirem a imposar una sola veu, un sol pensament, la diversitat i la pluralitat d'opinions ens ha de conduir a la deliberació i aquesta al consens.

La unitat d'aquest pacte ha de produir-se entorn de la diversitat i només així aconseguirem governs forts i realment justs i transformadors a totes les nostres institucions. Aprendre dels nostres errors és, per tant, posar-se d'acord amb què no sempre estarem d'acord, però que sempre plantejarem les mesures que la nostra ciutadania reclama davant la desastrosa gestió caòtica i corrupta del Partit Popular, una corrupció que va provocar un terratrèmol a la nostra comunitat, amb doblers públics malbaratats, legalment i il·legalment, però que va tenir una conseqüència positiva: el començament de la fi de la impunitat dels polítics corruptes.

D'aquí la nostra preocupació per la crisi dels contractes en aquest govern, una crisi estètica que ens ha commocionat a tots els que formam part del projecte dels acords pel canvi; una crisi que té una transcendència ètica rellevant, amb la condemna de les actuacions a l'interior de diverses conselleries per part del comitè d'ètica creat per aquest mateix govern; una crisi política, que s'ha resolt amb una bona dosi de valentia en cessar aquelles persones esqueixades directament per comportaments de dubtosa honorabilitat; una crisi, ja ho vàrem dir, tancada en fals, com ja advertírem en el seu moment, assenyalant com a epicentre la Conselleria de Turisme, una conselleria amb una arquitectura la qual, per cert, ja criticàrem al principi de la legislatura i que ha resultat incontrolable per al Sr. Vicepresident, de qui només podem esperar que reaccioni per redreçar la seva política turística, ja que les conseqüències últimes de la crisi dels contractes sembla que es resoldrà pròximament als tribunals.

I des d'aquesta incògnita, des d'aquest enigma hem de continuar treballant junts.

Per concloure aquest tema, Sra. Armengol, li he de fer notar la nostra insatisfacció amb la resistència que fins ara hem trobat en la posada en marxa de l'Oficina Anticorrupció, únic camí perquè la Sindicatura de Comptes pugui ser un autèntic garant del bon ús dels doblers públics. Ens alegra que finalment la situació es desbloquegi, però pensam que s'ha trigat massa i hem de deixar clar que des de les files socialistes no hem sentit cap mena d'entusiasme cap a aquest projecte fins fa no-res. No és un bon símptoma, em sap greu dir-ho.

El diàleg ha de ser el pilar fonamental del canvi polític, Sra. Armengol, vostè ha repetit mil vegades aquesta consigna i el seu discurs d'ahir es va tornar basar en aquesta idea. Vivim

dies tristos a Catalunya, però també a tot l'Estat. Essent Balears una comunitat germana, pels nostres llaços històrics i culturals, tenim l'oportunitat i la responsabilitat de marcar la línia a seguir, la millor forma de construir un estat plurinacional és amb diàleg, responsabilitat i altesa de mires, només així podrem apostar per una societat basada en la pluralitat i la convivència. Quan es diu que no hi ha causa d'esquerres en la independència el que realment hem de destacar és que la causa d'esquerres rau en la capacitat per construir una alternativa de model de país, més enllà de les polítiques de retallades del PDeCAT i molt més enllà del model piròman i, torn repetir, caòtic, del Partit Popular.

Perquè construir un país des de l'esquerra només pot fer-se donant veu a la ciutadania i guanyant el govern als que no deixen més alternativa que voler abandonar el país a causa de retallades, precarietat i ara veiem que també a través de la repressió.

Aquí és on hem de ser l'avantguarda de com es construeix un govern de pau, d'ordre, de respecte, plural i democràtic, modern, eficient i responsable, però, més enllà dels adjectius, que queden molt guapos per fer retòrica, allò que importa és el rumb, l'horitzó, que no és un altre que el model de país al qual aspirem.

Sra. Armengol, vostè definia ahir el seu projecte per a la nostra comunitat i des del meu grup agraïm la incorporació de mesures que hem treballat conjuntament i que, per desgràcia, hem percebut com en alguns moments ens faltava per part del seu govern la direcció estratègica d'aquestes mesures cap a la construcció d'un projecte de país, perquè governar no pot consistir en oferir respostes més o menys airoses enfront de reptes conjunturals, sinó que ha de ser, sobretot, el resultat d'una reflexió sobre els problemes de fons i les línies estratègiques adreçades, no gestionar-les temporalment, sinó resoldre-les de manera estable.

Per això, Sra. Armengol, el seu govern, tot i assolint innegables èxits de caire tàctic, no ha estat encara capaç de donar respostes satisfactòries als grans problemes estratègics de la nostra comunitat autònoma, que en aquest discurs intentaré articular en grans eixos temàtics, però que es troben tots interrelacionats, l'estructura econòmica insular, la superpoblació, els pilars de la democràcia social i l'adequació de l'estructura institucional a les necessitats dels habitants de les Illes Balears.

Fa dècades que els successius governs, inclòs el seu, veuen el monocultiu turístic com a un problema, però cap administració, inclosa la seva, no ha aconseguit disminuir la importància relativa del sector turístic al PIB insular.

Sembla que finalment tendrem un pla d'indústria, és urgent convertir en fets les paraules relatives al revifament de la resta de sectors econòmics.

I comencem pel primari, deia, per començar aquest discurs, que som fills de la terra i no acabam d'estimar com toca la nostra terra, és inacceptable que les nostres illes hagin d'importar la major part dels aliments que nodreixen la nostra població, al mateix temps que els nostres camps s'abandonen.

Com és possible que duguem cinquanta anys abandonant la terra, any rera any? L'ofici de pagès es considera econòmicament no viable i socialment poc lluent. És veritat que la Política Agrària Comuna ferma els països de la ribera mediterrània per afavorir la pagesia francesa, però no és menys cert que no es pot culpar només la PAC de l'abandonament dels nostres camps i que les implicacions morals, econòmiques i ecològiques d'aquest abandonament són de tal magnitud que no podem seguir refugiant-nos en excuses de mal pagador per no posar-hi remei aquí i ara.

Nosaltres entenem que si l'activitat agrària no funciona és responsabilitat de l'administració, a través de la seva conselleria; actuar i posar els mitjans per activar-la i no deixar l'agricultor en mans de la voracitat del mercat lliure. I per això urgeix prendre mesures clares: una política activa de creació de llocs de feina rurals, fonamentada en les inversions directes a la pagesia, perquè el productor agrícola és el més vulnerable a les alteracions de l'oferta i demanda, en funció de cada anyada, i per això els estímuls fiscals no són suficients, els nostres pagesos han de sentir-se efectivament protegits pels poders públics. Una política decidida de formació professional per tal de donar als pagesos no només eines professionals, sinó també de prestigi social.

En aquest sentit, Sra. Armengol, és molt difícil d'entendre que el Govern hagi fet una gran inversió a la UIB per una del tot innecessària Facultat de Medicina, que ja en marxa només podem esperar que pugui servir a l'interès comú, mentre manca encara el grau d'enginyeria agrònoma, molt més útil i econòmica.

Una aposta per la combinació de conreus d'alt valor afegit i potenciadors d'una indústria agroalimentària. La recuperació de terres ermes que no són només un insult moral al problema de la fam al món i una minva de la possibilitat per part dels consumidors de triar productes locals i de temporada. Un pla estratègic per fer front tot d'una a la mortaldat dels ametllers que, inevitablement, produirà el Xylella. Si fa 150 anys la Fil·loxera ens convidà a canviar el paisatge de vinyes pels ametllers, hem d'esperar la mort de tots els nostres ametllers per tal de reinventar-nos? Planificar des d'ara el nou paisatge post-xylella implica no només oferir un futur a la pagesia, sinó també un paisatge d'alt valor afegit des del punt de vista turístic. Vull pensar que el pla de reestructuració de plantacions de fruiters és un bon inici, però em tem que necessitarem un pla a més llarg termini.

Sector secundari, és més habitual sentir que les Balears, per la seva condició insular, no poden desenvolupar ni tan sols mantenir un teixit industrial, sobretot en un context de deslocalització cap a països emergents; pot ser és veritat que el sector secundari no pot ser l'eix vertebrador de la nostra estructura econòmica, però això no ha d'implicar ni pot implicar el seu abandonament i desaparició. D'aquí la necessitat d'aplicar solucions urgents, però ben planificades, que potenciïn el nostre sector industrial.

I ja li he dit que pretenia ser proactiu i com que tenc qualche deute pendent amb el Sr. Negueruela, enumeraré algunes idees: assumpció de les flotes de transport marítim de matèries primeres a càrrec dels poders públics, esperem que

sigui possible a través del nou REB, de manera que els empresaris quedin alliberats del sobrecoast de la insularitat.

Dos, protecció del teixit productiu industrial que encara sobreviu amb tres eixos clau: els estímuls fiscals a la producció del sector secundari; la creació de cicles de formació professional específicament destinats a la reconversió de la indústria tradicional, de l'àmbit de la producció estricta a la gestió i disseny estratègic, generació local d'R+D+I, tot i assumir l'externacionalització de cert volum productiu i la col·laboració entre administració i empreses per tal de crear una marca illenca de qualitat, amb ressò no només local, sinó europeu i, si escau, mundial. L'explotació de certs productes únics, sobretot del sector agroalimentari i sabater, per convertir-los en icones del consum d'alta qualitat.

Tres, reconversió del Parc Bit en un autèntic *pool* tecnològic, tot i aprofitar el valor de la qualitat de la vida que la Tramuntana oferiria a professionals altament qualificats i amb l'avantatge de la proximitat de l'aeroport. Sé que sona bé, però aquest projecte no és possible mentre la UIB sigui una institució que alimenta una certa mediocritat acadèmica, via endogàmia, tal i com va denunciar el nostre candidat a l'Ajuntament de Palma, el Sr. Miquel Comas, en el seu moment, el Parc Bit no és possible sense una universitat de prestigi i la nostra universitat, per desgràcia, no en té.

Per desgràcia, l'actual Conselleria d'Educació i Universitat no ha ofert un sol símptoma regenerador ni esperançador en tal sentit. Sra. Armengol, vostè va mencionar fins a cinc vegades ahir la paraula "intervenció", pensam que és el moment, els bons professors i els bons equips d'investigació, com el de relativitat i gravitació, als que evidentment hem de felicitar i aplaudir, tenen tot el nostre reconeixement.

Com a quart punt, recordem que una de les nostres principals fonts de riquesa ha estat, és i serà la llum solar. Tenim el repte de desafiar amb rigor el criminal, i vull subratllar el terme "criminal", impost al sol de l'infame govern Rajoy, en un context de canvi climàtic que és el principal problema que afrontam, no ja com a comunitat autònoma, sinó com a civilització i fins i tot com a espècie. No es tracta només que sigui sostenible, que més del 80% de la producció d'electricitat de les nostres illes s'obtingui cremant carbó sud-africà a obsoletes central tèrmiques. I aplaudim el tancament progressiu d'Es Murterar, es tracta també i sobretot que les Illes Balears puguin convertir-se i s'han de convertir en un referent nacional, europeu i mundial de la producció d'energia solar i, en menor mesura, d'energia eòlica.

Podem ser energèticament autosuficients al cent per cent en pocs anys i no es tracta només d'un compromís de solidaritat moral amb la resta de la humanitat, sinó també d'eficàcia econòmica. Aquí hem de resoldre la qüestió dels sòls que han de permetre la instal·lació d'aquests parcs fotovoltaics i que no pot passar per emprar sòl agrari, Sr. Pons, que necessitarem per nodrir la nostra població en aquest model que li dibuix; es requereix un pla conjunt d'instal·lacions a cobertes d'edificis i a terrenys municipals, amb col·laboració dels ajuntaments, per impedir el regne dels grans megaparc fotovoltaics que només conduiria al manteniment dels beneficis de l'oligopoli energètic

estatal, mentre pagam encara les factures elèctriques més elevades d'Europa.

Invertir en renovables aquí i ara, amb un gran pacte entre totes les forces polítiques d'aquest parlament, és la millor i principal inversió estratègica a llarg termini, no només pel compromís amb l'ecosistema mundial, sinó també perquè així construiríem una alternativa viable i sostenible al monocultiu turístic, amb empreses sòlides, amb llocs de feina d'alta qualitat i amb una immillorable imatge exterior, també de cara al turista de qualitat i compromès amb el medi ambient, que sabria que visita unes illes sense emissions innecessàries de CO₂, unes illes amigues de la natura i de l'espècie humana. Convidam tots els habitants de les Illes Balears a unir-se en un gran projecte per tal de convertir ca nostra en un autèntic imperi del sol, amigable i solidari.

Des de Podem, senyors i senyores del Partit Popular, que tant ens han criticat i han dit que volíem acabar amb el turisme, des de Podem volem turisme, sí, però de qualitat, i això no vol dir de luxe. A nosaltres ens agrada el concepte de turisme de baix impacte, perquè si només duguem turistes de luxe aleshores la inflació arribaria a tal nivell que cap puja de salaris, com ara la del conveni d'hostaleria, per molt impulsades a la Conselleria de Treball que estigués, no podria compensar-la, i la bretxa entre rics i pobres es faria insuportable.

Qualitat implica control i això connecta directament amb una mesura que aplaudim de manera genèrica, la Llei del lloguer turístic. S'ha de tenir cura en la concessió de llicències, persones i municipis, i els hotelers han de tenir present que, si d'una banda són un motor clau del desenvolupament econòmic i insular, d'altra banda, no els correspon a ells, sinó als poders públics, dictar les lleis i fer-les acomplir, perquè és obvi que no n'hi ha prou a legislar, i per això, -i ens referim directament a vostè, Sr. Vicepresident-, és urgent la construcció d'unes eines d'inspecció eficaces, tant per prevenir i sancionar la sobreocupació hotelera, com per evitar que el lloguer turístic impedeixi l'accés a l'habitatge a la nostra població.

Senyors i senyores diputats, Sra. Armengol, les Balears són com a una representació a escala del món, una superfície limitada amb un problema de superpoblació, l'únic manera de controlar l'augment de la nostra població de dret és entendre que la resposta econòmica adient no és el creixement extensiu sense límits, les seves polítiques ja han rebut el pertinent toc d'alerta per part dels moviments ecologistes, amb la manifestació "fins aquí hem arribat", i la nostra aposta no pot ser una altra que incrementar la qualitat a tots els sectors econòmics.

Però les nostres Illes viuen un gran desequilibri estacional que implica una gran diferència entre la població de dret i la població de fet en temporada alta, i si s'accepta, com ha quedat més que demostrat, que no hi ha relació demostrable entre l'arribada de més turistes i la creació de més riquesa que impliqui un benestar col·lectiu, sinó més aviat tot el contrari, batem rècords de turistes al mateix temps que la precarietat assolix límits terribles, aleshores es fa evident que la qüestió en termes del sector turístic no rau més en controlar el creixement desordenat, sinó directament en força un

decreixement ordenat, precisament per incrementar els nivells de riquesa, benestar general i prosperitat compartida.

En aquest sentit, pensam que l'impost turístic és una passa imprescindible, però que, gràcies als nostres acords, ara es duplicarà en temporada alta; és una altra passa perquè a llarg termini només hi ha un model turístic que compatibilitzi creixement econòmic i respecte al medi ambient i no forci un creixement demogràfic desordenat tant de la població resident com de la població de fet. Per primera vegada tenim un sostre de places, molt bé, però no serà suficient.

Parlem d'educació, és difícil acceptar, Sra. Armengol, la seva afirmació, com a mínim, agosarada, que la pau ha retornat a la comunitat educació; en tot cas, tenim la pau dels barracons. I tampoc no coincidim que s'han restablert plenament els drets perduts dels docents. No hi ha atacs directes cap al col·lectiu docent en tant que tal, li reconec, però és simplement fals que els docents hagin recuperat tots els seus drets. Ahir vostè em parlava de somnis i com a somniadors que som i volem ser, per un moment gairebé va emocionar-nos, ara bé, la condició per somniar amb els peus a terra és ser valent i sincer. Demani a qualsevol docent o sindicat per la lletra petita de la seva suposada plena recuperació de drets i tendrà un panorama més clarificador. Posar-se malalts més d'un dia, però menys de cinc, continua tenint una penalització a la nòmina.

Com acostumen a fer massa líders polítics, que s'omplen la boca amb la paraula educació, però que mai no han fet una reflexió seriosa sobre la matèria, vostè ens vol tranquil·litzar i potser vol tranquil·litzar-se també vostè mateixa parlant-nos d'inversions milionàries en educació, benvingudes siguin. El dèficit en inversió en educació es manté a nivell estatal i també autonòmic a la cua dels països del nostre entorn i que amb aquest dèficit històric que arrossega en matèria educativa les Balears i l'etapa negra anterior, caldria haver fet una millor planificació des de l'inici de legislatura. En canvi sí que hi ha hagut milions d'euros, amb o sense planificació, per a les autopistes d'Eivissa, per fer macro hospitals, com el Son Espases i Can Misses, per al Palma Arena, per al Palau de Congressos, el metro, i això encara ho paguen car els nostres fills i filles.

La manca de planificació que ja denunciàvem l'any passat, té algunes conseqüències a la vista, un nou curs escolar va començar fa menys de dos mesos a les nostres illes i com ja comença a ser tradició, continuen els problemes de falta de nous centres educatius. Així com s'ha inaugurat per ara un únic nou centre dels recollits al Pla d'infraestructures, el de Son Macià, també s'han inaugurat 16 noves aules modulars fins arribar als 122 barracons. Una altra vegada batem rècords a nivell estatal.

Sabem que la Conselleria d'Educació ha estat fent feina i continua treballant en la millora dels centres i que està fent un esforç econòmic molt important durant aquesta legislatura que nosaltres hem impulsat. Sabem especialment que aquest estiu s'han fet moltes millores dels centres educatius, però clarament no és suficient. Determinats municipis de les illes pateixen un dèficit històric, reconegut per la conselleria, però no s'ha solucionat i sembla que no se solucionarà a curt termini. I aquí és on radica el principal problema, la falta de planificació

durant anys pels diversos governs, han convertit l'increment demogràfic que experimenten les Balears des de fa anys, en un problema al qual no podem fer-hi front. Aquest creixement no és una qüestió circumstancial de tres o quatre anys, és una qüestió de cicle i sense tenir això en compte serà impossible acabar amb la manca d'infraestructures per a l'escola pública.

Però no ens hem d'enganyar, tots els recursos del món no serveixen per a gairebé res si els responsables de donar-los bona utilitat, és a dir, els professionals de l'educació, senten que no se'ls dona suport quotidià, que es desconfia d'ells, que no són correctament avaluats, si no el contrari, fiscalitzats. Per favor, no ens hem de perdre en paraules autocomplaents i hem de retornar de bon de veres als nostres docents la dignitat i autonomia professional, a més del prestigi intel·lectual que els permetrà forjar la famosa societat del coneixement, de la que vostè tant ens va parlar ahir.

D'altra banda, necessit fer una referència a una qüestió de principis que ahir vostè va obviar, l'equiparació de condicions salarials entre els docents de l'ensenyament públic i el concertat. I dic que és una qüestió de principis perquè tal equiparació obvia dues qüestions fonamentals, la primera és que l'ensenyament concertat va néixer com a una simple solució provisional allà on el sistema públic no podia garantir el servei i per tant, la tendència hauria de ser d'anar reduint la concertació fins al punt de fer-la innecessària. I equiparar els salaris dels dos col·lectius docents no sembla coherent amb tal plantejament. I en segon lloc, vull recordar-li que els docents de l'ensenyament concertat, tot i rebre els seus salaris de fons públics, són contractats lliurement per entitats privades.

Finalment tendrem atenció sobre els incompliments dels acords signats els anys anteriors per part del Govern, Podem i l'Assemblea de Docents i també dels acords signats amb els sindicats en qüestió de ràtios, recordem que es va dir que el 30% dels nous recursos que venguessin de Madrid, anirien destinats a l'educació pública. Sembla que no va venir cap euro des de Madrid que poguéssim destinar a finançar aquesta. I per altre costat l'any passat es va signar un compromís de reducció d'un 70% dels barracons a finals de legislatura i enguany en tenim 16 més, Sr. Conseller.

Habitatge. Les conseqüències sobre el dret a l'habitatge, derivades de la crisi econòmica, així com de l'impacte de la massificació turística, han estat i són devastadores per a la població de les nostres illes, on, a mesura que passa el temps, les feines es precaritzen, els habitants disposen de menys ingressos i la temporalitat de les feines s'accentua. És evident que la suma d'aquests dos factors ha conduït a la impossibilitat per part dels ciutadans al dret a accedir, mantenir i gaudir d'un habitatge digne, assequible i estable. Amb tota la intenció de revertir la dramàtica situació de moltes famílies que no disposen d'un sostre, és evident que la política d'habitatge que ha de fer el Govern ha de ser valenta.

El Govern ha d'estar disposat a posar-se al capdavant i convertir la nostra comunitat autònoma en l'avantguarda de la protecció del dret a l'habitatge per a la seva gent. La primera que podríem anomenar la via ràpida, que és aquella en què es prenen les mesures més urgents, les mesures que amb dotació econòmica poden pal·liar les greus situacions d'emergència

d'habitatge que patim. En aquesta via ràpida quedarien inserides accions com les de construir nous habitatges de protecció oficial i al marge de la confiança que es pugui dipositar en els grans tenidors en la declaració dels habitatges que tinguin buits, que el Govern disposi d'un instrument d'acció directa per detectar habitatges que per estar buits, es trobin en una situació anòmla respecte la que és indiscutiblement la seva naturalesa, allotjar persones.

Per dur a terme aquestes tasques d'una forma òptima és fonamental la proposta que li hem fet de creació de l'oficina d'habitatge buit, la funció de la qual seria principalment aquesta detecció d'habitatges buits, perquè s'incorporin al mercat del lloguer públic, o privat de llarga durada. I la segona de les vies es correspon amb accions polítiques que a més llarg termini, pretenen canviar conceptualment les maneres en què la gent té un habitatge. No hem de reincidir en els errors que van dur a la situació de manca d'habitatge que patim, no hem de tornar afavorir l'endeutament gairebé perpetu de les persones, cosa que només afavoreix i beneficia el sector financer.

Per tant, el que hem de fer són polítiques encaminades a conscienciar la gent, a fer-los conèixer que altres formes de tinència diferents a la compra no només són possibles, sinó que són la millor opció per ser fiables i més barates, com són el lloguer o la cessió del dret de superfície. I amb la progressiva implantació d'aquestes formes alternatives de tinència i destinant els habitatges a complir amb la funció social per la qual varen ser creats i no com a eina especulativa i de lucre sense miraments, com passa amb els habitatges d'ús turístic, poc a poc avançarem cap a la desmercantilització del dret constitucional a l'habitatge i construirem entre tots una societat balear més justa i amb millor qualitat de vida.

Acaba el meu temps, no podré esmentar qüestions de les meves conselleres favorites, Fina Santiago, Fany Tur, i la seva bona tasca en la que s'han recuperat evidentment molts de drets i se n'han incorporat de nous.

Parlarem, finalment i simplement d'un tema que a vostè, Sra. Armengol, i a mi ens emociona, ja s'ha aprovat en aquest Parlament una Llei de persones desaparegudes i coincidesc amb vostè, cada fosa que s'obre és una ferida que es tanca i en tancarem unes quantes en aquesta legislatura. Per tant, és un orgull formar part d'un projecte polític sensible amb la memòria i els sentiments de tantes persones humiliades i que només ara troben dignificat el silenci al qual varen ser condemnades...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, per favor, vagi acabant.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Acab. I parlant de memòria històrica, m'agradaria destacar la valentia política dels companys i companyes del PSIB, MÉS i Podem del Consell de Mallorca davant la no catalogació de Sa Feixina i dels companys i companyes de Palma per la seva proposta d'enderrocament. No podem permetre que monuments feixistes a la memòria dels caiguts d'un bàndol, recordi

permanentment els horrors d'una dictadura amb total impunitat. La Feixina s'ha de tombar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Passam al torn d'intervenció de la presidenta del Govern. Té la paraula, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo per la seva intervenció i per les propostes que vostè ens hi fa, que sens dubte evidentment el Govern treballarà i escoltarà, com no pot ser d'altra manera, igual que les que han plantejat altres grups parlamentaris que han intervengut i els que intervendran durant tota la resta del debat de política general.

Jo vull tornar posar en valor allò que hem fet i que crec que treballam junts, com a projecte de comunitat autònoma, com a projecte per a la nostra societat en termes de present i de futur, mirant a llarg termini. I jo crec que això és una capacitat important que hem pogut i que anam construint junts i que té un gran valor que jo vaig voler posar de manifest ahir i vull posar de manifest avui. Vull agrair una vegada més el suport als acords pel canvi i, per tant, aquest full de ruta pactat entre les diferents formacions polítiques Podem Illes Balears, Partit Socialista, MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, per fer possible que aquest Govern tenguí una ruta d'acord de legislatura, un acord de legislatura, un acord de polítiques evidentment que van molt més enllà. Un acord de polítiques que jo vull recordar i vull posar de manifest, que s'acompleixen d'una forma important i que ja tenim un alt grau de compliment d'aquell acord que signàrem per començar a caminar junts a principis de legislatura.

Crec que és important, Sr. Jarabo, com vostè també feia referència, veníem d'una situació (...) per tant, hem començant a caminar en aquesta legislatura amb un govern que ha tirat endavant una forma de fer política diferent i unes polítiques absolutament diferents també, en temes que són bàsics i que jo crec que compartim. Veníem d'una època de retallades, d'austeritat malentesa, una època duríssima, també de moltíssima crispació i per tant, allà on el Govern va treballar més intensament era en el rescat ciutadà, que vostès li deien el retorn de drets de ciutadania, i evidentment hem aconseguit fites molt importants, que crec que són molt importants, però el que és important és consolidar-los, perquè vàrem aprendre en el passat que tot allò que no es consolida és molt fàcil de poder tirar enrere, i per tant consolidar aquestes polítiques públiques de garantir la igualtat d'oportunitats entre ciutadans i ciutadanes és el que ens fa més forts com a societat i crec que és el que, a vostès i als membres que formam part del Govern i als partits que li donen suport, és el nostre full de ruta clar, invertir fort en totes aquelles polítiques que enforteixen i apoderen la societat, que garanteixen els serveis públics necessaris i que aposten per unes Illes Balears amb un futur més pròsper i molt més digne; per tant aposten per la formació,

aposten per la innovació, aposten pel coneixement, aposten per l'educació, aposten per reforçar tota la societat de les Illes Balears, aposten pels empresaris, pels emprenedors, per la gent que efectivament té una curolla, un somni, un projecte que vol tirar endavant i que necessita que el seu govern i la seva política hi siguin darrere. I això, des de la humilitat, però també des de la convicció que es fa feina en positiu per a aquesta terra, s'aconsegueix, i hem aconseguit coses molt importants, i ho hem aconseguit junts, Sr. Jarabo, i per tant Podem també s'ha de sentir orgullós dels avanços.

I està molt bé que vostè plantegi allà on no acaba d'estar d'acord, i em basaré simplement a contestar-li una mica allà on vostè ha plantejat alguns dubtes sobre la política que està gestionant el Govern de les Illes Balears, perquè don per fet que en tot allò el gran percentatge de les polítiques que tiram endavant evidentment és amb el suport de Podem Illes Balears.

Ens deia vostè que té dubtes sobre si aquest govern està fent, diríem, tot el que podria per intentar millorar el nostre model econòmic. Vostè ha dit donar menys pes al turisme; jo dic que el turisme ha de ser el motor de creixement econòmic, però ha de servir de palanca per poder reactivar altres sectors econòmics que són claus en aquestes illes. I jo li dic que sí, mai no hi havia hagut un govern amb tanta proposta política de línies de suport a molts de sectors econòmics estratègics d'aquestes illes que ens complementen molt millor el nostre model econòmic i que fan sens dubte que els sectors estratègics d'aquestes illes puguin repuntar.

I, efectivament, ha fet referència al Pla d'indústria i a la Llei d'indústria, i li he de recordar..., estan molt bé les propostes que ens fa però li he de recordar que el Govern ja té endavant aquest projecte, que li vaig anunciar ahir que tindrà una dotació pressupostària de més de 10 milions en el pressupost de l'any 2018, on hi ha línies de formació dual, que ja estam invertint 7 milions d'euros en sectors estratègics, i això és molt important, això no passava abans, i des de l'acord amb el món empresarial, des de l'acord amb el món de la formació estam fent una estratègia també de formació dual en sectors estratègics, sectors com la nàutica, que també estam potenciant des del Govern de les Illes Balears perquè dona llocs de treball molt qualificats i deixa molts recursos econòmics en aquestes illes, i per això, gràcies a l'ITS, també tendrem una escola de nàutica pionera a Palma que ens donarà cabuda a un sector que és emergent, que creix, però que necessitava l'impuls públic com s'està donant des del Govern de les Illes Balears. Formació dual també en tot el que fa referència a la tecnologia i a les noves tecnologies; formació dual també en indústries tradicionals d'aquestes illes, com el calçat, i hem començat amb experiències molt bones precisament a la meua ciutat, a Inca, on fàbriques de renom ja poden tenir treballadors en formació dual, i per tant estam també possibilitant que aquells oficis tradicionals no es perdin de les nostres illes, amb línies directes al suport a la innovació i a la reindustrialització que preveu el mateix pla d'indústria. Una aposta ferma, per tant, per sectors estratègics d'aquestes illes que garanteixen llocs de treball i estabilitat laboral, i que permeten també una competitivitat alta als empresaris d'aquestes illes.

Una aposta ferma -li ho deia abans i vostè ho reconeixia- per l'economia del coneixement, Sr. Jarabo. El Pla d'innovació

que varem explicar ahir i tot el que farà referència a la Llei de la ciència és un pla molt compromès i molt potent d'aquest govern, i és un pla per donar sortida a una economia que ens repercuteix molt positivament a les Illes Balears, que té molt de retorn social i que té molt de retorn econòmic a les Illes Balears, i per això tenim aquest pla d'innovació, per això s'han tornat recuperar les subvencions i les aportacions a les empreses innovadores, per això s'han tornat convocar les beques per als investigadors, per això en aquestes illes hem pujat el pressupost de l'IDISBA, per això apostam per la recerca i la innovació; per això hem canviat la RIS3 i és molt important: ja no només afecta al sector turístic sinó que afecta a altres sectors estratègics de la recerca que podran tenir recursos europeus precisament per destinar cap a un altre model econòmic, i que aposten d'una forma valenta, quan parlem de recerca i innovació, per la Universitat de les Illes Balears.

I, Sr. Jarabo, no compartesc en absolut amb vostè la seva apreciació sobre la Universitat de les Illes Balears. És una bona universitat...

(Alguns aplaudiments)

...i és una universitat amb un grau d'excel·lència en termes d'investigació, que té premis reconeguts i que participa de campus oberts i de campus externs amb projectes molt potents de la Universitat de les Illes Balears. Evidentment Alicia Sintes i el seu equip de les ones gravitacionals és un exemple que ens ha posat, a les Illes Balears, en el món en el millor que podem ser, la investigació, i la investigació pública des de la Universitat pública de les Illes Balears, que sempre tindrà una defensa aferrissada del Govern que jo tenc l'honor de presidir.

(Més aplaudiments)

I sí, l'aposta que hem fet per la Facultat de Medicina és una bona aposta. Jo ja sé que no el convenceré, però és una bona aposta, en la línia que anàvem d'apostar per l'economia del coneixement, d'apostar per la recerca, i la recerca en salut és dels camps més extensos en treballar, i és molt important. I és molt important també perquè els nostres ciutadans tenen dret a tenir aquests estudis aquí, com els tenen per gairebé tot Espanya o per tot Espanya. I una altra cosa: en cinc anys, Sr. Jarabo, es jubilen 329 metges de la sanitat pública. Necessitam..., no és veritat que no necessitem més metges, en necessitam, i per tant és molt important aquesta aposta que ha fet el Govern conjuntament amb la Universitat, i això no va en menyspreu de ningú; enginyeria agrònoma també es cursa a la Universitat de les Illes Balears.

I l'aposta per aquest model econòmic diferent que vostè explicava i que jo compartesc, que apostam per la diversificació, i per la indústria, i apostam per la innovació, i apostam per la recerca i pels canvis estratègics d'on hem de posar els fons europeus en termes d'innovació, d'investigació, de recerca, de desenvolupament, també evidentment vostè feia referència a tot el que fa referència al sector primari, que també per al nostre govern és important i que jo ja vaig explicar ahir, i he pogut explicar avui en el debat amb el Sr. Company l'aposta que hem fet, ferma: hem dotat el Pla de desenvolupament rural, que també promou una economia diferent; estam aplicant evidentment la política agrària comuna

amb una gestió des de la conselleria que no és fàcil però que s'està aconseguint millorar moltíssim, que estam pagant molt bé, ja hem pagat 11,5 milions d'euros; que estam apostant pel nostre camp, evidentment no com a senya pròpia del nostre territori sinó també incorporant molta gent al món rural, i així hem aconseguit que 200 joves ja s'hagin incorporat precisament amb una ajuda important del PDR, 200 joves que han decidit lligar el seu futur vital i professional al camp, i crec que això també és una bona notícia. Igual que totes les tasques d'investigació per protegir el nostre camps i les nostres espècies; he fet referència al Xylella, i he de recordar que aquest govern ha estat el que ha fet feina per detectar el problema, per fer-hi front, per convèncer tant el ministeri com Europa que s'havia de fer una política de contenció, que nosaltres som un territori fràgil, que les Illes no poden perdre part indestruïble del seu paisatge i que per tant havíem de fer polítiques molt contingudes i també de repoblament, i li vull recordar que precisament, i gràcies a l'impost de turisme sostenible, hi haurà una inversió extraordinària en agricultura ni més ni manco que per valor de 7,2 milions d'euros a la darrera convocatòria, que se suma a l'anterior, en què ja n'hi havia molts, i molta part d'ells evidentment per lluitar contra la plaga del Xylella i, per tant, per repoblar també el nostre camp.

Igual que l'aposta ferma que es fa des de la Conselleria d'Innovació. Vostè parlava del Parc Bit. He de recordar que també és aquest govern el que ha fet possible el Centre BIT a Menorca i que era una reivindicació històrica, que, desgraciadament, el Govern d'Espanya no havia volgut sufragar i el Govern Bauzá havia deixat de gestionar per fer-lo possible i s'ha pogut fer una realitat. I a més el Parc BIT no l'hem de convertir Sr. Jarabo en un *pool* tecnològic, és que ja ho és, és que ja ho és. I en aquesta legislatura hem incrementat un 20% les empreses que s'hi han pogut dedicar i a més, un 20% també dels treballadors, per tant, l'aposta del Parc BIT és valenta i a més té les seves demostracions.

Vostè després m'ha fet una referència sobre el tema de les energies renovables, del futur energètic que volem per a aquestes illes. A mi m'agradaria que compartíssim la diagnosi i la línia a treballar. La diagnosi, supòs que la compartim, i és que no volem que en el futur aquestes illes es segueixin alimentant amb energies que no són netes i que, per tant, jo supòs que vostès ens donen suport en què hem de tancar Es Murterar i que hem de ser capaços de deixar de cremar fueloil a la central de Maó, perquè això és el que més contamina, el que més, sense cap comparació possible amb altra cosa en aquestes illes. Per fer-ho possible necessitam que hi hagi fonts alternatives i, efectivament, tenim el gas, però en necessitam d'altres. Si no som capaços que hi hagi parcs fotovoltaics que ens donin energia neta, és impossible que puguem fer la transició energètica Sra. Jarabo i aquesta és la realitat. Per tant, hem de saber quin dibuix de futur volem. Nosaltres el tenim clar, no volem energies contaminants a les nostres illes, volem treballar en l'aposta per les energies netes, per les energies renovables i per això donam suport a aquesta estratègia, tant de tancament de les energies que no són netes, com l'aposta ferma per l'energia fotovoltaica, entre d'altres energies netes.

I ho fem també amb l'aposta pel transport terrestre de les Illes Balears, concretament a l'illa de Mallorca que és allà on té competència el Govern de les Illes Balears, amb una aposta

ferma per l'electrificació del tren i amb una aposta ferma també perquè el transport terrestre, les noves concessions de l'any 2019 també apostin d'una forma clara per vehicles que utilitzin energies netes a les nostres carreteres.

Vostè també m'ha fet una referència a la política turística de què parlàvem abans, ha de ser el motor de creixement d'aquestes illes, però també ha de ser palanca per a altres sectors que són estratègics. M'ha dit que necessitam reforçar la inspecció, jo he de tornar recordar en aquesta cambra que la inspecció turística d'aquest Govern només fa referència a l'illa de Mallorca, perquè Menorca, Eivissa i Formentera tenen les competències transferides als consells insulars, amb els quals treballem colze a colze. I per primera vegada en la història hi ha campanyes d'inspecció compartides no només entre el Govern i els consells, sinó també amb els ajuntaments, a l'illa de Mallorca, molt concretament s'han fet campanyes específiques amb l'Ajuntament de Palma, amb l'Ajuntament de Calvià, amb l'Ajuntament de Lluçmajor, que estan donant el seu rendiment.

Vostès crec ho coneixen perfectament bé i, a més, hem aconseguit crec que uns dels reptes que teníem com a societat, que és allargar temporada turística i poder garantir més estabilitat laboral i poder garantir equilibri, que quan parlem de turisme és la paraula clau, equilibri entre el resident i el turista, equilibri entre el medi ambient i el turisme, equilibri entre les activitats econòmiques, això és important. I en aquesta línia treballem i s'aconsegueixen qüestions que crec que són realment importants. I és veritat que tenim una economia que creix i que el fet que la nostra economia pugui créixer, ens pot garantir llocs de treball estables, ens pot garantir que tenim més treballadors, que tenim més cotitzacions a la Seguretat Social, per tant, que tenim més gent en què la riquesa es redistribueix i tenim possibilitats de tenir més gent que tinguí una esperança d'una vida de futur més agradable, que pugui tenir un projecte vital important a poder elaborar en aquestes illes.

I com que podem créixer econòmicament, podem tenir més ingressos, malgrat el Govern d'Espanya, podem invertir més en les polítiques públiques que li deia en el principi, que crec que va ser una part important d'allò que ens va unir a les diferents formacions polítiques i varem entendre que havíem de transitar una legislatura absolutament diferent d'allà on veníem.

I una que és molt important és l'educació. I l'educació per a nosaltres és fonamental i per això hi hem invertit molts recursos públics i seguirem.

(Remor de veus)

Hem contractat molt més professorat i seguirem. Hem millorat les condicions laborals del professorat de la pública i seguirem. Però em diu vostè que no vol que millorem els sous del professorat de la concertada? Són treballadors d'aquestes illes amb els que nosaltres també hi estam compromesos.

(Alguns aplaudiments)

I és veritat, veníem d'una legislatura on no s'havia planificat cap obra nova, ni cap nova infraestructura, on el manteniment de les instal·lacions s'havia abandonat

absolutament i hem hagut de treballar, i amb vostès hem pactat un Pla d'infraestructures educatives molt potent per a aquestes illes, i jo els agraesc la seva insistència en això, és molt important. És molt important planificar el futur que volem i efectivament, permetrà una inversió de 100 milions d'euros en noves escoles, que ens permetrà al final de legislatura poder tancar el 60% d'aules modulars que té aquesta comunitat autònoma i que nosaltres tampoc no desitjam, però quan tens una comunitat on et creix la població escolar i quan tens una comunitat on durant quatre anys han abandonat la inversió en les infraestructures, Sr. Jarabo, el que hem de fer és escolaritzar els infants, aquest és el primer dret, i treballar per reduir les aules modulars, com fa el Govern que tenc l'honor de presidir, i l'equip del conseller Martí March, que fa una feina immensa en aquesta línia.

Per tant, seguim fent feina en això, seguim en aquesta línia de potenciar l'educació de les Illes Balears, l'educació sostinguda amb fons públics de les Illes Balears, que tota ella i a totes les famílies els llanç aquest missatge de tranquil·litat, tota ella és fonamental per escolaritzar els nostres i les nostres filles. Per tant, tendran el suport i el compromís d'aquest Govern, amb una educació que volem de qualitat, que volem equitativa, que volem inclusiva, que volem que tothom tenguí les mateixes oportunitats. I per això, i jo n'estic orgullosa, Sr. Jarabo, també hem posat que els nins de la concertada tenguin dret a les beques menjador, que no tenien la passada legislatura...

(Alguns aplaudiments)

I després m'ha parlat d'habitatge, i sé que hi ha algunes qüestions més que no ha pogut tocar. En habitatge jo crec que anam en la línia que hem anat parlant des del principi de legislatura. Crec que la política d'habitatge pública ha canviat radicalment, hem passat del no-res a tenir una política d'habitatge públic a les Illes Balears, una política d'habitatge diria, que ni tan sols n'hi havia. Estam en la línia de treball, en la llei d'habitatge, una llei valenta, una llei que té un caire social molt important, una llei que fa una cosa també lligada a l'equilibri, que és qui té molt d'habitatge el posi a disposició d'aquell que el necessita, és un equilibri just. I que per tant, crec que és una llei valenta, compromesa amb les necessitats reals d'infraestructures que pateixen molts ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes. Ahir vaig explicar un Pla d'habitatge compromès de 50 milions d'euros d'inversió, que canvia radicalment el que hi havia i el que ara tendrem i tenim en aquestes illes.

I evidentment també jo els agraesc les propostes que vostès han fet amb l'equip del conseller Marc Pons i que seguirem treballant conjuntament, perquè sens dubte, des d'escolta activa, des de les diferents propostes en positiu dels diferents grups parlamentaris, sens dubte podem treballar una línia política molt més potent i molt més encertada.

I, Sr. Jarabo, jo li som molt franca, nosaltres des del Govern de les Illes Balears treballem activament en allò que ens havíem compromès amb la ciutadania, som lleials al que prometérem a la campanya electoral, al que signàrem en els acords pel canvi i som lleials a una línia política que ens ha de dur a unes Illes Balears més pròsperes i a unes Illes Balears més dignes. En

aquesta línia política de treball conjunt, jo vull donar molt de valor a la capacitat de pacte i de diàleg, i vostè també li ha de donar molt de valor a l'estabilitat necessària per tirar endavant aquestes polítiques.

Crec que és important que junts seguim treballant el futur que es mereixen els ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes, des de la premissa clara d'aconseguir una societat més justa, més igualitària i radicalment més democràtica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies. Presidenta, Sra. Armengol, primer de tot, evidentment, des de Podem Illes Balears posam en valor tots els acords que hem assolit junts, que hem iniciat un camí a partir d'aquesta legislatura que entenem que hem de continuar a la propera i que en venguin moltes més i entenem també que els canvis que s'han produït fins ara haurien de ser irreversibles, és a dir, aquest horitzó que tenim plegats, que les polítiques que s'aproven ara han de ser irreversibles evidentment ho compartim.

No hem volgut fer menció, evidentment, de totes les lleis que hem aprovat, de totes les propostes polítiques amb les quals estam d'acord, les posam en valor, no en tenguí cap dubte, som aliats, ho tenim tots claríssim, ho podríem repetir, però crec que l'enumeració ja l'hem fet moltes vegades: renda social, impost turístic, els diferents plans d'ocupació, ara novetats al Pla d'indústria en el qual també acordarem moltíssimes qüestions i fins i tot l'oficina anticorrupció que, abans li deia, ens ha preocupat a vegades que hi hagués determinades tensions que no acabàvem d'entendre, però que sembla que finalment tirarem endavant; però s'ha de posar en valor que sempre, malgrat totes les tensions que existeixen en qualsevol negociació entre partits diferents evidentment, crec que sempre hem arribat a acords, fins i tot alguns d'ells en la pròrroga, com va ser el de l'impost... la llei de lloguer turístic. Per tant, a partir d'aquí crec que hem d'entendre tots, i des del nostre grup ho hem de tenir claríssim, que apostam pel manteniment i la posada en valor de les polítiques que es fan des del seu govern.

És evident que, a més, no hi ha alternativa, com li deia abans. Venim d'un govern de polítics de (...) de targetes sanitàries, és a dir, qualsevol altra qüestió, qualsevol altre govern ha de ser millor. El que hem de fer és, entenc jo, complementar, des del nostre grup també, les propostes de model de país que vostè va fer ahir. I amb aquesta intenció he fet la meua intervenció perquè crec que és aquesta complementarietat entre vostès, entre nosaltres i entre MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca i més Gent per Formentera els que hem de construir de manera conjunta un model de país per

a aquestes illes com també aquests partits han de construir des d'una mirada balear la construcció del nou model d'estat territorial. Crec que aquí també entendrem des d'aquesta experiència d'estat pluriinsular que som hem de posar-la en valor també per poder transmetre-la a la resta de l'Estat.

Vostè ha comentat també diferents qüestions en les quals també hem d'estar d'acord, com la Llei de ciència, sé que es fa un esforç en innovació, i és evident que nosaltres també sempre li hem de demanar més. S'ha avançat també en la creació de noves empreses en el Parc Bit a partir d'un clima que evidentment pel cicle econòmic s'afavoreix que es puguin iniciar noves empreses, però també és ben cert que les possibilitats que tenim, i jo crec que hem d'aspirar molt més enllà del que hi ha i de fer descripcions a vegades del poc que ens passa, que està molt bé, però a vegades és que hem de reconèixer que si tenim unes illes amb un atractiu enorme i que hem aprofitat molt bé el turisme hem de començar a revertir això per fer les inversions i crear atractiu precisament per als científics i les ments més importants del món a nivell científic. I això ha d'anar vinculat, per això li deia també, amb la capacitat de generar prestigi de la UIB, i aquí evidentment crec que s'han de fer millores. Ho dic perquè ens hem trobat amb determinades tensions allà que jo crec que són millorables i que el Sr. Conseller també hi hauria de participar.

Tenim gent híper preparada que ha guanyat un premi Nobel, és a dir, això ens prestigia i ho hem de valorar una i mil vegades, però també hem de reconèixer que a vegades hi ha impediments perquè les ments més brillants puguin estar ja donant classe. Crec que això també s'ha de dir per qüestions, idò, de manca de transparència, com hem vist al cas Minerval per exemple, i crec que s'ha de recordar que també ha passat durant aquest darrer any per una manca de control i perquè a vegades, idò, en tota institució pública es generen determinades xarxes clientelars, que crec que aquest govern hauria de començar a pensar d'acabar. Tot el respecte als bons professionals, insistesc, i als bons investigadors que tenim a la nostra universitat pública que, insistesc, nosaltres volem prestigiar encara més.

Parlava també d'energia... de generació d'energia elèctrica. Hem tengut diferents bregues i hem batallat, jo crec, que primer internament dins cada partit, Sr. Pons, i després ens toca començar a configurar la política comuna en matèria d'energia. Clar que estam d'acord, Sra. Armengol, amb el tancament d'Es Murterar. La qüestió del gas a Menorca ja és un poc més conflictiva perquè entenem que una vegada es pugui instal·lar el gas allà serà més complicat que es pugui incrementar l'alliberament d'energies... la generació elèctrica a partir de renovables. Esperem que no sigui així, però tenim aquesta por i des de Menorca ens ho traslladen. És evident que és molt millor el gas que cremar fuel, això es evident, per les qüestions de contaminació que la Sra. Presidenta ha mencionat abans. Però sí que quant al model energètic tenim dubtes. És evident que hem de passar a dependre de les renovables. Aquí estam d'acord, Sra. Armengol, no tenguí cap dubte al respecte i crec que he fet una descripció molt extensa de com pensàvem des de Podem que hauria de ser aquest model. Però hi ha una tensió aquí i és si volem que siguin les grans companyies elèctriques les que mantinguin el monopoli de la generació elèctrica, i aquí ens trobaríem amb aquesta idea, aquest model de creació de

grans megaparcels fotovoltaics, que això impediria idò gaudir del nostre paisatge, generaria un impacte paisatgístic, però a més contribueix a una mentalitat que és que són grans centrals nuclears, tèrmiques i ara fotovoltaïques les que ens han de generar l'electricitat.

Nosaltres pensam que no, nosaltres confiam que sigui l'energia distribuïda, una major consciència de la societat que ha de generar la seva pròpia electricitat i que els municipis aquí tendran un paper fonamental per conscienciar de manera propera els seus ciutadans amb la cessió d'espais, de sòls, que no siguin agraris, perquè hem d'entendre aquesta filosofia que nosaltres li dibuixam, el camp agrari mallorquí s'ha de maximitzar i el camp sobrant, evidentment, sí que s'hauria de maximitzar també per cobrir les nostres mancances quant a generació elèctrica. Tengui-ho clar. Però això passa per col·laboració amb els ajuntaments, val?, i no tant per aliances amb les grans empreses elèctriques o els seus operadors que creen els parcs amb empreses o amb aliances de companyies alemanyes o franceses, que són les que finalment se'n duran el benefici del nostre sòl, com ara fan els hotelers amb els beneficis del nostre sòl i el nostre paisatge que se'ls enduen ells i a més a paradisos fiscals.

Sí, sí, Sr. Font, això no és compartit, això no és compartit. Bé, ja discutirem amb vostè.

Tenim diverses qüestions també, que abans no li he pogut comentar, com són les dificultats dels diferents consells per acabar de fer el traspàs de competències, l'etern problema de la Sra. Cladera de les bestretes, que no s'acaba de resoldre, esperem que no actuï com el Sr. Montoro i no el vulgui imitar en relació amb el deute de la comunitat amb l'Estat, sabem que aquí entre germans ens entendrem.

I sí que volem fer referència al model de mobilitat. Sabem que la situació de les nostres carreteres, les de Mallorca i també les de la resta d'illes, és insostenible, principalment a l'estiu, saturades quasi durant tot l'any. Aquí el problema és de model i també hem insistit que el Sr. Pons ens hauria de començar a avançar el seu pla de mobilitat. Hem de trobar una alternativa pública de transport públic, mitjançant autobusos i trens, que pugui conscienciar la gent o facilitar per no emprar el seu vehicle privat. Es necessiten noves rutes, més freqüències, millors horaris, instal·lacions adequades, no pot ser que el servei de tren de Mallorca sigui tan deficient, aturades sense bancs, vagons vells, mal adaptats, retards i cancel·lacions constants. Es millorarà, ha comentat també la Sra. Presidenta, l'electrificació del tren en diferents trams. És evident que això és un avanç que hem de valorar, que nosaltres posam en valor, però també entenem que la línia podria ampliar-se i les freqüències també. No parlem ja de les dels autobusos que ja veurem quin és el pla finalment que ens presenta el Sr. Conseller.

Entenem que internalitzar serveis estratègics, que mai no haurien d'haver estat externalitzats, idò, hauria de ser també una prioritat, i aquí voldria mencionar el que és el possible, o esperem que arribi a succeir, el rescat del túnel de Sóller que seria un gran exemple, un esforç econòmic pel Consell de Mallorca i un estalvi per al pressupost d'aquesta comunitat en els viatges dels residents de la zona.

Sí que voldria acabar i ho hem fet abans parlant un poc de Catalunya, un conflicte que ens fa tan de mal als demòcrates, als espanyols i als balears, en veure determinades reaccions d'odi anticatalà i no m'agradaria gens pensar que al meu país Espanya actuem la lògica del maltractador, no?, la de no puc viure sense tu però mentre visc amb tu, idò, bé, t'insultaré, et pegaré, etc., no m'agradaria gens pensar que les forces i cossos de seguretat de l'Estat ens condueixen davant les legítimes i pacífiques manifestacions de ciutadans de Catalunya amb una violència pròpia de les forces d'ocupació colonial perquè aleshores no quedaria clar si en comptes d'un discutit i discutible dret a decidir, de definició una mica elàstica, no hauríem de començar a parlar amb rigor d'un dret d'autodeterminació, i si volem que això no passi les institucions i els ciutadans d'Espanya convé que no es deixin arrossegar per la psicologia del maltractador, sinó més aviat per la del seductor.

En fi, és un moment en què abunden els ultimàtums, la judicialització de qüestions que s'haurien de resoldre per la via de la proposta política i el menyspreu a la llei per part d'aquells que diuen defensar-la. La proposta de Podem Illes Balears és de sobres coneguda, Sra. Presidenta, com vostè nosaltres també creiem en el diàleg, en la convivència entre diferents formes de pensar i en definitiva en el poder de la política, vostè hi insistia abans i, per tant, creiem necessari que aquest pacte es mantingui per dos motius principals: el primer, perquè la gent de Balears ho necessita, perquè la seva vida serà una mica més fàcil amb aquest govern sensible amb el seu patiment; i el segon motiu és que Balears pot convertir-se en un exemple, com li deia abans, per a la resta d'Espanya i aquesta fórmula passa perquè els partits progressistes d'aquest país s'acostin als altres partits progressistes en lloc d'emparar i legitimar no només una posició concreta del Partit Popular com l'aplicació de l'article...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, per favor vagi acabant la seva intervenció.

EL SR. JARABO I VICENTE:

...acab, 155 de la Constitució, sinó vuit anys de no gestió i d'espoli de les arques públiques per part del govern actual del Sr. Rajoy.

El que amb el PP és normal, aquí hauria de ser inacceptable. Per tant, no posem en perill un pacte que és beneficiós per a la gent i que pot ser beneficiós per a aquest projecte de país que vostè descrivia ahir i que jo he procurat completar i complementar avui amb la meua intervenció.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jarabo. Passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Jarabo, ha començat vostè posant en valor tota la feina feta durant aquests dos i mig, que és molt intensa, que certament... i jo he dit en moltíssimes ocasions, nosaltres som un govern, i jo crec que això és característica de l'esquerra en general, autoexigent, no som un govern gens autocomplaent, no estam satisfets -ahir ho vaig explicar- amb totes les polítiques públiques, nosaltres volem anar més enllà, en volem més, quan parlem de millores en sanitat, encara en volem més, millores en educació, en serveis... en cadascuna de les àrees, Sr. Jarabo. Crec que això també ens fa ser més exigents amb nosaltres mateixos i també evidentment està a l'alçada del que defensen i demanden els ciutadans d'aquestes illes i evidentment els ciutadans mereixen molt més del que tenen i per això hem de continuar treballant des d'aquesta vocació de servei a la ciutadania, de servei públic, això és la política, això és la grandesa de la política, no?, el diàleg i la capacitat de servir als ciutadans, de saber per què ets aquí. I ets aquí per canviar el que no t'agrada i en aquesta societat encara hi ha moltíssimes coses que no ens agraden i aquest projecte de futur que compartim és el que hem de saber consolidar i evidentment des de la proposta -nosaltres agraïm totes les propostes que fan tots els grups parlamentaris i d'una forma especial el seu-, sens dubte que milloram molt el projecte que definim de cara al present i futur de la ciutadania de les Illes Balears.

Vostè ha tornat a fer esment en la rèplica a un parell de qüestions que hem debatut abans i que si vol evidentment incidiré una mica més en algunes de les qüestions, però l'important, crec que el realment important és haver estat capaços de dialogar per acordar polítiques, de tirar-les endavant, de ser exclusivament... jo crec que complidors amb el projecte compartit. Crec -i ho repetesc- que els acords que varem signar s'estan complint a un ritme molt elevat per part del Govern de les Illes Balears, que està conformat per molts d'homes i dones que li puc garantir, Sr. Jarabo, que es deixen la pell cada dia per servir els ciutadans i que fan la feina des de la convicció d'aquest interès general i també li ho dic i ho repetesc una vegada més, no som immunes a equivocar-nos, ni molt manco, aquell que fa coses sempre s'equivoca i evidentment quan ens equivocam sabem també demanar disculpes i assumir responsabilitats.

Plantejàvem un model de comunitat autònoma on evidentment -i vostè no hi ha fet referència, però perquè crec que ho compareix perfectament-, l'economia creix d'una forma sòlida, això sembla consolidat i hem retornat a uns nivells molt millors en algunes àrees d'abans de la crisi i en algunes encara anam enrere i hem d'aprofitar aquest moment econòmic per intentar millorar el nostre model econòmic. Per això, està molt bé que vostè també faci una aposta ferma per a tot el que fa referència a la innovació. Jo, com que vostè ha fet una explicació de la necessitat d'apostar per les persones, pels investigadors i investigadores d'aquesta terra, vull tornar posar de manifest una política que em sembla molt important. Hi ha molts de joves, molts d'investigadors d'aquestes illes molt bons que varen fugir de casa nostra perquè no tenien una possibilitat aquí. El decret de carrera investigadora que estam tramitant i que serà una aposta ferma precisament per lligar molta gent

investigadora que pugui tenir aquí el seu projecte vital i també evidentment perquè alguns que se n'anaren i els tenim a fora puguin retornar a casa nostra. Crec que aquesta també és una aposta política valenta, que s'està fent per part del Govern de les Illes Balears.

En tot el que fa referència al model energètic de les Illes, crec que compartim la filosofia general. La filosofia general és abandonar tot el que no siguin energies netes a les nostres illes i fer-ho òbviament havent de tancar allò que contamina més i quan parlem del tancament, de la crema de fuel-oil a Maó, parlem de la distribució, parlem del tancament d'aquesta forma de consum d'energia i el gas és infinitament més energia neta que no el fuel-oil. De fet quan expliques a fora, a països de fora d'Espanya que a les Illes Balears cremam carbó, la gent queda escandalitzada perquè no sembla que una comunitat com la nostra, amb tanta capacitat de futur, amb tanta capacitat d'economia, amb molt de turisme que està molt lligat o que ve moltes vegades lligat a qüestions mediambientals, quan saben que cremam carbó no és una bona imatge tampoc per a les Illes Balears i sens dubte no ho és per als residents i per al futur que volem deixar. Per això el gruix el tenim d'acord, la Llei de canvi climàtic serà pionera a l'Estat, és una llei molt potent que s'està treballant des de la direcció general, que vostès coneixen, que se n'ha donat coneixement a tots els grups parlamentaris perquè aquesta vocació de diàleg i de pacte és constant dins el Govern i és constant amb tots els grups parlamentaris i aquesta llei permetrà incrementar molt les energies renovables, permetrà incrementar la diversificació en la producció i permetrà augmentar els llocs de feina.

Per a una cosa sí que els necessitam també més, no tant aquí, sinó que en la seva representació a les Corts Generals, hi ha una qüestió que impedeix poder tirar endavant tota aquella política energètica que nosaltres voldríem i són les decisions preses pel Govern d'Espanya i faig referència a l'impost del sol. Nosaltres hem demanat al ministre Nadal que el retiri per a les Illes Balears, ens han dit que no, però crec que en això junts també podríem fer pressió a nivell de les Corts Generals.

Quant al transport terrestre, aviat presentarem el plec de condicions de les noves concessions i per tant, podrem debatre allà on hi haurà les noves propostes de més freqüències, de més qualitat, de millors condicions, tot i que hem d'estar orgullosos perquè estam pujant de forma exponencial els usuaris en el transport públic, en el transport públic terrestre tant en xarxa ferroviària com en transport discrecional. Per tant, estam aconseguint que la gent també assumeixi que és un bon servei públic i quan hi ha un bon servei públic al final val la pena apostar-hi.

Ha fet referència a un tema que és molt important, que és l'estructura institucional d'aquesta terra, quatre illes, quatre consells insulars, que efectivament el Govern té molt clar aquella política del federalisme interior i la política de compliment de l'Estatut d'Autonomia de l'any 2007, que precisament és un estatut d'autonomia clarament insularista i per això estam complint el calendari de transferències de competències amb els consells insulars, i això també és una novetat en aquesta terra. Hem fet ja quatre reunions de Conferència de presidents amb els consells insulars i els vull agrair a tots que puguem col·laborar junts a tirar endavant

aquest projecte compartit pels ciutadans de les Illes. Aquest divendres passat vàrem aprovar complementar les competències de promoció turística a Eivissa i transferir la competència a Menorca, a Mallorca i a Formentera, que és una demanda històrica de compliment de l'Estatut d'Autonomia i crec que és important. Estam treballant ja acabant les negociacions en els temes de joventut amb el Consell de Mallorca, igual que la negociació de la transferència de les competències d'igualtat als consells insulars.

Per tant seguim aquest ritme de descentralització competencial del Govern cap als diferents consells insulars. I feim això incrementant el seu pressupost. I, no passi pena, en aquest govern no hi ha ningú que vulgui limitar l'autogovern ni la capacitat financera dels consells insulars, ans tot el contrari, nosaltres som un govern que ens definim per, el que criticam a un altre, no fer-ho nosaltres. Nosaltres criticam fort Montoro perquè ens obliga a no poder gastar l'any que ve tots els ingressos que tenim amb la regla de despesa, ni els ajuntaments. Nosaltres complim la Llei de finançament dels consells insulars i la complim amb escreix i a més amb un finançament molt més important cada any. Des que hem arribat a governar, Sr. Jarabo, els consells han rebut un 30% més de finançament; es diu aviat, i és molt difícil amb unes arques públiques com les del Govern de les Illes Balears, que vostè sap que vàrem trobar amb un deute públic escandalós i que tenim moltes dificultats per les obligacions que ens marca el Govern d'Espanya complir, i perquè ens té lligats amb el FLA: si no complim ens pressionen tant que no podem fer la política pública que necessitam. Per tant hem augmentat un 30%; això significa gairebé 100 milions d'euros més que tenen els consells que no tenien, també pel compliment del Govern de les Illes Balears.

Per tant en això estigui tranquil, que estam acordant amb els quatre presidents dels consells insulars, estam acordant amb els equips del govern dels consells insulars un calendari potent tant de transferències com evidentment acompanyat dels recursos econòmics per poder-les dur a terme, perquè creim fermament en aquesta forma d'entendre la política des del federalisme, des de l'acord i des del respecte institucional.

Vostè ha fet referència al projecte d'Espanya més lligat al tema de Catalunya. Jo l'hi torn a fer més lligat al tema de les Illes Balears, i més lligat al tema de les Illes Balears és que junts, i vostès que tenen una representació parlamentària també important a Madrid, junts hem d'aconseguir un règim especial que faci justícia a les Illes Balears en els temes de la insularitat; junts hem d'aconseguir un nou sistema de finançament autonòmic que ens doni més capacitat fiscal; junts hem d'aconseguir que ens condonin el 60% del deute públic, perquè no és just, perquè tenim un infrafinançament històric que ens està coartant la possibilitat de decidir des de l'autonomia que sí ens donen els ciutadans d'aquestes illes; junts hem d'aconseguir que quan hi hagi pressuposts generals de l'Estat a Espanya siguin justos amb aquesta comunitat autònoma i hi hagi les inversions necessàries per a aquestes illes des de molt diferents tipus i des de molt diferents àmbits.

Però em qued, Sr. Jarabo, amb el que vostè deia al principi: vàrem ser capaços de junts planificar una legislatura de canvis molt radicals en moltes coses, però de canvis pensats per

beneficiar tots i totes els ciutadans, els que ens votaren i els que no. Tenim clar que som un govern que respon a tothom, als reptes de present i de futur. Estam treballant i transitant una legislatura amb ambició, amb valentia, amb dificultats, sens dubte, perquè els pactes també són difícils, són complexos, però sens dubte la capacitat de diàleg i de posar-se d'acord crec que és el que més premia la ciutadania. Han acabat els temps de les imposicions i de la supèrbia, som als temps del diàleg, de l'acord i del consens, i estic convençuda que junts ho seguirem fent possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. Té la paraula el Sr. Abril.

Fem un recés de dos minuts.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. David Abril pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia. Benvolgudes diputades i diputats, benvolguts amics i amigues, vaig començar el meu discurs de fa poc més d'un any, a l'anterior debat de política general, amb una diagnosi que atenia tres emergències: l'emergència social, l'emergència ecològica i econòmica, que per a mi sempre van de la mà, i l'emergència de país. No puc deixar d'obviar, per molt que aquests dies toqui parlar aquí dels problemes de les nostres illes, una quarta emergència, que és l'emergència democràtica, perquè em semblaria molt insolidari parlar, al cap i a la fi, de l'estat de la nostra autonomia quan som a les portes que amb una decisió sense precedents s'estigui a punt de suspendre l'autonomia d'una altra comunitat que tenim aquí devora juntament amb els poders del seu parlament, d'un parlament com aquest, des de la negació del dret a decidir, que hauria de ser la norma bàsica de tota democràcia.

(Alguns aplaudiments)

Pel que fa a l'emergència social, ahir el responsable de la Xarxa de lluita contra la pobresa i l'exclusió ens convidava a recordar en un article que darrere les xifres hi ha gent amb cara i ulls, que sovint les estadístiques deshumanitzen, perquè per molt que les xifres hagin millorat i 80.000 persones el 2016 menys que el 2015 fora del llindar de pobresa no deixen de ser una bona notícia, encara n'hi hagi més de 210.00 en situació de risc i exclusió social, i cada cas de cada una d'aquestes persones i d'aquestes famílies ens hauria de recordar a totes quin hauria de ser el sentit primer de la política, allò que ens

hauria de fer bategar i marcar-nos el ritme de les coses, per molt que aquest sigui un dels problemes menystinguts en l'expressió mediatitzada de l'opinió pública i inexistent, per cert, a certs discursos polítics com el que hem escoltat avui matí aquí, per exemple el del Sr. Company.

Insistiré en el fet que el risc de cronificació d'aquesta pobresa, a pesar de la millora dels indicadors macroeconòmics, és per mor d'una altra cara de la moneda d'aquest cercle virtuós de què ens parlava ahir la presidenta, del bucle atur-pobresa-precarietat, que s'arrela en un model de desenvolupament que aquesta certa bonança econòmica, però sobretot amb les polítiques públiques valentes que s'han desplegat, hauriem d'aturar. Es cronifica la pobresa perquè la manera de ser i estar en el món laboral és la precarietat, i perquè la crisi presumptament superada ha normalitzat perillosament que el fet de tenir una feina ja no sigui garantia de tenir les necessitats bàsiques cobertes, i això és molt lamentable com a societat, especialment per a aquells grups polítics que creim en una societat lliure i igualitària.

L'emergència ecològica hi és, i no és perquè encara faci estiu, que també, però convé recordar que som un dels territoris de l'Estat amb major nivell d'emissions de CO₂ per mor del trànsit d'avions, i per tant també amb major nivell de responsabilitat amb el canvi climàtic a nivell global, com també som, pel fet de ser illes, més vulnerables que el continent davant la manca de pluges, l'increment de les temperatures o els fenòmens climàtics extrems. El 2016 va ser l'any més calent de la història i el 2017 el segon més calent. I me creguin que no ha estat pel clima política. L'onada de calor d'aquest estiu no ha estat només una sensació, sinó que ha provocat rècords històrics de consum elèctric a les nostres illes.

Enguany hem tornat batre el rècord de turistes, especialment concentrats en un estiu, on l'índex de pressió humana és del tot insostenible, i parlem d'indicadors dissenyats, no per ecologistes radicals, aquests que fan urticària al Sr. Company, sinó per la pròpia Organització Mundial de Turisme, que els assenyalava com un dels principals riscos de la indústria, que ha posat les nostres illes en el mapa i en el geolocalitzador de les plataformes de lloguer.

I l'emergència de país s'aprofundeix i els ho dic des de la tristor i la indignació que em genera i hauria de generar a tots els que en aquesta cambra, independentment de la seva ideologia, varen prometre o jurar l'Estatut d'Autonomia, perquè és el *súmmum* que la mateixa setmana que celebrem els 40 anys de la gran manifestació per l'autonomia de dia 29 d'octubre de 1977, que va fer possible entre altres coses l'existència mateixa d'aquesta institució, haguem d'esperar asseguts que es desenvolupi un Estatut, revisat ara fa una dècada, en època de l'inefable Jaume Matas, amb el nostre vot en contra. Deia Josep Maria Llompart, que va llegir el manifest en aquella manifestació i aquell diumenge de fa 40 anys: "proclamam que l'autonomia no és una reivindicació més, no pensam en l'autonomia en una actitud d'enyorança, la concebem com un marc indispensable on les illes podran resoldre els greus problemes que 40 anys de dictadura ens han deixat com herència. Les illes necessiten una solució a l'estat de dependència i de crisi en què es troba, -deia Llompart-, i aquesta solució ha de passar per l'autonomia concretada en

l'Estatut. Un Estatut que reconegui el dret dels pobles de les Illes Balears a disposar de la hisenda pròpia, a regular l'ordenació del territori, tot mirant per l'ecologia i per tots els fets que toquen la nostra existència".

Fa 40 anys, senyores i senyors, i tenc la sensació sincerament que som allà mateix. Com si el nostre Estatut d'Autonomia no fos una llei orgànica de l'Estat, no formés part de l'imperi de la llei en què alguns s'omplen la boca aquests dies per justificar el retrocés més gran en termes de democràcia dels darrers 40 anys de postfranquisme. Perquè l'Estat no és propietat de ningú, ni del PP, ni del Govern d'Espanya, ni dels aparells de poder de l'Estat, on ni tan sols hi ha hagut transició democràtica. L'Estat és també aquest parlament i la nostra comunitat, i els consells insulars i els ajuntaments, institucions totes sotmeses a un ranci nacionalisme espanyol, encapçalat per un PP que no és altra cosa que la capa del seu projecte centralista i neoliberal, o es pensa que encara que hagi quedat tapat aquests dies pels temes de Catalunya, no hem pres nota que el ministre Montoro fa només una setmana era a Brussel·les a presumir de què Espanya gasta menys que mai en educació i sanitat i qui és que gestiona l'educació i la sanitat a Espanya? Les comunitats autònomes, ah!, quina coincidència, no volen que facem les polítiques que estam fent, aquestes polítiques valentes, perquè el seu model social, perquè el seu projecte ideològic és el *dumping* social, és el del peix gros que es menja el petit, el del lliure mercat on la política fa nosa i on els serveis públics només sentit si és per privatitzar-los, on la unitat d'Espanya serveix per justificar allò injustificable en democràcia.

I així ens han duit en aquesta situació d'emergència democràtica, on l'amenaça del 155 pot suposar la liquidació no només de l'autonomia d'una altra comunitat i de la suspensió de la democràcia a Catalunya, ja han sortit obrint la caixa de Pandora altres líders del Partit Popular, com el Delegat *del Gobierno de Castilla-La Mancha* ha dit que tal vegada estaria bé que l'apliquessin allà, o a Euskadi, o a Navarra. Qui serem els següents? Nosaltres? Per això, perquè som demòcrates, no podem permetre que es desplegui tot aquest *pack* de la por que va anunciar el Consell de Ministres dissabte passat. Com no ho hagués permès una sedició Rosa Parks, la dona que no va voler seure a la part del darrere del bus públic en temps de segregació als Estats Units, ahir feia 12 anys que va morir. Ni Neus Català, una de les darreres supervivents dels camps d'extermini nazis, que amb tota il·lusió i als seus 102 anys, va anar a exercir el seu dret a vot el passat dia 1 d'octubre. Dones que per a mi em representen que qualsevol dels senadors i senadores asseguts avui a Madrid, que veurem què fan aquesta setmana.

(Alguns aplaudiments)

Perquè és molt greu el que està passant i per això jo em deman si realment ens podem permetre, amb legítima defensa de la democràcia, no ser sediciosos, no ser sedicioses davant aquesta deriva autoritària del Govern del Sr. Rajoy i els seus sequaços.

Però tornem a les emergències, perquè les emergències hi són encara i d'elles volem parlar i dels acords pel canvi, com l'eina per fer front a aquestes emergències. I creguin-me, que

quan miram Europa, com està Europa, el *brexít*, la ultradreta que entra amb força en els governs i en els parlaments, o els Estats Units del Sr. Trump, i com involuciona l'Estat espanyol, o el sud d'Europa on les experiències progressistes de canvi, de resistència a l'"austericidi" són comptadíssimes, l'experiència d'aquest pacte de govern pren encara més valor i sentit i la responsabilitat que hi tenim els partits que el conformam agafa encara més força. I crec que en aquestes alçades els acords pel canvi han demostrat que funcionen bé, amb qualche excés de renou, jo sempre ho dic, això sí.

I per molt que el Sr. Company s'hagi esforçat avui matí a qüestionar l'ètica del pacte i la del meu partit en particular, creguin que a mi em faria vergonya fer-ho, quan presideix un Partit Popular de Balears, que ha estat incapaç de tornar els doblers que sentències fermes i un informe de Sindicatura, certifiquen que el Partit Popular ha robat a les arques públiques en benefici propi i que ho faci just l'endemà que la Fiscalia -i cit textualment- assenyalava que "la caixa B del Partit Popular està *abrumadoramente acreditada* i que no hi ha hagut casos puntuals o aïllats, sinó tota una *actividad duradera* de suborns a càrrec del PP". A diferència del Partit Popular, a MÉS per Mallorca hem reconegut els errors comesos, s'han donat explicacions dins i fora d'aquest Parlament i sense que ningú no s'hagi embutxacat un euro públic, hi ha hagut gent que ha dimitit i ja no és al seu càrrec, sí, dimitir, un verb que al Partit Popular desconeixen, llevat de per aplicar-ho als altres.

(Alguns aplaudiments)

Així que pot fer lliçons, bravegen fins i tot aquests dies del cost de la Comissió d'Investigació de les autopistes d'Eivissa, com si la seva finalitat fos judicialitzar el tema. Però ignoren que aquesta comissió ja ha servit per posar de manifest determinades maniobres de les empreses concessionàries que permetran al Govern recuperar per la via contenciosa, milions d'euros. I que les diligències de la Fiscalia assenyalen -a bones hores!- que podria haver prescrit, però que es pot acreditar delictes com a mínim de prevaricació i males decisions polítiques, que tenen responsables directes asseguts entre els escons del Partit Popular. Llegeixi's les diligències, Sra. Cabrer!

Dic que els acords pel canvi funcionen i que fan polítiques valentes. A les antípodes ideològiques del que representà el Sr. Bauzá o el seu fidel exconseller Company. Hem desplegat mesures que el Partit Popular mai no posaria en marxa perquè abans d'ajudar una família sense recursos, el seu full de ruta de dretes passa per primer donar suport als bancs, als hotelers, als interessos privats i a retallar drets. I un exemple clar del que ha estat aquesta política valenta la representa la feina feta, entre d'altres, per la Conselleria de Serveis Socials i la seva gestió, amb nous drets com la renda social garantida, que ja beneficia prop de 6.000 persones a les nostres illes i a la qual el 2018 també s'hi podran acollir les persones majors de 45 anys que viuen totes soles i que són un col·lectiu important, perquè malauradament és la comunitat amb una taxa de cobertura d'atur més baixa de tot l'Estat. I això lliga directament amb la cronicitat de les formes de pobresa denunciades per les entitats socials.

També fem front al fet de ser la comunitat amb les pensions més baixes, que s'han començat a millorar les més baixes de les més baixes, complementades també gràcies a la renda social. A la dependència avui ja no hi ha expedients amuntegats en els calaixos i s'han incrementat en només dos anys un 42% el nombre de beneficiaris de la dependència i amb més de 300 places de residència amb el que duim de legislatura i amb el Pla d'infraestructures es construiran noves residències, que també faran de la nostra una societat més digna, perquè tenim aquest deure amb les persones majors, que es mereixen un respecte i no només anar-los a cercar a l'hora de votar amb furgonetes.

(Alguns aplaudiments)

Dret a la renda social, dret a la dependència, dret a la igualtat, implementats gràcies a polítiques i a lleis aprovades amb amplies consensos, com la d'igualtat o la Llei contra la discriminació a LGTBI, que fan de les illes una societat de referència en llibertats i drets civils. Només lluitarem amb èxit contra la violència masclista en la mesura en què siguem una societat més feminista i els homes també canviem la manera en què ens feim homes i actuam com homes...

(Alguns aplaudiments)

Creuem els dits perquè acabem l'any sense víctimes conegudes de violència masclista a les nostres illes. Aquesta és la mena de rècords que volem. Per cert, aquí també voldria reconèixer el paper de l'Institut Balear de la Dona i del pacte contra la violència masclista i de la mesura anunciada ahir per la presidenta d'un Pla especial de garantia de feina per a les dones víctimes de violència masclista durant un any, que en opinió del nostre grup mereixeria ser acompanyat també de mesures de lluita contra les discriminacions a la feina, no només perquè l'escletxa salarial entre dones i homes no deixa de créixer, ja se situa en prop de 5.000 euros la diferència entre allò que cobra una dona i un home a la nostra terra per a una mateixa feina, sinó que encara són massa les empreses que a una entrevista de feina el primer que demanen a una dona és que si s'ha de quedar embarassada, i això s'ha de condemnar, però sobretot s'ha de combatre des de les polítiques públiques i particularment les d'ocupació. Unes mesures que haurien de contemplar també la lluita contra l'assetjament sexual a la feina, que no és només un tema de Hollywood.

Dret a l'habitatge, a pesar dels pocs recursos públics disponibles per fer el que s'havia fet sempre, que era construir habitatges de protecció oficial, amb l'esperada llei d'habitatge, un canvi de paradigma en les polítiques públiques, tot afavorint els acords amb propietaris i que el mercat de lloguer serveixi prioritàriament una lògica de drets per damunt de la lògica del negoci.

I en l'àmbit sanitari recuperarem en el seu moment el dret a l'assistència sanitària universal, tot i que n'hi ha que s'alegren encara quan els tribunals qüestionen una competència que és nostra, que està a l'Estatut i que és, com va ser, el retorn de la targeta sanitària a tanta i tanta gent. I hem avançat també en termes de qualitat assistencial, i la millor manera de millorar la sanitat i de reduir les llistes d'espera és anar recuperant els professionals sanitaris que va acomiadar el govern anterior i planificar la millora de les infraestructures i els nous

equipaments, com la que es va anunciar ahir; i fer oposicions, òbviament amb el català com a requisit, com no pot ser d'una altra manera.

I si hem de parlar d'educació permetin-me que comparteixi en nom del nostre grup el total reconeixement als docents i les docents, equips directius i pares i mares que fan possible l'educació dels nostres fills i filles, i que no es mereixen els atacs ni els qüestionaments ni de partits ni de mitjans de comunicació. Treguin les seves mans brutes de l'educació, abandonin les seves dèries i obsessions...

(Alguns aplaudiments)

...sobre l'adoctrinament a les aules; desintoxiquin-se dels manuals franquistes que pareix que alguns duen tatuat dins el cervell; deixin les escoles i els professionals fer, perquè a ells els devem molt, tot, pel que fa a la inclusió i a la integració social. Perquè a més dels compromís dels mil milions d'euros destinats a educació a final de la legislatura, del Pla d'infraestructures educatives i de la imminent convocatòria de milers de places d'oposició -mentre altres acomiadaven, també, sí, professionals de l'educació, més de mil que ja han estat recuperats-, l'educació necessita sobretot que no la facem servir d'arma política, i la comunitat educativa reclama d'ençà de fa estona un pacte educatiu que és incompatible amb aquestes acusacions. Per això des de MÉS per Mallorca feim una crida a la responsabilitat dels actors polítics en relació amb aquesta qüestió.

Com hauríem de tenir ja superades, si fóssim un país normal, determinades qüestions sobre l'ús normal de la nostra llengua, que és un dret, també, i un deure saber, però sobretot estimar, si és que ens estimam nosaltres mateixos, en lloc de tornar a fer servir la llengua com una arma política. El català és la nostra llengua, però sobretot és llengua de cohesió, i ha jugat, juga i jugarà un paper fonamental a les escoles. Per això la seva protecció i la seva promoció van de drets i no de capricis de ningú, cosa que lamentam que s'oblidi amb excessiva freqüència. Des de la Conselleria de Cultura, Participació i Esports vetllarem perquè així sigui, com no podria ser d'una altra manera, de la mateixa manera que s'hi treballa per dignificar la cultura, que tampoc no existia a l'agenda política de l'anterior govern. El Pla de cultura iniciat és ja una realitat, com ho és el suport als equipaments i el repartiment equilibrat de les inversions a l'àmbit de les illes; de la mateixa manera que s'ha capgirat el concepte d'esports, i on abans es feien "palma arenas" o el Sr. Delgado privatitzava d'aquella manera l'escola de vela de Calanova, ara hi ha un projecte que vol fer de l'esport una activitat carregada de valors, que faci visibles les dones, que hi són invisibilitzades com a tants altres àmbits; i regulant, com s'ha fet juntament amb Medi Ambient, les activitats esportives en els espais naturals, cosa que a pesar de determinades crítiques, ha fet que el Govern sigui candidat al premi Natura 2000.

Crec que la implementació de la Llei de fosses, començant amb l'exhumació de la de Porreres, va representar un abans i un després en la restitució de la memòria històrica i en la dignificació de les víctimes del franquisme, però em tem que tot el que havíem guanyat en termes de concòrdia i de tancar ferides aquests dies sembla que alguns les volen tornar a obrir

amb més virulència que mai, i a Montuïri ho vàrem comprovar fa poc, però seguirem, perquè sense reparació no hi ha justícia. I aquí vull agrair molt especialment la feina feta per Margalida Capellà, la nostra diputada que vostès saben que en uns dies deixarà de ser diputada per dedicar-se plenament a l'activitat docent a la Universitat.

(Alguns aplaudiments)

I passem a l'economia, perquè vostès saben que a mi sempre m'ha agradat presentar l'economia de la mà de l'ecologia, i per això pens que la feina que s'està fent tant des de Turisme i Vicepresidència com des de Medi Ambient i altres departaments és tan necessària com complementària. N'hi ha que pensen que anam fent coses sense saber cap a on anam i no és així; tenim molt clar que justament perquè partim d'una situació d'emergència és necessari parlar de límits, però també, alhora que parlem de límits, també hem de tenir molt clar que si del que es tracta és de transformar el model i de fer de les nostres illes un territori que no depengui gairebé en exclusiva del turisme cal tenir molt clar que el punt de partida on ens ha tocat intervenir i fer feina no és un cotxe nou amb el comptador de quilòmetres a zero, sinó un model particular de capitalisme madur i d'abast global sobre el qual pretenem intervenir essent del tot conscients de les grans limitacions que tenim, però amb la ferma voluntat de fer tot el que puguem fer per transitar cap a una altra cosa; transitar cap a on?, idò cap a unes illes que siguin una referència mundial de sostenibilitat i no de turisme de gatera, sense ser tan ingenus com per no ser conscients que cada mesura que anam posant damunt la taula no és un punt final sinó una fita més en aquest camí.

És el que ja vàrem fer a inicis de legislatura amb l'impost turístic, i no crec que malgrat el joc polític ningú no pugui negar el resultat d'aquest impost en termes de justícia redistributiva, ni que el gruix de la seva recaptació es destini sobretot a finalitats mediambientals que compensen els efectes negatius del turisme. Res de caixa comuna, tot i que és obvi que a la caixa comuna i a totes les caixes de tota l'administració hi manquen recursos; de la mateixa manera que molts de projectes varen quedar fora l'any passat, enguany hi ha hagut el doble de doblers, s'han admès molts més projectes, projectes com la rehabilitació de les torres del Temple a Palma, la compra de la finca d'Els Canons a Artà, el suport a altres sectors no turístics com l'agricultura i la lluita contra el Xylella, o nous projectes de formació professional. No crec que ningú pugui posar en dubte a hores d'ara que l'impost és bo, que era necessari, i tanta sort que el Sr. Matas no s'hagués doblegat als interessos dels hotelers perquè tendríem ara mil milions d'euros que podríem haver tengut disponibles tots aquests anys per invertir a ca nostra.

En el darrer any s'ha treballat intensament per regular un dels negocis turístics amb un nivell de complexitat més alt, aquí i a nivell mundial, com és el lloguer turístic, amb interessos socials i econòmics clarament contraposats, i s'ha fet de manera encertada i equilibrada, posant límits allà on s'ha de preservar el dret a l'habitatge, així com s'ha de preservar el territori, posant un sostre de places inèdit fins ara i donant als consells insulars i als ajuntaments eines per poder sancionar l'acció de les plataformes en cas que incompleixin la legalitat, perquè fins ara vull recordar que el gruix de lloguer turístic, com s'ha dit

aquí, era prohibit; ara està regulat, i plantejat amb seny suficient com perquè sigui una peça més dins el canvi de model, evitant, com va passar amb el sector hotelier, que el poder i el benefici es concentrin en unes poques mans.

Amb el calendari pactat de la promoció turística en qüestió d'un parell de mesos seran els consells els responsables de la promoció turística, Sr. Jarabo, i Podem governa als consells. Han criticat el meu company Gabriel Barceló fins a la sacietat durant molt de temps per la seva política turística; jo li dic ara, aquí, que m'agradaria que els consells facin a partir de gener com ha fet ell des del Govern, no destinar ni un euro públic a la promoció turística del turisme de masses de sol i de platja. I aquest és un altre dels debats i de les feines pendents, però urgents, sobre el canvi de model, la desestacionalització, però no una desestacionalització -i creguin-me que entenc el pànic i les pors de qualque company després de viure un estiu com el darrer- no per tenir tot l'any la mateixa quantitat de turistes i el mateix tipus de turisme que tenim a l'estiu, seria tan absurd com ridícul, però tenim l'oportunitat, justament pels rècords conjunturals d'aquests anys, de reduir el nombre de turistes a l'estiu i d'incrementar-los a l'hivern, sobretot amb un objectiu necessari per a la societat, i si no li volen dir desestacionalitzar diguin-li penalitzar la temporalitat, perquè la temporalitat és la mare de la precarietat, de les sobrecàrregues de feina i del patiment de les *kellys* i de desenes de milers de treballadors i treballadores i de falsos autònoms de l'hoteleria. Si el model ens condemna, i n'hi ha que hi estan instal·lats, a fer feina quatre, cinc o sis mesos, la mentalitat empresarial però també la laboral serà sempre la d'anar a treure el màxim aquí i ara, perquè després tanmateix només queda, en els mesos d'hivern, plegar i sobreviure. Jo no vull una societat així. Si volem deixar de ser una societat precària i precaritzada hem d'anar cap aquí.

Som en un moment econòmic que representa una gran oportunitat per avançar en aquest sentit, de la mateixa manera que ha estat possible, i ho vull agrair especialment als sindicats, injustament criminalitzats i desprestigiats per la dreta en aquests anys, la seva gran feina per haver aconseguit signar un conveni d'hostaleria que és normal que posi nerviosos a alguns però que serveixi de referència i d'esperança per a molta gent que fa feina en el sector turístic, ja no només aquí sinó arreu de l'Estat; un 17% d'increment salarial és, creguin-me, una petita part dels guanys que han tengut alguns durant tots aquests anys i, si no, obrin ara mateix el Google i mirin de fer una reserva a qualsevol hotel de Mallorca, fins i tot ara que ja som a la tardor, i això s'ha d'aprofitar en benefici del bé comú i cercant consensos amples perquè els canvis siguin duradors.

I en matèria estricta de medi ambient, les comparacions cauen senzillament pel seu propi pes. Encara que no gaudeixi d'un passat futbolístic com el del Sr. Company permetin-me que els digui que Vicenç Vidal, el meu company i amic, és un Messi de les polítiques ambientals, però també agràries...

(Alguns aplaudiments)

...perquè s'ho sent, a diferència dels que detestaven en públic i en privat qualsevol cosa que sonàs a ecologia, inclosa l'agricultura ecològica que, ara sí, gaudeix d'un pla pioner i està en el seu millor moment. S'ha donat suport als pagesos amb el decret de varietats locals, s'ha avançat la bestreta

d'ajudes de la PAC d'enguany i s'ha aconseguit que tant el Govern d'Espanya com la Unió Europea donin suport a l'estratègia de contenció del Xylella, que és l'amenaça més gran de l'agricultura de les nostres illes en els darrers anys i que el Govern ha defensat, amb seny i fermesa, de la mà dels pagesos i pageses. No hem tengut tanta sort amb el pagament de les ajudes estatals del darrer temporal. I aprofitam també per demanar al Sr. Company, ja que presumeix de tenir bo a Nuevos Ministerios, ajudi en aquest tema.

El balanç de protecció del territori no pot ser més positiu, 12.000 noves hectàrees incloses en Xarxa Natura 2000, creació del Parc Natural d'Es Trenc, imminent ampliació i revisió del Parc de Llevant, una llei de residus que sortirà a exposició pública en breu, o un decret de posidònia que preserva allò que amenaçaven les prospeccions petrolíferes, però també els fondeigs indiscriminats que s'han vist reduïts de manera molt clara aquest estiu, amb increment de serveis de vigilància. O el corredor mediterrani de cetacis, una altra proposta d'aquest govern que serveix per prevenir els futurs projectes de prospeccions. Les reserves marines aprovades o en marxa faran acabar aquesta legislatura amb el 25% de les aigües, competència del Govern balear, amb algun nivell de protecció, un èxit en comparació amb el 8% d'aigües protegides a la resta de l'Estat.

I hem recuperat el personal, injustament, il·legalment acomiadat pel Sr. Company en matèria forestal de cura dels espais naturals, a més de reconèixer i dignificar la seva feina, perquè, per descomptat, és molt més important aquesta feina que la d'una simple guarda d'ovelles, com deia el portaveu de l'oposició i abans conseller d'Agricultura i Medi Ambient.

(Alguns aplaudiments)

La lluita contra el canvi climàtic de la mà de les iniciatives de transició energètica, prendrà, per primera vegada, forma de llei, i al nostre grup ens agradaria que inclogués també, presidenta, eines fiscals, impostos ecològics, parlant en plata. Com també ens agradaria que les desgravacions anunciades ahir per la presidenta fossin de prou abast com perquè s'hi puguin acollir el màxim de gent possible. La transició energètica l'encaram perquè, malgrat les contradiccions evidents sobre la compatibilitat entre territori i energies renovables, tenim molt clar que si a curt termini volem tancar Es Murterar, una de les centrals tèrmiques més contaminants de tota Europa, hem de prendre decisions, ens hem de banyar, i l'emergència ecològica no pot esperar.

Com veuran, m'atreviria a dir que s'han fet autèntics miracles sabent d'allà on venim, però sobretot sabem qui tenim davant posant pals a les rodes, i és aquí on em vull aturar a parlar del nostre autogovern i de tot allò que ens agradaria poder fer i no ens deixen, per això vull parlar del respecte i de la manca de respecte, perquè els que no escolten mai, els que ignoren i menyspreen la diversitat apel·len aquests dies al respecte de la llei, o a l'imperi de la llei, que sona encara més dur, gairebé amenaçant, com per justificar la nefasta gestió de la qüestió catalana per part del Govern del PP, que ens du directament al precipici democràtic. Sense respecte a les persones no hi ha ni democràcia, ni llei, ni societat que s'aguant; faltar al respecte és que fa unes setmanes vengués el

Sr. Rajoy a Palma a apel·lar de nou a la legalitat, a l'imperi de la llei i a la unitat d'Espanya, la mateixa setmana que el Congrés dels Diputats, per ordre seva, tombava dues lleis, la de prospeccions petrolíferes i la del REB, dues lleis estratègiques i aprovades per unanimitat en el Parlament de les Illes Balears...

(Alguns aplaudiments)

..., sense deixar cap possibilitat que siguin tramitades, cosa mai vista, sense precedents a tota la història de la democràcia, això tampoc no té precedents.

Faltar al respecte és incomplir sistemàticament l'Estatut d'Autonomia i que l'Estat recorri les nostres lleis, la darrera la d'avaluació d'impacte ambiental, i no només ara, fins i tot les lleis que s'aproven a l'època del Sr. Bauzá, la Llei de comerç, la Llei de pesca, o que envia visos d'inconstitucionalitat per gairebé tots i cadascun dels projectes de llei que el Govern aprova o que es debaten en aquesta cambra. Per a quan, senyores i senyors del Partit Popular, de Ciutadans, i diria també que del Partit Socialista, un desplegament com el que volen fer pel 155, d'articles de la Constitució, com el 35, el dret a una feina digna; el 47, el dret a l'habitatge, o el 14, la igualtat de gènere, com suggeria ahir el portaveu de Jutges per la Democràcia?

Faltar al respecte és reduir el principi constitucional d'igualtat entre ciutadans a les nostres illes a una utopia, gràcies a un sistema de finançament que, per ara, té tota la pinta d'empitjorar. I aprofit aquí per tornar proposar, en nom del nostre grup parlamentari, que si realment el Sr. Montoro, el mateix que se'n va a Brussel·les a presumir que gastam menys que mai en educació i en sanitat, si té la més mínima voluntat política de plantejar un sistema de finançament que no ens perjudiqui, deixi en ténol, deixi en suspens l'arbitrari pagament del Fons de Suficiència, són 800 milions d'euros que ens manllevi i que res no tenen a veure amb la solidaritat entre territoris.

Faltar al respecte és deixar esperant la gent de Llevant que arribi un tren pendent d'un conveni ferroviari incomplet i no reclamant pel Govern anterior del Partit Popular, mentre gasten milers i milers de milions d'euros en AVE que moltes vegades van buits.

Faltar al respecte és que en ple debat social sobre la massificació turística i amb demandes històriques de millora de la mobilitat entre illes, el director de l'Aeroport de Palma rebutgi comparèixer en aquest parlament, perquè ell no té per què retre comptes aquí, encara que Son Sant Joan generi ell tot sol el 20% dels beneficis d'AENA i no pocs impactes negatius a la nostra illa. L'article 32 del nostre Estatut també diu que els aeroports i els ports han de ser cogestionats per la nostra comunitat autònoma, això és una falta de respecte.

I faltar al respecte és actuar des de Madrid com si aquí tots els que hi vivim fòssim turistes, quan la realitat són milers de *kellys* amb l'esquena baldada per la càrrega de feina i amb les pensions més baixes de tot l'Estat, i comerciants i mestres i picapedrers amb el denominador comú de la precarietat gairebé crònica i de la incertesa per al futur.

Per això, des de MÉS per Mallorca exigim respecte a les nostres illes i a la nostra condició insular, que és el nostre fet diferenciador, i aquest és un element amb prou pes com perquè se'ns tracti de manera diferenciada, de la mateixa manera que som els primers en aportar i els darrers en rebre. I trobam que quan et falten al respecte d'aquesta manera tan sistemàtica, com se'ns ha tractat a les Illes, tots i cadascun dels greuges que totes vostès coneixen sobradament, competències exclusives o compartides, no implementades, de l'Estatut d'Autonomia, règim especial o inversions estatutàries, entre moltes altres, les hem de dur al terreny judicial, i si tot l'aparell institucional i judicial que es desplega aquests dies per frenar les aspiracions del poble de Catalunya és tan neutral i tan impecable, supòs que ens acabaran donant la raó, o no? Vivim a un estat de dret.

Allò que tenim clar, salvant les distàncies, i no em malinterpretin, és que o som capaços, entre totes i tots, i amb esperit unitari, de crear entre totes i tots, com el dia que el Sr. Llompart va llegir el manifest de la Diada de l'Autonomia, el problema illenc a Madrid, o no ens faran ni punyeter cas. I crec sincerament que aquesta via seria molt més efectiva per a nosaltres que la d'una reforma constitucional que en aquests moments i amb la correlació de forces que hi ha a l'Estat només ens pot deparar major incomprensió i més centralisme.

Torn al gran Josep Maria Llompart, per acabar: "Proclamam ben fort que no ens anima un esperit de revenja, sinó de justícia; no un esperit de tancament i de capelletes, sinó d'obertura i de solidaritat; no un localisme estret, sinó una clara consciència de la nostra personalitat històrica i cultura, i un desig de participació activa en la construcció d'un món millor."

Vet aquí la nostra aportació política als acords pel canvi i a aquest debat, l'aportació política de MÉS per Mallorca, polítiques valentes carregades de drets; transició econòmica i ecològica i exigència de respecte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Passam al torn d'intervenció de la presidenta del Govern, té la paraula, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies. Començaré acomiadant els alumnes de l'Institut de Portmany que avui ens han acompanyat.

(Rialles de la intervinent i alguns aplaudiments)

Bé, moltes gràcies, Sr. Abril, per la seva intervenció, no d'avui, sinó per les propostes de MÉS per Mallorca habituals ja en aquesta cambra i per a evidentment els acords de governabilitat i, per tant, conformar un govern junts per poder tirar endavant aquelles polítiques que, repetesc, somniaren molts ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, que crec que

no oblidarem mai el que succeí a la passada legislatura, que crec que no oblidarem mai la capacitat de la gent d'entendre que davant segons quines actituds has de dir prou; la capacitat de valentia de molts ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes que varen dir: necessitam una altra política i una altra forma de fer política en aquestes illes, necessitam uns altres projectes, no volem això per als nostres fills i per als nostres nets, i la capacitat que tenguérem, primer junts, de fer oposició, i després, junts també, de plantejar un govern sòlid, un govern valent, que, com vostè deia molt bé, des de la radicalitat democràtica, des de la radicalitat amb el retorn de drets i de possibilitar un futur molt millor.

Per tant, jo compartesc amb vostè que aquests acords de governabilitat funcionen i que, certament, un pacte sempre és complex, sempre és divers, però sempre ensenya també, i que crec que, des del diàleg i des de la capacitat de consens, fem més fort el Govern, fem més fortes les polítiques, en definitiva, servim millor els ciutadans, que és l'objectiu comú que tenim. I, efectivament, aquests acords de governabilitat, aquest govern nascut del diàleg i del consens, fa possible un gir important en aquesta terra, a les quatre illes, amb polítiques molt diferents, amb polítiques molt compromeses i, evidentment també, amb una nova forma de fer política que hem basat tots i totes en la capacitat de diàleg, en la capacitat d'escoltar i en la capacitat d'aprendre cada dia.

Una experiència que hem fet des del Govern de les Illes Balears, i que jo crec que va ser molt positiva i que crec que vostè va participar en algunes d'aquestes, era la forma constant de trobar-nos amb tothom, això ho fem sempre, no ho explicam, però ho fem sempre, no?, cada conseller i consellera, cada director general i directora general, tothom es reuneix constantment per poder pactar les seves polítiques, i de vegades des de la discrepància, i has de prendre decisions, però sempre amb l'escolta activa. Però fèrem també, una qüestió que jo crec que li don importància, perquè també explica quin govern tenim o quina forma de fer política entenem, que eren les assemblees obertes, que els vàrem dir i que ens sotmetem públicament a parlar amb la gent de tu a tu, i això també ha canviat molt en aquesta terra i això s'agraeix molt, no? Polítics a l'alçada de ser al carrer, del tu a tu amb la gent, de mirar als ulls a la gent, de dir: tiram endavant aquestes polítiques, volem saber la vostra opinió, i evidentment escoltar crítiques i propostes, i això també crec que dóna a entendre d'on veníem i on som, quina forma de fer política entenem uns i quina entenem els altres, perquè això, evidentment, abans era absolutament impensable.

Per tant, compartesc amb vostè que els acords funcionen i que el govern, evidentment, treu endavant polítiques punteres i que en alguna cosa anirem més endarrerits del que hauríem, com alguna n'apuntava vostè des del seu grup, i en alguna altra haurem d'accelerar més i, evidentment, l'important de tot això és tenir planificat el que volem, que anem en la ruta que toca, que anem en el sentit que toca per avançar cap a aquest país que volem més solidari, que volem més just, que volem més igualitari, que volem que creixi millor, que volem més format, que volem més culte, que volem que sigui... que gaudeixi de la seva identitat, de la seva memòria, que la recupera, que estigui orgullós de la seva llengua, de la seva tradició, de la seva

història, del seu paisatge, de la seva terra, tot allò que vostè ha anat explicant i que jo compartesc perfectament.

I és veritat que encara tenim molts reptes per endavant i crec que ahir també, en el meu discurs, dibuixava, tenim molts projectes de futur, i això té importància; hi ha projectes pensats per a aquesta legislatura i per a la que ve, i té molta importància. Una de les coses importants i que rompria un cicle en aquestes illes és que un govern d'esquerrres doncs governi vuit anys seguits i, per tant, tenguí temps de projectar polítiques importants de canvis reals dins la societat de les Illes Balears. I en aquesta línia, Sr. Abril, estic segura que farem feina junts, i que farem junts per convertir la nostra economia en una economia més sòlida, vostè apuntava molt en la necessitat d'aquesta millora de model econòmic, de no posar tots els ous en la mateixa paner, de no dependre exclusivament del turisme, i dins el turisme de no dependre de segons quin tipus de turisme i sí apostar d'una forma clara i valenta, com sincerament crec que ha fet la Conselleria de Turisme del Govern de les Illes Balears, per un turisme de qualitat, per ser capaç de destinar els recursos públics a allò que era necessari, que és la creació de nous productes turístics, per tant, apostar per un turisme de senderisme, per un turisme respectuós amb el nostre medi ambient, per un turisme esportiu, per un turisme cultural, apostar perquè el nostre turisme no només vengui lligat al sol i platja, perquè, efectivament, això té les seves incomoditats per als nostres residents, com vostè apuntava bé, sinó cercar d'allargar la temporada turística i que això derivi, sens dubte, en major ocupació i que aquesta ocupació sigui de millor qualitat.

I posava l'accent, també, vostè, en què aquest és un dels reptes que té Espanya i que encara tenim, sense cap dubte, les Illes Balears, tot i que nosaltres tenim les millors xifres, en termes relatius, comparats amb qualsevol altra comunitat espanyola, sí que encara tenim problemes de precarietat laboral. Però ara tenim la sort que la política no mira cap a un altre costat, sinó que, des del Govern, hi ha línies de treball clares i contundents de lluita contra la precarietat laboral. He de recordar, una vegada més, que els plans de lluita contra la precarietat laboral, que han estat una novetat absoluta dins Espanya, desgraciadament, no ens ha seguit ningú i seria molt important perquè els resultats són molts bons, són milers i milers de contractes laborals que només amb aquestes campanyes de xoc de l'estiu, molts treballadors veuen regulats i veuen millorats. Per tant, la nostra acció política incideix directament en la millora de qualitat de vida d'un ciutadà que, fins a aquell moment, es trobava en una situació absolutament precària i absolutament dominat per una pràctica empresarial que no pertocava, tal i com han manat els nostres plans contra la precarietat laboral.

Igual que funciona tot el que fa referència a intentar que dins el mercat laboral trobin un espai, un lloc de feina, tots aquells que han quedat fora després de la crisi, i funcionen, com vostè feia referència, els plans de majors de 45 anys, els plans de joves. Jo vull donar especial importància i agrair tota la feina que han fet, des de les empreses públiques també, les administracions locals i insulars, i d'una forma especial també la Universitat de les Illes Balears, en el programa que hem fet de Joves Qualificats: joves que tenen una formació important, joves que tenen estudis universitaris o una formació

professional de grau superior que tenen un problema diferent d'altres, que és que van a cercar feina i els diuen: no tens experiència; i aquest és un dels problemes greus que té la nostra gent jove. Amb aquest programa hem aconseguit que moltíssims joves de les nostres illes podran tenir garantits 15m mesos de feina dins l'administració pública i, per tant, ja no els podran dir: no tens experiència, sinó que nosaltres tendrem la possibilitat de donar experiència a tants joves que estan formats per poder tenir una incorporació digna al mercat laboral.

Igual que les polítiques actives d'ocupació per a les dones, i vostès feia referència a la mesura per a les dones que han estat víctimes de violència de gènere, i recordar també totes les polítiques, tots els plans de polítiques d'igualtat que es fan de forma transversal, i jo també don molta importància i molta rellevància a la feina feta per l'Institut Balear de la Dona, a la capacitat d'aquest pacte contra les violències masclistes, que també és pioner a l'Estat; que són 135 mesures; que són molts milions d'euros de pressupost públic compromès que s'executa de forma transversal a totes les conselleries, tant des de Salut, com des d'Educació, com des de Serveis Socials, com les polítiques laborals que també tenen plans d'igualtat i que es fan amb les empreses.

Igual que el plantejament que fèiem de les persones entre 30 i 45 anys, que ahir també anunciàvem.

Vostè ha explicat molt bé totes aquelles polítiques públiques que fem de millora de la nostra societat i, sobretot, de la més feble, tant de la renda social, com de les persones majors. Com jo don molta importància a la capacitat de planificar quina societat volem de futur, també en termes d'envelliment i d'envelliment actiu, a polítiques d'envelliment actiu, i també canviar el nostre sistema sanitari, el nostre sistema social per afrontar el repte de la cronicitat en les malalties i de l'envelliment de la gent, que tendrem la sort, com a societat, de viure més anys i hem de propiciar des dels poders públics que aquests més anys visquem en condicions millors, i que, per tant, tinguem els espais necessaris per poder tractar aquestes situacions, algunes de solitud i d'angoixa, per tant necessitem places residencials; algunes altres persones que voldran viure a ca seva i hem de possibilitar que puguin viure a ca seva amb els suports d'ajudes a domicili, que tant es fa des del Govern, però també amb l'ajuda dels consells insulars i dels ajuntaments, sense cap mena de dubte.

Com també, evidentment, les ajudes que hauríem... i, en aquest cas, que parlem d'això, hauríem de ser capaços també que el Govern d'Espanya aconsegueixi la Llei de dependència, que és una llei estatal, i que, a més, incorpori el dret que la consellera Santiago ha reclamat moltes vegades a Madrid, la possibilitat que els cuidadors tornin tenir la Seguretat Social, perquè això ajudaria molts de treballadors i treballadores d'aquesta terra, és un nínxol de creació d'ocupació necessari, perquè té un retorn social molt important. A mi m'importa més empènyer cap a aquest tipus d'economia i, per tant, junts segur que ho podríem fer millor, si hi hagués evidentment una altra sensibilitat per part dels que ens governen a Espanya.

Explicava molt i amb molt bones paraules tot el que hem fet respecte de la Llei d'igualtat, respecte dels drets col·lectius de les Illes Balears, a favor de la diversitat d'una societat que

reconegui plenament com és i que estigui orgullosa de ser com és en la defensa de les polítiques públiques quant a habitatge o quant a sanitat, a la defensa de l'educació.

I vostè feia referència, i m'atur en això, perquè comprendran que amb el discurs del Sr. Abril estic pràcticament d'acord, per tant estic afegint algunes qüestions crec que importants; vostè feia èmfasi en el tema del pacte educatiu, i és molt important. I crec que val la pena recordar que si alguna cosa va rompre moltes confiança la passada legislatura de tot tipus va ser la gran crispació educativa que vàrem patir, sobretot d'una forma molt sagnant la comunitat educativa, però vàrem patir com a societat. Per tant, és important reconèixer la feina feta per la comunitat educativa, fer-ho sempre i, a més, fer-ho conjuntament i, per tant, reconèixer també la capacitat que tengueren en moments molt difícils de fer un document potent al voltant de l'educació de futur que volem a les Illes Balears. Aquest document ho he explicat abans, però crec que és important, el Govern el va fer seu, l'hem passat al Consell Escolar, que ja no és el Consell Escolar que hi havia sinó que ara és un parlament educatiu molt més ampli, molt més representatiu, molt més real de la comunitat educativa que tenim i, per tant, amb molta més intel·ligència de com ha de ser en el futur, i aquest consell escolar, després de les modificacions, l'hem passat al Parlament de les Illes Balears. Ara toca a tots als diputats i diputades, sens dubte, una tasca que és ambiciosa, que és apassionant, il·lusionant i que hauria de concloure amb una llei educativa de les Illes Balears per dissenyar aquest futur educatiu, que el volem millor, que el volem més inclusiu, que el volem més equitatiu per als nostres fills i per a les nostres filles.

Explicava molt bé tota la política que hem fet en termes culturals, esportius, de recuperació de memòria històrica, i amb això hi ha 180 graus de diferència, s'ha canviat radicalment tot, veníem d'una època que en política cultural jo no record ni una mesura positiva. Venim d'una època on les decisions preses sobre la llengua pròpia d'aquestes illes evidentment eren de persecució i no eren de posar en valor un tret identitari de les nostres illes com és la pròpia llengua, la llengua catalana, d'estimar-la, de respectar-la, de promocionar-la, tal com marca el nostre ordenament jurídic, tal com marca la Llei de normalització que va fer en el seu temps un parlament i un govern que en aquell moment era del president Cañellas, presidit pel president Cañellas. Per tant, el que va succeir en aquella legislatura i el que hi ha ara són 180 graus de diferència. Crec que no importa dir res més.

Ara estic molt contenta que en aquesta legislatura haguem aprovat, efectivament, la Llei de fosses i que s'hi hagi sumat gairebé o tot el marc parlamentari, perquè també és un abans i un després del que succeïa a aquesta comunitat autònoma i crec que, efectivament, hem de fer justícia amb el nostre passat. A mi m'agrada molt sempre pensar i repensar que sense saber d'on venim és impossible que puguem planificar cap on volem anar. Per tant, veníem d'on veníem i no hem d'oblidar mai que vàrem tenir una dictadura cruel que va assassinar molta gent simplement per voler defensar una democràcia que ara nosaltres podem discutir aquí gràcies a tota aquella gent que va lluitar per la nostra dignitat i per les llibertats.

(Alguns aplaudiments)

Després ha fet vostè esment al que parlàvem de la necessitat en la diversificació econòmica, no puc estar més d'acord amb el plantejament dels reptes que tenim i els reptes són molt amplis i, a més, tenint en compte que som un territori absolutament limitat, que som quatre illes, que som fràgils, que som diferents, que cada una respon a una història una mica diferent i que cada una té unes prioritats diferents i una forma també d'entendre la seva relació amb la seva activitat econòmica i el paisatge diferent. També per això crec que és bo que ho plantejem des d'aquesta sinceritat entre tots i entre totes, però sí que és cert que tenim reptes de com afrontam un futur, vostè deia amb una emergència ambiental, que sempre hem de pensar que tenim a sobre tant perquè els recursos naturals són escassos, els hem de protegir, hem de saber fer bé polítiques d'estalvi, polítiques de contenció de segons quina forma de consumir els recursos naturals com pot ser -evidentment em referesc al tema de l'aigua. Crec sincerament, ho he dit en moltes ocasions, crec que es fa en aquesta legislatura una molt bona política en termes d'aigua, no només de les inversions hidràuliques, que sí, que són importants i que hem pogut tenir fonts també econòmiques per poder-les tirar endavant com el tema de l'impost de turisme sostenible, sinó d'una forma més important en tot allò que significa fer la pedagogia necessària i els acords necessaris entre tots els actors que actuem sobre l'aigua. Vostè coneix millor que jo que tant els ajuntaments com els governs som actors que actuem amb els consells insulars i que, per tant, aquesta política comuna de pedagogia, de necessitat de tenir els indicadors clars, de saber quines polítiques es poden fer, crec que és absolutament fonamental i crec que la conselleria ho du molt bé.

Igual que tota la part, a què feia referència vostè, al voltant dels parcs naturals, al voltant de la protecció del medi ambient. Vull recordar que ja tornam a tenir un govern que torna a ampliar parcs naturals o que crea nous parcs naturals o que amplia reserves marines. Tot això vol dir que tenim cura d'allò que ens fa ser qui som i qui ens fa ser qui som són moltes coses, no?, però també d'una forma essencial i primordial és el nostre paisatge, és el nostre territori, és la nostra mar, és el paisatge marí que tenim, i vostè hi feia referència, és indigne el que ha succeït en aquest... la resposta que ha tengut aquest parlament per part de les Corts Generals perquè en dues ocasions ens han tombat lleis aprovades de forma unànime al Parlament de les Illes Balears, i vostè hi feia referència. Efectivament, sembla bastant intolerable aquesta actitud d'aturar lleis que s'aproven aquí per unanimitat, com és la llei contra les prospeccions petrolíferes a la mar Mediterrània i la llei de règim... del tema de la tarifa plana dels vols entre illes.

Vull recordar que aquesta és una forma d'entendre Espanya i com hem de funcionar absolutament arcaica i molt lligada a la forma d'entendre-ho el Partit Popular. També deixa sempre un dubte, Sr. Abril, que supòs que vostè comparteix amb mi que és quin paper juga el Partit Popular de les Illes Balears i quin paper juga Ciutadans de les Illes Balears quan aquí defensen una cosa i allà ens aturen totes les iniciatives que vénen defensades des de les Illes Balears.

Acabava vostè amb un plantejament que efectivament tenim un sistema i un govern a Espanya que ha mirat poc pels interessos de les Illes Balears, que efectivament també amb aquest topar contra l'enfront ens hem trobat en algunes

ocasions, però jo vull ser positiva, Sr. Abril, perquè ja sé que tot és molt complicat i que tot és molt difícil i sé que hem de seguir reclamant amb força política, judicial quan sigui el cas, tot allò que és necessari per a aquestes illes, em referesc, com feia vostè, a les inversions estatutàries que han deixat de pagar; em referesc, com feia vostè, que els pressuposts generals de l'Estat han de ser just amb les Illes Balears i, per tant, hi ha d'haver les inversions que ens pertoquen; amb el Règim Especial de les Illes Balears que efectivament fa molts d'anys que s'incompleix l'Estatut d'Autonomia que marcava l'any 2014 per tenir un nou règim especial de les Illes Balears, ho diu una llei orgànica que és un estatut d'autonomia, que és llei autonòmica, però que és llei orgànica a nivell estatal, i que no hem tengut molts d'avanços fins ara, però aquesta porta està oberta i aquesta porta l'hem d'acabar d'obrir, l'hem d'acabar d'empènyer amb força. No el Govern, no només els partits polítics, l'hem d'acabar d'empènyer tota la societat de les Illes Balears amb força. Jo crec que això ho podem aconseguir, podem aconseguir fer front als termes que afecten la insularitat i que el Govern d'Espanya d'una vegada per totes ens compensi aquest greuge econòmic.

En això diferesc de vostè, jo crec que es necessita canviar el marc espanyol, em referesc a la Constitució Espanyola, i crec que es necessita actualitzar a la realitat social que es viu actualment, tant perquè hi ha moltíssima gent que no va poder participar d'aquella època de la votació de la Constitució Espanyola per qüestions absolutament biològiques com perquè hi ha molta gent que ha desconnectat d'una forma d'entendre-la sempre en contra d'uns altres. Per tant, necessitam que perquè sigui més compartida sigui realista i parteixi des del diàleg sincer i que s'aprofiti el diàleg per arreglar les crisis territorials que existeixen. Efectivament, Sr. Abril, existeixen i només des del seny, des de la responsabilitat, des de la generositat, des de la capacitat d'entendre a aquell que és diferent, des de la capacitat d'entendre que Espanya és un estat divers, que ha de ser plurinacional, lingüístic i pluricultural, que això és la realitat, des d'aquesta capacitat d'entendre això i de posar-ho entre tots conjuntament acordat, des de la capacitat -deia- de fer-nos més grans sens dubte que això també aniria molt millor a la nostra comunitat autònoma, al nostre petit país, a aquestes quatre illes enmig de la Mediterrània.

Vull dir-li que compartim aquest projecte de present i de futur, que compartim que malgrat les dificultats tiram endavant polítiques valentes, sinceres i d'empenta, polítiques pensant en el futur dels nostres conciutadans i conciutadanes. I jo, com vostè, sabem que una legislatura no basta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, en primer lloc, abans com que he hagut de fer aquest exercici desagradable d'anar retallant el discurs perquè veia

que no em bastaria el temps, idò ara recuperaré coses que no he pogut dir en el primer torn.

En primer lloc vull agrair a la gent i als col·lectius socials i sindicats que han fet possible que avui pogués fer en nom del meu grup parlamentari aquest discurs, als quals hem consultat també perquè crec que és un exercici sa veure si comparteixes la mateixa visió sobre el que està passant i sobre les polítiques i reptes polítics que tenim per endavant per donar solucions als problemes i, lligat amb això, el que m'agradaria, com ha fet ara també la presidenta, és posar en valor el diàleg perquè el diàleg era el gran absent de la passada legislatura.

Vull recordar, i ara pot sonar un poc naïf això que els cont, però és que quasi, quasi ni ens parlàvem els diputats en la passada legislatura d'un grup o l'altre. Crec que aquí s'ha notat el canvi, s'ha notat en les lleis que hem aprovat, algunes per amplis consensos; s'ha notat per les diferents iniciatives que duia l'oposició -i ho vaig dir l'any passat i ho torn repetir aquest any- en els tres primers mesos de legislatura es varen aprovar més iniciatives de l'oposició que en tota la legislatura passada, i això diu molt de la manera de fer d'uns i altres.

I, sincerament, també quan escolta el discursos de l'oposició realment sobre mesures concretes de govern, poques, encara el Sr. Font a vegades sí que ens fa... posar fil a l'agulla en temes pendents i a més aprofita coses que també sap que... durem endavant i ens pitja el calendari, a vegades fins i tot ens va bé.

Però el diàleg, aquest diàleg hi és, no se suprimeixen organismes fins i tot estatutaris com el Consell de Joventut o el Consell Econòmic i Social i és sobretot en la gran política i sobretot en els eixos que he assenyalat tant en l'aplicació, en la implementació de polítiques valentes i de drets com sobretot en tot el que té a veure amb la transició econòmica i ecològica.

Els he dit abans que les nostres tres grans aportacions al debat, o petites, eren aquestes: polítiques valentes i drets, transició econòmica i ecològica i exigència i respecte.

Què és el que trobam a faltar?, i aprofit aquest segon torn, en el tema dels drets i les polítiques valentes i ho he dit abans, vull dir, realment s'estan fent miracles quan un la sensació que té i no és una sensació, és una constatació, vostè ha esmentat ara mateix per exemple el tema de l'incompliment de l'Estat respecte de les seves obligacions en relació amb la dependència. S'imaginem que realment l'Estat complís amb les seves obligacions tot el que podríem haver fet?, és que segurament tot el que hem planificat en aquesta legislatura, de residències, de places... ja podria estar fet. Ja podria estar fet i això és gent amb cara i ulls com ens recordava ahir el Sr. Andreu Grimalt, president d'EAP.

Per tant, nosaltres sí que tenim la sensació que una assignatura pendent i aquesta és transversal, però afecta molt especialment els drets perquè els drets perquè siguin efectius al final necessiten d'un servei públic al darrere i també sabem de l'experiència que desmuntar és molt fàcil -i ho varem veure en la legislatura passada-, però tornar a armar un servei públic, un aparell públic és molt complicat, la gran assignatura pendent que crec que ningú no s'atreveix mai a posar damunt paper és

la reforma de l'administració, una reforma de l'administració amb conseqüències perquè sobretot en termes socials, i esperem que la Llei del tercer sector ajudi, el que no pot ser és que cap on anam és que ja em va bé a mi que entitats sense ànim de lucre gestionin serveis bàsics, sobretot en matèria social. Però el que no pot ser és que ni aquests serveis ni altres que no són bàsics se'ls acabin quedant a l'empara de la llei les grans multinacionals sense escrúpols a les quals no interessa ni el més mínim una bona gestió pública ni l'interès general i tot això sense una reforma en profunditat de l'administració serà molt difícil d'encarar.

Sobre la qüestió de la transició econòmica i ecològica he parlat abans de la regulació del lloguer que era segurament, dins el que és el paraigua del negoci turístics, el més complicat de regular. Ara en aquest curs polític que comença ve la segona tongada de reforma de la Llei de turisme i de regulacions també de la resta de negocis turístics. Jo crec que els criteris han de ser -com he dit abans- penalitzar la temporalitat, redistribuir la riquesa, alimentar altres sectors com l'agricultura o la indústria perquè puguin arribar a ser independents i prenguin força i reduir els impactes ambientals negatius com a criteris bàsics de regulació de tot el que queda per regular, començant pels cotxes de lloguer, farem propostes concretes al Govern al debat de resolucions d'aquests dies, com en el tema del (...), les *party boats* o el tot inclòs i altres modalitat de negoci.

I aquest hauria de ser en conjunt amb l'impost turístic, amb les polítiques que s'estan fent també des de Treball de manera molt encertada i la lluita contra la precarietat laboral i les polítiques actives d'ocupació que senzillament no existien en la passada legislatura, aquest és d'alguna manera o hauria de ser el full de ruta d'una transició cap a un altre model econòmic que dins les limitacions d'unes institucions bastant mancades de recursos i amb poca tradició d'intervenció en matèria de política econòmica, perquè això per ideologia es deixava en mans del mercat, o sigui de gent molt poderosa amb noms i llinatges que ningú no ha votat, però que comanden molt, mirar de tirar endavant amb propostes com el Pla d'indústria o el Pla de ciència i innovació, que ahir la presidenta va desglossar, o amb el foment també de l'economia social, que n'hem parlat poc en aquest debat, que representa justament el contrari d'aquestes operacions d'enginyeria financera i de paradisos fiscals que la setmana passada reprovàvem també en aquesta cambra a iniciativa del nostre grup parlamentari i amb el suport de tots els grups polítics.

I aquí també tenim molt a fer i crec que això també lliga amb el que li deia fa un moment de la reforma de l'administració amb el tema de les clàusules socials per molt que a l'Estat i a les grans empreses no els agradi perquè no pot ser -com li deia- que els serveis bàsics, sobretot en l'àmbit social, acabin quedant en mans de multinacionals sense escrúpols a l'empara d'una llei que tenim l'obligació moral de canviar, o almanco així ho sentim des de MÉS per Mallorca i seguirem aprofundint en aquest camí, un camí en què pensam que el restituït Consell Econòmic i Social des de l'àmbit d'anàlisi, de planificació i de concertació social que li pertoca hauria de contribuir a endreçar. Nosaltres pensam que el CES és on s'ha de pensar aquesta... posar totes aquestes peces que hem anar desgranant per encertar en aquest full de ruta de la transició econòmica i ecològica cap a unes altres illes.

I finalment hi ha la qüestió de l'exigència de respecte i nosaltres el que pensam en aquestes alçades és que se'n riuen de nosaltres, d'alguna manera el que està passant a Catalunya encara ens dona més la raó en aquest sentit, i ens preocupa seriosament com està la qüestió del finançament perquè s'havien obert unes expectatives, però ara mateix ja sabem que la comissió d'experts i també hi va haver una compareixença de l'expert que va triar la comunitat en aquest sentit, el Sr. López Casanovas fa unes setmanes, ja ni tan sols amb la proposta de la comissió d'experts es contempla el principi d'ordinalitat. Per tant, allò de corregir que som els que més aportam i som els que manco rebem, ja tendrem seriosos problemes per arreglar això.

I també tenim una sensació, que m'agradaria compartir des d'aquí, que sembla que ara abocam totes les esperances en el REB, com per compensar que allò altre ja no ens sortirà bé, no?, és una sensació que tenc i que crec que hauria de ser preocupació no només del partit del govern, dels altres també perquè algun dia tornaran governar. I, sincerament, en aquest marc que és de reacció i és de recentralització, i la recentralització no comença ara, però ara es pot endurir, la recentralització és de fa més de deu anys perquè els ho deia, l'Estatut de 2007, que nosaltres vàrem votar en contra, és que ens veim negres perquè es pugui aplicar, perquè es pugui implementar, perquè les competències de Demarcació de Costes, quin sentit té que una comunitat com la nostra s'hagi de gestionar des d'un despatx a Madrid?, i diu l'Estatut que no ha de ser així i l'aeroport també se suposa que l'hem de poder cogestionar nosaltres, bé, que va a les arques de l'Estat i a AENA que entre l'aeroport de Palma, i abans hem parlat del d'Eivissa, entre tots dos, ells tot solets, Palma i Eivissa un 25% dels ingressos d'AENA, dels beneficis d'AENA en tot l'Estat, però nosaltres no hi pintam un pebre, permeti'm l'expressió.

Això és molt greu perquè hi ha una llei que ens empara, una llei orgànica, de l'Estat i això també se suposa que és la Constitució, i la Constitució i el Tribunal Constitucional ni hi són ni se'ls espera i per això, mira, aprofitant allò de Catalunya ja aprofit també per dir això nostre i que hi ha dels interessos de la gent d'aquestes illes que també tenim drets.

Per això valoram el canvi d'actitud que hi ha hagut en relació amb la passada legislatura, és evident que ara no s'hi va a acotar el cap, és que la passada legislatura quan hi anava el Sr. Bauzá, que a més li agradava no només anar de ministeris a... a presumir d'això, sinó a Interconomia i a totes aquestes cadenes fantàstiques que malauradament han acabat comprant el discurs de la majoria de mitjans de comunicació estatals, a bravejar que aquí fermàvem els cans amb llonganisses i és clar, d'aquelles pols, aquests fangs, no? Evidentment, hi ha hagut un canvi d'actitud, no anam a Madrid a acotar el cap, anam a exigir el que ens pertoca, però nosaltres pensam que aquest nivell d'exigència o l'incrementam o en aquest moment de tsunami, de tsunami centralitzador ens poden acabar agranant d'una sola jugada.

I voldria acabar amb un missatge cap a l'oposició i és clar que no és un missatge homogeni per a tots els grups de l'oposició, perquè crec que no tots aporten el mateix. Però alerta amb les crítiques al pacte d'esquerres sobre la gestió de la pluralitat, que efectivament la podríem gestionar millor, jo

ho he dit moltes vegades, a vegades fer menys renou; però vostès també saben que si volen governar qualche dia, també s'hauran de posar d'acord. Per tant, també convendria que aprenguessin a gestionar aquesta pluralitat, que moltes vegades ni tan sols el Partit Popular ha estat capaç de gestionar bé internament. I això, crec que aquesta obligació que tenim perquè ha canviat el panorama polític a Espanya i també ha canviat aquí, obliga que el diàleg que sempre és necessari, ara sigui obligatori. Per tant, alguns que el neguen s'ho apliquen i ara per ara el que els deman mentre siguin oposició i sobretot al Partit Popular, és que ajudin, contribueixin que a aquestes illes se'ls tenguí respecte fora d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. Abril, per aquesta rèplica i sobretot per fer esment a una qüestió que per a mi és bàsica i també aprofitaré aquest torn de contrarèplica per fer-ho, perquè crec que és molt important. Vostè deia que han canviat molt les polítiques, cert, les hem explicat, tenim..., cada dimarts explicam aquí, en el Parlament, polítiques que està fent el Govern, les anam explicant evidentment des de les conselleries que s'estan executant. Per tant, el fons de les polítiques són absolutament diferents, però també la forma en què hem tirat endavant aquestes polítiques, parlava vostè i agraià la capacitat de diàleg i de tanta gent que d'una manera i d'una altra participa ara de la presa de decisions, i de vegades a això se li dona poc valor i nosaltres li donam moltíssim valor.

Vostè explicava que jo al meu discurs d'avui ho he fet comentant amb entitats, amb gent, com veien les coses, i jo ho agraesc perquè crec que és molt important tenir la capacitat de parlar amb tothom i val la pena recordar que això no sempre ha estat així i que les coses es poden rompre molt aviat, que destruir és molt fàcil, que construir és molt complicat, que refer espais de diàleg, espais de confiança, tot això és molt difícil. I en aquests pocs més de dos anys hem retornat a aquesta forma de fer política des del diàleg i jo crec que hem d'agrair a tots aquells que ho fan possible, que no només som els polítics, ni molt manco, tal vegada els polítics som els menys importants en això; però a cada una de les àrees, i quan vostè parlava jo recordava, a cada una de les àrees que tenim aquí, tothom ha tornat tirar endavant tots els organismes de participació i de presa de decisions comuns, que algú va eliminar, i això no tenia a veure ni amb la crisi econòmica que ens explicava abans el Sr. Company, com que no tenien doblers, no podien fer això, el diàleg no té a veure amb això: llevar el Consell Econòmic i Social, llevar tots els òrgans de participació, el Consell de la Joventut i tots els òrgans que es varen eliminar, no té a veure amb el pressupost, sinó en la forma d'entendre com vols fer la política.

Per això és molt important, la consellera de Cultura ha recuperat allò que era la participació en la presa de decisions en la política esportiva, en la política cultural, el Consell Social de la Llengua Catalana, s'ha recuperat la Mesa de l'habitatge, s'ha fet una mesa de pobresa energètica, s'han recuperat tots els espais de decisió des de les meses agràries, la política agrària, la política ambiental, a totes i cada una d'elles. S'han recuperat les taules entorn a l'economia social, vostè deia que està apuntant en molt bona línia, s'està treballant conjuntament amb ells. S'han recuperat tots els organismes de participació amb les entitats que fan feina en salut, que també ara participen de la presa de decisions. Les meses de cooperació i, per tant, també pactam aquest pressupost que augmenta cada any en cooperació internacional, totes les meses de serveis socials, abans explicava el Consell Escolar que l'hem canviat, que l'hem ampliat, que és molt més representatiu. En definitiva, que tots els òrgans de participació s'han posat actius i en funcionament. Per tant, aquest govern pren decisions sí, governar és prendre decisions, però les pren després d'haver escoltat, i això sens dubte és molt important.

Dues qüestions. Vostè ha fet referència a tota la necessitat entorn a la transició econòmica, que compartim escrupolosament i que efectivament, hem d'anar treballant en aquesta línia i treballam en aquesta línia de diversificació, d'aposta per sectors productius, per sectors competitiu i evidentment perquè el turisme continuï estirant aquesta comunitat nostra i ho faci amb força i ho faci podent repartir millor la riquesa i ho faci podent tenir garanties de qualitat laboral per als nostres treballadors i treballadores i també potències que altres empreses d'altres sectors puguin tenir evidentment el seu espai a la nostra comunitat autònoma. Per això l'aposta per la innovació, pel coneixement, per la diversificació continuarà sent estratègica per part del Govern de les Illes Balears.

I quan abans li parlava de diàleg, vostè ho ha fet en referència també a tot allò que és la relació amb el Govern d'Espanya i en com s'entén com s'ha de treballar des de l'Estat amb les diferents comunitats autònomes. I tenim un exemple sobre com s'han aprovat els darrers pressupostos generals de l'Estat i és un exemple que també ens ha de fer pensar i repensar. Per això jo li deia abans que necessitam canviar marcs generals, necessitaríem un Senat allà on els governs autonòmics hi fòssim i poguéssim decidir sobre les competències que són de les comunitats autònomes i, efectivament, necessitaríem moltes coses més. Perquè ara de vegades hi ha la temptació de per part de qui governa que a canvi de jo et don això per a la teva terra, tu m'aproves el pressupost general de l'Estat. És una mala forma d'entendre Espanya i de què tothom s'hi senti còmode, aquesta que practica i aplica el Partit Popular i que va ser molt clara en el darrer de pressupost general de l'Estat.

Jo com vostè som pessimista entorn al sistema de finançament autonòmic, precisament per dues coses molt clares, una perquè va ser un acord de la Conferència de Presidents Autonòmics, jo li don importància i valor a la paraula i als fets. I quan un govern es compromet amb tots els altres governs autonòmics a unes dates clares on s'ha de tenir una proposta clara, jo, innocentment, utòpicament, m'ho vaig creure i vaig creure que si el Sr. Rajoy ens deia a tots els

presidents autonòmics, tendrem una proposta tancada el 2017 i el gener de 2018 ja l'aplicarem, penses bé, és un compromís com a molt seriós. Bé, idò d'això que varen comprometre ja no hi ha res, efectivament, perquè les dates..., és bastant evident, no? I la comissió d'experts que va ser creada per molta insistència de diferents territoris, entre d'altres el nostre, precisament perquè hi hagués veus diferents, que entenen Espanya d'una forma diferent i que són capaços de comprendre aquesta realitat d'aquestes illes, que molts dibuixen i que molts han ajudat a dibuixar, efectivament, com una terra en què tots som rics, que tot va bé i que no necessitam absolutament res del Govern d'Espanya; bé, idò nosaltres jo crec que varem fer una aposta ferma per posar una persona com el Doctor Casanovas, a qui agraesc moltíssim les seves aportacions tècniques en tot aquest treball de la comissió d'experts, però que efectivament, les propostes que vénen d'allà, les majoritàries que ha marcat el Ministeri d'Hisenda, no són les que aquestes illes necessiten, perquè entre elles evidentment el principi d'ordinalitat hauria de ser clau en el nou sistema de finançament autonòmic, perquè no és just que quan s'hagi acabat de repartir el pastís del gruix dels doblers que es reparteixen a nivell estatal, a nosaltres ens donin menys del que teníem abans de repartir. Em pareix que és una injustícia contra els ciutadans d'aquestes illes i que, per tant, nosaltres com a govern hem de seguir reclamant allò que és just per als ciutadans, però no només ho hem de fer nosaltres com a govern, sinó que a mi m'agradaria que ho fessin totes les forces parlamentàries d'aquest parlament.

I no és que deixem ni un moment de combatre amb aquest sistema de finançament autonòmic, que seguirem reivindicant i que seguirem plantejant. Ara bé, el que tenim ens va suposar superar una situació absolutament pitjor, que era que estàvem 21 punts per sota de la mitjana per càpita de finançament estatal, que és allà on ens tenien des del Govern Aznar a aquestes illes. El passat sistema de finançament autonòmic, gràcies a la negociació precisament d'un govern de progrés en aquestes illes, ens va situar en una posició molt millor. Per tant, si hi ha d'haver un nou sistema de finançament autonòmic, Sr. Abril, compartirà amb mi, que ha de ser per ser millor, perquè si no, tenim aquest que no ens deixa en la situació que estàvem abans amb les decisions del Partit Popular, tot i així, seguirem lluitant junts per aconseguir aquell que és just per a la nostra comunitat autònoma. I sí, l'esperança està en el REB per una cosa molt clara, perquè el Règim Especial per a les Illes Balears és una proposta compartida no només de partits polítics, no només amb el Govern de les Illes Balears sinó d'una forma molt potent amb tota la societat d'aquesta comunitat autònoma. Això ens fa més forts a l'hora de reivindicar i esperar que sigui una porta d'entrada, deia abans, hem d'empènyer fort aquesta possibilitat de negociació amb el ministeri per poder fer possible aquesta compensació dels desavantatges que provoca el fet de viure a unes illes.

En definitiva, acab donant-li les gràcies una vegada més a vostè com a portaveu, al seu grup parlamentari i al compromís que sempre han demostrat amb aquesta terra i amb els seus conciutadans i conciutadanes i que estic convençuda que junts seguirem defensant lleialment els seus interessos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

(Se sent una veu de fons que diu: "Vamos, Jaume. Bravo" i algunes rialles)

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Molt bon dia. Ens agradaria des d'El Pi enviar, avui que és un dia important a Formentera, força a l'equip de Formentera que juga contra l'Atlètic de Bilbao a veure si som capaços de guanyar-li o empatar-li.

(Alguns aplaudiments)

Hem d'estar amb les quatre illes i aquí va el nostre debat per estar amb les quatre illes.

Sra. Presidenta del Govern. Senyors i senyores diputats. Som al segon debat de l'estat de la comunitat d'aquesta legislatura i hem passat l'equador, 29 mesos, 29 mesos, no dos anys, 29 mesos, i crec que ja podem tenir una fotografia prou exacta d'aquest mandat, que suposa aquest mandat, segons vostè les seves paraules de principi de legislatura, un canvi que volia fer molt gros al que havia acabat de l'anterior govern. Ens agradaria poder parlar amb vostè sobre el que ha canviat a les Illes Balears amb aquests més de dos mesos, dos anys i sis mesos que duim de legislatura.

És ben cert -i ja parlarem-, fa un any en aquest mateix debat, en aquest mateix debat que va començar amb encerts, corregint alguns dels grans errors que va cometre l'anterior govern del PP en temes de cultura, de llengua, d'educació o de sanitat. També li he de reconèixer l'èxit aconseguit amb la implicació de la societat civil a consensuar un nou règim especial per a les Illes Balears o el Pacte contra les violències masclistes, la Llei de fosses, la Llei LGTIB, totes aquestes coses votades a favor per El Pi i algunes d'elles liderada per El Pi, però crec que després d'aquesta arrencada inicial altres temes també molt importants han anat quedant embossats, sense sortida, no sé si per incapacitat per mor dels seus consellers o perquè algun dels seus socis no la deixa anar més enllà de les grans paraules i les grans promeses. El que ha dit el Sr. David Abril del conseller de Medi Ambient, del Sr. Vidal, que és un Messi del camp i del medi ambient, a nosaltres ens bastaria que fos un Miquel Àngel Nadal, i seria d'aquí i sabem que és bo i segur.

Ahir -ja n'hi parlaré, ja n'hi parlaré més endavant- ahir va dir, Sra. Presidenta, que el seu acord de govern amb Podem, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Gent per Formentera era un projecte coral, està escrit, doncs crec que algun d'aquests li ha fet un gall mentre cantaven aquesta simfonia tan bella, però d'això no ens en va parlar, no ens va parlar que ara fa un any tenia un soci més de govern dins el Govern com MÉS per Menorca o no ens ha parlat dels distints embulls a què ens té acostumats Podemos.

Li he de reconèixer que hem millorat la situació dels funcionaris, els hem tornat drets que havien perdut els darrers anys, hem millorat la situació dels professors i del personal sanitari, molt bé també, i El Pi ha votat a favor i ha estat davant de tot i s'ha reunit amb tots aquests sindicats que representen aquests col·lectius, però hi ha molts més col·lectius a les Illes Balears que també necessiten atenció per part del Govern. Els altres col·lectius són un 95% respecte del 5% a què hem pujat els drets, que són els funcionaris. A vegades pens que si no tenim protestes d'alguns d'aquests grans grups de funcionaris al carrer sembla que tot va bé, no, i ja li dic, nosaltres hem votat a favor d'aquest 5% que representa als funcionaris i personal laboral.

Hi ha molts altres col·lectius que no tenen la força que tenen els funcionaris, que són treballadors de tots els altres sectors, pagesos, pescadors, autònoms, comerços, indústries petites, mitjanes, empreses, cooperatives, ... aquesta gent no té la capacitat de manifestació que poden tenir els col·lectius que amb el suport d'El Pi hem votat perquè poguessin recobrar uns drets.

Sra. Armengol, les classes mitjanes i baixes encara estan gairebé igual que els anys de la crisi i necessiten atenció, i a moltes petites i mitjanes empreses i molts de comerços vostè no ha pogut tornar aquests drets que sí hem pogut tornar als empleats de la comunitat. Hi ha un 95% de gent que va perdre uns drets durant la crisi, que són tots aquests altres que he dit, que són el 95% dels que conformam aquesta terra als quals vostè no ha pogut tornar aquests drets. Funcionaris i personal laboral representen quasi un 6% de les persones ocupades en aquesta terra, la resta representa l'altra 94%.

L'any passat li vaig dir que el que necessitaven no era ni política vella ni política nova, el que necessitaven era política bona que arribi a tots, accions que arribin a la gent, a tota la gent, i no titulars de diaris que a vegades només són per a un dia o dos.

Una qüestió que no ha variat respecte del debat de l'any passat és per a nosaltres el reiterat incompliment de part, d'una part del seu govern de molts dels acords parlamentaris dins aquesta casa que havien de qualque manera anunciat a vegades amb bombo i platerets. Dic això perquè ahir es va fer un seguit d'anuncis i promeses quan encara no n'ha complit moltes d'aquelles que a principi de legislatura vàrem anar aprovant en aquest parlament. Ahir ens va plantejar el tema de les desgravacions dels habitatges i també ens va plantejar el que feia referència a la desgravació de 12.000 euros a les empreses que inverteixin dins del sector, no hi perdre temps perquè no en tenc, però necessitarà una reunió amb la consellera i de passada ho veurem en el pressupost perquè dels informes que han anat arribant avui als distints companys d'El Pi respecte d'això, això pot ser el *chocolate del loro* i hem d'anar en compte a fer segons quins anuncis que després l'efecte real de moviment econòmic sigui mínim. Dic això perquè crec que haurem de menester més temps per parlar d'això en profunditat, però tenim els pressuposts, no hi ha cap problema, no li ho retrec.

Li faig una petita relació d'acords i d'anuncis que encara no s'han complit i que no sé si pensa complir qualque dia: la gratuïtat dels aparcaments dels hospitals de Son Espases i Son

Misses, Can Misses perdó, el Pla de cronicitat, el nou model d'IB3 Televisió i Ràdio. Altres incompliments que tenen molt a veure amb aquesta massificació turística, que tothom es queixa i tothom s'embossa, de la que tant s'ha parlat aquest passat estiu i que fa prop de dos mesos i ja no hi és, ja no hi és, però sí que hi ha més aturats i que comença a haver-hi moltes empreses que han tancat, i no hem acabat l'octubre, i ja no hi és, l'embós.

S'han sentit coses molt dures contra el turisme aquests mesos passats, algunes d'aquestes mateixes bancades. La prudència i la mesura no caracteritza a alguns dels que li donen suport allà davant. Els mitjans varen parlar i molt de "turismefòbia", els seus socis de Govern, alguns almanco, han parlat de turisme com si fos el principal enemic d'aquestes illes. Digui-ho a totes aquestes persones que han acabat la feina aquests dies, i que Podemos troba que basta que facin feina sis o set mesos, no importa que en facin més, digui-los a veure si realment els bastarà, que a molts no els bastarà per a l'atur i només podran tenir ajuda, a veure si els bastarà aquests tres mesos d'ajuda a 450 euros o 440 euros per tornar a arribar al mes d'abril o al mes de maig de l'any que ve per tornar a tenir feina sis mesos.

Anem en compte, no facem mal. El Pi considera que hem d'estar al costat de la principal indústria d'aquest país en tot allò que redundi en l'interès general, que és molt. Sense servilismes, estic d'acord, però amb esperit de col·laboració i entesa.

Massificació turística. Tots, tots podem coincidir que el juliol i l'agost hem patit una sensació d'angoixa, nosaltres també, no..., no..., però, alerta!, amb els rendiments d'aquests dos mesos avui hi ha empreses que no tanquen i segueixen fent feina, i el seu compte d'explotació se salva per aquests dos mesos de feina, avui, avui. Aqueixes empreses pagaran i no tancaran i faran feina gràcies a aquests dos mesos, gràcies a aquests dos mesos; i altres que tancaran pagaran les inversions per modernitzar les seves empreses. Anem alerta..., ens angoixa, sí, però ens dóna vida, perquè de moment no tenim un as dins la butxaca per dir "farem això altre" en lloc d'allò del turisme.

Dic això perquè, a part de culpar els turistes, molt poques coses amb efectes pràctics crec que hagi estat fent el seu govern. El Pi li ha presentat iniciatives per tal de prendre mesures que estam segurs que podrien millorar la situació, i les vàrem començar a presentar el darrer trimestre de 2015. La regulació dels *rent a car*; la seva conselleria continua sense controlar els cotxes de lloguer que cada anys circulen per les nostres carreteres, que n'arriben 100.000, a part de les empreses de Balears, i que ara aquests dies se'n van, aquests 100.000. A final de 2015 es va aprovar a iniciativa d'El Pi realitzar un estudi sobre aquest problema; encara no tenim els resultats. L'abril de 2016 vostè va anunciar, en resposta a una proposició també d'El Pi, que es crearia una comissió de treball amb les conselleries d'Hisenda, Turisme i Territori, i què s'ha fet de llavors ençà, a part d'un codi de bones pràctiques? He de donar l'enhorabona a la consellera de Sanitat i al director general de Consum, pràctiques voluntàries que molts, la majoria de *rent a car* que duen els cotxes cada any, aquests 100.000 aquí i que ara se'n tornen a endur no han volgut signar.

Jo li deman: no podem protegir les empreses de *rent a car* de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca a través d'un estudi de capacitat de càrrega real, de quant n'hi pot haver, entre cotxes de la gent que vivim aquí i que empram perquè se'n puguin servir els turistes per anar als distints indrets, un estudi de capacitat de càrrega real? No som nosaltres capaços... no som nosaltres de qualque manera competents -perquè ha passat enguany- de poder reduir quants d'autocars poden anar a Sa Calobra?, o quants poden anar, de persones, a una cala en concret? Aqueixa capacitat de càrrega no la podríem fer respecte del cotxe de lloguer? Jo crec que sí, i si miram per qüestions de contaminació mediambiental segurament encara més.

El tot inclòs. S'havia de regular abans que acabàs el 2016. Som a punt d'acabar 2017, nosaltres li hem presentat distintes iniciatives per regular el tot inclòs i vostès les han aprovades perquè estigués aprovat el pròxim estiu, que serà el darrer estiu d'aquesta legislatura. Increïblement la resposta ha estat negativa, llevat que despús-ahir va dir que regularien el tot inclòs l'any que ve. Dit això, nosaltres no volem tot inclòs barater, no volem tot inclòs de gent que després s'engata i s'arrossega per terra i molesta la gent normal i corrent de turisme de família que ve en aquesta terra, i això estava en la nostra mà poder-ho fer perquè El Pi li ho va proposar a final de 2015 i havia d'estar fet el juny de 2016, i s'ha incomplert. Ha d'entendre que nosaltres pensem que les noves promeses, que n'hi ha de guapes, que m'agraden, a nosaltres també ens agraden les coses bones, no puguem creure que les dugui endavant perquè això s'acaba, només queden 13 mesos de parlament, ja, això s'acaba, i no ha complert amb les anteriors.

I, això sí, encara parlen de desestacionalització turística. Quines mesures concretes s'han pres per afavorir les connexions aèries de temporada mitja i baixa? A Menorca, per exemple, als problemes de connexió a l'hivern ara hem d'afegir... als que hi ha hagut sempre hem d'afegir les fallides d'Air Berlin, Monarch i la crisi de Ryanair, un problema per als ciutadans que han de sortir de l'illa i també per als turistes que vulguin anar a Menorca. De què serveix promocionar la temporada baixa si després no hi ha connexions? Què pensa fer amb això, Sra. Presidenta?

Han aprovat una legislació de lloguer turístic que el seu mateix vicepresident va qualificar de llei Frankenstein, després d'un ple esperpèntic en el qual es va aprovar un text que no tenia cap ni peus gràcies als seus socis de Podemos, els increïbles "podemites". Quin perill té aquesta gent!

Em sap greu dir-li-ho, Sra. Presidenta, però vostè acabarà aquesta legislatura i en temes turístics estarem igual que fa dos anys, o quasi igual: sense regular els cotxes de lloguer, sense regular el tot inclòs, i ja veurem com estarà el tema del lloguer turístic d'"uni" i plurifamiliars, que nosaltres estam d'acord que es puguin llogar, dins uns termes que entenem que qui ha de zonificar són els 67 ajuntaments i no cap dels quatre consells, que són els que saben que històricament hi ha hagut a les zones turístiques lloguer de temporada, via LAU, i aquests llocs els saben els ajuntaments i volem que ells siguin els que marquin on hi pot haver aquest lloguer de temporada. Què saben els consellers?, si prou feina tenen de donar-se a conèixer, almenys els de Mallorca; què saben del que passa a vorera de mar de

Manacor?, què saben què passen a vorera de mar d'Alcúdia? Ho saben els ajuntaments, les regidores, els regidors, les batllesses i els batles. Això vol El Pi. Li faré d'endevinador: aquest tema del lloguer turístic estarà més embullat a final de legislatura que quan vàrem començar per mor d'aquest bunyol de llei que va aprovar aquí.

Fer contents a tots els grups polítics que li donen suport, Sra. Presidenta, en aquest tema no és possible, no els pot fer contents a tots, no els pot fer contents a tots, és impossible! Sra. Presidenta, no hi ha una altra majoria possible en aquesta cambra, només hi ha la seva, a vostè ningú no la pot llevar de presidenta, no hi ha números per tirar-la en contra. Què vol dir això, Sra. Presidenta? Per això li vull exigir una cosa per al bé de tots els ciutadans d'aquestes illes: sigui valenta, no tenguí por als seus socis, no la pot llevar ningú, no es pot conformar una altra majoria; és el moment de deixar una empremta, que allò primer siguin les persones, com deia vostè, que ahir al seu discurs no ho diu cap vegada, que allò primer són les persones. Sí que va parlar de *madame Curie* i diu unes coses concretes, ja ho revisarà. Fa referència a les persones en dues coses, però aquella frase que tant em va calar en el primer discurs, de "primer les persones", *ojo!* No es deixi dur per les ocurrències canviants d'alguns dels seus companys de viatge, que a vegades estan més preocupats per fer-se la traveta entre ells que per presentar iniciatives en aquest parlament per millorar de veres la vida dels nostres ciutadans. Ser valent és a vegades prendre decisions que no fan content tothom, Sra. Presidenta, i que poden ser un desgast personal i segurament també per al seu propi partit.

Però recordem, com li dic, allò de les persones primer. En aquest sentit sí la vull felicitar, a empresaris, sindicats i vostè, i el conseller per la part que li pertoca, per l'increment de sous acordat al conveni d'hostaleria signat recentment. Esper que tot vagi bé, però no oblidí mai que un bar o un restaurant no té el mateix rendiment que un hotel, i molt manco si aquest bar o restaurant no està dins zona turística, si no està dins zona turística. Ja veurem si aquests negocis podran aplicar aquest acord que han signat imposat pels grans establiments hotelers; fins i tot hi ha hotelers petits que no hi estan d'acord, i fins i tot hi ha molts de turismes rurals que no hi estan d'acord. De totes formes l'hem de felicitar perquè és un avanç que crec -i aquí és on té la feina el conseller- que segons quins sectors no poden estar dins el mateix conveni, perquè vostè ja dirà a un que tenguí un bar a Inca, o que tenguí un bar a Búger, o que tenguí un bar a Muro, o que tenguí un bar a Algaida o a Porreres, que ha d'aplicar aqueixa pujada del 17%. Si ho pot aguantar jo estaré encantat, li donaré suport i no posaré travetes, però si no ho pot aguantar serem responsables d'aquesta qüestió, que és on hi ha aquesta gent que fa feina tot l'any; el bar de Porreres, el bar d'Inca té obert tot l'any. Si té un lloc de feina, li dóna tot l'any; si en té dos, li dóna tot l'any; és aquí on a vegades jo veig que no tenim ben clar el que tenim en les nostres mans, tenim més clar el titular que la realitat.

Tant de bo altres sectors també es puguin acordar increments de sous per als treballadors d'aquests illes, que li record que continuam per sota de la mitjana espanyola. El conveni de comerç, que també el va nomenar ahir, però crec que en comerç necessitam alguna cosa més, necessitam no tan sols mitjançar en un conveni, que està molt bé i li alab el gust.

El comerç, el comerç, no té el marge del sector turístic, ni el marge de la restauració, el té més petit; el comerç, per aguantar-se dins un espai com és un nucli urbà, en el centre d'un poble perquè no perdem aqueixa forma de respirar, caminar pel carrer, saludar el de la ferreteria, el de la papereria, necessita qualche cosa més. Quina mesura va anunciar vostè ahir perquè aquest comerç pugui realment aguantar?

No només això; segons les dades de la seva conselleria de Treball els salaris a les Illes no creixen ni molt manco al mateix ritme que l'IPC, per la qual cosa s'ha produït una important pèrdua de poder adquisitiu de tots els ciutadans que no han recuperat. Almanco aquesta gent que li vaig dient té feina, però li record que a la nostra comunitat hi ha 58.000 persones que viuen a habitatges on cap d'ells té una feina i 50.000 més que sobreviuen amb ingressos inferiors a 341 euros mensuals. I tenim 200.000 per davall el llindar de la pobresa, amb risc de pobresa. No hi ha llocs de feina per a aquests 200.000, tenim un problema. És a dir, la nostra activitat econòmica no genera llocs per a aquests 2.000, tenim un problema. Com el resollem? Només el podem resoldre si posam aquest problema de les 200.000 i d'aquestes 200.000 molts són d'aquells que no hi ha ningú que faci feina a les cases, només el podem posar si la nostra agenda política està davant de tot i hi posam doblers, de l'ecotaxa no n'han posat cap de doblar per a ells. Perquè aquí tothom parla de la gent que ho passa malament, però quan n'ha parlat, agafa la porta i se'n va. En tenim 200.000, i no ho dic per la consellera. Ho dic perquè s'ha acabat de parlar de risc de pobresa i hem de començar a parlar que hi posam en doblers per a aquest risc de pobresa. I quin tipus de feina incentivam perquè aquesta gent pugui tenir una il·lusió per poder fer feina qualche dia.

Per millorar les condicions laborals de tots els ciutadans de les Illes Balears? Li demanam valentia, la mateixa que volíem demanar també al cap de l'oposició a qui avui vull donar la benvinguda en aquesta cambra, almanco benvinguda participativa, Sr. Company. Benvingut al club i gràcies per compartir un dia els seus pensaments amb nosaltres. Seriosament, com a representant del partit més votat aquí i a l'Estat, no sé si és conscient de la responsabilitat que vostè té. Sr. Company, vostè -i em pareix bé- presumeix de ser el fil directe amb el Govern del Sr. Rajoy. Si pensa que els interessos de les Illes Balears, aquest fil directe hauria de servir perquè sabés el que vol aquesta comunitat, seria fantàstic, si només és perquè Madrid ens digui què hem de fer en aquesta comunitat, no anam bé. Jo vull pensar que serà perquè sàpiga allò que vol aquesta comunitat. A veure què quedarà d'aquest fil directe en la negociació del nou règim de les Illes Balears, tant de bo la feinada que han fet totes aquestes entitats amb el Sr. Rotger davant de tot, tant de bo aquest tema tots els partits tenguem clar que primer Balears i no els interessos partidistes.

Ha dit recentment el ministre Montoro que el nou règim es pot aprovar abans de final d'any, francament no ho puc creure, no ho puc creure! I avui he vist en el diari una nota que es va suspendre una reunió que tenia la conselleria pel truí de Catalunya. Almanco no ho puc creure en els termes de la proposta que va sortir d'aquest parlament. Aquesta és una gran oportunitat perquè tots feim pinya, el Govern, tots els partits polítics, els agents socials, la societat civil. A vostè, Sra. Presidenta, li toca liderar aquestes negociacions amb l'Estat; a

vostè, Sr. Company, demostrar que aquest fil directe serveix als ciutadans tant com a vostè personalment i això seria boníssim. I que vostès en tinguin un rèdit superior, tots els altres, des d'El Pi ho entendríem, perquè qui hi guanyaria serien els homes i dones d'aquesta terra.

Però no ens hem pogut abstreure avui de matí quan es tiraven els trastos pel cap. He tengut la sensació, com si fossin vostès una família, perquè ho són, una família parlamentària, som com una família que ens barallam i que es passen la vida tirant-se pel cap el repartiment de l'herència. I mentre els més vells continuen sense parlar-se o es mal contesten, els més joves van creixent i no tenen futur. Deixin-se d'herències, que tanmateix no deixen dormir bé i creïn un futur nou per a aquesta terra. Els ho deman per favor! Aquesta és una gran oportunitat, a vostè, Sra. Presidenta, també li dic el mateix.

No tinguin cap dubte que El Pi estarà sempre per donar suport al Govern i a qui faci falta per tal que es pugui aprovar aquest règim especial, que no cerca tenir més que els altres, només cerca que els ciutadans d'aquestes illes tinguem les mateixes oportunitats que els de la resta de l'Estat, així de senzill. Com a Canàries!, com a Canàries! Volem les mateixes eines, si a Canàries envien les pinyes tropicals, els advocats i els paguen el cent per cent del transport, volem que d'aquí a València, a Barcelona ens paguin el cent per cent del transport, m'han entès? És fàcil, eh? No sé si a Montoro li he de traduir o no?

(Remor de veus)

I una cosa més, vostès tenen tres diputats i diputades a Madrid i vostès tenen dos diputats a Madrid, els hem de posar a fer feina, els hem de posar a fer feina, han de començar a no votar allò que perjudica les dones i els homes de Balears.

(Alguns aplaudiments)

Pas a un altre tema. La radicalització passarà factura i fractura econòmica i humana. Els beneficis dels partits amb els seus enrocaments seran sol dels partits, els patiments seran del poble. El model d'estat es troba en qüestió. El futur el desconexim, en algun moment la involució i la recentralització es comprovarà que és un gran error i que l'evolució i compliment d'estatuts, com el de Balears, és un bon camí. El Pi és un partit de Balears i per a Balears, en aquests moments convulsos hem de mantenir la calma, hem d'intentar no atiar el foc. Però també hem de mantenir la fermesa que qualsevol nou avanç en autogovern no ens deixi a la cua, sinó que ens posi a l'avantguarda.

No podem tampoc deixar sense referir-nos al nul avançament aconseguit en temes clau i reconeguts legalment, ara que es parla tant de complir la legalitat. M'estic referint a la revisió del model de finançament autonòmic i al traspàs de competències de l'Estat previstes a l'Estatut d'Autonomia. I les inversions estatutàries que tenim a l'Estat no són legals? No són lleis que hauria de complir Madrid? Li deman, Sr. Company, ja que parlen tant de legalitat, als seus caps els digui que compleixin amb nosaltres, és l'únic que li deman. Ni tendrem un nou model en participació d'ordinalitat, ni molt manco concert econòmic que està a la fundació d'El Pi quan es

va crear el novembre de 2012, ni tendrem la competència en justícia, aspectes de les costes i litoral, cogestió aeroportuària, perquè aquests són objectius clau per a Balears i per tant, no els podem deixar de reivindicar. Com no podem deixar de reivindicar que s'acabi la injustícia que pateixen els nostres ajuntaments amb unes normes que tot i estar perfectament sanejats i fins i tot amb endeutament zero, han de tenir els doblers en el banc, en lloc de poder donar un benefici als seus ciutadans, arreglant qüestions o poder ajudar a tirar endavant el seu poble. És inacceptable! Així l'Estat compleix el seu compromís davant Europa i quan De Guindos va a l'eurogrup, queda com un rei, però qui han complit són els ajuntaments, no ha complit el Govern central.

Clar que també li he de recordar una cosa, quan ens queixam del tractament que rebem les Illes Balears per part de l'Estat, Sra. Presidenta, ens queixam d'això. Però això només ho diu aquest partit de Mallorca, els de Menorca, Eivissa i Formentera és una altra història. Mallorca ha exercit un fort centralisme cap a la resta de les illes, és hora de reconèixer-ho, sense pal·liatius, i de fer polítiques amb transversalitat, capaces de garantir la igualtat d'oportunitats entre tots els ciutadans de les Illes Balears, siguin de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o de Formentera. I nosaltres des de Mallorca també saber compensar la doble insularitat de Menorca i Eivissa i la triple insularitat de Formentera. No tan sols hem de plorar allà, sinó que amb el que tenim aquí els mallorquins hem de demostrar que ells tenen doble insularitat i triple insularitat.

En temes sanitaris li contava a una tia meua fa poc temps i no s'ho creia, d'aquí de Mallorca, en temes sanitaris aquest centralisme és prou evident, per exemple a Eivissa no han tengut radioteràpia fins fa poc temps i no pública. A Menorca no tindran aquest servei tampoc, que serà concertat, fins a principi d'any. A Eivissa tenen una sala d'hemodinàmica concertada, a Menorca ni això tenen. Quan contes a una mallorquina o a un mallorquí que a una persona de Formentera, Eivissa o Menorca li han de donar radioteràpia, havia de venir a Mallorca, els d'Eivissa i Formentera fins fa no res, diu: "no pot ser mai!", idò sí, això és centralisme mallorquí; quan li dius que per fer-se un cateterisme, una persona de Menorca, ha de venir a Mallorca perquè no hi ha sala d'hemodinàmica, gràcies a Maria Antònia Sureda que l'altre dia vàrem poder treure endavant la proposta en comissió, que n'hi hagi una, a Son Llàtzer, a Son Llàtzer, ara vendrà Menorca, li deixam a la consellera si vol... no, no, no... "com?, no poden fer un cateterisme a Menorca?", "no, han de venir a Mallorca". Són només dos exemples dels diferents serveis que tenen els ciutadans de les Illes pel que afecta viure en una o en una altra.

El seu govern, Sra. Presidenta, a les classes mitjanes -sota el nostre punt de vista- les té un poc de banda. Va dir ahir que posarà en marxa un decret de garanties per les quals poden pagar-se una assegurança privada de salut i han de patir llistes d'espera eternes. Fa dos anys que diu això, ara diu que l'any que ve serà com toca. Jo li he fet dues preguntes aquesta legislatura.

També ens va dir com havien baixat les llistes d'espera, Sra. Armengol, per fer-ho millor que el govern anterior no és difícil, eh?, no és difícil, però quan un està malalt esperar trenta dies per a una consulta, de mitjana, perquè n'hi ha que esperen

menys i n'hi ha que esperen encara quatre mesos i cinc, eh?, o més de sis mesos per ser operat, saps que s'hi fan, de llargs, trenta dies!, o cent vuitanta dies, cada vespre que te'n vas a dormir i tens tal vegada una malaltia que pot tornar grossa i dius "i que estarà tornant grossa?, que me moriré?", això és el que pensa la gent. Per això necessitam el Decret de garanties, per ser capaços del que no podem resoldre com a sanitat pública, ho resollem amb concert amb la sanitat privada. A Balears un 28% dels ciutadans tenen aquesta assegurança contractada, si no tenguéssim aquest 28% d'assegurances contractades a la sanitat privada tendríem un "problemarro" a la sanitat pública de mil dimonis. Decret de garantia ja. Decret de garantia ja. I content que la sanitat privada pugui ajudar la pública i el nostre sistema, encara que té moltes mancances la concertació no és dolenta si és per donar un bon servei. Jo, els de Podemos si s'alteren m'és igual en aquest sentit.

Pacte per l'educació, té el nostre suport, enhorabona Illes per un pacte. Necessitam treure-ho aquesta vegada, és importantíssim.

El mateix passa amb l'educació, hi ha grups que si poguessin llevarien l'educació concertada, m'agradaria saber com, perquè amb les actuals infraestructures educatives de les Illes si no fos per la concertada, com donaríem un ensenyament de qualitat a tots els al·lots de les Illes Balears? Si de cada deu al·lots n'hi ha quatre que van a la concertada, com podríem fer un 40% més d'infraestructures tant com ens costa anar avançant amb les que tenim?

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, hauria d'anar acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí?, d'acord...

(Algunes rialles)

I li he de dir una cosa, Sr. President, el Reglament és democràtic, però tota la democràcia no és dins el Reglament, l'hem de mirar de modificar perquè sigui més democràtic.

El que hauríem de fer és millorar les condicions laborals dels docents de l'escola concertada que fan també una gran feina a la nostra comunitat, com els de la pública. Hi ha grups que volen tornar crear una guerra a l'escola ara amb l'adoctrinament. El Pi s'oposa radicalment a aquesta política miserable d'atac als ensenyants.

Dit això, Sr. President, perquè no em torni cridar l'atenció, m'aturaré aquí i com que després tenc deus minuts més i supòs que me'n donarà dos més acabaré de dir-li en temes d'agricultura, sector primari i comerç i en tema d'economia i empresa unes quantes coses més.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Correspon ara la intervenció de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció i per les seves propostes que una vegada més ens ha fet en aquest debat de política general i després continuarem amb les propostes que ens farà sobre altres qüestions que ja ha anunciat d'altres conselleries que no ha pogut tractar en la seva intervenció inicial.

Començaré per dir-li que des del Govern agraïm que El Pi -i ho he dit un parell de vegades- durant aquesta legislatura hagi fet un esforç de fer propostes en algunes qüestions que nosaltres ja havíem comentat, en algunes -com li recordava bé el Sr. Abril- ha fet accelerar calendari i això és molt positiu i està molt bé; en algunes ha estat molt crític i també està molt bé, i algunes propostes que no compartim i que, per tant, no hem assumit com a govern i evidentment no hem tirat endavant.

Vostè -i li ho agraeix- ha fet un exercici de posar en valor allò que aquest govern durant aquests dos anys i mig ha pogut tirar endavant i diu: "no és difícil governar millor que com ho feia el Partit Popular en la legislatura passada", també li diré una cosa jo: en la vida diuen que tot el que va malament és susceptible d'empitjorar i tenim la certesa que no ha empitjorat, sinó que ha millorat molt i per tant, assumeix també -entenc- com a seu aquest plantejament que jo feia ahir: de fa dos anys i mig a ara la gent viu millor en aquesta comunitat autònoma, i també és gràcies que hi ha polítiques millors en aquesta comunitat autònoma, no totes evidentment vinculades al Govern de les Illes Balears, però una part substancial sí lligades a la forma de fer política i a les polítiques noves que s'han implantat en aquesta comunitat autònoma gràcies a un govern que ha tengut un plantejament diferent del que venia succeint.

I jo, com fa vostè, també crec que és molt important agrair la tasca als treballadors públics d'aquestes illes, als funcionaris. Vostè posava en esment la capacitat de negociació que hi ha hagut durant aquests dos anys sense tenir molt més recursos públics, tenint molts de problemes de despesa sí que hem estat capaços des de l'acord i des del diàleg de millorar les condicions laborals de totes aquelles retallades que feren els que ens precediren a la passada legislatura.

I és veritat, hem tengut acords importants en carrera professional, en tot el sector educatiu dels funcionaris, en tots els funcionaris d'administració general i s'estan millorant les seves condicions laborals i jo els vull agrair una vegada més la seva magnífica feina a l'administració pública perquè tenen la consciència que servir els ciutadans és el somni de vida i, per tant, crec que això també és molt important.

Deia vostè... ha fet una intervenció que intentaré respondre en la mesura de les meves possibilitats, totes aquelles qüestions en què vostè troba que no hem anat o prou ràpids o que compromisos que s'havien contret en aquesta cambra, que no s'han pogut tirar endavant, però feia una afirmació inicial amb

la qual em permetrà que comenci aquesta intervenció de resposta al que vostè plantejava.

Deia que jo he oblidat centrar el meu discurs i la meua acció política en allò que és fonamental per a aquest govern i per a aquesta presidenta que li parla: les persones. No ho vaig oblidar en cap moment, torni-ho rellegir.

Vàrem explicar molt clar que el centre principal de tota la política pública són els ciutadans i que l'administració on estam és sabent quin esforç fan ells i aplicar totes les polítiques públiques, totes destinades a que retorni a ells major benefici en qualitat de vida per a ells i per als seus fills. I aquest és l'eix del discurs que vaig fer ahir i és l'eix de la forma de fer política i de les polítiques que pren el Govern que tenc l'honor de presidir, que tenim clar que el primer són les persones, l'únic prioritari són les persones.

A nosaltres no ens sent parlar molt ni d'indicadors econòmics ni d'obsessions, i amb el dèficit, i amb el que ens diu Europa, i el que ens diu Espanya, no, no, nosaltres, la nostra obsessió és millorar les condicions de vida de la gent i no ho teníem fàcil perquè veníem d'una època molt complicada i és veritat que hem millorat condicions de vida de la gent, vostè dirà: "no n'hi ha prou", i és veritat, no n'hi ha prou i jo li ho dic sempre: no n'hi ha prou, n'hem de fer moltes més, de coses, i n'hem de fer moltes més, de propostes i hem d'aconseguir arribar a molta més gent. I ens centràrem primer en aquells que tenien més dificultats i ens centràrem en qüestions -com he explicat abans- de temes de crispació dins el món educatiu o de problemàtiques que hi havia greus dins el món sanitari, que vostè també coneix bé, o dins tantes i tantes propostes.

I ho hem fet des d'uns acords polítics i des d'un govern... jo vaig definir com a coral, però les corals són afinades i és veritat que alguna vegada surt algun gall, però també és veritat que allò gros, allò important, la cançó final acaba sonant molt bé perquè les polítiques es converteixen en realitat.

I és veritat que els pressuposts s'aproven i són pressuposts valents i compromesos amb la gent, tornin-ho mirar. Cada any pujam educació, sanitat, serveis socials, polítiques públiques necessàries per a la gent, sobretot per a les classes mitges i per a les classes treballadores i per a les classes més desvalgudes d'aquesta comunitat autònoma.

I és veritat que en la discrepància també hi ha l'acció política, i no tothom pensa igual, ni entre els diferents partits polítics que conformam el pacte ni dins cada partit polític. Almanco jo pos en valor que no tothom pensa igual, i que un diu una cosa i tothom darrere; no!, jo pos en valor la capacitat de pensar, la capacitat d'autocrítica, la capacitat de discrepar, però també la capacitat, al final, de posar-se d'acord i saber cap a on anam, i això és el gran valor d'aquest acord del pacte de govern, és el gran valor que té, perquè estam d'acord cap a on volem anar. I a més em pareix molt important ampliar-lo a altres col·lectius i altres grups polítics, i per això li agraesc que vostè, en moltíssimes polítiques, i el seu grup ens han donat suport o les han plantejades vostès, i això ho trob molt positiu, molt positiu, no per a nosaltres com a govern, ho trob molt

positiu per a la societat a la qual volem servir entre tots i entre totes.

Deia vostè que hi ha algunes qüestions que duim enrere. M'ha dit el Pla de cronicitat; el Pla de cronicitat està pràcticament acabat. És veritat que canviar sistemes de fer feina no és fàcil, no és d'un dia per l'altre. Què té de positiu això?, que ho estam planificant perquè es pugui aplicar de futur, i els que venguin després d'aquesta legislatura, que esper que continuï un pacte d'esquerres i així treballaré intensament, puguin seguir en aquesta línia política, perquè és que, si no, si s'aturen les coses de cop, en sec, tornam enrere molt de temps. Ens ha passat amb la política d'habitatge públic, ens podria passar amb això. Per tant s'està fent feina ja; per exemple l'Hospital d'Inca està referenciat en temes de cronicitat i està fent una feinada magnífica en termes d'això, però estam possibilitant les infraestructures que després ens deixaran desenvolupar amb tota la certesa aquest pla sociosanitari d'atenció a la cronicitat, amb el canvi també, evidentment, dins el sistema sanitari, que no es fa d'un dia per l'altre però que ja s'han posat més de 40 infermeres en el sistema dedicades exclusivament a l'atenció de la cronicitat, i entendre que cada malalt que ve amb moltíssimes malalties cròniques diferents tengui un circuit específic dins el sistema de sanitat pública. Per tant és veritat que s'està elaborant des d'aquest punt de vista.

El pàrquing de Son Espases. Sr. Font, hem abaixat el preu, ja no es cobra igual que abans, per tant ja és important. Estam fent feina per tenir aviat un nou..., 500 places més de pàrquing que podríem gestionar des del Govern sense la concessió, i estam treballant, perquè això implica canvis tècnics importants, per poder tenir el pàrquing gratuït a final de legislatura. Seguim en aquesta línia, és un objectiu de legislatura. Són 28 mesos, i en queden pocs, deia vostè. Jo planific a llarg, planific a llarg perquè crec que és la forma de fer-ho, crec que un polític no ha de planificar els seus anys de legislatura sinó que ha de planificar a llarg, però aquest és un compromís de legislatura que encara no ha acabat.

Quant al tema del model d'IB3, n'hem parlat en moltes ocasions vostè i jo, i m'ha fet preguntes parlamentàries. Encertadament o no es va encarregar al Consell Assessor dependent del Parlament de les Illes Balears i les 15 persones que el conformen. No és..., el Govern no hi és, no hi participa, no és una qüestió que vostè em pugui..., m'ho pot dir, fantàsticament bé, em pot dir tot el que vulgui, però no ens digui al Govern que ho facem perquè hem encarregat al Parlament que ho faci; llavors si som capaços d'entendre el que és del Parlament -abans li ho deia al Sr. Jarabo amb l'Oficina anticorrupció- i el que no ho és, jo puc respondre de la nostra acció de govern, i en aquesta hi hem treballat intensament.

Després vostè feia un esment important a tot el que fa referència al sector turístic, i crec que compartim moltes de coses, tant la feina que s'està fent des del Govern de les Illes Balears com el plantejament de la necessitat que el turisme de les Illes Balears, que és el motor econòmic, i ho tornaré a dir una vegada i una altra, d'aquestes illes, i que ho seguirà essent, tot i que l'hem de complementar, evidentment, però això no es canvia d'un dia per l'altre i per tant no podem posar en perill mai la font de riquesa més important que té aquesta comunitat autònoma, sense cap mena de dubte. Nosaltres sí que hem

treballat intensament per millorar tota l'oferta turística que arriba a les Illes Balears des dels marges que tenim com a govern. Vostè sap, i ho hem explicat, que ja no promocionam per a res el turisme de sol i platja, que promocionam altres productes turístics perquè ens donen un valor afegit com a societat, i també ens permeten allargar temporada, i aquí, vostè ho sap perfectament bé, fa molts d'anys que parlàvem de la necessitat d'allargar temporada turística, de desestacionalitzar. Idò ara ja no és només un eslògan, ara això està passant, i això garanteix..., que vostè deia que la gent fa feina dos mesos molt forts; bé, ara ja no només són dos mesos, això també ho hem d'admetre. I hem d'admetre una altra cosa que vaig dir ahir que és molt important: no totes les zones turístiques ni tot Mallorca són iguals, i sobretot no és igual Mallorca, que Menorca, que Eivissa i que Formentera en temporada turística, no és el mateix, i clar, quan algú diu que hi ha saturació i se'n va a un poble de Menorca, idò no entenen el que està dient, perquè a vegades el que deim per a uns no té a veure amb la realitat que viuen altres. Aquesta també és una obsessió que nosaltres tenim, de definir clarament el model de cada una de les Illes amb les seves particularitats. I, efectivament, en temes de temporada turística hem aconseguit aquestes qüestions. Les polítiques públiques les hem destinades a aconseguir això perquè també garanteix, li deia, millor estabilitat laboral.

Quant al lloguer de cotxes, és vera, vostè ha demanat un estudi, que està encarregat i que encara no està fet, és cert. Ara bé, cada any hem fet un pla d'inspecció que no es feia, i hem fet el codi de bones pràctiques a què vostè feia referència des de la Direcció General de Consum. I és veritat, el tot inclòs no el vàrem tenir tot d'una que vostès ho varen demanar, però el tendrem ben aviat; aquest és el compromís que tenim, no podem canviar les coses d'un dia per l'altre. Ara bé, Sr. Font, tots els compromisos que vàrem assumir, tots, s'estan complint a un ritme jo diria que adequat, coneixent com és l'administració pública, i una de les principals prioritats que tenguérem des de la Conselleria de Turisme, conjuntament amb la Conselleria d'Hisenda, va ser poder fer factible l'impost de turisme sostenible, que ens dóna uns recursos que ens permeten inversions precisament per millorar aquest producte turístic, però sobretot perquè la petjada negativa que deixa el turisme la puguem mitigar des de projectes des de l'administració pública, i en un any aconseguírem, efectivament, una llei i una aplicació que no ha creat gaires problemes, i que esper i deman que s'entengui bé que aquest impost de turisme sostenible és una font de riquesa per a les arques públiques necessària perquè reverteix a la ciutadania d'aquestes illes.

M'ha dit de la llei de lloguer de vacances que no hi està d'acord. Miri, jo crec que s'ha fet una bona llei de lloguer de vacances, crec que s'ha fet una bona regulació des de les competències que té el Govern i donant entrada als consells insulars i als ajuntaments en la zonificació d'on hi ha d'haver l'activitat turística, i hem de fer compatibles un parell de coses. El turisme, la riquesa que genera el turisme, no pot quedar només en les mans d'uns, en això estic d'acord, vostè ho ha plantejat moltes vegades i jo hi estic d'acord. És veritat que aquest producte turístic, que té demanda per tot el món, el lloguer en habitatge, possibilita repartir riquesa, i jo hi estic d'acord; possibilita que hi hagi molts de llocs de les nostres illes que no eren turístics, que no tenien aquesta possibilitat de tenir la riquesa directament i que ara la tenen, i jo hi estic

d'acord, però volem que sigui de qualitat, que estigui regulat, que les places il·legals no es comercialitzin; volem també aprofitar perquè som unes illes, perquè no podem créixer en noves construccions sempre perquè el territori és fràgil, volem aprofitar que qui té un pis susceptible de ser llogat, donar-li possibilitats perquè el llogui a l'oferta residencial, perquè, Sr. Font, convendrà amb mi que tenim un problema d'habitatge, i el problema d'habitatge no és només de les classes més desfavorides que no poden accedir a un habitatge, i per a les quals farem aquestes feines de promoció pública i per tant d'intentar accelerar els parcs públics d'habitatge perquè no n'hi ha prou per poder garantir la necessitat d'habitatge, és un problema que també afecta moltíssimes classes mitjanes de la nostra població, moltíssims de joves; jo me'n trob molts, que no poden pagar el lloguer d'un habitatge, és així, no poden, i hem de ser realistes, i el lloguer de l'habitatge ha pujat, clar que sí, perquè ha de competir amb un lloguer turístic que donava rèdits molt grossos perquè n'hi havia alguns que havien dit que estava prohibit, però que no els inspeccionarien, i que les inspeccions no es feien, Sr. Font, i no pot ser si vivim en un estat de dret fer una norma que diguis, no ho compleix i no perseguesc ningú.

Per tant, ha d'estar regulat, s'ha de saber qui pot llogar, amb quines condicions i s'han de pagar els impostos que toquen tant de l'allotjament de vacances com de tot l'allotjament, estic parlant. I aquesta també ens dóna seguretat com a societat. Per això, ahir jo anunciava mesures de desgravació fiscal a habitatges amb les... perquè hi ha molt de lloguer... moltes persones que tenen un pis que passen pena de llogar-lo per no cobrar, bé, idò, ahir anunciàvem una desgravació fiscal per fer front als impagaments o als possibles impagaments amb les assegurances. I anirem en aquesta línia d'ajudar, evidentment, als propietaris també que puguin posar els seus immobles al lloguer residencial perquè això ens beneficia a tots com a societat i crec que també des d'aquest punt de vista ho hem d'entendre.

Vostè deia, l'economia creix, té ritmes alts de creixement, i és cert, però després feia com un esment de dir, però no es redistribueix la riquesa. A mi m'haurà sentit dir moltíssimes vegades, i al conseller Negueruela infinites més que jo, per això, precisament per això des del Govern de les Illes Balears treballam intensament per la redistribució de la riquesa i per això mitjancem el que podem i més perquè els empresaris i els treballadors, que és a qui pertoca i com defineixen qui participa de cada un dels convenis és cosa seva, aquí sí que no ens podem ficar, però mitjancem perquè les pujades siguin importants. Perquè, Sr. Font, després de temporades turístiques com les que venim tenint, després de la quantitat de gent que ha vengut, no només per una situació... bé, que es facin les coses bé, que tenim bona oferta, que som un producte magnífic, això és així, sinó també evidentment per la conjuntura i la desgraciada situació de molts altres mercats, que això no ho hem de perdre de vista, els empresaris han guanyat molts de doblers i s'ha de repartir amb els treballadors.

Per tant, nosaltres hem mediat perquè els convenis ho facin possible i, Sr. Font, el 17% en el conveni d'hoteleria i el 6,5% en el conveni de comerç fa que el 40% dels assalariats d'aquestes illes veuran millorades les seves condicions. Vostè parlava dels funcionaris, i és cert, però també aquests

treballadors, i ho veuran d'una forma important, i això repercuteix en benefici de l'economia perquè si la gent té més bon sou també gasta més, inverteix més i, per tant, la roda econòmica funciona molt millor. Hem estat devora dels treballadors, sí, i devora dels empresaris, sí, per dir-los que ens hem de posar d'acord perquè hem de repartir molt millor la riquesa en unes condicions d'estabilitat d'aquesta comunitat autònoma, en unes condicions de creixement econòmic, en una situació de consolidació econòmica, i ho hem fet d'acord i amb consens, que això és positiu, parlant amb tothom, amb tothom i, evidentment, n'hi haurà alguns que hauran signat i d'altres no, això ja no és decisió del Govern. Sí que el Govern farà el possible i l'impossible -repetesc- perquè totes les activitats vagin en aquesta línia de millores dels sous dels treballadors i treballadores.

M'explicava vostè després la petita i mitjana empresa que troba que ha tengut pes en el Govern, jo li diré, crec que... i gràcies a El Pi i també per l'aposta d'El Pi hem pactat una bona llei de comerç a les Illes Balears i hem estat clars a dir, no és possible el creixement de grans superfícies malgrat els recursos que ens posa el Govern d'Espanya, que segueix en aquesta línia que també el Sr. Company s'hauria d'afanyar una mica perquè aquí defensa la petita i mitjana empresa, però després ens capolen els recursos quan aprovam normatives valentes per a moratòries concretes de grans superfícies a les Illes Balears i que crec que també ha tengut el seu suport. Els programes que hem fet amb els comerços de modernització, de suport, el Programa iComerç, hi ha 34 municipis que hi participen i jo vull agrair als seus batlles i batlleses i als seus equips de govern que s'hagin bolcat a ajudar-nos a donar suport a aquesta petita i mitjana empresa que en dos anys ja hi ha 150 comerços que han rebut ajuda directa amb aquests projectes de modernització i d'aposta pel petit comerç de les ciutats que vostè, com jo, sap perfectament que això és el que fa viu a un poble. Si a un poble tanca el comerç, si a un poble tanca les tendes aquell poble mor i es converteix en un poble dormitori i deixam de tenir la identitat que hem tengut sempre com a Illes Balears.

M'ha lligat tot això de la temporada i del plantejament dels treballadors i treballadores amb qüestions que sens dubtes són importants, Sr. Font. Les persones que encara no tenen les condicions de vida digna i és veritat, i ho vaig dir ahir, que malgrat que tenim les xifres més baixes d'Espanya i l'índex de pobresa ha disminuït molt en aquestes illes, i és cert, malgrat això tenim 179.000 persones menys en situació de pobresa, és molt. Per tant, vol dir que les polítiques que aplicam funcionen. Encara és un escàndol que una de cada cinc estigui en una situació d'incertesa i per això seguirem fent feina, però què vol dir, Sr. Font?, que el que feim funciona, que la renda social funciona, que a més és un dret que complementa els sous que són mínims i minsos de molts de treballadors i treballadores, que el 2018 l'ampliam als majors de 45 anys que viuen tot sols. Les rendes mínimes d'inserció dels consells insulars també funcionen. Les polítiques actives d'ocupació funcionen i per això tenim aquesta situació d'haver de disminuir en 79.000 persones el nombre de persones qualificades com a pobres a les Illes Balears, i no faré esment perquè ho he explicat moltes vegades, però tots els programes de majors de 45, de 30 a 45, dels joves que hem pogut ocupar en polítiques públiques d'ocupació donen aquests perfils de... per això estam sortint

d'aquesta situació on hi havia tanta gent que quedava desemparada. És el que jo he dit, l'economia creix, però nosaltres, hi ha un govern aquí que fa el possible perquè no ens quedin enrere i, encara ens queden enrere alguns? Sí, i per això continuarem fent feina, i l'ITS també el dedicam a això, perquè ho sàpiga i estigui content.

En aquesta darrera convocatòria hi ha el Pla de 30 a 45 anys, que explicava ahir, que tindrà inversió de l'ITS i també un pla de medi ambient on es gestionen els espais naturals amb persones amb exclusió social. Per tant, també lligam el que és important, la riquesa del turisme a la societat que l'aten i d'una forma molt clara la societat que és... o les persones que són més febles.

No puc estar d'acord amb el plantejament que vostè feia de com si... en salut certament han canviat coses, però no tant. Jo crec que han canviat moltes coses perquè veníem d'on veníem i perquè efectivament teníem unes llistes d'espera disparades i encara no és suficient? No, no és suficient, però hem passat que una persona per una intervenció quirúrgica esperava 111 dies i ara n'espera 79, un 30% menys. Això gràcies que dels 1.400 professionals sanitaris que varen enviar al carrer els meus predecessors ara n'hem contractat 990 i gràcies que hi ha polítiques d'eficiència pública en la gestió dins la sanitat, dels 86 dies que esperàvem per una consulta a especialista ara hem disminuït un 60%, estam a un mes. Per tant, no basta? No, no basta, però vol dir que anam en la línia adequada.

I quant als serveis a les altres illes jo ho entenc molt bé, jo sempre he dit que vull ser presidenta de les quatre illes i els meus consellers i conselleres també. Sabem que les diferències entre uns i altres són abismals, però aquí hi ha hagut moltíssimes propostes de molts de grups polítics precisament en això i hem fet possible des de la Conselleria de Salut que molts d'especialistes es traslladin de l'Hospital de Son Espases a Menorca, a Eivissa i a Formentera i evitam moltíssims desplaçaments. Hem posat moltes més especialitats a l'Hospital Can Misses a Eivissa, a Formentera, i al Mateu Orfila a Menorca. La radioteràpia a Eivissa, que és de gestió pública, tot i que... que és de... que és de gestió privada tot i que és pagada públicament ens ha suposat més de mil desplaçaments que ja no s'han de fer a les Illes Balears. A principis del 18 començarem amb la radioteràpia a Menorca, estam amb el TAC a Formentera. Vull dir que invertim molt allà precisament perquè la gent no s'hagi de desplaçar i sobretot els que s'han de desplaçar ho fan en condicions infinitament millors que quan governava el Partit Popular en aquesta comunitat autònoma.

Després, per acabar, vostè feia una referència a tot el que és el règim especial, el nostre pressupost, la situació dels impostos... miri, jo crec que compartim que els serveis públics han de ser forts, si els serveis públics són forts, i em referesc que si tenim residències quan una persona major la necessita, si tenim una prestació per quan una persona té una dependència i la vol cuidar a casa seva, l'atenem i la garantim des de l'administració pública, si tenim els centres educatius en condicions, si tenim una política pública de transport adequada, si tenim aquestes polítiques actives d'ocupació que garanteixen llocs de feina, ... tot això Sr. Font és la gran fortalesa per ajudar la classe mitjana i treballadora d'aquesta terra, no ho dubti ni un segon! Allò que realment fa que tothom pugui viure més

lleuger de la càrrega econòmica és que ara ja no paguen per la sanitat pública, eren 10 euros, però eren 10 euros! Hi havia famílies que els afectava molt. El copagament dels medicaments per als pensionistes, hi havia gent que no es medicava perquè no podia pagar el recàrrec, el copagament encara el manté el Govern del Partit Popular.

Quan no tens residències públiques i la gent ha de pagar una privada perquè no poden fer feina tots dos i tenir una persona major amb dependència a ca seva, això els resta molta capacitat econòmica. Quan no tenim escoles públiques i aquest govern és el que ha tornat posar les subvencions perquè hi hagi escola pública en aquesta comunitat autònoma, la gent ha de pagar una guarderia privada i això resta competitivitat a la família. Quan no tenim un bon sistema de transport públic i la gent ha d'anar en cotxe, ha de posar benzina i ha de pagar el pàrquing, això li resta capacitat adquisitiva a la classe mitjana i a la classe treballadora d'aquestes illes.

Per tant, per què necessitam impostos? És tan bàsic com això, per redistribuir, per invertir en política pública per a tothom i sobretot per a aquells que més la necessiten, i aquells que més la necessiten és la classe treballadora, classe mitjana i classe treballadora. I li ho repetesc Sr. Font, l'impost de patrimoni que és el que hem pujat, només afecta la gent que més té, que més té, que més té. La proposta de baixar els impostos del Partit Popular és la de sempre, la de deduccions i successions, els trams que nosaltres no hem tocat, som la cinquena comunitat autònoma que els tenim més baixos de tot Espanya. Aquesta és la realitat. Hem posat un impost de turisme sostenible que paguen els turistes i que ens reverteix a la societat. I les deduccions fiscals que vaig anunciar i les que tenim, són 80 milions d'euros de desgravacions fiscals en aquelles qüestions que són més necessàries, per a la gent que necessita l'habitatge, aquestes que li explicava, per als estudiants que se n'han d'anar de la seva illa per fer estudis superiors, per a la innovació, per a les persones amb discapacitat que vulguin tenir un habitatge o per les persones joves. En definitiva, totes aquelles qüestions que crec que sí que s'han d'estimular des dels serveis públics.

I jo sé que el tendrem al costat, Sr. Font, per defensar tot allò que l'Estat no ens dona, com l'hem tengut i jo li ho agraesc i sé que no estam tots sols els polítics, que hi ha una gran quantitat de gent que està cansada i que ha dit prou, que no és possible, que efectivament les nostres empreses tenguin més dificultats que les que estan a Canàries o les que són a la península, que no és possible que se'ns tracti d'aquesta manera i amb aquesta indolència, que no és possible que se'ns tracti des de la prepotència, que no és possible que la Constitució protegeixi el fet insular i que el Govern d'Espanya no vulgui donar la cara amb això.

Per això Sr. Font, hem de seguir pitjant tots junts i en això els necessitam a vostès també més que mai.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari El Pi **PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.** Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta, gràcies per la seva intervenció. A mi m'agradaria aclarir dues coses, quan nosaltres parlem del repartiment dels beneficis, sense cap dubte que hi ha hagut més beneficis, és que si no, no hauríem pogut pagar els palanquejaments que hi havia de molta gent que ja ha desaparegut, que s'ha quedat diguéssim l'administració allò que eren els seus béns. Però en aquests moments hi ha molta gent que està tornant les pòlisses es i els préstecs que havia fet durant aquests vuit anys de crisi.

I el que li deia del conveni d'hoteleria, d'acord, jo no tenc res a dir, els que som a la zona turística, d'acord. No, no li parl d'aquests de la zona turística, li parl de tots aquests que són a l'interior, per això parlava del conveni.

I després al comerç, jo no he criticat gens ni mica el conveni, el que dic que no els basta això, perquè aquí hi ha autònoms, propietàries i propietaris que necessiten una ajuda més grossa, si no, tendran difícil sortir-ne.

I la llista d'espera l'únic que li volia dir és que el Decret de garanties que garanteix que si no ho puc fer a un hospital públic, puc anar a un privat, d'acord que ho hem rebaixat, si en lloc de 79 dies, que abans eren 111, està molt bé, poden ser 22, he llevat 50 d'haver de passar pena el vespre de com estarà la meva malaltia d'aquí 50 dies, és bo d'entendre. El que demana El Pi és això.

Els habitatges, el tema de les donacions i successions. Els habitatges a Balears, també la seva valoració és molt més alta que la d'altres comunitats autònomes. Per això quan te donen l'herència, degut a què també està sobredimensionat, paguen més i aquesta bombolla, fill meu, com ho feim, com ho feim? Nosaltres pensam que això hauria de ser d'1 milió d'euros cap amunt i no de 600.000-700.000. El tram és aquest, és el que pensam.

Però passem a la innovació perquè no tenc temps. A veure, un pressupost que s'incrementa uns mil milions d'euros, 700-800 respecte de fa dos anys, nosaltres pensam que l'aposta per la innovació ha de ser molt més contundent. Nosaltres li hem donat suport total i absolut, li hem donat calor, amor i afecte per crear la facultat de medicina, maldament haguem tengut la negativa absoluta de Podemos. Però necessitam anar més enllà. No només hem de parlar de diversificació del model productiu, també ho hem de fer. Però això requereix que l'administració es posi almanco a curt termini al capdavant, que faci de locomotora, en una forma decidida, amb recursos i audàcia. El camí de la diversificació és llarg, no és avui per a demà.

A veure si amb aquest resum que hem fet podríem explicar-ho. Ocupació i reforçament d'empreses. En matèria econòmica és el moment que ens hem de revolucionar, nosaltres mateixos ens hem de revolucionar. En concepte econòmics i d'empresa

és el moment de tenir noves dades, noves accions, nous conceptes, per iniciar nous negocis. Si ens revolucionam dins les empreses que ja tenim i els productes que ja oferim, amb noves empreses i nous productes les fronteres entre la indústria i els serveis han quedat totalment difuminades. L'important no és quin sector ho produeix, sinó quins béns produeix i amb quina eficàcia es fa. Això determinarà el valor dels nostres béns i això ens farà créixer com empreses i així donarem més qualitat de vida a la gent.

És necessari interactuar dins la nostra economia, fent interactuar les nostres empreses. Es tracta de combinar bases del coneixement i són precisament les empreses les que organitzen aquesta qüestió, que tenen aquest coneixement. Nosaltres com a govern ho hem d'encapçalar per activar-ho. Cal una política d'economia micro. Això vol dir encara salvar les empreses que tenim a Balears. S'ha de mesurar molt bé *-hay que medir-* quin esforç, quines persones, quins salaris, quins costos. Si això ho sabem mesurar, sabrem en tot moment tot això quins euros ens dona de rendiment. Si no ens dona rendiment, a un altre tipus d'activitat. I així tal vegada durant uns anys haurem diversificat a través de les mateixes estructures empresarials que en aquests moment són o no són turístiques.

Necessitam motoritzar els béns i serveis, més no significa millor, l'entorn on operam hem de mirar de desenvolupar activitat dins el mateix entorn on nosaltres som. A vegades estam desconnectats d'empreses de Formentera, d'empreses de Menorca respecte de Mallorca, d'empreses d'Eivissa respecte de Menorca. Ser capaços de coordinar això és la base, Sra. Presidenta.

Li deim això i ara li parlaré d'imposts, no es tracta d'incrementar més pressió fiscal. Nosaltres li hem dit que això pensam que hauria d'anar del tram d'1 milió d'euros per amunt, però allò que sí ens preocupa és un impost que nosaltres li hem aprovat, que va ser l'ecotaxa o l'impost turístic, ara vostè el pugem els mesos de temporada alta, d'acord. Vostè és la que ha dit abans que la conjuntura també ens ha anat molt bé turísticament. Nosaltres crec que no hem de morir d'un mal de panxa, això ha anat bé, de l'impost turístic, per tant, hem de deixar fer la digestió, sobretot per allò que ha dit vostè en la darrera intervenció, que part de la conjuntura dels voltants ens ha duit a què tinguem més gent. Per tant, no forcin la màquina, no la pugin més, és més car un hotel de 4 estrelles aquí que un de París. Hi ha hagut diputats i diputades que han estat a París aquesta setmana passada, 2,4 euros per vespre, aquí 4 euros i per què nosaltres més guapos que els altres?, no, nosaltres som més vius en tot cas, però més guapos no importa ser-ho, i un que és viu no tira pedres a la seva teulada, mira de cobrar l'ecotaxa, la consolida i més endavant ja la pujarem.

Ho diem: on és el suport, presidenta, a la petita i mitjana empresa -li ho torn reïterar- i a l'autònom, a la protecció del petit i mitjà comerç? Nosaltres voldríem veure mesures més clares, com ha dit molt bé vostè el comerç de proximitat és cabdal i El Pi defensa que els plans directors es facin, faltes plans d'embelliment per cohesionar comercialment el que són el cos i els nuclis urbans, falten ajudes directes per a la modernització del comerç, en falten més, n'hem de menester més. N'hem de menester més, no hi arribam, no es modernitzen

i queden enrere. Jo sé que hi ha la voluntat i aquest pla de comerç que ara farà, o el pla d'indústria que pot enganxar també per aquí perfectament, ha de mirar de fer un esforç superior perquè el que passa si no és que veim que diu: "aquest comerç que fa quaranta anys que tenia obert ha tancat", oh!, però demà està tancat, l'"oh!" no ha servit per salvar-lo. Hem de mirar de ser realistes.

Faig molta via, Sr. President, perquè no em bastarà. Dit tot això, m'agradaria parlar d'una altra qüestió que té a veure amb l'agricultura.

Sr. Conseller, Sra. Presidenta, mirin, aquí hi ha una malaltia molt grossa que és el Xylella, això és grandíols, el mal, si parles amb les pageses i els pagesos estan malalts, estan malalts de veure el que hi ha, per això o ens ho agafam amb més rapidesa, no tan sols que hem fet el que tocava, o difícilment en sortirem. Nosaltres pensam, Sra. Presidenta, que hi ha subvencions, com el mal de les hortalisses de l'any passat, que no les ha cobrat tothom, de les inundacions. És veritat, Sr. Company, que el Govern central tampoc no ha pagat el mal dels torrents de l'any passat. En tenc un per a uns i un per als altres. Ajudes a línies agroambientals, això és del Govern, no té res a veure amb el Sr. Company, només té allò dels torrents. Ajudes a línies agroambientals, agricultura ecològica, pastoreig ecològic i producció integrada del 2016 hi ha molta gent que encara no ha cobrat. No em pot dir que tothom ha cobrat, Sr. Conseller, ah!, no ha cobrat, hi ha gent que no ha cobrat. 2016, erosió genètica, varietats autòctones, barba, blat xeixa, civada negra, faves mallorquines... d'aquí hi ha només 70 expedients i no ha cobrat ningú, Sra. Presidenta, ho dic perquè ho sàpiga, no sé si l'ha informat el Messi del seu govern.

Noves ajudes per xarxa, estan aturades fa dos anys, les de fa dos anys estan aturades, les peticions..., perdoni, estan amb dos anys de retard, amb dos anys de retard; les peticions de fa dos anys no estan contestades, abans en tres mesos li deien: "pot començar". Ajudes a maquinària, s'estan acabant d'aprovar les d'enguany per pagar a partir -com vostè sap- del 2019, eh? Les de 2015, 2, que acabà dia 31 de desembre del 2015, molt pocs pagats o cap, o cap. Les de 2016, 1, les estan mirant quan estan obligada aquesta gent a fer la compra, a pagar el tractor o la màquina de treure patates, on els joves tenen nou mesos per fer aquesta inversió i els no joves sis mesos, mentrestant tu has pagat el cent per cent i no saps quan vendrà. Les de 2016 quan s'aprovin... vostè sap que aniran a pressupost 2019, 2010... 2020 i 2021. Tenim un problema aquí, Sra. Presidenta.

Els torrents, Déu faci que no plogui, que ens agafin confessats, que Santa Bàrbara miri que troni bé, que plogui a poc a poc perquè si no les desgràcies poden ser grosses.

Dit això, Sra. Presidenta -acab, Sr. President- parlaré d'un tema que és canvi climàtic. Miri, canvi climàtic, l'altre dia el conseller, al qual vull agrair la convidada, ens va presentar un avanç del que serà la futura llei que ens va dir que tenia ganes que es pogués aprovar dins el darrer trimestre del 2018, em sembla perfecte. Hi vàrem anar els representants del PP, els representants del PSOE i els representants d'El Pi, els més ecologistes de tots *sobre la... imagen*, que són Podemos i MÉS

no varen venir, no varen venir, esper que s'hi incorporin. No és qüestió de parlar, és qüestió de fer.

Hi ha dos temes...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

...no, no s'enfadi, vostè no va venir, quan a nosaltres ens varen convocar vostè no hi era, què vol que li digui?

Dos temes importants, tres. Primer de tot l'exemplaritat, és clar, nosaltres advocam i està aprovat en aquest parlament i esperam que es compleixi que Formentera sigui una illa totalment elèctrica, és a proposta d'El Pi i esper que es compleixi perquè hi varen votar a favor.

L'altre qüestió, energia i transport. Energia, Sra. Presidenta, nosaltres veim només energia fotovoltaica i energia eòlica, pensam que val més molins que miralls, que semblarà la mar -la mar-, Mallorca, semblarà la mar.

L'altre qüestió, transport. Aquest govern no té un pla de transport de tren per realment preparar el futur per quan el transport en tren serà una cosa fonamental, igual i tot no tocan a terra, volaran, però hauran de menester un espai, no feim una reserva a Ses Salines?, no feim una reserva a Alcúdia?, no feim una reserva a altres llocs?, fins i tot jo un dia li deia al conseller, "ja que no desdobla la carretera de Menorca tal vegada podria fer un tren". Per què?, perquè deim "subvencionarem els cotxes elèctrics", molts de joves no poden pagar -com ha dit molt bé la presidenta- el lloguer de casa seva, i vostès creuen que tenen doblers per pagar cotxes elèctrics?

Aquest govern, Sra. Presidenta, ha de ser valent en el tema del canvi climàtic, ja és aquí, el Xylella, una part que s'hagi estès tant és el canvi climàtic...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, vagi acabant.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, amb tots els favors del món, ara acab. Està en mans del seu govern...

(Remor de veus)

No us enfadeu, no us enfadeu, ja he dit que el Reglament era democràtic, però la democràcia realment es podria ficar dins el Reglament, i això té a veure amb allò altre que està passant a Espanya, a veure si m'agafau, o no?...

(Remor de veus)

...perquè si no m'agafau...

Miri, Sra. Presidenta, aprofiti els mesos que li queden encara de legislatura, sigui valenta per afrontar aquests reptes. Tant de bo que el renou parlament de segons quins socis seus no l'impedeixin veure l'horitzó. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font, per la seva intervenció. Crec que coincidim i em qued que vostè apunta molt a dir: necessitam saber cap on anam, quin model de futur volem i hem d'anar treballant, i vostè diu "ha de fer més via", i jo li dic, bé, però l'important és que anam cap on toca, anam pel camí que toca i anam accelerant al ritme necessari i suficient per poder anar canviant coses que no són fàcils de canviar, perquè governar... i vostè ha estat conseller i ho sap perfectament -no es canvien les coses en dos dies, tot això que m'explica està molt bé, però vostè ha format part de governs d'aquesta comunitat autònoma i ho sap i sap que desgraciadament... fins i tot aquell govern va prendre decisions absolutament contràries del que ara vostè em diu que hem de fer i que això, tot això ara ho patim, Sr. Font, i és clar, quan hi ha decisions que es prenen en una línia totalment contrària a vegades això, retornar, és molt difícil.

I li dic pels temes d'innovació i d'investigació i l'aposta ferma per sectors claus d'aquesta comunitat autònoma en la qual crec fermament, el meu govern hi creu fermament. Sabem que el model econòmic està lligat, sens dubte, al turisme i al sector serveis, és evident, i que hi seguirà estant, és evident, però que l'hem de millorar entre tots i totes, i el turisme ens ha de servir i ens serveix de palanca per a altres sectors estratègics i innovació no només és la línia de suport a les empreses innovadores o als... És clar que no, vostè ho explicava bé, innovació és tot i quan feim una aposta des de Comerç per la modernització dels nostres petits comerços estam dient als empresaris que hem d'innovar. Quan estam fent feina en la cultura de l'aigua, en com s'ha de fer feina també des de l'administració pública estam innovant i estam obligant a la innovació. Quan feim feina des d'aquesta... en aquesta línia amb les empreses culturals i les indústries culturals de les quals hem parlat poc i que són fonamentals també per uns nínxols d'ocupació diferents també estam i estan innovant, i ara crearem l'Institut d'indústries culturals, la RIS3 l'hem canviada també perquè pugui afectar sectors estratègics en termes de cultura. Per tant estam canviant les coses i estam canviant el model cap a on volem anar, i crec que això és important, i si hi hagués una gran majoria parlamentària que sustentàs això que deim alguns seria fantàstic perquè, clar, vol dir que això no té tornada enrere, i allò important és que no tenguim tornada enrere. Però jo, de les paraules que diuen alguns, no em crec res, perquè han governat aquesta terra molt de temps i han fet radicalment el contrari del que ara estan explicant, i no ho dic per vostè, Sr. Jaume Font. Per tant sí que el turisme ens han de fer de palanca per fer això, i ho estam fent possible; vostè dirà que amb menys rapidesa de la que voldria, però jo crec que és sòlid.

I és sòlid el Pla d'indústria que varem presentar ahir; no n'hi havia, i estarà valorat en uns 10 milions d'euros i ja s'estan fent coses. Hi ha moltes empreses que he anat a visitar i que ja han pogut accedir a les línies de suport a la modernització, que

diuen “a la fi hi ha un govern que entén que la indústria tradicional necessitava suport, i que nosaltres per canviar la nostra maquinària necessitam ajuda pública o no podem, i si no canviem la maquinària no podem seguir produint”, i això passa i aquest govern ho ha entès i ho ha facilitat. I el Pla d'innovació que li explicava ahir té molta importància, té molta transcendència, i mobilitza recursos públics, i gràcies a l'ITS que ara vostè criticava una mica tendrem l'Institut de recerca de les Illes Balears, i gràcies a l'ITS podrem fer les convocatòries de suport a empreses i investigadors de la nostra comunitat autònoma, i gràcies a l'ITS també estam augmentant tot el que és possible en termes d'investigació, d'innovació, de recerca i desenvolupament. Per tant crec que anam en la línia que pertoca i que hem de solidificar i consolidar aquesta línia de futur que volem per a la nostra comunitat autònoma en termes de model econòmic i en termes de redistribució de riquesa.

I li ho tornaré a dir una vegada més: els convenis els signen les patronals i els sindicats; nosaltres mitjançam; ara bé, no és el mateix, no són els mateixos nivells el que es paga..., ho dic perquè llevem pors a la gent, no cobra igual ni té el mateix tipus de contracte ni de conveni un treballador d'un bar d'un poble de Mallorca que un d'un hotel. Per tant tampoc no hem de confondre la gent, no hem de confondre la gent i hem d'assumir les coses com són, i és una notícia molt, molt positiva que tinguem aquesta possibilitat que el 40% de treballadors i treballadores d'aquestes illes puguin veure millorada la seva situació. I vostè em diu: “i no basta el que fan en petita empresa i en comerç”, i jo ja li ho he dit moltes vegades, ho vaig dir ahir deu vegades durant la meua intervenció: estam en la línia que toca, tenim planificat el futur que volem, hem somiat junts quin futur volíem i l'estam treballant dia a dia i l'estam aconseguint, i a partir d'aquí s'està executant. Ara, basta una legislatura? No basta. És suficient tot el que feim? No, no és suficient, i si tenguéssim els recursos que ens retenen des del Govern d'Espanya podríem fer molt més i molt més ràpid, que és el que vostè i jo crec que voldríem, poder accelerar molt més els canvis que necessita la nostra ciutadania.

I en els temes d'agricultura i en els temes del Xylella que vostè m'ha plantejat, miri, jo crec que tenim una virtut com a govern: és que nosaltres no hem... quan hi ha un problema no ens hem girat cap a un altre costat i hem fet com si no existís, cosa que havia passat, que havia passat, en coses greus com la que parlam. Nosaltres hem fet feina per detectar aquesta problemàtica, però no l'hem amagada, l'hem explicada, l'hem explicada, i hem anat a parlar tot d'una amb el ministeri a dir “tenim aquest problema”, i hem aplicat inicialment la política que se'ns deia i després hem intentat fer feina junts tots, tots, associacions agràries tots, ambientals tots, partits polítics tots, per demanar la contenció, per no haver de fer un canvi enorme del paisatge de les nostres illes, que és tan identificatiu de com som, de qui som i de qui volem ser, i en aquesta línia hem treballat, en la investigació i en la detecció i en la contenció, i ara també hi posam recursos de l'ITS per poder seguir amb la investigació del Xylella i amb la repoblació. I el pla per atacar el Xylella ja l'hem passat a les organitzacions perquè l'estudiïn, i ho estam fent conjuntament, Sr. Font, i efectivament és un problema, sí, però és un problema que el conseller ha agafat de cara, ha agafat de cara i no s'ha amagat; l'ha agafat de cara,

l'ha explicat i l'ha lluitat, i l'està aconseguint, i per tant jo sincerament crec que li han de dir: escolta, Vicenç, ho estàs fent bé; és que crec que és el mínim, és el mínim, perquè és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

I després em deia: no paguen suficientment ràpid. Bé, jo això sempre ho he sentit, a l'administració; i jo què li he de dir?, què li dirà qualsevol conseller que gestiona aquí o qualsevol direcció general? Tant de bo l'administració fos més ràpida, clar que sí; i li diré una cosa: si quatre anys et dediques a fer el possible perquè l'administració s'aturi, per no gastar i per no garantir els drets dels ciutadans, això, Sr. Font, que li dic, i vostè ho entén bé, és molt difícil de tornar a posar en marxa. Quan tu acostumes que l'administració vagi lenta i li complices tots els expedients, tota la normativa perquè allò important és no gastar, que és el que va passar, això tornar-ho enrere és molt difícil, i la maquinària vostè sap que l'administració és molt lenta, però teníem uns governants que havien decidit que no s'havia de gastar, i si havies de discutir amb el ciutadà un euro l'ha de discutir, però no l'hi paguis, i així ens hem trobat amb rendes de dependència que no es pagaven i discutíem, i això ho hem aturat; això és lent, això és lent i cregui'm que es va en la línia que toca.

I quan dèiem que plantejam el futur, i crec que en això anàvem en línia, tot el que vostè ha fet referència en temes d'energies netes i de..., idò pot estar molt content perquè aquest govern per primera vegada treu una llei de canvi climàtic, en aquestes illes, una llei que serà pionera a l'estat, una llei que defineix un model d'energies diferent i que aposta, evidentment, com fan ja a molts altres països, i com a moltes ciutats ja s'està fent, i com fan tots els concessionaris de cotxes, que tothom avança que el cotxe elèctric és el que té futur, els altres s'aniran arraconant, i ens hem de preparar perquè es vagin arraconant. Ja és una decisió empresarial presa, però que va molt lligada als compromisos contra el canvi climàtic que nosaltres estam orgullosos d'haver signat, clar que sí, i com que ens hem de preparar i com que som un govern que planifica i que pensa en el futur hem presentat un projecte potent de l'impost de turisme sostenible, 13 milions d'euros, per a punts de recàrrega elèctrica que aniran evidentment suplementats amb la part privada, i serem el territori d'Espanya amb més punts de recàrrega elèctrica. Per tant ens estam avançant al futur i això és gràcies a la planificació, gràcies a la capacitat d'entendre que des de la política s'ha de planificar en condicions el futur que volem deixar per als nostres fills i les nostres filles.

I li explic: l'ITS, que vostè diu que, bé, ara és un poc exagerat apujar-lo, bé, miri, Sr. Font, jo ho he dit moltes vegades, aquesta comunitat autònoma té els problemes de finançament que té, és cert, i té una situació que és bona, que aquí tenim un turisme que estira com a motor econòmic i seguirà estirant, Sr. Font, i vostè no em compari que si el problema de l'habitació d'un hotel d'aquí és per l'ITS, perquè no és vera; si els empresaris han pogut apujar i vendre més cares les habitacions de l'hotel vol dir que hi ha marge, vol dir que hi ha marge i jo estic contenta que hi hagi marge, estic molt contenta. Però, Sr. Font, un impost turístic a Brussel·les és de 8 euros el vespre; a Berlín es paga el 5% de la factura, i totes les altres ciutats seguiran essent més cares que amb la pujada

que farem divendres en el Consell de Govern de l'impost de turisme sostenible. Per tant nosaltres no tocarem la competitivitat del sector, li assegurem que tenim clar que amb el turisme no s'hi juga, que tenim clar que és el motor de creixement econòmic, que tenim clar quina societat volem; ara, tenim clar que s'ha de ser solidari també amb els residents i amb les inversions que necessitem per llevar la petjada negativa que fa el turisme sobre la nostra comunitat autònoma.

En definitiva, Sr. Font, crec que hi ha un gruix de coses importants que compartim, amb un paper necessari que ha de jugar aquesta comunitat autònoma, aquesta petita terra nostra que tant estimam, dins Espanya, i crec que som exemple de capacitat de més democràcia, de més diàleg, de més consens i de planificar un futur millor per als nostres fills i per als nostres néts i que el puguin gaudir molts d'anys.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Doncs farem una miqueta de recés per dinar. Pregaria puntualitat, començaríem a les 16.15 hores, d'acord?

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, membres del Govern. Passam a la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, Sra. Presidenta del Govern. Avui el llop s'ha vestit de caputxeta, de caputxeta blava, però supòs, Sra. Presidenta, que no es deu haver deixat enganar. Front de l'extremisme del Partit Popular, alguns -i estic segur que el Govern també seguirem pensant que val la pena aplicar el seny, el sentit comú, la convicció, el compromís, el diàleg al qual vostè s'ha referit tantes vegades, la feina -i molta feina- i la fidelitat als pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera. Perquè ja s'ha de tenir nassos que el partit més corrupte d'Europa, amb sentències fermes, amb desenes i desenes de casos oberts per corrupció, ens vengui avui aquí a donar lliçons.

És clar que és molt fàcil mirar cap una banda i demanar responsabilitats polítiques, però després quan es mira cap a l'altra banda, es demana presumpció d'innocència, quan es mira cap aquí responsabilitats, quan es mira cap allà presumpció d'innocència. Doncs no! En açò tots som iguals!

Com a mestre estic acostumat a l'hora d'avaluar, és absolutament imprescindible avaluar, almenys quan es fa una avaluació contínua, saber d'on partim, és a dir, fer una avaluació prèvia, perquè si no, no és el mateix un 7 o un 8, depenent de quin és el punt d'inici. Per tant, cal conèixer quin és aquest punt d'inici. I des del nostre punt de vista d'on

partim, d'on venim, és un d'un temps molt llarg, molt fosc, d'un govern ocupat per un partit condemnat per finançament il·legal, com és el Partit Popular, venim dels pots de Cola-Cao, venim de les caixes B, algun diputat ho ha recordat, el fiscal deixava de forma clara i de forma perfectament el finançament en B. Venim d'aquí, venim d'aquesta època i d'aquesta trajectòria. I a pesar de tot açò, el mateix partit que s'hauria de sentir implicat, ha ajudat i ajuda cada dia poc, poquíssim, molt poc per complir les seves pròpies promeses. Jo record la primera promesa del Partit Popular, Sra. Presidenta, va ser "modificarem l'Estatut per eliminar l'aforament". Doncs miri, el nostre grup miri que és cansat i ha duit la proposta per enèsima vegada en aquesta cambra. Però lògicament el Partit Popular sap quina majoria es necessita i lògicament no ajuda a complir el seu primer, no deman ni el tercer, ni el quart, el seu primer compromís d'aquesta legislatura i esperam...

(Alguns aplaudiments)

Venim d'una època d'inestabilitat, de molta inestabilitat, i a mi m'agrada dir-ho perquè precisament una de les armes argumentals del Partit Popular és que els pactes són més inestables. No, venim d'una època de molta inestabilitat, de canvis i remodelacions permanents i constants. Jo només els faré un recordatori del seu organigrama, és molt senzill. En el passat hi va haver tres consellers d'Administracions Públiques: el Sr. Simó Gornés, la Sra. Núria Riera, el Sr. Joan Manuel Lafuente. D'Economia i Hisenda: Joaquín García, Josep Ignasi Aguiló, Josep Vicent Marí. De Cultura, Educació i Universitat: Rafel Bosch, Joana Maria Camps, Núria Riera. De Serveis Socials i Salut: Carmen Castro, Antoni Mesquida, que em sembla que va durar dos mesos, més o menys, una cosa així, Martí Sansaloni, Sandra Fernández. De Turisme i Esports: Carlos Delgado, Jaime Martínez. Venim d'una època de molta inestabilitat. Per tant, prou d'associar pacte amb inestabilitat, el passat mandat, la passada legislatura es va caracteritzar precisament per poc diàleg i molta inestabilitat.

I venim també d'un període de molt d'autoritarisme. Autoritarisme que el podríem resumir amb moltes coses, però bé, supòs que la Llei de símbols és clara, és una expressió clara d'aquell autoritarisme. El nombre de decrets llei també és una expressió molt clara d'aquella forma de governar. En aquest moment per fer una comparativa, aquest govern n'ha impulsat, n'ha aprovat 6 sobre el territori, la policia local, transport terrestre, etc. Quan nosaltres en duim 6, el Partit Popular ja n'havia aprovats 23!, 23 decrets llei! També és un exemple d'aquesta actitud autoritària d'on venim, Sra. Presidenta, doncs aquella voluntat de modificar el Parlament, no sé si alguns dels qui érem aquí ho recordam, doncs perquè tingués menys capacitat de control, així de clar i així de net! Modificar i reduir el Parlament per fer-lo un parlament de cap de setmana, per evitar i reduir la capacitat de control del Govern.

I aquesta era la dinàmica. És clar, després el Partit Popular diu que també està disposat a dialogar. No sé quin és aquest diàleg, però no consona o no s'assembla gens al diàleg que demanam nosaltres. Clar, que açò de modificar el Reglament i reduir-lo, a vegades he pensat que tenien un poc de raó, perquè a vegades veig alguns diputats que, la veritat, costa veure que es guanyin el jornal. Basta avui que hem tingut la gran alegria de què el portaveu del Partit Popular ha pogut intervenir, però

des de dia 26 d'abril no l'havíem vist ni a cap comissió, ni havia intervingut a cap ple. En el plenari, la intervenció d'avui ens ha sortit molt cara, però que molt cara, per dir i per fer a la fi...

(Alguns aplaudiments)

...a la fi, un poquet d'oposició. Des de dia 26 d'abril, Déu n'hi do! Que s'han pogut fer de coses des de dia 26 d'abril!, i en aquesta cambra el dimarts sí que el veiem, no l'escoltam, però el veiem i amb molta il·lusió compartim la seva estada dins aquesta cambra.

(Remor de veus)

El Partit Popular demana diàleg, està molt bé, és el mateix diàleg que practica i pregon, però que a l'hora de la veritat és molt selectiu, no? El Partit Popular ha estat capaç fins i tot de reunir-se amb ETA si ha estat necessari. Però en canvi, amb els pacifistes, si són els pacifistes que volen la independència o que volen millorar l'educació, res de res! I ho dic perquè...

(Alguns aplaudiments)

...durant tota la passada legislatura el Govern no es va assegurar ni una vegada amb la comunitat educativa, ni una! És clar, és clar...

(Remor de veus)

...vist d'on venim és difícil i és..., no es posin nerviosos!

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, guardin un poquet de silenci. Gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Per sort, tot açò es pot dir en certa manera que està superat o pràcticament superat. Però se'ns demanava i se'ns demana molt més. Se'ns demana molt més que superar aquella època, no n'hi ha prou en superar les misèries d'un govern gris, fosc, autoritari i insolidari. No n'hi ha prou a recuperar la normalitat, amb la universalitat dels serveis públics, de la sanitat, de l'educació, dels serveis socials, de cultura, no n'hi ha prou. Calia i cal aconseguir que aquests serveis bàsics siguin accessibles a tothom, rompent barreres de renda, rompent barreres de situació legal, de si tenen papers o no tenen papers, rompent barreres d'insularitat. I així s'ha fet i s'ha avançat i ens queda encara, és cert, molt camí per recórrer. S'ha eliminat el copagament, s'han reduït les llistes d'espera, s'ha incrementat el desplaçament d'especialistes per reduir els desplaçaments de malalts i familiars a Mallorca des de les altres illes. S'han obert els centres de salut els capvespres, etc. I açò, aquesta dinàmica i aquesta política la podríem fer extensiva als altres serveis, a educació, a benestar social, a cultura.

També ens demanàvem i ens demanen més per aconseguir que aquests serveis, als quals em referia, siguin compensadors de les desigualtats, siguin redistribuidors de la riquesa que es

genera a la nostra terra. Ens calia i ens cal encara aconseguir que millori la dotació pressupostària d'aquests serveis, és cert i que ho pugui fer a mesura que les finances també han anat millorant i així també s'ha anat fent. En definitiva, hem convertit, i des del nostre grup ho valoram molt positivament, la recuperació i anar molt més enllà en tots aquests serveis, en el nucli de les polítiques de canvi. I açò ho hem aconseguit a pesar del mal finançament inicial en algunes àrees, com pot ser sanitat i també del mal finançament històric. Ho hem aconseguit a pesar de l'oposició, no tant de l'oposició parlamentària del Grup Parlamentari Popular, que a vegades deixa molt a desitjar, però sí de l'oposició, d'açò no es preocupin, del Govern de l'Estat. Des d'aquí es fa feina per impulsar determinades polítiques, per universalitzar, per fer accessible tota una sèrie de serveis, però en canvi des de Madrid es dediquen a posar obstacles. Obstacles en la universalitat de la sanitat, obstacles en la protecció de la mar Mediterrània, obstacles perquè el transport aeri sanitari urgent pugui funcionar les 24 hores, obstacles i obstacles.

I si no hi ha prou no es preocupin perquè el Partit Popular i Ciutadans ja procuraran muntar una campanya creant falsos problemes a les aules dient allò que els professors, els funcionaris públics adoctrinen. Es veu que no apliquen el mateix criteri de neutralitat, d'imparcialitat, de diàleg i de diversitat en aquells que deien "*ja por ellos!*". Aquí jo encara els esper que també facin la crítica respecte de la neutralitat i la imparcialitat com han d'actuar els funcionaris públics. Però bé, això són polèmiques fictícies que interessen als grups del Partit Popular i a alguns altres.

Efectivament, no hi havia prou, no hi ha prou a suspendre els articles més desreguladors i agressius contra el territori, la Llei del sòl, la Llei agrària, la Llei turística, ... calia, es cal i ens demanen actuar sobre el territori, sobre el medi ambient, sobre els recursos naturals des del criteri, des de la convicció de ser sostenibilitat, la sostenibilitat ambiental. En aquest sentit creim que el Govern ha estat valent, ha estat contundent, ha actuat des de la convicció. El decret de posidònia n'és un bon exemple, és un text que ens agrada, que està en tramitació, que consideram valent i que creim que és necessari.

És també necessària l'aposta per les energies renovables i en aquest sentit, efectivament, esperam amb interès el projecte de llei de canvi climàtic que des del nostre punt de vista hauria d'incloure algunes figures impositives o si no, tramitar-les de forma paral·lela i que lògicament des del diàleg en podem parlar de forma intensa.

També encoratgem en aquest sentit al Govern a impulsar des de la urgència d'una forma clara i neta la planificació de les energies solars. No podem seguir esperant més, és una qüestió de supervivència.

Hem de complir, i des del nostre grup ho defensarem i ho hem defensat també en el passat, a l'anterior debat de política general, complir els acords de la cimera de l'ONU pel canvi climàtic, celebrada a París, en la qual es marcaven una sèrie d'objectius ambientals que tenim el compromís i la voluntat de complir. Nosaltres no en tenim cap dubte, com he vist en alguns posicionaments respecte del model de transició que ha de ser substituir el fuel pel gas natural a la central a Maó. Cap dubte.

Tampoc no tenim cap dubte de la importància de posar en marxa parcs solars, com el de Son Salomó a Menorca, malgrat la conflictivitat i el debat que ha generat, conseqüència, conseqüència simplement per mor de la manca de planificació. Ja ens hagués agradat no haver d'arribar a aquesta situació, però avui la responsabilitat ens du a apostar d'una forma clara per les energies renovables i, en aquest cas, per unes, l'única inversió en aquest cas que tenim en marxa.

No n'hi ha prou tampoc a recuperar el requisit de català, és clar que era el nostre compromís i així ho hem complert. Per normalitzar una llengua és fonamental que el Govern i tota la societat s'impliqui amb normalitat, sense complexos i amb tota la convicció que ha de donar el fet que parlem d'una llengua oficial, perquè d'aquesta oficialitat se'n deriva el deure genèric de conèixer-la, la llengua catalana i el deure específic de l'administració a usar-la i a atendre tothom amb almenys una de les dues llengües oficials. En aquest sentit no podem deixar d'expressar la nostra preocupació de veure com el recent estudi de la Universitat de les Illes Balears posa de manifest encara unes importants debilitats i, per tant, uns reptes i uns objectius que sense cap dubte haurem de treballar i han de ser objectiu prioritari per a aquest govern. Quasi el 50% dels ciutadans d'aquestes illes utilitza el castellà de forma habitual i només el 10,3 les utilitza totes dues de forma habitual.

És lògic i és important saber que això es deriva d'una realitat i és que la població al·lòctona ha passat des de 1970 a 2014 ha passat del 18% al 40%. I això és un impacte important i difícil d'atendre per incorporar i evitar que la normalització lingüística sigui una realitat. Aquesta dificultat la trobam a les Pitiüses especialment quan aquest increment ha estat del 300%. Per tant, creim que el Govern no pot, en aquest sentit, mirar a una altra banda i creim que el Govern necessàriament, recollint i sabent aquesta realitat, haurà de fer un esforç afegit en l'àmbit de la normalització lingüística dotant de recursos, facilitant la tasca perquè la nostra llengua sigui una llengua normalitzada d'ús habitual, d'ús en l'àmbit de la cultura, però també, lògicament, en tots els àmbits.

En aquest sentit creim que es van complint, Sra. Presidenta, els compromisos de canvi quant a la recuperació de drets i serveis, quant a la recuperació de polítiques actives, quant a la forma de governar i sense cap dubte només en el primer any la recuperació del Consell de Joventut, la recuperació del Consell Econòmic i Social, els òrgans de participació d'igualtat, la Llei de consultes que es posarà en marxa són una mostra d'aquesta nova forma de governar. I també el compromís de canvi que té incorporada una fermesa, una convicció clara i una fortalesa davant Madrid. No podem callar davant Madrid, no podem callar simplement perquè la nostra obligació és defensar els ciutadans d'aquestes illes i els ciutadans d'aquestes illes només es poden defensar sent clars i fermes davant Madrid.

Estam convençuts, i ho podríem repetir moltes vegades, però trenta minuts tampoc no donen per fer-ho de forma extensa, que aquest govern, aquests acords pel canvi tenen moltes coses a posar en valor que han estat autèntics èxits, cada una d'elles totes soles autèntics èxits del Govern. Podria parlar del decret de protecció del territori que ha permès aturar una legislació permissiva i agressiva sobre el sòl, sobretot el sòl rústic; podria parlar de la Llei de la renda social garantida; de

l'impost turístic; de la Llei de lloguer turístic amb la qual sorprenentment avui les posicions han canviat i s'han recol·locat molt ràpidament, jo llegint i preparant la intervenció em trobava que la Sra. Prohens el 2016 literalment deia "volen donar barra lliure als plurifamiliars", deia la Sra. Prohens, criticava aquest govern dient "voleu donar barra lliure als plurifamiliars". Això era la crítica que feia el 2016 i en canvi la seva versió es va recol·locar i ara ens diuen que aquesta llei el que fa és impedir, eh?... bé, no, no, evidentment no ho compartim en absolut. És un govern que ha estat capaç d'impulsar una llei d'oficina anticorrupció i que serà una realitat en molt poc temps, i lleis que han recuperat i que han atorgat drets per recuperar una igualtat i una dignitat de molts de sectors de la nostra població: la Llei d'igualtat, la Llei LGTBI, la Llei de fosses, que és un reflex clar d'una qualitat d'aquest govern que és capacitat de diàleg, capacitat de negociació.

És cert que per negociar i dialogar i arribar a acords de major consens o de consens es necessiten totes les parts, però sense cap dubte el mèrit primer és de qui ho impulsa, i qui ho ha impulsat ha estat aquest govern.

El Partit Popular en la ja seva tradicional i genètica actitud destructiva ha intentat fer i posar en evidència lògicament avui les discrepàncies, les discrepàncies com un aspecte negatiu, és clar, però jo crec que s'equivoca i s'equivoca de molt. És cert i no ho amagarem que MÉS per Menorca ha pogut expressar les seves discrepàncies en temes, sense cap dubte, sense cap complex i amb tota claredat amb l'elecció del president del Parlament, amb l'aplicació de l'article 155, amb la Llei electoral o com es va afrontar la crisi que va acabar amb la destitució de Ruth Mateu, però sempre hem intentat ser clars, a vegades tal vegada durs, però clar, molt clars. Hem explicat la nostra posició i hem estat coherents, coherents fins el punt d'abandonar el Govern per mantenir aquesta coherència.

Però la discrepància -insistesc- no és dolenta. En un govern plural el diàleg i la negociació són permanents, han de ser permanents i això és bo, encara que el Partit Popular no ho entengui, i és la garantia de transparència i de control interns. Aquesta és l'essència -diria jo- de les grans democràcies. En canvi, el Partit Popular són governs monolítics on ningú no discrepa aparentment, sense aquests controls interns que poden generar la discrepància i el diàleg, on tothom calla i on, a més, no és poc, la discrepància és clarament callada i castigada i si no, el perquè de les remodelacions que hem explicat abans.

No hi ha una associació entre discrepància i estabilitat, així al Partit Popular no hi havia discrepància i va ser un govern, el passat del Sr. Bauzá, molt poc estable.

I l'estabilitat sí que té a veure amb l'eficàcia del Govern, amb l'assoliment dels objectius, i els objectius, per assolir-los, tenen sempre un horitzó de referència, i aquest són els acords pel canvi i els acords que MÉS per Menorca amb el Govern ha pogut establir per avançar en aquest camí de reformes i de canvi. Amb resultats tangibles, amb resultats clars, i en aquest sentit, i aquests dies ho han dit, des del nostre punt de vista el nostre compromís amb aquests acords i amb el Govern podem dir que ha valgut la pena. Sense aquest govern encara tindriem una llei de símbols i es perseguiria la llibertat d'expressió;

sense aquest govern encara es marginaria la llengua catalana; sense aquest govern encara es retallarien serveis per prioritzar el deute enfront de les persones. En canvi gràcies a aquest govern -i ara em referiré més a exemples o a casos o a aspectes de Menorca- hem posat en marxa la dessaladora a Ciutadella, i mira que n'han hagut de passar, d'anys; el Sr. Matas feia la gran inversió, sense connectar, sense canalitzar, i ha hagut de ser aquest govern que ho resolgués i la posés en marxa.

Gràcies a aquest govern per primera vegada des de 1993 la Reserva de Biosfera és per primera vegada reconeguda per part del Govern i a més a més suportada amb finançament per part del Govern. Gràcies a aquest govern algunes inversions estatutàries -i dic algunes- no es van perdre. Si hagués estat pel Partit Popular avui el Centre Bit de Menorca a Alaior seria una no-realitat, seria un exemple més d'allò que s'ha perdut, com S'Enclusa; per cert, S'Enclusa, de la qual algunes responsabilitats polítiques s'haurien de demanar, però, silenci, una inversió perduda.

Gràcies a aquest govern es reconeix i es corregeixen els costos d'insularitat en la formació, i per açò veiem amb satisfacció les desgravacions per a les famílies amb estudiants fora de l'illa. I deixin-me que ho digui...

(Remor de veus)

...no, deixin-me que ho digui, perquè em sembla d'autèntica vergonya que el portaveu del Partit Popular pugui sortir aquí a dir: "mirin, nosaltres teníem dues esmenes i les va rebutjar, respecte dels estudis superiors fora de l'illa, o respecte de les desgravacions en energies renovables". És clar, Sra. Presidenta: les dues esmenes el Sr. Camps les va copiar d'aquest text, exactament d'aquest text...

(Més remor de veus)

...que es diu acords pel canvi, literal..., literalment i clarament...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

...literalment i clarament. No les van votar en contra perquè el joc parlamentari...

Miri, miri-se-les, són idèntiques.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No les van votar en contra perquè l'únic que van fer com a govern que planifica és açò, planificar. Algunes d'aquestes deduccions es van incorporar al primer pressupost, en el segon pressupost i en el tercer pressupost, i complint els acords pel canvi. Per tant, Sr. Company, miri-se'l perquè l'han enganat. Les seves esmenes són còpia dels acords pel canvi, cosa que ja està molt bé, no he de dir res més, ja està molt bé...

(Alguns aplaudiments)

...que copiïn els acords pel canvi, vol dir que qualque cosa bé fem.

Gràcies a aquest govern, gràcies a aquest govern, s'ha fet efectiva una reivindicació històrica, històrica, històrica, de les illes de Menorca, de Formentera, de Mallorca també, que és el traspàs efectiu a la fi de la promoció turística, amb major dotació i millor..., més ben dotat i més ben regulat que la proposta que va fer el Partit Popular. Supòs que el Partit Popular no pot dir res perquè el sector n'està content.

Gràcies a aquest govern el Verge del Toro, recuperant l'ús sociosanitari, serà una realitat, serà una realitat juntament amb una inversió també en residència geriàtrica, serà una realitat. Fixin-se d'on hem passat: hem passat d'un Partit Popular que deia que no hi havia necessitats, un Partit Popular que deia que l'edifici s'esfondrava, a una realitat que és que hem aturat i hem recuperat el procés que el Partit Popular va posar en marxa, que, per cert, una editorial d'un diari menorquí diu: "Com és que no heu anat més de veres?"; home, estaria molt bé dir-li: "Home, no hem anat més de veres perquè el Partit Popular ens ho va deixar clavat, perfecte"; es va iniciar un procés de reversió a la Tresoreria de la Seguretat Social que s'ha hagut de desfer i recuperar. En aquest sentit aquesta serà una realitat i per tant la diferència de les polítiques d'aquell govern i d'aquest govern ens permeten dir avui que ha valgut la pena.

Gràcies a aquest govern, i no a aquell si hagués seguit governant, tenim una avioneta ambulància que funciona les 24 hores, i jo durant tota la passada legislatura ni una, ni una vegada no vaig sentir per part del Partit Popular ni del Govern que es reivindicués l'avioneta ambulància les 24 hores, ni una!, silenci absolut, i mira que és, dins la complexitat de les negociacions, fàcil; ni una!, açò és la defensa del Partit Popular d'una illa com Menorca, l'única que tenia una avioneta ambulància que només funcionava 12 hores, i silenci absolut.

Gràcies a aquest govern tindrem, encara que no agradi al Partit Popular, una residència, un hostatge de 20 places, que esper que s'inauguri prest, per a malalts i familiars que es desplacen, amb un model definit i parlat amb les associacions de malalts, a diferència d'un Partit Popular que tenia un Can Granada on hi havia copagament i on hi havia...

(Remor de veus)

Sí, bé, no és així? Es veu que tracten molt poc amb les entitats de malalts.

Gràcies a aquest govern tindrem un servei de radioteràpia a l'Hospital Mateu Orfila, que tampoc no ens ho va deixar gens fàcil. Gràcies a aquest govern podem impulsar, com deia, la reconversió a gas natural de la central de Maó, etc.

Ja veig que el Partit Popular es posa nerviós quan veu que sí que hi ha més èxits per fer valer, que sí que ha valgut la pena, i no se n'alegra de cap, d'aquests èxits. No, no deman que tremolin, deman que ens donin la raó, només els deman açò.

En qualsevol cas, des del nostre punt de vista cal també, val la pena, esmentar alguns temes que tenim damunt la taula, que hem parlat amb el Govern, que formen part dels acords, dels acords pel canvi i dels acords de MÉS per Menorca amb el Govern, i que avui sí que volem plantejar a la presidenta del

Govern. Un d'ells és la modificació de la Llei de capitalitat que vam dur a terme MÉS per Menorca, però amb molta intensitat també per part del PSIB, per fer efectiva una modificació que corregís un element que em semblava injust, i és que els residents de Menorca, d'Eivissa i Formentera que arriben com a residents a l'aeroport siguin després tractats com a turistes, i crec que han de ser tractats també com a residents; o els estudiants de Menorca, Eivissa i Formentera, que quan vénen a la seva universitat no tenen accés a les mateixes bonificacions que tenen els estudiants de Menorca. És un compromís, en aquest sentit sabem que s'està fent feina, es fa feina en la unificació de tarifes que possiblement ens permetrà resoldre aquesta qüestió d'una manera més coherent, però també és cert que creim que s'ha d'avançar en poder resoldre aquest element de la Llei de capitalitat que es va modificar i que seria molt ben rebut per part dels ciutadans, dels estudiants de les illes fora de Mallorca.

També ens agradaria que ens expliqués un poc més a nivell de terminis i de situació un aspecte que ja he comentat i que està ben planificat, que és el centre sociosanitari Verge del Toro. Ho dic pels dubtes que aquests dies alguns han volgut generar sobre aquesta inversió, aquesta actuació i aquest compromís del Govern. Crec que val la pena perquè nosaltres hi apostem, ho hem defensat, i hem hagut de parlar i negociar molt en aquest aspecte. Per tant creim que és bo que avui també el Govern expliqui en quina situació es troba.

També creim important parlar avui d'un compromís que des de fa molts mesos, fins i tot des de l'anterior pressupost, parlem, que és l'Escola d'Hostaleria a Ciutadella. Recordaré que El Pi en el passat pressupost va presentar una esmena en aquest sentit; també s'hi ha fet feina i en som conscients, som conscients que s'ha anat analitzant la situació, la situació de poder ubicar aquesta inversió o actuació a l'antiga estació marítima del port de Ciutadella, i creim que és una inversió no només necessària sinó que avui val la pena avaluar i valorar.

Una altra molt important de les actuacions que tenim compromeses i parlades amb el Govern fa referència als quarters d'Es Castell. Es Castell ha estat un poble amb un dèficit d'inversions jo diria que històric, i els quarters constitueixen i haurien d'esdevenir un motor per dinamitzar i revitalitzar aquest poble donant resposta, és clar, a necessitats concretes que aquest municipi té. Nosaltres demanàvem i demanem que el Govern s'impliqui d'una forma dialogada amb l'ajuntament, amb el consell, amb la societat civil per poder articular mecanismes i que doni resposta a aquestes demandes històriques d'Es Castell.

I per acabar parlaria de pacte educatiu. Sra. Presidenta, pensam..., és un també dels compromisos, dels acords, que no pot acabar la legislatura sense no un pacte educatiu perquè el pacte social ja existeix, tampoc no només amb un pacte social per l'educació, sinó que no pot acabar la legislatura sense una llei d'educació.

L'educació, i el Sr. March estic segur que ho pot explicar molt bé, el que necessita per fer bé la seva tasca és estabilitat, és tranquil·litat i les lleis que donen instruments lligades a l'autonomia, a l'estabilitat dels centres sense cap dubte poden ajudar molt a la tasca sempre difícil, ara millor. amb més

recursos, però que han passat èpoques molt difícils, per aconseguir tenir la millor educació del món perquè no serem un país, no serem el país que volem si no podem afrontar amb èxit un model educatiu que doni resposta a les necessitats formatives d'integració, de cultura, de llengua, de formació dels nostres ciutadans.

Podem parlar de model econòmic, podem parlar de cultura, però finalment anam passant pel model educatiu. Aquesta és la gran aposta i a més n'hem de ser conscients els que van signar els acords pel canvi que és una de les reivindicacions que no ens perdonaran. La mobilització més important la passada legislatura sense cap dubte va ser l'educativa i en el sector educatiu avui crec que... li hem donat, li hem donat... fer gestos i actuacions de retorn, de confiança amb aquest sector i pensam, Sra. Presidenta, que hauria de ser una prioritat en la qual el Govern hauria de posar tots els esforços.

I si em queden trenta segons, que ja en parlaria després, si que després crec que hi ha un aspecte fonamental, i en podem parlar més, que és clau. Jo no parlaré de l'article 155. Parlaré dels articles i articles de la Constitució Espanyola i de l'Estatut d'Autonomia i en especial de disposicions transitòries com la novena de les quals ningú no parla. La novena és la que parla de les inversions estatutàries.

Les lleis s'han de complir, però totes i si no anem al Tribunal, al Constitucional, encara que sigui, perquè m'encantaria conèixer quins poden ser els arguments del Tribunal Constitucional per dir que no és necessari complir aquesta disposició transitòria, m'encantaria, encara que fos un esforç inútil, inútil en el sentit de saber quina, previsible, pot ser la resposta de l'Estat.

I voldria pensar que el Partit Popular en aquest sentit està amb les Illes Balears, defensant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Martí, per favor, vagi acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...sí, acab- les lleis d'aquesta comunitat autònoma, la bàsica, l'Estatut d'Autonomia perquè si no hi està també estaria bé que ho digués de forma molt clara i molt neta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Passam a la intervenció de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Martí, per la seva intervenció en nom de MÉS per Menorca i començaré agraint la seva participació amb les propostes que fa avui en aquest

debat i després intentaré explicar en aquelles qüestions en què encara no hem anat prou ràpid a quina... a quin nivell estam. I també vull agrair-li que MÉS per Menorca és part inequívoca i ineludible d'aquest govern que va néixer des de l'esquerra i que ha fet possible tot allò que vostè explicava i que vostè deia i que posava en valor i que jo crec que és molt important.

I, efectivament, malgrat la sortida del Govern, MÉS per Menorca ha seguit absolutament compromès en la ruta de full pactat en aquesta legislatura en aquestes Illes Balears, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera que necessitaven un canvi important en la forma de fer política i en el fons de les polítiques que feim, i el Govern està complint els acords que hem signat amb MÉS per Menorca, com vostè també posava de manifest, perquè hi creim, perquè creim fermament que efectivament hi havia moltes polítiques públiques que no havien arribat a la forma que pertocava, a Menorca tampoc, i que hi havia algunes qüestions específiques d'aquesta illa que s'havien d'atendre amb més rigor, amb més voluntat i amb més capacitat des del Govern de les Illes Balears.

Per tant, crec que la feina que estam fent conjunta des del diàleg i és veritat -i ho hem explicat tots jo crec que els que hem intervingut, almanco els que hem intervingut d'un costat- que el diàleg és fonamental en política, que el diàleg és l'arma més important que tenim, que del diàleg, que a vegades, evidentment no tots estarem d'acord ni ho pretenem ni dins el mateixos partits polítics no sempre estam d'acord en tot, crec que és un valor important de la democràcia i de com establim aquestes Illes Balears de futur i hem estat capaços, amb una mostra jo crec que també valuosa, de posar damunt la taula un projecte de futur per a aquestes illes, un projecte compartit i un projecte que a més estam desenvolupant des de la lleialtat institucional amb els consells insulars i treballant colze a colze amb l'equip de govern del Consell Insular de Menorca, tant amb la presidenta Maite Salord en el seu moment com ara amb la presidenta Susana Mora i, per tant, estam tirant endavant tota una sèrie de polítiques que crec sincerament que es nota molt el canvi en les diferents qüestions.

Vostè plantejava a l'inici de la seva intervenció un repàs interessant perquè recordar val la pena, perquè no hem d'oblidar mai el que ha passat perquè no torni a succeir en aquesta terra, ja fet una repassada al que va succeir amb la gestió de la dreta en aquestes illes no fa tant de temps i que, per tat, restarà sempre dins la nostra memòria i difícil d'oblidar que aquells que feren tot el que feren ara vulguin dibuixar un altre panorama. Però no em centraré tant en això perquè compartesc evidentment la seva descripció del que va succeir en aquestes illes i perquè certament ens hem aplicat a superar aquella època de confrontament, de divisió, de crispació, de manca de política pública, de manca de reforçament dels serveis públics, de manca de pensar, en definitiva, en les persones d'aquestes illes -d'aquestes quatre illes- i d'entendre, efectivament que les Illes Balears som una comunitat autònoma amb moltíssimes potencialitats, però que som una comunitat autònoma que hem d'anar construint cada dia i que perquè un se senti part important d'aquesta comunitat autònoma, evidentment també ha de sentir el respecte a la pluralitat que representa cadascuna de les illes nostres, no?, i jo he intentat sempre fer-ho humilment, però des d'entendre evidentment les diferències que hi ha a cadascuna de les nostres illes.

Vostè explicava molt bé que durant aquests dos anys i mig ens centràrem inicialment en una qüestió que era bàsica, que era el retorn de drets en múltiples qüestions i efectivament en algunes coses anàvem molt enrere a l'illa de Menorca i explicava bé que... tot el tema de l'avioneta ambulància de les 24 hores, que no va ser mai demandada, va ser una realitat a molt poquet temps que arribàssim nosaltres a governar. Érem molt conscients de la demanda de la ciutadania sobre la necessitat que els malalts no s'hagin de desplaçar i les seves famílies i que si obligatòriament ho han de fer tinguin el suport per part del Govern de les Illes Balears i canviarem inicialment tot d'una les polítiques, evidentment evitant els copagaments de Can Granada i tirant endavant tota una modificació dins el nostre propi sistema de sanitat pública per acostar la sanitat i l'atenció als malalts de Menorca, d'Eivissa i de Formentera i hem evitat moltíssims de desplaçaments.

Per tant, això demostra que som més eficients també econòmicament i és important també realçar-ho perquè la dreta sempre es penja la medalla que gestionen millor els doblers públics, que són més rigorosos, i aquesta és una de les grans mentides, d'ells quan en parlen i del qui ho diu, perquè aquest fet, només aquest fet suposa... evidentment el primer de tot el dret del ciutadà a ser atès de la millor manera, en les millors condicions i devora la seva família, sense cap dubte, el primer que pensam és això, però també suposa un estalvi a la sanitat pública. Per tant, tots aquells que deien que aquelles retallades eren per qüestió pressupostària, no és cert; hi havia una part molt ideològica de les retallades dins la salut pública en aquesta comunitat autònoma i a tot Espanya per afavorir d'una forma claríssima el negoci dins la sanitat privada i aquí... que vostè plantejava i ha parlat de desgravacions fiscals interessants, per exemple per als nostres estudiants que s'han de moure, abans es desgravava fiscalment a qui es feia una assegurança privada, tot lligava, tot se sabia com anava en aquesta terra i per què es feia la política que es feia i ideològicament tenia una càrrega molt potent.

Per tant, hem d'estar orgullosos de dir: sí, l'esquerra gestiona amb més rigor el pressupost públic i amb més eficiència i amb més capacitat. Avui crec que encara no he sentit dir que pagam abans els proveïdors que mai en la història d'aquestes illes, i és clar, jo he hagut de sentir molts de disbarats durant molt de temps, durant aquests dos anys i mig per part de la bancada i sobretot d'algun menorquí i quan passam que ens deixaren una situació de pagar a dos mesos al fet que pagam a 17 dies de mitjana, jo no vull cap medalla, però home!, convendria que diguéssim clar i fort: l'esquerra gestiona millor els doblers públics i els gestiona amb més responsabilitat.

(Alguns aplaudiments)

I, per tant, hem treballat amb un pressupost públic que hem gestionat millor i que som capaços de prioritzar molt millor les polítiques i poder donar sentit i sortida als problemes històrics que tenien alguns ciutadans i ciutadanes, problemes de retallades que es feren en tots els sentits i per recuperar drets i recuperar l'orgull de ser qui som i a això vostè també hi feia referència i jo també.

I efectivament, a part de recuperar tot allò que ens havien pres per decisions molt ideològiques moltes d'elles, hem estat capaços de girar i de planificar un projecte de futur, i a això jo li don moltíssima importància, Sr. Martí, perquè en té molta i crec que el seu grup també aposta d'una forma molt clara i decidida per aquesta qüestió. Estam planificant quina economia volem de futur i, efectivament, la volem més diversificada, la volem més sensible en un territori que és fràgil, la volem més sostenible. Volem que sigui repartidora de riquesa i en això feim feina i ho estam aconseguint i les xifres diuen que ho estam aconseguint. I que per tant, s'està executant en la línia que pertoca.

Una comunitat autònoma que està fent molt més forta la seva xarxa de serveis públics, i això apodera els ciutadans més febles, les classes mitjanes, les classes treballadores i d'una forma especial les dones que sempre, quan parlem de tot això, són encara les que sempre estan més perjudicades dins totes aquestes qüestions. Per això estam reforçant l'educació, reforçant la sanitat, reforçant els serveis socials, reforçant la política d'habitatge, tornam tenir l'Oficina d'Habitatge a Menorca, crec que també és molt important perquè acompanyam aquells que necessiten un habitatge públic i, clar, hi ha més peticions perquè abans ningú no els atenia, ni els ciutadans de Menorca, ni els d'Eivissa, ni els de Formentera, perquè propers a ells no hi havia cap atenció per si necessitaven aquesta política d'habitatge. I aquesta és la realitat, pensaven que des de Mallorca, acomiadant gent del propi IBAVI, s'atendria més gent que necessitava més que mai una administració que els acompanyàs amb una política d'habitatge públic. En els moments més durs de la crisi econòmica, s'oblidaren de les persones que més necessitaven a l'administració pública. I per això reforçam tota la xarxa de serveis públics en termes generals i de transport i de totes aquestes qüestions que vostè i jo crec que compartim perfectament.

I parlava vostè de l'educació com element clau i jo també ho pens. L'educació i la formació és l'únic que ens pot fer de futur competitiu, és l'únic que garanteix un desenvolupament personal i col·lectiu d'un poble i les persones que tenen dret a poder tenir un futur millor, a somiar-lo i a fer-lo possible, a través de l'educació. Només els pobles cultes guanyen el futur. I efectivament, tota inversió que facem en educació encara és poca. Per això no aturarem de demanar el finançament just per a aquestes illes, per poder invertir en educació. Però no esperarem res del Govern d'Espanya sense actuar nosaltres. I per això, com vostè recordava, hem invertit d'una forma clara en professorat, en les millores de les seves condicions laborals, també per anar en la línia d'una educació de més qualitat, en la línia també de donar suport als nostres alumnes i suport a les infraestructures educatives, per exemple l'ampliació de l'Institut Joan Ramis de Maó serà una obra molt important a l'illa de Menorca, o el centre d'adults que també hem arribar a un acord per poder tirar endavant, o el conservatori; en definitiva, invertir en aquelles infraestructures educatives i culturals que són importants. Vostè me parlava de l'Escola de Formació a Ciutadella i vostè sap que hi estam treballant, és veritat que hi havia una proposta inicial que a l'Estació Marítima hi anassin els jutjats, que al final no ha estat i que, per tant, tenim la possibilitat que aquesta estació marítima poguéssim fer aquesta inversió, que el Govern està compromès

en fer, ho vull dir, i que necessitam aquest espai per poder-ho tirar endavant i que seguim amb aquesta línia de treball.

I apuntava vostè una cosa que jo també crec fermament, la comunitat educativa i en general la societat ens demana més i ens demana que siguem capaços de tirar endavant el pacte educatiu, que siguem capaços de donar estabilitat a un sistema que necessita. Jo no sóc positiva quant al pacte educatiu a nivell estatal, crec que desgraciadament s'ha demostrat que hi ha molt poc interès, al final ni tan sols s'ha comptat amb les comunitats autònomes, que som les competents en matèria educativa, per parlar de quin pacte de futur volem. Saben que el Govern va defensar a la Conferència de Presidents que a la comissió del Congrés poguessin participar directament els consellers d'Educació, crec que és un mínim per poder entre tots parlar de quina educació s'ha de tenir a Espanya, comptar amb aquells que la gestionen dia a dia des de cada un dels territoris i, per tant, comptar amb aquesta diversitat, però hem d'intentar ser positius en poder-ho fer a nivell de les Illes Balears.

Ja he explicat tot el document com està d'"Illes per un pacte", però li vull dir en base a la seva proposta concreta per part de què el Govern treballi en la llei educativa, aquest primer semestre del 2018 la Conselleria d'Educació començarà a treballar internament en un projecte de llei educativa de les Illes Balears, que ha d'anar evidentment en consonància amb el document d'"Illes per un pacte" i en consonància evidentment amb el que es vagi treballant a la comissió parlamentària, a la que jo li deman accelerar, perquè efectivament necessitam que aquesta legislatura la tanquem amb una bona llei educativa per a les Illes Balears, de present i de futur. I en aquesta línia també acompanyarà, com no pot ser d'altra manera, el Govern de les Illes Balears.

Vostè feia referència també a una qüestió que crec que és important i bàsica. Explicar que aquests dos anys de moltes urgències inicials, també vàrem prendre la urgència inicial d'aturar segons quins projectes molt especulatius, per tant, entendre molt bé que les nostres illes són un territori fràgil, la modificació a què vostè ha fet referència, la Llei del sòl, la Llei general turística, la Llei agrària, posar en valor la Llei de lloguer de vacances, que jo també ho faig, perquè crec que és molt important haver tengut la valentia de regular una qüestió que no estava ben regulada i que ha de garantir evidentment diversificar economia, però també ha de garantir el dret a l'habitatge, que crec que també vostès comparteixen perfectament bé.

I amb això, ja que parl de turisme, crec que és important també que hem estat capaços de lligar el que el nostre principal motor turístic i avançar en descentralització cap els consells, en l'acord històric amb el Consell de Menorca en aquest cas, però també amb el de Mallorca i el de Formentera, de poder transferir la competència en promoció turística i completar amb l'illa d'Eivissa. És veritat que durant quatre anys en vàrem parlar molt, però no varen ser capaços ni de posar-se d'acord ni en el seu propi color polític, aquells que eren tan estables, que parlaven tant, resulta que entre els presidents dels consells insulars i el President del Govern no hi havia cap entesa ni una, ja no recordarem les bregues amb el batle de Palma que varen eliminar d'enmig; però sí que hem estat capaços d'arribar a un

acord en un tema que crec que important refermar per a Menorca, la quantitat que hem pogut millorar va lligada també a la protecció del territori. I, per tant, lligam també una cosa que crec que Menorca ha fet d'una forma molt acurada durant el temps o al llarg de les seves polítiques, que és entendre que el paisatge és clau a Menorca, quin tipus de turisme vol i quin tipus de vida vol per al futur dels seus residents. Per tant, en aquesta línia també hi ha volgut col·laborar el Govern, a través de lligar promoció turística també a la necessària protecció del territori i també evidentment, com vostè posava de manifest, en l'aposta per la Reserva de la Biosfera, que hi ha suport des del Govern de les Illes Balears per a aquest espai emblemàtic de les nostres illes.

Parlava també de pensar junts el futur, les energies renovables, compartim perfectament el model de transició energètica i el plantejament de la central de Maó. Discrepam tal vegada que la llei de canvi climàtic que serà una llei puntera a nivell espanyol, a veure si ho explic bé, nosaltres no tenim interès en posar un impost a Endesa perquè pugui continuar cremant carbó, nosaltres volem tancar i que no segueixi cremant carbó. Per això deim, aquesta figura impositiva no dins la llei de canvi climàtic, perquè el nostre interès és precisament aturar i que ja no hi hagi més crema de carbó. Crec que això és molt important diferenciar-ho.

(Algunes aplaudiments)

I dins una de les qüestions que ha posat en valor, jo també ho faré, és el canvi en com des del Govern hem tengut i des de les altres institucions sense cap dubte sobre la llengua pròpia d'aquestes illes, i explicava la proposta que el català tornàs a ser requisit a l'administració pública. Jo crec que ho vaig contestar fa unes setmanes a una pregunta parlamentària, era un compromís dels acords pel canvi, era un compromís amb aquesta terra, amb la seva gent, és un compromís amb el compliment del propi Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, amb les lleis que ens hem dotat històricament en aquesta comunitat autònoma i és una obligació dels poders públics, i aquest estudi a què vostè feia referència de la Universitat deixa molt clar que els poders públics estam obligats a continuar treballant amb la discriminació positiva de la llengua pròpia perquè queda enrere. I aquesta és una realitat més que objectiva, més que clara i els ciutadans tenen drets lingüístics que han de ser recuperats i que han estat recuperats a l'administració pública gràcies a aquest govern.

Alguns ara diuen moltes coses, però la llei de funció pública, la que fixa que el català tornarà a ser requisit a l'administració autònoma no té cap esmena en contra per part del Partit Popular. Ho dic perquè quan ho expliquin als col·lectius els han de dir la veritat, i la veritat és que a això no ho varen esmenar, o no fan la feina que pertoca i després van a predicar una altra cosa, no tenien interès o no sabien què pensaven encara en aquell moment, però la realitat és aquesta, i la realitat és que els ciutadans tenen drets lingüístics i evidentment els servidors públics tenen algunes obligacions, i una és aquesta. I també, i ho vull deixar molt clar, aquest govern sap perfectament que en la línia de treball que hem fet des de la Direcció General de Normalització Lingüística on s'han multiplicat exponencialment els cursos de català, on s'han multiplicat exponencialment les persones que ara tornen

tenir interès a aprendre la nostra llengua és altíssim. Per tant, aquesta també és la línia correcta de treball, que la gent estimi, senti com a seva la llengua d'aquestes illes i que, per tant, també la vulgui parlar.

Després, en totes les qüestions que vostè ha esmentat que hem anat aconseguint a l'illa de Menorca no hi afegiré moltíssima cosa més, sí que en les qüestions que hi ha alguns dubtes... miri, el Verge del Toro. Verge del Toro era una d'aquestes idees que tenia el govern anterior de retornar patrimoni públic, però jo ja no diria només com a patrimoni, hi ha espais, hi ha edificis, hi ha zones a les nostres illes per la seva història viscuda que, a part de ser un patrimoni, a part de ser un edifici, a part de ser quatre parets o de ser un solar tenen una part emocional molt important i jo diria que el Verge del Toro, que Son Dureta i que Can Misses vell tenen aquesta part també emocional molt important, és on han nascut i mort molta part de la població de les nostres illes, és on tothom hi té referenciat algun record que el lliga molt a la seva terra, i jo sé com els menorquins estimen el Verge del Toro i el que senten els maonesos pel Verge del Toro i em sembla que els que varen decidir que això es vengués i que l'Estat fes el que volgués amb aquell patrimoni alguna responsabilitat haurien de tenir sobre les explicacions que almanco haurien de donar als ciutadans d'aquestes illes.

Per tant, sí, efectivament, ells havien començat una reversió que vàrem haver de tornar enrere i, com està l'estat de la qüestió? Hem aconseguit que Seguretat Social accepti que aquest espai el puguem gestionar i hi puguem invertir els recursos públics i en aquest moment estam amb el projecte dins de la licitació del reforç de l'estructura del Verge del Toro, passa inicial per poder fer l'altre projecte, i treballant, com vostè sap perfectament, el Pla d'usos sociosanitaris amb les institucions de Menorca, que crec que han de ser part fonamental de la decisió a prendre sobre els espais de com els compartim, de quins serveis s'hi donen i, evidentment, amb la Conselleria de Salut, la Conselleria de Serveis Socials del Govern, el Consell de Menorca i l'Ajuntament de Maó que hi tenen un interès especial i que han batallat des del minut u d'aquesta legislatura tant el Consell de Maó com el Consell Insular de Menorca. A més, en aquest espai de negociació al voltant del Verge del Toro ha sortit una necessitat, que també és molt real, a l'illa de Menorca. He parlat un parell de vegades de la cronicitat, de l'envelliment de la població, de la necessitat d'infraestructures residencials, sanitàries i sociosanitàries, i ha sortit, com vostè sap, la proposta i l'acceptació per part del Govern de les Illes Balears de fer una nova residència a Maó que treballa la consellera Fina Santiago.

Per tant, crec que són inversions molt importants que aniran a Menorca per voluntat política d'un govern que creu fermament que els ciutadans de Menorca es mereixen aquestes inversions i retornar un espai que és emblemàtic per a la ciutadania de Menorca als menorquins i a les menorquines ara en vies de centre sociosanitari.

Quant al tema de la llei de capitalitat, vostè sap que hi estam fent feina i, efectivament, hi ha un problema que mai no hi ha hagut la possibilitat d'ajuntar dins el Consorci de Transport per Mallorca les competències del Govern i l'Ajuntament de Palma, es treballa en això d'una forma molt

ràpida pel que fa a la integració tarifària del metro, que esper que puguem fer-ho molt aviat, i que anam avançant també en aquests acords amb les integracions de l'EMT que va una mica més lent. Aquest tema el solucionarem aviat, esper, a través de la Llei de capitalitat.

Quant al tema dels quarters d'Es Castell, Sr. Nel Martí, efectivament, som conscients d'aquest patrimoni que existeix en aquest municipi, som conscients també de la manca d'inversions que hi ha hagut històricament allà, som conscients també de la necessitat que un patrimoni que és emblemàtic d'una època d'Es Castell pugui ser recuperat, i el conseller Marc Pons, com vostè sap, té una mesa de treball establerta amb l'Ajuntament d'Es Castell i el Consell Insular de Menorca on treballen en aquesta línia i intentant parlar amb qui és el propietari, que és Llatzeret, i que vostè sap que nosaltres hem tengut propostes interessants a Llatzeret, que de moment encara no han tengut èxit, però que seguirem treballant en aquesta línia.

En definitiva, i acab com vostè acabava, vostè feia referència al compliment de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, i jo també. El Govern per la seva banda compleix amb el calendari de transferències als consells, amb el plantejament del finançament als consells, amb els drets que marca el nostre Estatut i que desenvolupam via lleis valentes, que vostè explicava, renda social... moltes coses, i desgraciadament el Govern d'Espanya no compleix amb l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i ho hem dit moltes vegades i ho continuarem reivindicant. I una de les qüestions fonamentals, sense cap mena de dubte, és el Règim Especial per a les Illes Balears que si el fet insular afecta negativament totes les Illes d'una forma molt especial afecta negativament Menorca i Eivissa i encara de forma més negativa l'illa de Formentera. Per tant, en aquesta línia també treballarem junts, Sr. Martí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn de contrarèplica del Grup Parlamentari MÉS per Menorca. Té la paraula el Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Ara sí que parlaré un poc més o un poc en referència al 155, però no al 155 que possiblement alguns es plantegen. Ara que estic un poc més tranquil perquè sé que el Partit Popular si governa, que no governarà, doncs, no hi haurà referèndum, ja estic molt més tranquil, no dormia pensant que això es pogués produir, m'agradaria demanar-li al Partit Popular a veure si a Maó tampoc no faran el referèndum pel topònim perquè per altra banda el Partit Popular defensa referèndums per canviar coses, però per altra banda diu que no hi haurà referèndums...

(Alguns aplaudiments)

... no ho acab d'entendre.

En qualsevol cas, el que sí entenc és que al Partit Popular no li agrada la participació, que la gent parli, que la gent negociï i que la gent pugui opinar. Per què dic això? Bé, crec que sí que una aposta clara d'aquest govern i dels acords pel canvi és la llei de consultes i aquesta llei de consultes serà una realitat, i la llei de consultes és un instrument de participació, és un instrument perquè la ciutadania pugui dir, opinar i aquesta opinió ser recollida per l'administració coneguda per l'administració. Per tant, a favor d'açò.

Ho dic perquè el Partit Popular s'enreda amb els tòpics i amb les seves obsessions ara de referèndum, però crec que hauria de definir molt bé si és que també no creu a partir d'ara amb la participació i als ciutadans no els demanarà mai a veure és què perquè tanmateix no és necessari.

Sí del 155, no del 155 que afecta Catalunya, que la nostra posició crec que ja és prou coneguda per tothom, però sí del 155 o del 155 en plural que són les formes d'intervenir que han tengut l'Estat per suspendre i per intervenir també el nostre autogovern i la nostra autonomia, i açò fa referència a tot allò que ja tots els grups han dit, és cert, han parlat de finançament autonòmic, del REB, de la tarifa màxima, del deute històric, de totes aquestes qüestions que són bàsiques i fonamentals per a un país i jo que crec que aquestes illes han de ser uns països i, si pot ser, un dia també funcionar com a un país, doncs crec que és fonamental poder afrontar totes aquestes qüestions. I ho és perquè no podem oblidar que el deute d'aquesta comunitat autònoma, dels 8.954 milions d'euros, d'aquests quasi el 70% és un deute amb l'Estat. No és ver que no faci esforç el Govern per reduir el deute amb els bancs els préstecs, no és cert, aquest esforç es fa, el problema el tenim amb l'Estat i l'Estat ha de canviar d'actitud, perquè, si no, utilitzarà aquest deute com la forma de tenir fermat l'autogovern d'aquestes Illes, per açò parl del deute històric, per açò parl del compliment de les disposicions transitòries, per exemple de les inversions estatutàries, o parl de la cogestió aeroportuària.

Perquè tot açò serà fonamental si volem créixer com a país, algunes coses són més urgents que altres, però l'horitzó, des del nostre grup, és insalvable: si volem ser un país, aquests són temes essencials.

Des del nostre grup hem impulsat una comissió no permanent, aprovada en aquest parlament, per avaluar l'autogovern, duem 35 anys d'autonomia i creiem que és hora de reflexionar i d'avaluar l'autogovern d'aquesta comunitat autònoma. Perquè l'Estat fins ara ha aplicat mesures recentralitzadores, amb l'excusa de la coordinació s'ha ingerit i s'ha implicat en àmbits competencials que són nostres, propis; desenvolupa lleis bàsiques que són molt invasives i que deixen molt poc marge a la comunitat autònoma, i açò fa que les nostres lleis, per exemple l'educativa, doncs tinguem el marge que tinguem, amb lleis bàsiques més de mínims tendríem més capacitat d'autogovern.

I tenim també un govern de l'Estat, doncs que, efectivament, i vostè, Sra. Presidenta, ho ha esmentat, doncs es dedica a vetar, a vetar allò que surt d'aquesta cambra, i no una vegada o dues, com s'ha esmentat, sinó moltes vegades, de fet totes les vegades, totes, que aquest parlament ha aprovat una proposta per unanimitat han estat vetades pel Govern del Partit

Popular. Quines són? Dues vegades la modificació del règim especial per a la tarifa màxima; una vegada la Llei d'emprenedors, alguns diputats de la passada legislatura ho recordaran, a favor de l'esport base, aprovada per unanimitat, vetada pel Partit Popular; les prospeccions petrolíferes, vetada pel Partit Popular, i, per si açò no era prou, el Partit Popular, a través del Tribunal Constitucional, impedeix que les Illes puguem opinar sobre les tramitacions i noves autoritzacions sobre les prospeccions. Açò és autogovern?

Sra. Presidenta, nosaltres tenim clar que no volem ser una illa ni una comunitat ni un territori perifèric, no, no volem ser una colònia, tampoc, ni volem ser les illes desafortunades, i dic desafortunades per utilitzar la referència de Canàries com a illes afortunades, que són afortunades perquè fan valer el seu pes i la seva fortalesa i els seus consensos, els saben fer valer, i, en canvi, a la nostra comunitat aquestes fortaleces de vegades cauen molt prest, surten d'aquí i no arriben ni tan sols a Madrid.

És cert que tenim una dificultat de cohesió interna a la comunitat autònoma, és cert, tothom quan parla de Catalunya o demana d'on ets, dius que ets de Catalunya, a Canàries ets de Canàries, de les Illes ningú no et dirà que és de les Illes Balears, no, crec que no, bé, alguns tal vegada sí. Som una comunitat poc cohesionada internament, que diria que funciona molt poc com a país, però crec que és fonamental, i açò crec que sí que tots hi estam implicats, en aconseguir que almenys siguem una comunitat d'interessos compartits. I açò vol dir que temes tan claus, tan fonamentals com per exemple la connectivitat a les Illes, a Menorca, en concret, sigui no un problema dels menorquins, sinó que sigui un problema dels menorquins, dels mallorquins, dels eivissencs i dels formenterers, açò és una comunitat d'interessos compartits. I açò vol dir molta feina i molta pedagogia, perquè si no afrontam tots aquests reptes d'autogovern, doncs serà molt difícil poder tenir mai els recursos suficients per fer front a molts dels nostres reptes.

N'hem esmentats molts, però és clar, nosaltres seguirem reclamant, per exemple, millorar les dietes dels malalts desplaçats, però, per poder-ho fer, necessitam recursos. Demanarem que la Menorca talaiòtica tenguí el suport que ha de tenir, però necessitam recursos, i no vull dir que el Govern no s'hi impliqui, el Govern s'hi implicarà amb les possibilitats que pugui; en resoldre el tema de la depuradora de Ferreries, dels aqüífers d'Es Migjorn, etc., moltes propostes i moltes més que hi ha en llista que necessiten recursos. Bé, idò, si volem donar resposta a tot açò no podem ja amagar-nos més, o som forts reclamant l'autogovern o tindrem moltes dificultats de funcionar com a país, ja no dic com a comunitat d'interessos, que és el mínim, sinó com a país.

Quin autogovern és aquest que tinguem mil milions, diuen, però 200 d'aquests milions no els puguem utilitzar? Quin és aquest autogovern o capacitat, gràcies a la regla de despesa, doncs també limita la possibilitat de decidir, d'invertir els recursos dels nostres ciutadans. I de saber, perquè jo crec que som prou adults, per saber quines són les prioritats, som prou adults per destinar els recursos allà on han d'anar, a cobrir les necessitats que tenen els nostres ciutadans, sense eludir responsabilitats que tenim. I en aquest sentit, crec, Sra.

Presidenta, que és clau, dins aquest debat de l'autogovern, explicar; és cert que nosaltres aquí dins ho tenim tots molt clar, però jo crec que els ciutadans necessiten la informació per poder-se indignar, després direm que amb indignar-se no n'hi ha prou, però almanco necessiten la informació per poder-se indignar.

Nosaltres tenim clar què passa o quines possibilitats ens donaria tenir un millor finançament, ho sabem, però els ciutadans no sé si ho tenen tan clar. Nosaltres tenim molt clar que les inversions estatutàries és un dret dels ciutadans de les illes que l'Estat ha d'acomplir, però no sé si els ciutadans ho tenen tan clar. Nosaltres tenim molt clar que l'Estat ha d'acomplir el Conveni de Carreteres, però no sé si els ciutadans ho tenen tan clar. I necessitam que els ciutadans ho tinguin clar, perquè aquest parlament no serà fort si no té una ciutadania activa, forta, que ens doni suport. I ens preocupa que açò moltes vegades no funcioni com a tal, i en aquest moment crec que necessitam fer aquesta pedagogia. Necessitam els ciutadans que ens donin suport i que surtin també, sigui al carrer o amb les declaracions públiques o amb la defensa o amb l'organització a defensar els interessos d'aquesta comunitat, que no siguem el parlament només qui fa i alça la bandera del REB, que alça la bandera del finançament autonòmic, que alça la bandera del deute històric, no podem estar tot sols, necessitam que la ciutadania ho entengui, ens suporti i també alci aquesta bandera de forma conjunta.

És cert que en tots aquests temes s'intenta que hi hagi un gran consens, però deixi'm que jo també tenguí els meus dubtes i que dubti molt d'alguns partits a l'hora d'arribar a Madrid. Ens diuen ara que hi ha una persona, un portaveu que és l'enllaç amb Mariano Rajoy, la veritat és que jo no em crec res de tot açò, queda molt bé, jo, supòs que per justificar aquests mesos i mesos de no passar per aquesta cambra i d'alguna manera s'han de justificar, supòs que tot el dia estava parlant amb el Sr. Mariano Rajoy, però jo no m'ho crec.

(Remor de veus)

I jo crec que hem de creure en nosaltres, en la fortaleza de tenir la raó, perquè tenim la raó i aquesta raó només la podem defensar si ho fem amb els nostres ciutadans. I açò, és clar, necessita que ens puguem explicar, dir la veritat, però explicar aquesta evident veritat als nostres ciutadans.

Res més, moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Passam al torn de contrarèplica de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Compartesc moltíssim la intervenció que acaba de fer, Sr. Martí, sobre la necessitat evidentment de ser més forts i de reclamar-nos com el que som, una comunitat autònoma que aporta moltíssim a l'Estat, una comunitat

autònoma que és solidària, que ho vol seguir essent, però que vol rebre allò que és just per als seus conciutadans i conciutadanes.

I crec que això és un dels canvis importants que han passat en aquesta legislatura, i és veritat, i jo ho compartesc amb vostès, que aquí de vegades es diuen unes coses i després resulta que des de Madrid se'n fan unes absolutament diferents, per això jo sempre insistesc molt al Sr. Company que el que defensa aquí convé que també es bregui que ho traguem allà, perquè, si no, podem fer paraules molt formoses, però que no serviran per a res si els que governen a Madrid no tenen clar quina situació tenim en aquesta comunitat autònoma.

El que ha canviat clarament és l'actitud del Govern de les Illes Balears quan va a les convocatòries que té amb el Govern d'Espanya, i això passaria, i li puc ben assegurar, i crec que vostè ho comparteix perfectament, governàs qui governàs Espanya. Nosaltres tenim clar, i jo com a presidenta tenc clar, que som aquí per defensar els interessos dels meus conciutadans i conciutadanes de les quatre illes, de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, i que, governi qui governi Espanya, nosaltres anam allà a explicar la nostra pel·lícula, i anam a explicar el bàsic. I el bàsic què és? Escoltin, tot això que contenen de les Illes Balears no és cert, a les Illes Balears hi ha moltes desigualtats, hi ha molta gent que ho passa malament, no tothom ho té fàcil. I tenim una capacitat, jo crec que d'emprenedoria, de valentia, de la nostra ciutadania, molt alta, perquè els nostres empresaris no tenen les mateixes condicions que els de la península per competir, cap ni una, i ho fan. I fan esforços brutals i exporten més que mai, i els ajudam a internacionalitzar les empreses, però la valentia de tanta gent compromesa amb aquesta terra.

Els nostres treballadors i treballadores no tenen les mateixes condicions que els treballadors i treballadores de la península i de l'altra arxipèlag, que sí que té unes altres circumstàncies. Les administracions públiques no podem competir amb igualtat amb la resta, i no és competir per competir, no, no, és que volem servir millor la nostra gent, és que és una qüestió de justícia. I és clar, quan a nosaltres no ens... n'hi ha prou a veure, ja no només en contracten els ciutadans d'aquestes illes o les seves administracions o el seu empresariat, si comparam el que fan amb els funcionaris de l'Estat, això nosaltres ho hem reivindicat a totes les meses de negociació amb el Govern d'Espanya, per què la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, el plus d'insularitat de les Illes Balears és molt menor que quan van a Canàries? Així, com poder garantir la seguretat en el nostre territori? Així, com podem garantir que, una qüestió que és bàsica per a una comunitat com nosaltres que viu del turisme, pugui tenir els efectius que necessita. Son realitats d'aquest estil que de vegades cansa i de vegades és esgotador haver d'explicar coses tan bàsiques als que governen Espanya; de dir: escolta, si tu no dones un plus d'insularitat a les condicions aquí no poden venir, és prou lògic, és prou evident i ens passa molt a l'illa d'Eivissa, digui el que digui la Delegació del Govern d'Espanya.

Per tant, aquesta línia pedagògica, d'explicació de qui som, de com som, l'hem de fer i l'hem de fer junts, i per això jo don molta importància, i crec que durant aquests dos dies n'hem parlat molt, home, a mi m'encantaria refer un sistema de

finançament autonòmic, però tenc aquests dubtes de fiar-me poc dels plantejaments que s'han fet per part del Ministeri d'Hisenda i, per tant, veig que tenim una arma més forta perquè és més compartida, perquè està més explicada, perquè la gent entén molt millor què és l'efecte negatiu que té la insularitat respecte de la vida de cadascú de nosaltres. I en això, és veritat, falta fer més feina, falta implicar més gent, falta implicar més entitats, però també és veritat que ja n'hi ha 80 que han signat, a través de la Plataforma per al finançament, que lidera el Cercle d'Economia, i que gent que empeny i que empeny també a nivell empresarial i a nivell d'entitats i d'associacions que tenen referència a nivell estatal, els sindicats també fan la seva feina amb les confederacions a nivell estatal, també ho fa l'empresariat, i crec que això va pitjant una necessària decisió per part del Govern d'Espanya sobre el tema insular de les Illes Balears.

També és veritat, i ho hem dit moltes vegades, que, com que hi ha un altre arxipèlag a Espanya que té unes condicions econòmiques molt més favorables que (...), que és de suport des del Govern d'Espanya a l'economia pública de les Illes Canàries, també nosaltres, com a govern, hem entaulat moltíssimes relacions amb el Govern canari per treballar junts en tota una sèrie de reivindicacions que fem conjuntament, perquè creiem sincerament que això beneficiaria els ciutadans de les nostres illes. Per això, estic absolutament d'acord amb aquest plantejament de ser més forts, d'anar més junts, d'aconseguir que hi hagi més gent que ho defensi davant el Govern d'Espanya, i no és un tema de Govern, és un tema d'Estat per a aquesta comunitat autònoma.

I acabaré amb això que vostè explicava també, és veritat que Espanya necessita canvis, perquè o ens reactualitzam en una realitat que ara explicàvem nosaltres, que som un territori que té qüestions molt pròpies i que té dificultats molt grans i que, per tant, o ens entenen i tenim els espais de participació i decisió o és molt difícil que la gent pugui entendre que des de Madrid es defensen els seus interessos. Amb aquest govern que tenim a Madrid és molt difícil poder entendre això, per això jo sempre apost per una actualització del sistema institucional que tenim, per una reforma ferma de la Constitució Espanyola, perquè hi hagi un Senat que sigui clarament territorial, on els governs autonòmics hi siguin i puguin debatre i puguin decidir sobre competències que són pròpies, una mica com a Alemanya, que ningú no diu que és un país fluix, sinó tot el contrari, i, en canvi, té una presa de decisions molt més compartida, que ja ens aniria bé, perquè crec, sincerament, que si decidíssim més sobre els recursos i sobre els ingressos des del territori, per tant des de la proximitat amb el ciutadà, algunes coses que succeeixen ara no succeirien de cap ni una de les maneres.

I vostè explicava al final una qüestió que a mi em motiva molt, i és veritat que som una petita comunitat, un petit país, quatre illes, el que vulguem dir, i que ens costa tenir aquest sentiment de formar part d'un tot; jo vull anar una mica més enllà, vostè diu: almanco hem de ser una comunitat d'interessos compartits; almanco sí que ho hem de ser, però a mi m'agradaria anar més enllà i m'agradaria que tots tenguéssim el sentiment que junts som més forts i que formam part d'un tot que té la seva història comuna i que té les seves necessàries aliances entre ciutadans de Menorca, d'Eivissa, de Formentera

i de Mallorca, i que aquesta petita comunitat nostra o que aquest país nostre pugui tenir clares les seves fortaleses, i les seves fortaleses, sens dubte és la diversitat que tenim, aquesta és una fortalesa.

Jo, la diversitat, el diàleg, les discrepàncies, veure les coses d'una manera diferent mai no les he trobat una debilitat, ans el contrari, sempre ho he trobat una fortalesa, perquè és com és la gent i la gent és diversa, és plural i la nostra comunitat també ho és, és diversa i és plural. Jo sempre ho explic això quan vaig a Espanya, a casa nostra ningú no se sent balear, tothom se sent mallorquí, menorquí, eivissenc o formenterer, i tothom té ganes d'estar junts, perquè saben que junts estam millor. I crec, sincerament, que amb els acords pel canvi que hem fet les formacions polítiques que els hem signat, amb la política que fa aquest govern, amb les aliances amb els consells insulars, establim més ponts de diàleg que mai entre les quatre illes i, sobretot, això serveix per millorar la vida dels ciutadans de les quatre illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Mixt, pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sr. President, senyores i senyors diputats, bones tardes a tothom. Sra. Presidenta del Govern, "el clamor popular ha entrat en el Parlament, el mal son ha acabat, comença un temps nou", segur que aquestes paraules li sonen, Sra. Armengol, les va pronunciar vostè en aquest mateix parlament, fa dos anys ben bons, el dia de la seva investidura com a presidenta, de fet les va posar com a lema del seu discurs, quasi com a frontispici. Idò bé, jo no sé si el clamor popular ha entrat en el Parlament, com deia vostè en aquell moment, això sí, li puc assegurar que de bronques i d'insults n'hem tengut a balquena durant els anys que duem de legislatura i una bona part han estat promogudes pels grups que formen part del Govern o li donen suport, i que s'adjudiquen cada dos per tres la representativitat popular, que aspiren a representar, com diuen ells, la voluntat de la gent.

Quant a aquest mal son que, segons vostè, s'havia acabat, no li diré que no existís i que no s'acabàs amb aquelles eleccions de dia 24 de maig del 2015, ara, també li puc dir, sense exagerar gens ni mica, que amb la seva presidència jo diria que n'ha començat un altre de mal son, no sé si millor o pitjor, si més intens o manco que l'anterior, però sí li puc assegurar que molts ciutadans també resen perquè s'acabi. Què hi farem, és així!

I en fi, això que començava un temps nou, permeti'm que en dubti vists els resultats, els que hem defensat sempre que la política balear i l'espanyola, en general, necessitava un procés de regeneració democràtica que afectàs partits i institucions, etc., començam a demanar-nos si el que hem viscut en aquesta legislatura n'és allò que en castellà en diuen *más de lo mismo*,

com a mínim en el terreny de la transparència, de l'exemplaritat i de l'ètica polítiques. Perquè el seu govern, presidenta, ha anat mostrant una debilitat de cada vegada més gran en el darrer any de legislatura, la crisi de Podem i de la presidència d'aquest mateix parlament, la desafecció de MÉS per Menorca arran del cas contractes i sobretot l'ombra de corrupció que plana damunt MÉS per Mallorca i en concret sobre el vicepresident del seu govern d'ençà que la Fiscalia i el jutge d'instrucció han trobat motius més que sobrants per ocupar-se d'aquest cas, tot això n'és un clar exemple.

Nosaltres varem sol·licitar des del primer dia la dimissió del seu vicepresident, del Sr. Barceló. Sempre hem cregut que a pesar de les evasives amb què ha contestat els requeriments de l'oposició ell era tan responsable o més del que havia passat, ho era tant, com a mínim, com l'exconsellera Mateu, políticament parlant.

Per això creiem i creiem llavors ja que havia de dimitir, no com vostè que l'altre dia em deia que té una confiança cega en el Sr. Barceló, bé, i ho justificava amb les batalles que havien lliurat junts durant la passada legislatura. De vegades, Sra. Presidenta, fa tot l'efecte que vostè i els seus continuen instal·lats en aquesta oposició de la passada legislatura i és una pena, com si això de governar no comportàs també una responsabilitat.

Hi ha encara un altre àmbit que debilita el seu govern, un altre modalitat de corrupció: la ideològica. Vostè comparteix govern amb una força política que no creu en l'estat de dret. Vostè en canvi sí que hi creu o com a mínim dóna a entendre que hi creu, però no és el cas dels seus socis de govern ni dels altres grups parlamentaris que li donen suport a aquesta cambra.

Miri, mentre el seu vicepresident sostenia que l'aplicació de l'article 155 per posar remei a la crisi catalana constituïa un cop d'estat contra la democràcia, el secretari general del seu partit, a qui de tant en tant vostè dóna suport i a qui de tant en tant vostè dóna l'esquena, segons bufa el vent, declarava que l'independentisme català és un moviment regressiu i reaccionari, són paraules textuais, i el comparava, amb tota la raó del món, també li ho he de reconèixer, amb els moviments anàlegs d'extrema dreta que tan preocupen a Europa i mentrestant, Sra. Armengol, vostè feia l'estàtua o al millor dels casos anava a repetint, com ha fet més d'una vegada, com a una lletania diàleg, diàleg, diàleg.

Com pot comprendre la situació a Espanya és prou greu com perquè un representant de l'Estat com vostè s'abstengui de prendre partit per l'única opció per la qual pot prendre partit, per l'Estat, pel Govern de l'Estat, o sigui per la llei, entre altres raons perquè la indefinició en aquests casos és sinònim de complicitat amb aquells que actuen des de la il·legalitat i volen acabar en definitiva amb l'estat de dret. Recordi el País Basc, eh?, no queden tan enfora aquells temps.

Però li parlava de modalitats de corrupció i encara n'hi ha una altra que el seu govern ha practicat ni que sigui per omissió: l'opacitat o, si ho prefereix, la falta de transparència. Vostès varen arribar al Govern carregats de promeses, una d'elles era el diàleg, la cerca de consens, la voluntat d'arribar

a acords. En lloc de posar-ho en pràctica han optat per la confrontació, per la confrontació amb l'oposició a Balears, com si nosaltres fóssim realment el govern, per la confrontació amb el Govern de l'Estat i per la confrontació amb el passat, se'n digui guerra civil, franquisme o govern Bauzá, com si aquest passat encara fos vigent.

L'altra promesa era la transparència, fins i tot varen col·locar la paraula al capdavant de l'antiga i malaurada conselleria que també ho era en aquell moment de Cultura i Esports, després quan va destapar-se el cas contractes es varen endur corrensos la transparència cap a Presidència on m'imagin que deu dormir el son dels justos.

Idò bé, cada vegada que hi ha hagut en aquest parlament un intent d'afavorir aquesta transparència a través de propostes impulsades pel nostre grup, on era el Partit Socialista?, pens per exemple en això que no li fa realment il·lusió que jo recordi, que és la creació de la comissió d'investigació sobre Sa Nostra, que el seu partit no ha volgut crear des que governa i encara manco -entenc- des que la Fiscalia Anticorrupció s'hi ha ficat per enmig.

Miri, presidenta, nosaltres varem registrar i presentar després-ahir una proposta de reforma de l'actual llei de bon govern que preveu entre altres coses la creació d'una agència independent que pugui intervenir d'ofici o a petició de part en totes aquelles qüestions que tenen a veure amb la imprescindible transparència de l'administració i dels servidors públics, una agència independent, insistesc. Esper i desig que vostès se sumin a la iniciativa. Hem d'acabar amb aquests organismes que no són altra cosa que una corretja de transmissió del poder polític i que funcionen a les seves ordres. I hem d'acabar amb aquests nomenaments que no responen a altra voluntat que a la de controlar organismes que haurien de ser independents i a la d'agrair els serveis prestats. Em refereixo, supòs que ja ho haurà endevinat, a les presidències del Consell Consultiu i del Consell Econòmic i Social.

De tot això, presidenta, al seu discurs d'ahir en va parlar ben poc, va fer alguna al·lusió a la crisi territorial de l'Estat, avui n'ha parlat més, és ver, interioritzant per cert fins a extrems que per a mi com a mínim són francament preocupants el llenguatge mateix de l'independentisme català, vostè sabrà d'on li ve tot això, i en canvi ni tan sols va al·ludir a les actuacions de la Fiscalia Anticorrupció en relació amb el cas contractes que afecta de ple el seu soci de govern ni en relació amb les investigacions sobre el forat de 100 milions a Sa Nostra que no sabem fins on poden arribar a afectar-la, a vostè i al seu partit, entre d'altres evidentment. I això sí, va parlar de diàleg i de transparència, cosa que sempre queda bé, però sense que aquestes paraules descansassin en cap moment en fets contrastables. I en general, un triumfalisme, un cofoisme, un autocomplaença, crec jo, i em perdonarà, que està absolutament fora de lloc.

Vostè pot anar repetint fins a la sacietat "no basta, no basta, no basta", com si tot fos un problema de mal finançament. El mal finançament hi és, sens dubte, i sap que sempre li hem donat la raó en això, eh?, però governar com és natural consisteix a establir prioritats, a dir "això, sí, això no", o bé

"això sí, això no tant", per dir-ho d'una altra manera encara que aquest "no tant" sigui "un poc".

Li posaré un exemple al camp de la fiscalitat. El seu govern ha preparat de cara a l'any que ve uns pressupostos expansius. L'economia creix i vostè, el seu govern disposa de més doblers, hauria pogut dedicar una part d'aquests augments pressupostaris a reduir el deute, ho ha fet, em referesc a reduir-lo en termes absoluts, no percentuals, eh?, percentuals sí que ho ha fet, i és de doldre això i també hauria pogut implantar un pla d'eficiència a l'administració, un pla que promet des del començament de legislatura per millorar el rendiment d'aquests doblers, cosa que tampoc no ha fet, però en fi, ho deixem córrer.

Ahir en la seva intervenció ens va detallar una sèrie de mesures que s'han de veure reflectides en distintes classes de desgravacions fiscals, en relació amb la innovació, amb l'habitatge, amb la sostenibilitat, amb els nostres joves que han de deixar la seva illa per viatjar a fora, etc. No entraré en detalls, però sí li diré que, evidentment, la majoria d'aquestes mesures ens semblen bé i ben encaminades i celebrem que facin compte prendre-les... crec que l'any que ve ja.

De totes maneres, per què ara que hi ha doblers, encara que no bastin per a tot el que vostè i nosaltres voldríem fer, no aprofiten per rebaixar el tram autonòmic de l'IRPF de manera que les classes mitjanes d'aquestes comunitats respirin un poquet? Vostè ha dit que és veritat que han augmentat o que la fiscalitat ha augmentat només en aquest 3% etc., però tampoc no ha baixat, tampoc no ha baixat justament per aquestes classes mitjanes que són les més castigades, una cosa evidentment no lleva l'altra, es poden combinar perfectament desgravacions i ajudes previstes amb aquesta rebaixa, amb aquesta rebaixa que li proposam, ni que sigui una rebaixeta, eh?, li asseguro que seria benvinguda, però vaja, en principi crec que no és la seva prioritat.

Per cert, de les classes baixes ja ens n'hem ocupat nosaltres al Congrés, si s'aproven aquests pressupostos les classes baixes a tot Espanya, incloent-hi per tant les de Balears, tendran una rebaixa fiscal, d'això sí que ens n'hem cuidat. Evidentment perquè s'aprovi aquest pressupost estaria bé que el Partit Socialista també hi col·laboràs un poquet, eh?, però no sembla que sigui el cas.

Jo sé que a vostès no els agrada deixar els doblers públics que administren en mans de les famílies i dels ciutadans. Li vaig preguntar un dia aquí pel xec formació, se'n recordarà, per als aturats i em va dir que vostès tenien una altra política. És ver, i aquesta política ha consistit per desgràcia a desmantellar la xarxa privada d'escoles de formació ocupacional i a promoure la formació des de centres públics afavorint d'aquesta manera no els docents, molt sovint degudament qualificats que ja feien feina en aquest camp, sinó professors de formació professional que podien fer-se d'aquesta manera un sobresou gens menyspreable.

I ja que parlam d'ensenyament li he de confessar que em va sorprendre el que ens va dir en aquest terreny durant la seva intervenció d'ahir, ens va parlar de pau educativa, em sembla molt bé, però hi ha paus i paus, a determinats centres de

Balears, basta llegir els mitjans per convèncer-se d'això, hi ha hagut casos d'adoctrinament ideològic, he dit a determinats centres de Balears i no pas a tots els centres de Balears. Aquests darrers dies n'hem tengut mostres, crec jo, suficients. Si la pau ha de consistir a usar de la indefensió d'uns menors fent-los fer activitats que no tenen res a veure amb l'educació jo li asseguro que no és una bona pau i crec que hi estarà d'acord.

Per això, perquè no podem confiar en l'actual conseller d'Educació, i ben greu que em sap, ni podem confiar en la intervenció de la Inspecció Educativa de la comunitat hem presentat al Congrés dels Diputats -i ho sap vostè, m'imagino una proposta també d'Agència independent d'alta inspecció educativa que pugui actuar d'ofici i a petició de part en tots aquells casos en què realment tinguem un problema que pugui ser susceptible de ser qualificat com un problema d'adoctrinament, per tenir una pau realment de bon de veres, per allò que li deia abans de les agències independents, també, i perquè és l'única manera de garantir que actuïn al marge del govern de torn, sigui aquest govern de l'Estat, sigui aquest govern de la comunitat.

Però és que en aquest oasi que ens va descriure en relació amb l'educació balear no hi ha, segons sembla, barracons; d'això no n'ha parlat, el Pla d'infraestructures els deu haver escombrat com per art de màgia; ni tampoc no hi ha una conselleria plena d'assessors docents nomenats a dit; ni tampoc no hi ha, segons vostè, fracàs o abandonament escolar, encara que les dades continuïn dient que som a la cua de les comunitats autònomes de l'Estat; ni tampoc no hi ha, d'acord amb les seves paraules d'ahir, uns resultats a les proves de l'informe PISA que fan empegueir i farien empegueir qualsevol governant. Ah, i ja que va presumir d'aquesta rebaixa percentual en els interins, en tot cas estaria bé que hagués recordat que aquesta rebaixa va tenir a veure també amb...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor, vagi acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, aniré acabant; de tota manera li demanaria el mateix temps que al Sr. Jaume Font, ja que...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, però com que vostès són el Grup Mixt tenen el temps repartit. Si us don un minut a cada un serà molt més temps.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, però ni que sigui, diguem, per deferència justament cap al Grup Mixt, que som un grup molt castigat.

Li estava dient que d'això...

(Remor de veus)

Li estava dient que d'això evidentment el que no ens ha comentat és que aquest acord és gran part fruit d'un acord

superior d'àmbit estatal entre el Ministeri d'Hisenda i els sindicats.

De la política sanitària també n'ha fet bandera. Aquí no hi ha dubte que hem fet avanços, per exemple amb les llistes d'espera. Ara, no parli de transparència en aquest camp, transparència seria que ens informàs vostè o la consellera del ram de la manera com s'elaboren per exemple aquestes llistes, i transparència seria que qualsevol ciutadà pogués saber, a través d'un sistema que preservàs les seves dades, a quin lloc de la llista es troba i quant de temps falta encara per ser atès per un especialista o ser sotmès a una intervenció quirúrgica. Això seria pensar, efectivament, en els ciutadans.

I del defensor de l'usuari de la sanitat pública, en tenim notícia? I d'aquell pla de salut que ja a començament de legislatura ens prometia per a l'estiu següent, en sabem res?, ara que ja han passat dos estius des d'aquell estiu següent. I a la dramàtica falta de personal sanitari, per exemple a Eivissa, hi posarem qualche dia remei? I un consell, Sra. Presidenta: arregli això de l'exigència del català a l'ib-salut; té els metges i els infermers en contra, i els principals responsables de les distintes àrees del sistema de salut en contra, i hi té la gran majoria d'usuaris, que no entenen a què treu cap aquesta caparrudesa, i fixi's, jo fins i tot diria que en contra hi té també la mateixa consellera i el seu marit. Rectifiqui, presidenta, llavors per ventura...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor...

EL SR. PERICAY I HOSTA:

...podrà presumir també de pau sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

Gràcies, Sr. Pericay. Passam al torn d'intervenció de la Sra. Diputada Xelo Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Bona tarda, senyores i senyors. Ja sóc aquí, malgrat els esforços dels membres del pacte de Mesa de reduir-me el temps d'intervenció en contra del Reglament del Parlament. Aquest és el consens que vostès practiquen i el diàleg, Sra. Presidenta?, és aquest?

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, esperava que després de dos anys i mig de legislatura el seu discurs estigués farcit d'"hem fet" i no de "farem". A aquest ritme -només queda un any i mig- a aquest ritme vostè ja no ho farà, ho farà un altre.

Vostè va enaltir moltíssim la seva sanitat. Jo en una pregunta, l'altre dia, parlamentària, ja li ho vaig deixar clar, que la seva sanitat no serà mai ni d'excel·lència ni pública perquè vostès el que estan fent és privatitzar i firmar concerts i concerts, i la seva sanitat no serà universal fins que no hi hagi un rescat farmacològic com cal i s'acabi el copagament, tot el copagament.

Quant a la transparència, ni hi és ni se l'espera, ni en les llistes ni en la publicació dels estudis que paguen tots els ciutadans i que vostès no n'han pagat ni un, tan sols..., no n'han publicat ni un, tan sols. Esperem que qualche dia vengui.

Quant al pàrquing de Son Espases i de Can Misses m'ha quedat clar amb la resposta que ha donat al Sr. Font: mai no seran gratuïts; per tant és vostè la presidenta del "farem" i, en pocs casos, de l'"hem fet".

I ja estam en sanitat cal esmentar els estudis de medicina, sí, els estudis que tenen un cost aproximat d'1,9 milions d'euros només enguany, que aquest cost anirà creixent a mesura que s'implantin els estudis. El problema és que les classes d'aquests estudis de medicina es fan íntegrament en castellà a causa que el 39% d'alumnes matriculats no són de Mallorca sinó que vénen d'altres comunitats autònomes, i dic de Mallorca perquè, segons les dades, no hi ha nous alumnes matriculats del primer curs que provinguin de Menorca i les Pitiüses. Com pretén, Sra. Presidenta, que hi hagi metges a les Illes que parlin les dues llengües oficials d'aquesta comunitat si a la facultat de medicina només s'explica en castellà? Sigui vostè valenta, li ho deman, i tiri endavant allò a què mai no s'ha atrevit: un decret de mínims de la llengua catalana a la Universitat, inclosa la facultat de medicina, tal i com es fa a l'ensenyament primari i secundari, que s'expliqui també en català a la facultat de medicina ja. Li ho deman, sigui valenta.

Quant a la política turística d'aquesta legislatura, aquesta que ens està duent a morir d'èxit, i el pitjor de tot és que els nostres ciutadans ja fa temps que els ho estan fent saber. I vostè això ho anomena llaç d'unió i solidaritat entre residents i turistes! Alguns, Sra. Presidenta, ho veuen com un llaç al coll. Organitzacions com el GOB i Terra Ferida ja s'han manifestat al respecte, i mentre, el Govern, com si plogués.

I què podem dir de la Llei de benestar animal, que pareix feta no per al benestar sinó per molestar el bou de Fornalutx i blindar allò que per la llei anterior no era permès?

Sra. Presidenta, tenim problemes amb els cotxes de lloguer, tenim problemes amb la contaminació per ozó. Apostin de veritat pel transport públic, per favor. I ara vull fer un apunt, un apunt als seus socis.

El Sr. Abril fa temps, fa uns dies va dir en nom de la formació ecosobirana que el seu projecte de sobirania s'emplaçava al 2030. Li deman, per favor, li preg que la part ecologista no esperi fins el 2030, ja que en aquest ritme ja no quedarà res sense encimentar, per favor li ho deman.

Un altre bon exemple del que ha estat aquesta legislatura és la Llei del lloguer turístic, una llei, segons vostès, anomenada Frankenstein, una llei que per a vergonya d'aquesta cambra va

haver de ser tirada endavant amb un decret llei, ja que no varen ni poder aconseguir consens entre els seus socis de govern, una llei dissenyada per agradar els grans hotelers, però per a vergonya de tots miri com li varen tornar el favor, aprofitaren la inauguració del Palau de Congressos per enfrontar-se a l'ecotaxa, la font de finançació en què vostè basa tot el seu futur. La humiliació no podia ser més completa. I sols una apreciació: va dir que vol reformar l'impost turístic, normal, ja que necessita modificar la finalitat de l'impost en termes legals per seguir fent el que du fent tot l'any, utilitzar l'impost turístic per finançar allò que li interessa.

Sra. Presidenta, faré servir la seva pròpia frase: "A Eivissa saben bé que les coses han canviat". Sí, sí que ho saben, però a pitjor; són dels que més aporten i suporten aquests llaços d'unió amb els turistes que vostè diu i els que menys reben. Faci-s'ho mirar, per favor.

En els acords del canvi varen parlar..., hi havia les auditories, les auditories dels comptes. Bé, doncs ningú no en sap res; tot i que ja portam tres anys de govern ni vostès ni els seus socis no han dit aquesta boca és meva respecte d'aquests temes tan importants, suposadament les estrelles de la seva legislatura. I no tan sols això, sinó que temes tan importants com la posada en marxa d'una oficina anticorrupció, de la Sindicatura de Greuges i de l'escó 60 dormen el son dels justos, aparcats en algun calaix. Ni tan sols en el discurs del "farem" no ha esmentat. Ha estat per por, un oblit, o senzillament no li dóna importància. No han après tant com vostè diu, ni tan sols per millorar estan disposats a auditar.

I ara parlarem del PSOE, el seu PSOE que cada vegada es mimetitza més amb el Partit Popular. Aviat, si no ja, els que haurien d'estar asseguts a la dreta són vostès i no jo i així estarien tots els socis junts...

(Remor de veus)

Els socis impulsors del 155 i de l'atropellament de les llibertats. Vostè digué ahir que el pacte va permetre un govern al qual la ciutadania havia demanat ètica i transparència i va dir que aquest govern estava decidit a aplicar aquest mandat com ningú. I com el compleixen? No fent res davant la imputació del Sr. Alcover, el seu portaveu? No fent res davant el seu president, compromès amb la trama dels contractes? No haurien hagut de prendre alguna mesura ja? Em pareix que el seu codi ètic és molt flexible, molt estricte per als qui no han fet res i molt flexible i lax per als que sí que han fet.

Sra. Presidenta, no permeti que continuem aquest camí, on hem passat de debatre sobre perseguir més la corrupció, a debatre sobre la corrupció de MÉS. Això no passaria de ser anecdòtic si no fos que pareix que MÉS és l'únic que sustenta el seu govern a qualsevol preu Sra. Presidenta. Pareix que el que ha unit el Sr. Garau, no ho pot separar una cosa tan minsa com la dignitat. Com creu vostè que les noves generacions veuen el futur quan tot està donat i repartit? Molt negre.

S'omple la boca dels suposats 8.000 parats menys, però no diu res de la qualitat d'aquest treball, ni dels sous misèrrims, ni dels contractes escombraria, ni dels abusos de treballadors i treballadores. És ver, varen començar molt forts, però han

perdut impuls. I sí, vostè ha parlat de plans de joves, plans dels 30 als 40 anys i plans dels majors de 45 anys, no s'ha deixat ningú, és el que toca, que tothom sigui esmentat. Però el seu gran pla és donar 3.500 euros a les empreses perquè contractin sis mesos un treballador, un gran pla! I els autònoms, ni esmentar-los, no existeixen, són invisibles, quan probablement són la força productiva i amb més iniciativa d'aquesta comunitat, 94.177 autònoms.

És necessari que la nostra comunitat faci una revisió de les prestacions econòmiques, subsidis, pensions, rendes mínimes, perquè compleixen amb la Carta Social Europea, especialment en matèria de rendes mínimes. El seu punt de rescat ciutadà fixat en els acords pel canvi per lluitar contra la pobresa, no lluita contra la pobresa, consolida la pobresa com es veu a l'informe de l'APN. Lluitar contra la pobresa no és donar caritat, és donar autèntiques oportunitats i per això haurien de ser valents i posar en marxa una renda bàsica universal. Tampoc no és lluitar contra la pobresa estalviar l'any 2016, 18 milions dels 20 milions pressupostats, estalviats perquè no s'han demanat -diuen-, però això com ve en el seu pressupost per poder fer i desfer el que vulguin. Esper i ho esper sincerament, que aquest any no torni passar. És cert que això fa la seva renda garantida única, com vostè va dir, deu ser l'única que havent qui ho necessita, no es gasta. Realment única!

La llei d'habitatge està en temps d'esmenes, ara quan ja estam en el tercer any de legislatura. No pareix que en això hagin tengut massa pressa. Ja veurem quantes de les seves mesures acaben en realitats i més quan van més enllà de fi de legislatura.

I començarem per educació, educació que ha començat amb 16 barracons més a les escoles que a l'any anterior, amb un total de 123. Vostè en el seu discurs diu que li preocupa l'educació, doncs no ho pareix! Es varen comprometre a reduir-los un 66% fins el 2019 i no només no han complert, sinó que n'han hagut de posar 30 més. Si a tot això li afegim que som la comunitat autònoma amb més fracàs i abandonament escolar a l'ensenyament obligatori, concordaran amb mi que el panorama és desolador i vostès ...ballant la conga!

(Remor de veus)

I parlant de l'educació, he de comentar els atacs que ha efectuat el soci constitucionalista a l'àmbit estatal del seu partit, el Sr. Albert Rivera. Els atacs de Ciudadanos a l'escola balear i als seus grans professionals, dient que a les escoles s'adoctrina en el catalanisme i l'odi a Espanya és inacceptable. Aquests atacs no els fa qualsevol, els fa el soci del seu partit en l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, el Sr. Albert Rivera. I jo li deman quina és l'alternativa al suposat adoctrinament a les escoles de les Illes, Sra. Armengol? Aplicar el 155 de la Constitució a les Illes Balears, tal i com faran vostès els socialistes a Catalunya? Fer un cop d'estat constitucional a les Illes, com el que ha fet el *contubernium* PSOE-PP-Ciudadanos a Catalunya per intervenir les escoles illenques...

(Remor de veus)

Ah, i per cert! Què en pensen els seus socis de Podem i MÉS del cop d'estat que cometrà el seu partit contra l'autogovern de Catalunya? Digui'm què en pensen Podem i MÉS? Crec que ho sé què en pensen i el que fan els seus socis, els conec bé...

(Remor de veus)

Van a les manifestacions els horabaixes en contra del que fa el PSOE a Catalunya i escalfen els matins les cadires a les institucions, gràcies al pacte que mantenen amb vostès, cobrant, panxes contentes,...

(Continua la remor de veus)

...a fi de mes, mirant cap una altra banda quan s'apallissa ancians i nins que l'únic que volien era votar. No deixis mai que la ideologia o la coherència amb la voluntat dels teus electors i el teu programa electoral et faci perdre un bon salari; aquesta és la filosofia dels acords pel canvi i precisament per denunciar això és el motiu pel qual he de fer aquest discurs avui des del Grup Mixt.

Continuïu així, Sra. Armengol, gràcies al seu partit i al seu secretari Pedro Sánchez, la repressió i la pèrdua de llibertats públiques són una realitat a Espanya. Però sàpiga que som molts i cada vegada més els ciutadans d'aquesta terra que ja no podem més de la seva hipocresia i de la dels seus socis de Podem i MÉS...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Huertas, vagi acabant per favor.

LA SRA HUERTAS I CALATAYUD:

Sí, sí acab. Els ho diré a tots tres, a Podem, a MÉS i a PSOE, no es pot estar el matí al costat del PSOE de Pedro Sánchez aplicant el 155 a Catalunya i l'horabaixa fent-se la foto amb la bandera quadribarrada, dient que es defensen en el carrer les llibertats públiques. Això en política i en la vida té un nom: hipocresia, els ho diré alt o clar, o el PSIB trenca amb el PSOE, o MÉS i Podem han de trencar amb el PSIB. D'això se'n diu coherència, una paraula que pel que sembla no tenen cap dels tres en el seu diccionari de política. I després ja acabaré amb la cita a la rèplica.

Gràcies.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Huertas. Passam al torn d'intervenció. Pel Grup Parlamentari Mixt, Gent per Formentera té la paraula la Sra. Sílvia Tur.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Bona tarda, senyores diputades, senyors diputats. Presidenta del Govern, consellers, conselleres, membres assistents en aquest plenari. Mirin, el primer de tot que he de dir és que crida

molt l'atenció que els meus companys trànsfuges del Grup Mixt vinguin aquí a dir que els membres que donen suport al Govern són aquí per escalfar la cadira, és una absoluta vergonya!

(Alguns aplaudiments)

Per tant, vostès s'haurien de retractar de les seves paraules. Vostès són aquí perquè aquest parlament i tots els grups parlamentaris d'aquí a dia d'avui no han subscrit un pacte antitrànsfugisme, a veure si Ciutadans que li agrada tant aplicar allò que fa l'Estat aquí...

(Alguns aplaudiments)

...s'hi suma i ho impulsa. Però bé, Ciutadans està dedicat a muntar una agència FBI per perseguir docents a les Balears, això és el que vol fer, eh?

(Alguns aplaudiments)

Un FBI per perseguir docents! Quines dèries, senyores i senyors!

Bé, i ara tornem a la calma. Sra. Presidenta del Govern, jo li he de dir amb els cinc minuts que li queden a l'illa de Formentera per fer una intervenció sobre el debat de l'estat general, el primer que li vull agrair és el seu to d'ahir i d'avui, perquè francament veig coherència, veig un to conciliador, veig un to serè i veig un to amable i això...

(Remor de veus)

..., i això malauradament -no s'exalti, Sr. Camps-, i això malauradament és ara més necessari que mai. I és més necessari que mai perquè vivim uns moments crítics i vivim uns moments en què la confusió i la tensió tenen conseqüències molt importants en el nostre estat. I gràcies al Partit Popular i a Ciutadans i esper que no sigui també gràcies al Sr. Sánchez, poden acabar tenint repercussions molt importants a les nostres illes.

La majoria dels grups parlamentaris d'aquesta cambra apostam per la serenor, per la reflexió i el diàleg en la gestió política, en contraposició a les tàctiques de revenja que l'Estat està exercint contra els veïns i veïnes del poble de Catalunya, les seves institucions i els seus legítims representants.

Per això, faig una crida a tots els grups parlamentaris que donam suport al Govern, i aquí incloc també a El Pi en aquells temes que crec que estan a l'alçada, per impedir que les males arts dels líders estatals del Partit Popular i de Ciutadans es traslladin a aquest parlament a través dels seus delegats autonòmics. No permetem que embrutin o qüestionin la credibilitat d'aquest govern i la feina que es desenvolupa.

Sra. Presidenta, ahir al migdia a la seva intervenció va parlar dels valors que caracteritzen la nostra societat referint-se a la convivència pacífica, a la pau social, a la defensa d'un territori més humanitzat i més democràtic, i nosaltres, Sra. Armengol, subscrivim el cent per cent aquests valors. Per això, també aprofit per demanar en nom dels formenterers i

formentereres que el Partit Socialista, el Partit Popular i Ciutadans canviïn radicalment els seus posicionaments immobilitistes respecte del procés català i trobin les fórmules per arribar a acords amb els seus legítims representants.

Dit això, i una vegada finalitzat aquest preàmbul, em centraré en aquelles qüestions de l'àmbit exclusivament autonòmic que avui ens ocupen. L'any 2015 els grups parlamentaris de la majoria varen ser capaços de posar en comú les aspiracions i voluntats de la majoria de la ciutadania i d'aquí sorgí un acord marc que tots coneixem amb el nom d'"Acords pel canvi". Aquest document és el que ens compromet a donar contingut i continuïtat a un projecte encara més ambiciós i que serà de llarga durada, i no en tenc cap dubte. Un projecte per un territori insular amb múltiples potencialitats i farcit d'una riquíssima diversitat social, un territori que ha de fer front a grans reptes i que ha d'aprofitar la millora de l'economia per assolir noves fites ambientals, socials i culturals.

Pensem que la protecció del territori de Formentera, d'Eivissa, de Menorca i de Mallorca, així com la nostra mar i la nostra biodiversitat han de ser al centre de totes les polítiques de les nostres institucions, de totes, i en paral·lel hi som les persones, tenim dret a un medi ambient saludable, tenim dret a la igualtat, a una llar, a la salut, a l'educació, a la realització personal i tenim dret a la pau, pau que trobam a faltar molt en aquests moments.

Tots aquests són drets que recull la nostra Constitució, i per això hi faig referència, per apel·lar la Constitució atorgadora de drets en contraposició a la Constitució amenaçant i inquisitiva que se'ns presenta per part dels poders no separats de l'Estat, no separats.

Pel que fa al nostre petit gran país -i aquí faig servir l'expressió de la Sra. Presidenta que sempre fa referència al nostre petit país, jo avui matís, petit gran país-, la majoria de vostès ja saben què proposam i defensam des de Formentera, hem posat la protecció de la posidònia oceànica al centre de les polítiques ambientals de la nostra illa, però també per a la resta d'illes. En ocasions ho hem fet com a objecte directe d'aquestes polítiques i en altres com a reclam i símbol de conscienciació col·lectiva per defensar la regulació de certes activitats que per la forma en què es duen a terme comprometen la nostra comunitat i els projectes que tenim en comú. No negarem la major.

És cert que l'arribada de milions de turistes és el que ens procura el benestar del que gaudim, és cert, però també és cert que tenim l'obligació de fer una diagnosi correcta dels impactes que això suposa per posar-hi remei. I això no habilita ningú dels partits que es troben aquí ara mateix per criticar ni el Govern ni els partits que li donen suport i titllar-nos de contraris al turisme o de "diabolitzar" el turisme o de criminalitzar el turisme. Més bé el contrari, més bé el contrari.

Per això, avui nosaltres felicitem novament el Govern per haver aconseguit en temps rècord tota una sèrie de coses que els enumeraré, perquè és bo recordar-ho, ja que vostès només enumeren despropòsits, jo enumeraré coses en positiu. La

prohibició dels *party boats* als espais protegits que ningú de vostès no va saber fer perquè no tenien cap voluntat de fer.

(Alguns aplaudiments)

L'ampliació dels mitjans de vigilància del fondeig a Ses Salines d'Eivissa i Formentera, però amb mitjans públics en contraposició als projectes titànics que el Sr. Company volia fer...

(Alguns aplaudiments)

... només per facilitar l'amarrament als grans iots i perpetuar la destrossa de la posidònia. Per tant, això és important recordar-ho. Els agraïm també haver recuperat la protecció integral de l'illot de S'Espardell, que també el nostre Sr. Company es va encarregar de retirar. Pel seu compromís inequívoc contra les prospeccions petrolíferes, a diferència d'altres que també són aquí. Per haver aprovat la creació d'una nova cartografia integral de l'hàbitat de posidònia que es finançarà amb l'impost turístic. Pel suport com mai abans a l'ampliació i creació de noves reserves marines. Per impulsar el decret de posidònia que entrarà en vigor a principis del proper any. També per haver aprovat l'acord que farà possible el traspàs de la promoció turística i que ara comencem a estar-hi realment i veritablement a prop, però també els felicitem perquè creuen, i així ho demostren les inversions prioritàries que amb l'impost turístic han fet possible, la remodelació de pràcticament tota la planta de tractament d'aigües depurades i dessalades del conjunt de les Illes que serà, estic quasi segura, una realitat a final de legislatura.

Perquè creuen, igual que nosaltres, que aquest impost ha de ser cada vegada més eficient i equitatiu i per això, en breu, s'aprovarà la seva extensió o la seva aplicació a tots els creuers turístics i a totes les casuístiques en què vénen els creuers turístics a partir de l'any que ve.

Abans també he dit que lligat al nostre medi natural hi som les persones i no queda cap dubte del fet que les persones que vivim a Balears vivim millor, i això no ens ho pot negar ningú per molt que aquí s'entestín a fer-ho. Comptam amb més espais protegits...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Tur, per favor, vagi acabant.

LA SRA. TUR I RIBAS:

Vaig acabant, Sr. President. Comptam amb més espais protegits oberts al gaudi públic, tenim un objectiu ambiciós i per això donarem suport a la feina del seu govern per ampliar 90.000 hectàrees de superfície marina al Parc Nacional Marítim de Cabrera. Els donarem suport i esper que aquí tothom ho faci i no es retractin i facin el mateix que han fet amb les prospeccions.

I en els propers mesos aprovarem la primera llei balear de residus i la primera llei autonòmica de canvi climàtic. Estam més a prop que mai de l'aprovació del decret de transport marítim que permetrà, o així ho esperam, la garantia del servei

públic en la planificació horària a les freqüències de transport marítim entre illes, un decret que també esperam fa set anys i que a dia d'avui encara no ha estat possible.

Mirin, cap govern fins ara no ha centrat tants d'esforços en la recuperació de la dignitat de les persones...

EL SR. PRESIDENT.

Sra. Tur, se li ha acabat el temps. Moltes gràcies.

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Tur. Torn d'intervenció de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies per les intervencions. Començaré per donar resposta a tots els plantejaments que s'han fet de forma comuna per part de les tres intervencions.

En aquest grup alguns no han vist el canvi que ha succeït durant aquests més de dos anys i intentaré explicar que així ha estat, i la Sra. Tur crec que feia referència a qüestions que són bàsiques i que han enfortit aquesta nova forma de fer política, d'entendre la política i les polítiques que eren absolutament necessàries canviar perquè d'on veníem era una realitat i on som ara és una altra. Efectivament, jo compartesc amb vostè que vivim millor que fa dos anys i mig i que hi ha més igualtat d'oportunitats, hi ha més equitat, hi ha més redistribució de riquesa, hi ha més gent que ha pogut sortir del forat de la crisi econòmica i sobretot hi ha una millor i més potent xarxa de serveis públics que fa que ningú no quedi enrere, o que quasi ningú no quedi enrere, i encara són els que queden enrere i hem de seguir treballant en aquesta línia.

Crec que és bastant indubtable que del que vivíem en educació la passada legislatura, i el Sr. Pericay crec que també en feia referència, al que vivim ara hi ha un gir enorme. Alguns diran, no hem aconseguit tot el suficient, i és veritat. A Formentera tendrem a la fi l'escola de Sant Ferran, jo vaig poder visitar l'ampliació de les cuines que s'han fet a l'institut, i una aposta ferma per la formació professional, igual que ho hem fet a Formentera ho hem fet a Menorca, ho hem fet a Mallorca i ho hem fet a Eivissa perquè creim que la formació, que l'educació és fonamental per al present i sobretot per al futur de la nostra ciutadania.

Hem treballat des de l'acord amb la comunitat educativa i he de dir una vegada més, sí, em produeix una certa sensació estranya dins el meu cos, però ho he de dir perquè veig que es torna a atacar d'una forma visceral la comunitat educativa, el meu suport absolut a tots els treballadors públics d'aquestes illes i d'una forma especial als docents i mestres de la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Em sembla quan escolt segons quines qüestions que efectivament som molt lluny d'entendre quina Espanya necessitam de futur i quina ha de ser la relació dels diferents territoris i, clar, plantejar que des de Madrid s'ha de fer una inspecció fiscalitzadora d'una competència educativa que està transferida, malfiar dels funcionaris públics d'aquestes illes, malpensar de la inspecció educativa, perseguir des d'altres àmbits, és que ni el PP els ha donat suport al Congrés de Diputats. Ens hauríem de repensar algunes coses i hauríem de ser molt més positius i hauríem d'entendre que..., jo no sé on era Ciutadans, jo no sé si es varen adonar del que passava la passada legislatura, però que em comparin una cosa amb l'altra em dol profundament, no per jo ni pel meu govern, em dol per tota la gent que va patir moltíssim. Jo no sé si hi eren, però més de 100.000 persones al carrer dient prou d'imposició, de supèrbia, d'utilitzar la crispació per matar el més important que tenim que és l'educació, jo crec que això, sincerament, no és comparable amb el que succeeix avui en dia, on hem girat d'una forma clara, des de l'acord i des del diàleg, on estam treballant efectivament per una pacte educatiu, per una llei educativa, on estam posant pressupost públic, on estam invertint en infraestructures educatives, escolti, em parlen d'aules modulars... Però i d'on venim?, i d'on venim?

Una escola no es fa en dos dies, una escola té una tramitació que aquí tothom hauria d'entendre. Primer un ajuntament ha de donar un solar qualificat d'educatiu, i depèn de qui en té i depèn de qui no en té, i per tramitar-ho té un temps. Segon, s'ha de fer un projecte, s'ha de licitar, s'ha de fer l'obra...; això són uns anys de treball i de feina. I què passa quan venim d'una època on ningú no planifica, on no s'inverteix, on ni tan sols s'inverteix en el manteniment mínim? O no recordam les goteres?, que queien sòtils a les escoles la passada legislatura? No recordam que no es va planificar cap nova escola? No recordam la situació d'on veníem? Com volen que en dos anys haguem fet totes les escoles necessàries, amb una escolarització que puja cada any en aquesta comunitat autònoma? Ara bé, Sr. Pericay i senyores i senyors diputats, hem de tenir clar que el que ha fet aquest govern i que té el suport de moltíssima gent i de la comunitat educativa perquè n'hem parlat molt, és planificar què necessitam d'ara i de futur, i està planificat, i s'han invertit aquest estiu 12 milions d'euros, molt més del que es va invertir en tota la passada legislatura. En duim 25 invertits, i en aquesta legislatura tenim la previsió de 100 milions d'euros en 11 nous centres i moltes reformes i ampliacions. Abans feien referència al Joan Ramis; en aquest moment ja tenim inaugurada l'escola de Son Macià, tenim en marxa el nou institut de Santa Maria, i moltes i moltíssimes obres a cada una de les Illes. Ara, no sé com ho he de dir més clar. Destruir és molt fàcil, molt. Construir és infinitament més difícil.

I em diuen que no sé què és governar. Clar que sé què és governar!, i governar a més venint d'on veníem, i venint d'una situació complicadíssima d'on veníem. M'han parlat de sanitat, també, i la Sra. Tur també hi feia referència, i efectivament, clar que encara cal més a fer, i no tot és de finançament, no tot és de recursos econòmics, però és una part important. Sense doblers és impossible segons quines obres poder-les tirar endavant; però, clar, que em diguin que ara resulta que no hi ha

transparència a la sanitat és una mica fort, perquè durant quatre anys és que n'hi havia alguns que batallàvem per canviar les coses, i batallàvem fort, i batallàvem aquí dins i batallàvem al carrer, i en quatre anys les llistes d'espera varen desaparèixer, no es mostraven, ningú no sabia quina llista d'espera hi havia, i la realitat és que quan hem arribat, ja li he explicat les xifres, són molt importants: hem reduït en un 30, en un 40, les esperes més fortes que feien els ciutadans per una intervenció quirúrgica, per una espera amb un especialista. És suficient?, no, i per això ho he dit clar, necessitam que l'esquerra governi quatre anys més aquestes illes. Ho dic claríssim, jo, ho dic claríssim, perquè és la que té el projecte clar...

(Alguns aplaudiments)

...per revertir aquesta situació, perquè tot allò altre que he sentit no va en aquesta línia que estic explicant i que estan explicant els grups polítics que donen suport a aquest govern. Tot el que jo he sentit és més del mateix, més del de sempre, i és el que hem conegut històricament. Clar, nosaltres estam reforçant, sí, els serveis públics, estam reforçant la xarxa de serveis públics, estam apostant d'una forma decidida per la salut, i no estam privatitzant, estam augmentant la salut pública, Sra. Huertas. Ho han d'entendre, què és invertir cada any molt més en pressupost públic en sanitat, i és invertir d'una forma clara.

I el pàrquing de Son Espases, clar, ens hem trobat el que ens hem trobat, efectivament, i ens vàrem trobar una concessió que va fer l'innombrable Sr. Matas, que, per cert, potser amb la condemna que s'afegeix avui recaptarem 1,2 milions d'euros més les arques públiques. Bé, idò això ha passat en aquesta terra, ha passat el temps dels governs del Partit Popular en aquesta terra. Bé, idò, resulta que nosaltres, i ho he dit clarament, ja hem disminuït el preu del pàrquing. Segona qüestió: estam treballant per posar 500 pàrquings més, que s'està fent ja, ara, gratuïts a Son Espases, i estam treballant perquè és un compromís de legislatura, no hem acabat, no hem acabat, i continuarem a la passada legislatura, almanco..., a la propera legislatura, almanco aquests. Jo no sé vostès què faran perquè, clar, no sé... Sra. Huertas, jo no ho sé, de vostè, però els altres continuarem i seguirem treballant en els interessos generals dels ciutadans d'aquesta terra.

(Alguns aplaudiments)

Per tant hem invertit, sí; i les llistes d'espera són transparents, sí; i ho explico, sí; i falta més per fer, sí, efectivament. I una de les qüestions importants, sens dubte, i hi feia referència la Sra. Tur, és tot el que com a comunitat autònoma som, i som un territori molt fràgil, i jo li vull agrair a vostè personalment, Sra. Tur, la seva feina i la seva implicació en tot el que fa referència a la protecció del nostre territori, d'una forma molt especial en tot el que fa referència a la protecció de la posidònia. L'hem sentida moltes vegades en molt bones intervencions, amb molt bones propostes, i ha estat una diputada que ha perseguit el Govern dient-li "hem de complir, hem de complir, hem de complir i hem de fer feina", i això s'agraeix perquè són coses molt positives per als ciutadans, i efectivament jo em sent orgullosa d'aquest decret de posidònia, que serà pioner a tot Europa; és un decret que possibilita evidentment que estíem el nostre territori fràgil, molt fràgil, que és el territori i el paisatge submarí. L'altre dia

érem amb el conseller Vicenç Vidal a un acord amb Red Eléctrica on precisament repoblarem de posidònia una zona de la badia de Pollença, dues hectàrees; hi ha doblers privats i hi ha doblers públics; ens entenem amb les accions publicoprivades des d'aquest govern igual que ho fan des del Consell de Formentera. Treballam des de la complicitat amb els sectors econòmics precisament per potenciar allò que volem ser de futur.

I, efectivament, s'han fet moltes iniciatives en la protecció del territori, d'ampliació de parcs naturals. Jo demanaria a alguns senadors del Partit Popular que deixin de fer intromissions en el Ministeri de Medi Ambient per aturar l'ampliació del parc nacional de Cabrera perquè és una necessitat, és una proposta unànime...

(Alguns aplaudiments)

...que necessita tenir sortida per part de les Corts Generals.

I per cuidar els nostres espais naturals estam retornant els 40 que va acomiadar el Sr. Company a IBANAT, però que també són fonamentals per poder tenir cura dels nostres espais naturals.

I m'han parlat de la necessitat de diàleg per entendre la política, la necessitat d'invertir en tot allò que és bàsic, i la necessitat d'apostar també perquè les noves polítiques com l'impost de turisme sostenible siguin equilibrades en els territoris. Jo no sé d'on treu la informació, Sra. Huertas, però quant a les inversions de l'impost de turisme sostenible, això sí que ho vull explicar perquè crec que és important que no enviï missatges absolutament contradictoris i absolutament falsos a la ciutadania. L'illa d'Eivissa i la llei que es va aprovar aquí en el Parlament de les Illes Balears quant a l'impost de turisme sostenible, que marca uns percentatges, a l'illa d'Eivissa hi ha hagut la controvèrsia pública de dir que l'ITS s'ha d'invertir en la mateixa proporció del que es recapta a cada zona. No és la filosofia de l'impost, perquè la filosofia de l'impost és un impost de caràcter autonòmic, que té inversions en temes molt específics precisament per posar en valor tot allò que poden ser les qüestions negatives que deixa el turisme: posar el valor medi ambient, posar en valor infraestructures hídriques, mobilitat elèctrica, patrimoni, cultura, innovació, formació... Però resulta que el missatge que enviava és fals; si anàssim per la recaptació Eivissa recapta el 2016 un 17%, i vàrem invertir en projectes per valor d'un 19%. Per tant no és cert, per tant no enviï missatges de discriminació a cap illa perquè aquest govern no funciona així; aquest govern entén que és el govern de les quatre illes i dels ciutadans que viuen a les quatre illes, i feim inversions a les quatre illes pensant en la ciutadania, i a Eivissa precisament hi ha inversions molt potents de l'impost de turisme sostenible pactades amb el Consell Insular d'Eivissa, que estan contents, i amb la ciutadania d'Eivissa, per exemple Sa Coma amb l'Escola d'Hostaleria, que desgraciadament i perquè no es va reclamar per part dels anteriors predecessors no es fan les inversions a Sa Coma, que és un projecte que el president Xico Tarrés va poder dur a l'illa d'Eivissa amb les inversions estatutàries que sí arribaven quan governava l'esquerra a Espanya i a les Illes Balears. Aquesta és la realitat.

(Alguns aplaudiments)

Igual que hi ha projectes importants com la badia..., un projecte molt important en milions d'euros i també de qualitat a la badia de Sant Antoni, presentat pels ajuntaments de Sant Antoni i de Sant Josep; hi ha un projecte presentat per l'Ajuntament de Santa Eulàlia, hi ha un projecte presentat per l'Ajuntament de Vila amb el Consell d'Eivissa de Ses Figueretes, i hem invertit en Eivissa tot allò que era molt necessari: en educació d'una forma molt clara; en salut, que ho hem explicat en moltes ocasions; i també d'una forma especial, i avui ho explicava, en tot el que fa referència a les inversions hidràuliques de l'illa d'Eivissa, que patien moltíssim i que el conseller Vicenç Vidal des del primer dia de la legislatura ha estat allà fent el que s'havia deixat de fer, inversió en manteniment i en noves infraestructures, i hem pogut posar en marxa la dessaladora de Santa Eulàlia, l'anell de connexió de tota l'illa, hem posat en marxa les connexions i donar aigua en alta a ajuntaments que no en tenien, i els ciutadans bevien aigua salada quan vàrem arribar, i tenim l'emissari de Talamanca, i en el primer consell d'administració d'ABAQUA es començarà l'expedient per poder treure l'emissari vell de Talamanca.

Per tant no és veritat això que s'hagi discriminat l'illa d'Eivissa, i li ho repetesc perquè crec que és important no dir coses que no són certes als ciutadans d'aquestes illes.

Em parlaven també del diàleg, de la transparència necessària. Deia el Sr. Pericay que quan jo vaig arribar vaig dir que acabava un malson i diu vostè que en comença un altre. Crec que hem començat a caminar durant aquesta legislatura per retornar drets a la ciutadania; això no ho veig un malson; per retornar serveis públics, no ho veig un malson, ho veig una bona política; per protegir el nostre territori, per defensar allò que som, per defensar trets identitaris d'aquesta comunitat autònoma i d'aquestes illes, i vostè posa en qüestió allò de la llengua catalana una vegada més i jo, Sr. Pericay, és un requisit de l'administració pública, és un dret de ciutadania i no hi ha cap problema, i dins la salut no hi ha cap problema. Miri, estam parlant, quan parlem d'això, dels funcionaris que han de tenir una plaça de per vida, i els deim, dins tota l'administració pública, eh?, dins tota: "Tu que has de fer tota la teva vida feina al servei de la ciutadania d'aquestes illes has de saber les dues llengües oficials d'aquesta terra, i la gent s'ha de poder adreçar a tu en qualsevol de les dues llengües oficials". Estam parlant d'això, de quan un accedeix a una plaça fixa. Dins salut, perquè sabem de la problemàtica històrica i perquè venim d'on venim i es varen prendre decisions en contra d'això, hi haurà unes categories que si són deficitàries donarem dos anys per poder tenir el requisit; no quedarà ningú fora per no saber català, Sr. Pericay, i a més estam reforçant tots els cursos per poder fer possible que la gent els aprengui, i compatibilitzar el dret lingüístic amb els drets dels funcionaris públics, de tots, és el que està fent aquest govern, i crec que això va en benefici de la ciutadania d'aquestes illes, i crec que això va en benefici de tots i de totes.

I quan vostè després parlava de..., bé, i què hem fet en transparència?, i què hem fet amb el canvi de forma de fer política? Jo el diàleg crec que... esper que li hagi quedat clar que és la nostra forma d'entendre com es poden prendre les decisions en política; es poden prendre de moltes maneres, una

és imposant i l'altra és dialogant; nosaltres hem optat per la via del diàleg, de l'acord i del consens, i crec que ho estam practicant i ho estam assumint, i també dialogant amb el Govern d'Espanya per poder tenir allò que és necessari per a les Illes Balears. I li ho he dit moltes vegades: vostès en aquest moment tenen un acord estatal amb el Partit Popular, és important que el facin valer per als interessos de les Illes Balears; deixin anar de perseguir els inspectors educatius de Balears, dediquin-se que no es ens vetin les iniciatives parlamentàries aprovades aquí per unanimitat per coses positives per a la gent d'aquesta terra.

(Alguns aplaudiments)

Això és el que han de fer!, això és el que han de fer. No, el PSOE va votar en contra, són vostès i el Partit Popular que s'han aliat en això de vetar aquestes iniciatives.

I després, Sr. Pericay, les coses han canviat molt, també, en els temes de transparència i de com enfocam les qüestions en aquesta comunitat autònoma, sí, han canviat molt. Jo crec que he dit en moltes ocasions que quan hem comès un error hem demanat excuses, i no em cau cap anell per fer-ho totes les vegades que sigui necessari, i ho vaig dir ahir, nosaltres no som immunes a l'error, no ho som, ens equivocarem i ens hem equivocat, i hem assumit responsabilitats polítiques. Ara, no hem digui que no hem assumit cap responsabilitat política, no em digui que no hem pres cap decisió, no em digui que no hem actuat. Miri, en aquesta terra jo no sé on eren vostès, però és que en aquesta terra n'hem vist de tot color, Sr. Pericay, de tot color!, de tot color, i mai no hi havia hagut un govern que assumís responsabilitats polítiques, polítiques, sense que ni tan sols no hagués entrat Fiscalia a investigar res, i això és el que ha fet aquest govern, perquè s'ha marcat un codi ètic i una forma de fer política que volem millor i que la volem millor cada dia.

I li ho diré amb el meu més bo to, Sr. Pericay; no és creïble que vostè em vengui a dir això aquí avui del meu govern i dels meus socis i del meu partit, no és creïble quan vostè té un pacte a nivell estatal amb un partit que la Fiscalia ha dit que està aclaparadorament demostrat que s'ha nodrit de la caixa B...

(Alguns aplaudiments)

...i si realment... si realment vostè vol tenir credibilitat almanco ha de tenir la gallardia de dir al Partit Popular qualche cosa, a l'àmbit estatal. No pot ser això, perquè venien a canviar la política; no venien a canviar-la, vostès? Idò aclaparadorament demostrat que s'ha nodrit la caixa B amb les comissions de la Gürtel.

I, segona qüestió, aquí en té una altra: sentència, sentència!, sentència, Sr. Pericay...

(Remor de veus)

...sentència..., 153.000 euros de la campanya electoral del Partit Popular de les Illes Balears que es deuen a les arques públiques d'aquesta comunitat autònoma. Per tant, Sr. Pericay, cregui'm, aquest govern vol canviar la forma de fer política i l'ha canviada, i els grups que li donen suport també, i estam

compromesos amb la transparència, amb l'ètica i amb l'honestedat, i hem fet una llei d'anticorrupció que esper que aiat el Parlament es posi d'acord per poder...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor. Guardin silenci. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...es posi d'acord per poder triar la persona que ha de dirigir l'Oficina Anticorrupció i la posem en marxa, però el Govern ha fet la seva feina en temps i forma. No sé si algú de vostès que n'ha parlat ha fet alguna proposta sobre la persona que la pogués dirigir. Totes seran benvingudes, però és un tema parlamentari. I cregui'm, aquest govern ha canviat el fons i la forma de fer política.

I em qued amb un plantejament que feia la Sra. Tur, i és de dir que és veritat, veniem d'una situació complicada, veniem d'una situació difícil, però hem aconseguit una qüestió que semblava impossible, i és que en dos anys i mig la gent ja respiri millor, ja visqui millor, perquè la riquesa s'està redistribuint, perquè es protegeixen els serveis públics i perquè hi ha un plantejament no de present, hi ha un plantejament a llarg termini d'una societat que volem millor, que volem més pròspera i que volem més solidària, que estic segura que alguns ens hi deixarem la pell per aconseguir-ho.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam al torn de rèplica del Grup Parlamentari Mixt.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Ciutadans, té la paraula el Sr. Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, deixi'm que comenci per dir-li que li agraeix el seu to, li agraeix que no m'hagi titllat d'ultra ni de paranoic, que són coses que ha fet vostè en el passat, ni d'una cosa equivalent, no fa falta que repetís... A veure, jo procuraré també, i crec que ho he fet sempre, parlar amb vostè i debatre amb vostè amb aquest mateix to. Miri, això que li he explicat no és cap atac visceral a la comunitat educativa, una agència independent és una cosa a la qual vostès no haurien de tenir cap por si tan segurs estan que no hi ha res a amagar. Per què una agència independent d'alta inspecció educativa? Perquè totes les lleis, tot el marc legal així ho permet,...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

..., aquí no hi ha cap modificació -i, Sra. Tur, no estic parlant amb vostè, parl amb la presidenta del Govern,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., per ventura qualche dia serà president del Govern, però de moment no, eh-, per tant, no tenguí por, no tenguí por, ni ningú d'aquí no ha de tenir cap por. Jo no entenc per què quan els parlem d'una cosa independent, que no poden controlar, immediatament reaccionen així.

(Remor de veus)

Bé, allò dels barracons, planificació, noves infraestructures, estic completament d'acord que fa falta temps, estic completament d'acord que s'han trobat amb el que s'han trobat, evidentment, i en molts aspectes, d'això no fa falta que em convenci, vull dir, ja ho crec, aquí, a l'àmbit de la sanitat, aquests anys anteriors han estat uns anys de poquíssima inversió i realment que s'han de recuperar; ara bé, quan un fa promeses electorals respecte dels barracons, i diu que acabarem amb els barracons i ens trobem que encara n'hi ha més, llavors aquí tenim un problema: o no coneixíem la realitat o és que hem fet promeses que no podíem aconseguir.

Respecte de la sanitat, miri, transparència en les llistes d'espera, sí, no m'he equivocat, una cosa és que vostès diguin com estan les llistes d'espera des del punt de vista, diguem, numèric, però això no és transparència; com calculen això, quin és el procediment, per exemple, per fer aquest càlcul; com pot un ciutadà, que hi hauria de tenir tot el dret -sí, Sra. Consellera-, com pot un ciutadà, que hi hauria de tenir tot el dret, saber si es troba en el número 20, en el 30, en el 40, com ho pot fer? Això és el que li demanam i això és la transparència. Esper que qualche dia això ho puguin realment confirmar.

Li he demanat, no m'ha contestat, li record simplement, pel Defensor de l'Usuari de la sanitat pública, que és una proposta de resolució que va ser aprovada en el debat de política general de l'any passat i que, en fi, que teòricament durant l'any 2017 s'ha d'aconseguir.

I li he demanat per una altra, que tampoc no m'ha contestat, que és aquest pla de salut. Tenim un pla de salut que data de l'any 2003, i que vostè em va dient, cada vegada que li deman, que és cosa de mesos. Bé, així duem dos anys i busques.

Miri, la llengua catalana, jo no tenc cap problema amb la llengua catalana, només faltaria!, que em digui vostè això; ara, també, jo crec que quan el seu..., i ja sé que han aprovat una llei de funció pública i ja ho sé absolutament, però hi ha una realitat, hi ha unes necessitats, i això és el que jo li dic, escolti, si aquestes necessitats, a més, han estat confirmades per tots els responsables de l'estructura de l'ib-salut, i vostè ho sap això, perquè crec que, a més, s'hi ha reunit amb qualcun, com a mínim, que li ha traslladat aquest problema, idò, escolti, facin passar la realitat, en el sentit, diguem, de resoldre un problema, cerquin una solució. Jo no sé quina és la solució que han de cercar, però ja veuen que tenen, en fi, el galliner, per dir-ho en termes col·loquials, una mica alterat en això. I nosaltres estem absolutament d'acord que hi pugui haver moratòries i tot el que vulguin, però sembla que no és el cas del seu govern, o com a mínim dels socis del seu govern en aquest camp.

Miri, nosaltres hem estat els promotors, a més d'un acord d'investidura, d'uns pactes amb el Partit Popular i d'unes exigències, entre les quals la creació d'una comissió d'investigació en el Congrés. Aquesta comissió d'investigació no s'ha pogut crear de la manera normal com hauria estat, perquè el Partit Popular no ha volgut, i al que hem arribat és a un acord per crear-la amb vostès...

(Remor de veus)

..., amb Podem, i per tant això s'ha posat en marxa. És a dir, evidentment que nosaltres hem pactat amb un partit que té tots aquests problemes a sobre, és clar que sí, però nosaltres hem cregut que, atesa la situació de l'Estat, després d'una primera elecció on no hi havia hagut manera d'arribar a cap govern, entre d'altres coses perquè, bé, quan ho vàrem intentar vostès, i jo dic vostès, perquè crec que vostè és el Partit Socialista, crec que ho faig bé, no?, vostès i nosaltres ens vàrem posar d'acord sobre un acord d'investidura, aquests senyors varen fer tot el possible perquè això no tiràs endavant, em refereixo a les primeres eleccions del 20 de desembre.

Llavors, més endavant, nosaltres vàrem considerar que el que no podíem fer era repetir aquesta jugada i que, per tant, havíem de facilitar que hi hagués un govern, i vàrem posar una sèrie de condicions, això sí. Per tant, com pot veure, (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, per favor, vagi acabant.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

..., des de la corrupció, jo comprenc que a vostè li vagi bé en aquest context, però no, no, jo li asseguro que no.

I respecte de l'Oficina Anticorrupció, a veure, hem tengut una reunió però aquí ningú no ens ha demanat que proposem res; vostè deu pensar que l'oposició aquella d'allà dalt, aquella petiteta que som dos, constantment els seus, en fi, els seus representants aquí ens proposen que proposem iniciatives, no? Hi ha, evidentment, diàleg, hi ha algunes reunions amb determinades lleis, és ver, però ningú no ens demana iniciatives en el sentit que vostè pensa; aquí hi ha un candidat i aquest candidat és el candidat que ja veurem què fem, ens l'han comunicat, efectivament, i ja veurem quina serà la decisió, però no pensi que nosaltres hem participat d'aquesta (...)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pericay, se li ha acabat el temps, moltes gràcies.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Bé, la darrera cosa, si...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pericay. Silenci, per favor!

Per a la següent rèplica del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Huertas.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

Gràcies, president. Sra. Tur, a vostè el que l'hauria de preocupar és que dimitissin els que estan imputats i, per cert, ha tornat vostè, el seu partit, els doblers que li reclamava la Sindicatura de Comptes? I han creat ja el codi ètic per als regals que els feien i acceptaven?

(Petita cridòria i remor de veus)

Doncs, això és el que ha de fer, Sra. Tur, i deixi la resta, d'acord?

(Remor de veus)

No, nivell el seu, que no sap ni el que vol el diccionari, és a dir que...

Bé, quant a la Sra. Presidenta, li diré que és ver que hi ha gent que està millor...

EL SR. PRESIDENT:

Guardin silenci, per favor.

LA SRA. HUERTAS I CALATAYUD:

..., però no... o en crisi, que hi ha un informe de l'APN, on diu que més de 200.000 persones es troben en el llindar de la pobresa, quasi un 30% de la població d'aquestes illes. Per tant, crec que hi ha molt per fer.

Quant a la sanitat, a vostè li puc dir que han augmentat els concerts, en aquests moments es gasten 155 milions del pressupost de sanitat, és un 11,70, i que això és un incompliment, jo, com que som com el Sr. Martí, també he dut els meus acords pel canvi, li diré que posa "reduir de forma progressiva els concerts sanitaris amb el sector privat", això posa en els acords pel canvi, en què hi ha la seva firma, si la vol mirar, eh, i cada vegada han anat en augment. Per tant, ...

Per una altra banda, a Eivissa les informacions m'arriben dels eivissencs, són ells els que tenen aquest sentiment i els que me l'han fet arribar, Sra. Presidenta, no són...

(Remor de veus)

..., d'altra banda, són ells els que tenen aquest sentiment que suporten molts problemes durant tot l'estiu, de manca de transport, de manca d'habitatge, d'unes aglomeracions que no són normals, falta de serveis, i que troben que no reben igual que suporten. Ja li he dit abans, i són ells, no tenc cap número, el que sí és és que l'any passat vostès, en el pressupost, varen pressupostar un projecte de 3 milions i busques i després, per l'ecotaxa, els varen donar el millor projecte, això sí que ho sé;

és a dir que no sé si varen invertir de nou o no, però que en el pressupost del 2017 hi havia un projecte per a Eivissa, de 3 milions i busques, i després amb l'impost turístic varen tornar posar el mateix projecte, això sí que ho sé, Sra. Armengol.

Per una altra banda, si vostè sap el que passarà d'aquí a un any i mig, la que té els superpoders és vostè, jo només som (...), Sr. Abril, sap?, perquè m'estranya que vostè sàpiga el que passarà d'aquí a dos anys, això és tenir superpoders. Vostè m'ha dit que sabia el que vostè faria, però no jo, eh, el que passaria d'aquí a..., sí, sí, vostè m'ho ha dit així, eh, per tant, si vostè ja sap el que vostè farà d'aquí a dos anys i ho sap amb certesa, és perquè té superpoders, no per una altra cosa.

(Remor de veus)

I bé, ara li diré d'aquests acords pel canvi que li he dut, rescat ciutadà: "Posada en marxa d'un pla contra desnonaments", res de res, això quant al rescat ciutadà.

La renda bàsica progressiva, una renda que, com ja he dit, té uns requisits tan estrictes que només es gasten 2 milions dels pressupostats, i ja dic, em tem molt que enguany anam pel mateix camí, perquè en el juny, a dia 31 de juny, amb la liquidació dels pressuposts del segon semestre, s'havien gastat 2.800.000, per tant... o almenys això és el que posa el pressupost, si no és vera ho diguin al pressupost que han presentat. Jo només he mirat això, amb la qual cosa anam prou malament.

Pla de xoc contra l'explotació laboral, ahir crec que va sortir que hi ha més denúncies que mai, Comissions Obreres rep més denúncies que mai, això va sortir a la premsa ahir, Sr. Negueruela, si vostè ho vol negar, molt bé.

Però bé, com que no vull que em cridin l'atenció, perquè ja em varen fer callar una vegada, abans que se m'acabi el temps, Sra. Armengol, jo també li faré una cita de Havel, que diu: qualsevol que es prengui a si mateix massa seriosament corre el risc de fer el ridícul. I és clar, es pren tan seriosament el meravellosament que ho han fet i de poca autocrítica que no voldria que fos el cas per a vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Huertas. Passam al torn de contrarèplica de la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo tornaré, retornaré a allò que crec que és important, aquest govern té un discurs coherent, d'explicació, sabem en nom de qui parlam, dels que ens varen votar als partits que donen suport al pacte de govern; sabem quin projecte volem per a aquestes illes; sabem quin projecte varem defensar en campanya electoral cada una de les formacions polítiques que mantenim el suport a aquest govern,

i des del Govern de les Illes Balears, nascut d'uns acords pel canvi, nascut de les diferents formacions polítiques d'esquerres, aplicam aquest full de ruta de canvi en el fons i en la forma de fer política, i funciona, funciona. I jo crec que els fets ens avalen en la política que hem pres, perquè les coses van a millor.

I perquè, és veritat, hi ha algunes que encara s'han de millorar, sense cap mena de dubte, jo crec que sempre hem fet des del Govern un discurs autocrític, mai d'autocomplaença, li diré una co... o els diré una cosa: crec, i perquè conec bé els consellers i conselleres que m'acompanyen en el dia a dia de tirar endavant la direcció d'aquesta comunitat autònoma, no n'hi ha cap de nosaltres que mai estigui satisfet del que ha fet, sempre ens exigim més; tenim un comportament d'autoexigència amb nosaltres mateixos i amb els nostres equips, perquè som conscients que la gent necessita molt més i es mereix molt més, aquesta és la nostra forma d'entendre i de fer la política.

I ho fem des de la coherència del discurs, ho fem des de la certesa que no ens hem mogut, que hem dit abans el mateix, quan érem a l'oposició, i ho podem explicar ara des del Govern, nosaltres no som d'aquests que van i venen, i, per tant, tenim aquesta explicació coherent d'un model de comunitat autònoma que volem millor per als nostres fills i per als nostres nets.

I en qüestions concretes que s'han plantejat, a veure si ho entenem: la Inspecció Educativa de les Illes Balears és independent, no rep ordres polítiques, no en rep, no en rep! I actua sota criteris pedagògics, sempre, amb aquest govern no es reben polítiques. I li he dit una altra cosa, que és important, no volem que recentralitzin competències, nosaltres en volem més de competències, no volem que ens vigilin des del papà Estat de com fan la feina els funcionaris públics de les Illes Balears, perquè la fan igual o millor que els d'allà.

(Alguns aplaudiments)

I per tant no ho volem això, no ho volem, així de clar, nosaltres defensam els nostres treballadors públics, perquè són gent bona, perquè és gent seriosa, gent que s'ho pren amb compromís, i és gent que fa bé la feina. I en això s'han quedat tot sols, per tant no insisteixin en això, siguem positius, vegem què podem millorar, perquè hi ha coses a millorar dins el sistema educatiu, és clar que n'hi ha moltes, és clar que sí. I fem feina en això, en poder tenir un pacte educatiu, en poder tenir una llei d'educació.

Efectivament, encara tenim massa aules modulars, jo li he intentat explicar a la meua primera intervenció i a la rèplica, quan no has planificat prou és molt difícil poder tenir de cop totes les escoles que volem, és que no és possible. Però el nostre compromís s'executa, nosaltres varem dir: d'aquí a final de legislatura volem disminuir un 60% les aules modulars, i ens trobam en aquesta línia de treballa, perquè tenim inversions programades d'escoles noves que començaran i d'ampliacions que començaran, que ens permetran reduir aquestes aules modulars, aquesta és la voluntat del nostre govern.

I en aquesta línia, i li vull dir, fa molt bona feina l'IBISEC, i la gent que tenim allà i la Conselleria d'Educació fan una feina bona en la millora de les inversions educatives, però, és clar, no ho farem d'un dia per l'altre, perquè és impossible, és materialment impossible.

Quant a allò del Defensor de l'Usuari a la sanitat pública, sé que hi havia el compromís del 17, haurà de ser en el 18, perquè no ho hem pogut tenir a temps per fer-ho en el temps de l'any 2017 i amb els plans de salut es treballa.

Amb el decret de salut i el català, jo crec que ho he explicat, i crec que ens entenem i crec que fins i tot podem estar d'acord amb moltes coses; nosaltres veníem d'una època on el català va ser perseguit d'una forma molt dura per part dels qui governaven, i no té res de lògic, quan tu tens una normativa que empara el contrari i la normativa és l'Estatut d'Autonomia, és la Llei de normalització lingüística, és l'Estatut Bàsic dels Treballadors Públics a nivell estatal, que diu que allà on hi ha dues llengües cooficials, l'administració ha de proveir les necessàries modificacions per demanar el coneixement del català, és que això ho diu la mateixa norma bàsica. Per tant, nosaltres actuam amb molta conseqüència, i a la Llei de funció pública aquesta esmena no es va plantejar ni tan sols, perquè crec que era normal que, després d'on veníem, es tornàs a la normalitat també amb la llengua catalana.

I en salut, que vostè sap que la mateixa llei deia que s'havia de fer un decret específic, plantejam una cosa que em sembla també molt lògica, perquè si a tots els funcionaris públics els demanam el requisit del català, és lògic que també s'ho puguin treure els professionals públics de la salut pública, em sembla que és lògic. Però què diem? Com que hi ha categories que són deficitàries, les que siguin deficitàries tendrem un plantejament de dos anys per poder tenir el requisit de català, i crec que això és raonable, és raonable, perquè pot compatibilitzar perfectament el dret lingüístic del ciutadà amb el dret a l'atenció sanitària i a l'excel·lència en l'atenció sanitària. No passin pena d'això, aquesta línia de treball és la que aconseguim.

Per cert, és la lògica que sempre s'havia aplicat abans que entràs la dèria terrible contra la llengua pròpia d'aquestes illes durant la passada legislatura, i que crec que vostès de vegades n'han fet massa seguidisme.

Pobresa. Jo he dit moltes vegades que encara hi ha molta gent que no té les condicions de dignitat que necessita, que és just tenir, i que treballam per a això. Ara, també hem de dir la veritat, hi ha 79.000 persones menys en situació de pobresa, i no ho diem nosaltres, ho diuen tots els informes. I per què n'hi ha 79.000 menys? Perquè hi ha un govern d'esquerres que s'ha implicat en això i ha posat una renda social, i funciona. I fa feina amb els consells insulars amb les rendes mínimes d'inserció, i funcionen. I hem fet polítiques actives d'ocupació per a les persones que es trobaven en aquesta situació, i els aturats de llarga durada que ara tendran un pla específic del Govern, va d'això, Sra. Huertas.

I quan fem polítiques actives per als menors de 30 anys, va d'això; i quan fem polítiques actives per a les dones, sobretot, i per a les majors de 45 anys, va d'això. I per això aconseguim

que hi hagi menys persones en situació de pobresa, i ho aconseguim gràcies a polítiques clares i valentes d'esquerra, les que aplica aquest govern i que pactam i fem feina junts amb els consells insulars i amb els diferents ajuntaments.

I no sé amb qui parla d'Eivissa, no ho sé, no ho sé, però la realitat és la realitat i és la que jo li he dit, i els números canten i els projectes d'ITS són molt potents per a l'illa d'Eivissa i són molt bons i són molt consensuats i aniran molt bé.

Però vull fer referència a una altra qüestió que parlava abans, política d'habitatge. Hi ha hagut un 9,2 menys de desnonaments, també gràcies que hi ha hagut política d'habitatge des que hi ha aquest govern, que no n'hi havia abans, també gràcies. I política d'habitatge n'hi ha des del Govern, l'Ajuntament de Palma hi fa molta feina i altres institucions que hi fan molta feina i que no n'hi feien abans.

I a Eivissa, ahir vaig anunciar un pla d'habitatge molt potent, un pla d'habitatge ambiciós, un pla d'habitatge compromès pel nostre govern, que ve precedit de tota una política d'habitatge, d'aconseguir més parc públic d'habitatge, d'adequar el parc públic a les rendes socials de la gent que ve d'una època en què, ja ho he explicat abans, es venien solars, es venien patrimoni i no hi havia cap planificació de noves promocions. Bé, idò en tirarem 16 endavant, i d'aquestes 206 a Eivissa. Tenim un conveni amb l'Ajuntament d'Eivissa per fer-ne 127.

Per tant, no em diguin que no feim política d'habitatge, no em diguin que aquest Govern no està compromès amb això, no em diguin que no som sensibles a una realitat, que és que Eivissa té una dificultat més gran i per això també ja duim un any suplementant les ajudes del Pla d'habitatge estatal, que només arribaven per a lloguers de 600 euros i a Eivissa i Formentera hem suplementat fins a 800 i l'any que ve en farem fins a 900 totes les illes. Per tant, s'ha de fer més? Sí, però anam en la bona línia.

I després de les apreciacions que han vengut a les rèpliques del Grup Mixt, corrobor que, efectivament, anam en la bona línia, que les polítiques públiques que estam tirant endavant consoliden un projecte millor per als nostres ciutadans i ciutadanes, i jo esper tenir el seu suport en alguna d'aquestes polítiques que, Sr. Pericay, vostè apuntava que està d'acord, que veu compromeses del discurs que jo vaig anunciar ahir i que vostès les veuen positives per a la ciutadania de les Illes Balears.

Per tant, que Ciutadans ens doni suport en aquestes propostes també enforteix el meu govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Passam idò al torn d'intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Andreu Alcover.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si em permeteu la broma, ja sé que ara tothom esperava que parlés el Grup Socialista a darrera hora...

(Algunes rialles)

No i realment és un handicap parlar el darrer en un debat de la comunitat, perquè evidentment jo que tenia un cert discurs, evidentment tot està trepitjat, perquè tot s'ha dit vint vegades i així i tot miraré de fer un esforç i miraré de no repetir aquelles coses que s'han dit..., alguna d'elles evidentment serà inevitable, però crec que almanco aconseguiré fer un discurs una mica original.

Què espera la ciutadania del debat de política general? Entenc que per a l'oposició pot ser un escenari propici per a la crítica a aquelles polítiques que de governar no hauria duit a terme i a les quals al llarg d'aquests anys s'ha oposat al Parlament. Quan aquesta crítica és constructiva, benvinguda sigui, ajuda a millorar les polítiques del govern de torn i en definitiva ajuda a aconseguir el gran objectiu que hauriem de tenir tots els diputats i diputades que seiem en aquests escons, millorar la qualitat de vida dels ciutadans d'aquesta comunitat. Ara bé, per tal de garantir que aquesta crítica sigui constructiva, estarem d'acord que ens convindria que els arguments de l'oposició i també el dels partits que donen suport al Govern, estiguin basats en dades objectives. Intentem allunyar el debat de percepcions subjectives que l'únic que intenten és erosionar l'adversari per treure un rèdit polític i no ajuden a aconseguir en absolut l'objectiu a què abans feia referència. Aquí he de dir que el sentiment és agredolç perquè n'hi ha hagut un poc de cada, diria que no ha estat dels pitjors debats de la comunitat en aquest sentit.

Com dic, també és necessari que els partits que donam suport al Govern facem aquest exercici d'intentar extreure'ns de les nostres particulars percepcions, sempre respectables i legítimes, i enfoquem el debat a la realitat més objectiva, amb el convenciment que aquest fet ens ajudarà a prosperar ans al contrari. Al cap i a la fi, diria que el que s'espera d'un debat d'aquestes característiques és ben senzill, fer balanç del que s'ha fet, retre comptes, analitzar la situació políticoeconòmica i plantejar reptes que ens depara el futur immediat, és a dir, el proper any.

Fa dos anys i mig que el Govern gestiona la nostra comunitat, hem passat l'equador i per tant, estarem d'acord a afirmar que el gruix de les polítiques que s'haurien d'haver duit a terme ja s'haurien d'haver enllestit, o haurien d'estar iniciades, perquè el temps que queda de legislatura és certament breu. El gran debat és -i s'ha repetit aquí- si els ciutadans d'aquesta terra viuen millor o viuen pitjor que abans de començar i jo crec que és objectivament constatable que hi ha un sentiment que es viu millor.

Per fer balanç del que duim de legislatura, m'agradaria recordar com vaig fer l'any passat, que aquest executiu té una gran diferència respecte l'executiu anterior, que no percebuda i publicitada deixa de tenir importància. Aquesta diferència no és altra que el full de ruta, el llibre de capçalera, els anomenats

“Acords pel canvi”, accessibles a la web amb un clic per a tota la ciutadania. Aquest fet no hauria de ser en si mateix cap notícia destacable, però realment quan veim el que va passar a l'anterior legislatura i el que està passant al nostre voltant més proper, que se'ns dubte incideix en la nostra comunitat, un compromís per escrit i ratificat per tots els partits que sustenten el Govern, s'agraeix.

Sota el meu punt de vista com a ciutadà, els diferents governs haurien de ser examinats i fiscalitzats per la ciutadania, no només pels resultats de les seves polítiques, sinó també per com arriben a aquests resultats. En efecte, un executiu evidentment pren decisions, aquest fet suposa inexorablement que s'equivoqui un percentatge d'aquestes decisions. No passa res, ni hauria de passar res, tothom es pot equivocar, només faltaria! El que és imperdonable, però, és la traïció als ciutadans, això no es persona. S'estarà d'acord en l'obertura del centres de salut els horabaixes, de la renda bàsica, en l'impost turístic, en la regulació del lloguer turístic, per citar exemples, però el que és indubtable és que tots els partits que donam suport al Govern, amb una figura o una altra, l'havíem proposat en els nostres respectius programes electorals i així es va plasmar en els “Acords pel canvi”. Ningú doncs no pot acusar-nos d'haver traït la voluntat dels nostres votants.

I si aplicam la progressivitat dels impostos és perquè també ho prometérem, no només en els programes electorals, sinó també en els “Acords pel canvi”. Els record que som en el tram baix de fiscalitat d'Espanya, per tant, per damunt nosaltres hi ha comunitats del Partit Popular, que sempre, històricament, estadísticament, ha pujat tots els impostos que se li han posat al davant. I evidentment, només quan és a l'oposició ofereix pactes de baixar impostos, quan governa no ho fa...

(Alguns aplaudiments)

Quan governa no ho fa, Sr. Company, estadísticament vostès no ho han fet, estadísticament, històricament no s'ha fet. Per tant, no vengui a dir ara que és a l'oposició que s'han de baixar impostos, perquè la nostra política fiscal també està ben clara.

Ho repetesc, ens podem equivocar, hem d'intentar per una banda minimitzar l'impacte de les errades i sobretot saber quan ens equivocam per no incidir i reproduir l'errada. El que no podem consentir de cap manera és traïr la confiança de la ciutadania, això no es perdona. I encara que sigui a tall d'exemple, permetin-me referir-me al programa electoral del PP de l'any 2011 per comparar, en matèria per exemple de sanitat, l'any passat vaig fer educació i hisenda i enguany faré sanitat. Encara que sigui només per veure les diferències entre uns i altres. Aquestes eren les mesures, el vaig agafar en castellà, “una sanidad moderna y eficiente, una sanidad para todos”, 20.000 targetes sanitàries llevades. “Un espacio sociosanitario de primer orden en todas las islas”, varen prometre reformar Can Misses i Son Dureta, tal vegada per això tornaren Verge del Toro a la Tresoreria General.

(Alguns aplaudiments)

“Reformaremos el Hospital de Manacor”, aquesta és especialment greu, no perquè sigui manacorí com el Sr. Nadal,

sinó perquè varem trobar una adjudicació feta i ni li varen iniciar, l'adjudicació de les obres estava feta i no es va fer. “Plan de infraestructuras necesarias”, no en feren ni una de les que estaven previstes. “Potenciaremos los programas de promoción de la salud”, varen retallar un 50% el pressupost. “Reducción de las listas de espera”, a juny de l'any 2012 més de sis mesos per operar-se, juny de l'any 2015 hi havia 2.300 persones. Altres dades, el 2011 s'esperaven 50 dies, el 2015, 112 i ara 70. La darrera, “racionalizaremos el tiempo asistencial”, varen tancar els centres de salut els horabaixes.

(Remor de veus)

Especialment important és aquest exemple, aquest i d'altres, perquè amb aquestes promeses vostès varen aconseguir 35 diputats, la major majoria absoluta de la història democràtica d'aquestes illes, molt de mèrit. Ara, en la rendició de comptes dels resultats d'aquestes promeses, varen passar a 20...

(Alguns aplaudiments)

Això ens hauria de fer cavil·lar, varen fer un ple al 15 que es diu. En fi, podríem continuar fins demà.

En contraposició un full de ruta clar, el d'“Els acords pel canvi”. Tenim molt clares les prioritats: rescat de la ciutadania, foment de l'ocupació, redistribució de la millora econòmica, etc. Els grans objectius de l'inici de legislatura continuen plenament vigents. La tasca ni s'ha acabat ni s'acabarà. Les mesures importants d'aquest executiu estan basades en aquest document i cap d'elles, que jo en tenguí coneixement, no contravé directament cap dels postulats, no només d'“Els acords pel canvi”, sinó dels programes electorals dels partits que donen suport al Govern.

Passem a més dades objectives. Ja fa molts d'anys, molts, que els debats de la comunitat, sobretot per part del PP, vénen capitalitzats per les dades econòmiques i aquesta és una errada que ara no es fa i això no deixa de ser una bona notícia, és una bona notícia que en el Govern del pacte en el debat de la comunitat no es parli massa de la part econòmica. Jo en vull parlar, jo en vull parlar perquè crec que seria injust no parlar-ne quan són tan bones, malgrat no siguin la clau de volta.

Deixau-me començar aquestes tres dades, amb aquestes dades amb les tres demandes més importants que té la nostra economia, crec que de manera objectiva i compartida: un nou model de finançament, que després de la compareixença de la consellera i del doctor López Casasnovas aquí ja s'ha manifestat molts de dubtes que pugui anar en el sentit que interessa a la nostra comunitat; i un REB que compensi els costos de viure en unes illes, no entraré en detall, en aquest cas almanco sembla que la predisposició del Govern central és inicialment diferent i la possibilitat d'iniciar una negociació real agafa cos, tot i que també estic d'acord amb el Sr. Font que això abans de final d'any jo no ho veig. No vull oblidar la importància que tendria per a la nostra comunitat l'acceptació d'una reivindicació justa com és la condonació de part del deute que tenim per mor de l'infrafinançament històric. Per tant, torna a ser important no deixar passar l'oportunitat de reivindicar amb una veu única a Madrid. No són, evidentment, les úniques demandes, però sí les més importants. És vital per

garantir el benestar no només de les següents generacions sinó també de la nostra aconseguir un finançament just que es basi en el principi d'ordinalitat, un REB que compensi de manera justa els costos de viure a les Illes i la condonació de part del deute.

Sra. Presidenta, té el nostre suport més sincer i entusiasta per fer una reivindicació efectiva i dura a Madrid. Faci el que cregui que hagi de fer, comptarà amb el nostre suport. No afluixi, que el futur nostre depèn d'això, i en aquest cas sí que el fi justifica els mitjans.

Anem amb més dades objectives, i com l'any passat vaig fer utilitzaré les dades utilitzava el Partit Popular per defensar la seva gran gestió en el debat de la comunitat, un rere l'altre. Comparem-les i atès que són dades objectives no hi haurà discussió, o almanco no hi hauria d'haver.

Primera, dèficit. Dada objectiva. El PP només va complir una vegada i perquè Montoro va ampliar el marge, això és objectiu. El pacte, l'any 2016 va tancar amb un dèficit del 0,46 quan el límit era del 0,7. Va complir amb escreix. Per a l'any 17, que encara no està tancat evidentment, també es complirà amb el límit del 0,6 ja que segons la darrera dada disponible, que és de juliol, hi havia un superàvit d'un 1,11 enfront del 0,87 que hi havia l'any 2016 de superàvit i el 0,19 de l'any 2015 de superàvit. Per tant, es consolida aquesta millora econòmica. S'ha reduït i es compleix el dèficit retornant bona part dels drets furtats pel PP la legislatura passada, i -recordada objectiva.

Vull recordar com anècdota si més no el que deia el president Bauzá referent al dèficit, entre cometes, "hem encertat en el diagnòstic i en la presa de decisions i avui podem dir que el descomunal dèficit públic de la nostra comunitat, producte de polítiques equivocades, es troba controlat i és el camí correcte de la seva reducció. Aquest ha estat un del gran motor de la recuperació que avui viuen les Illes Balears", després posava alguns aplaudiments, ho dic perquè...

Bé, arribam a la conclusió de si és control del dèficit és un dels motors més grans de la recuperació econòmica aleshores el pacte ha suposat una benzina molt major perquè ha controlat molt més el dèficit que no el controlava el Sr. Bauzá. Són dades objectives, objectives.

(Remor de fons)

Deute. El deute. Un altre mantra, el deute. Dades del Banc d'Espanya, per tant, no les discutirem. 2011, 4.774 milions d'euros. 2015, 8.281, 3.507 més. 2016, 331 més. I 2017, 342 més. És evident que el recurs del deute és un recurs molt menys utilitzat per aquest govern. Això encara s'evidencia molt més si ho miram amb relació al PIB, també són dades del Banc d'Espanya, per tant, objectives. L'any 2015 tenim un deute amb relació al PIB del 30,9 i l'any 2017, el segon trimestre de cada un, el segon trimestre de l'any 17 de 30,7. Hem baixat 2 dècimes el deute amb relació al PIB. Es diu aviat, hem baixat el que vosaltres tant ens reclamau, s'ha baixat 2 dècimes amb relació al PIB el deute. Aquesta dada encara adquireix major importància si la comparem amb l'evolució del deute de la resta de les comunitats autònomes que passaren d'un 23,7 de deute

amb relació al PIB a un 25,1. És a dir, un 1,4 més. Imaginin, la resta de comunitats un 1,4 més, nosaltres un 0,2 menys.

Creixement econòmic. Mentre el segon trimestre de 2015 l'economia balear pujava un 2,8 el segon trimestre de 2016 ho feia a un ritme del 4,2 i el segon trimestre de 2017 un 3,9. Més del doble que la zona euro i la comunitat que més creix de tot l'Estat. Com va recordar la CAEB i ahir la mateixa presidenta l'economia balear ha assolit la velocitat per seguir avançant sense grans friccions. Gran mèrit. Però no és només això, històricament els registres actuals són superiors a l'anterior fase expansiva, l'element diferencial d'aquest és el major equilibri intersectorial. És a dir, creixem millor. I record que fins aquí són dades objectives.

Ocupació, la quarta branca de la part econòmica. El va fer gran argument el PP l'anterior legislatura, vegem com es comporta. Balears és l'única comunitat autònoma que ja ha recuperat tota l'ocupació perduda amb la crisi, hi ha més de 50.000 llocs de feina més que l'any 2007, que es diu aviat. S'han incrementat un 13,6% els afiliats entre setembre de 2015 i setembre de 2017, màxim històric d'afiliacions el juliol de 2017 amb 562.423 persones, l'atur entre setembre de 2015 i 17 ha caigut en 14.116 persones que suposen un 25%, ... En fi, dades excel·lents que si les combinam amb les recents signatures de convenis de comerç i hotelaria, juntament amb el Pla de lluita contra la precarietat laboral, començam a albirar la llum per a una bona part dels treballadors de la nostra comunitat.

El cinquè i darrer punt era el període mig de pagament, un punt que l'any passat era negatiu, perquè havíem empitjorat, però que enguany, bé, s'ha fet molt bé la feina i s'ha millorat moltíssim. Aquest també era un tema recurrent i el que millor comportament ha tengut aquest darrer any. Anem amb les xifres. Des que es calcula el període mig de pagament el PP va pagar en una mitjana 55,38 dies, la darrera dada de setembre de 2017 era que pagàvem a 23,72. Bastant menys de la meitat, i fins i tot el juliol es va baixar a 20 dies, de 20 dies. No es pot dir que paguem malament, sobretot si ens comparem amb les altres administracions.

Bé, hem repassat de manera objectiva els cinc indicadors econòmics dels quals el PP i el Sr. Bauzá feien bandera, objectivament hem millorat en tots i cada un, en tots, i no només el president Bauzá, aquí també hi havia alguns aplaudiments a les actes perquè vostès eren entusiastes d'aquestes dades, ara veig que no se'n recorden massa, però vostès eren entusiastes d'aquestes dades.

(Alguns aplaudiments)

No, eren entusiastes d'aquestes dades.

Un cop analitzats els indicadors econòmics deixin-me fer unes altres reflexions, i també intentaré ser objectiu. Per a mi, i crec que també per a la resta de partits que donen suport al Govern, el gran mèrit de la gestió d'aquest govern no és necessàriament els resultats econòmics, cosa que evidentment agraïm i valoram, sinó el fet que aquests resultats s'han aconseguit redreçant les polítiques de retallades que va fer el PP la passada legislatura començant un dels grans objectius

d'aquests quatre anys: el rescat ciutadà. Aquest és el gran mèrit de la gestió d'aquest govern.

Però, com dic, per a aquest govern la gestió econòmica no és la clau de volta de totes les seves polítiques, aquestes, ja ho he dit, estaven reflectides en els acords pel canvi. Sense ànim de ser reiteratiu ni excessivament extensiu, se n'han dit moltes, però també intentant ser objectiu deixau-me fer un retrat de l'estat de la qüestió del document d'"Els acords pel canvi", un retrat subjectiu, em puc equivocar, però he volgut fer un estat de la qüestió. No entraré en el detall de les mesures assolides ni en les que estan en procés, atès que ahir la presidenta ja en va retre compte i avui, evidentment, la resta de portaveus. Ni m'aturaré tan sols en aquelles que encara no s'han iniciat. Així i tot crec necessari fer una referència perquè és un document que constantment surt a col·lació en el debat polític.

"Els acords pel canvi" contenen 149 mesures agrupades en cinc temàtiques: rescat de la ciutadania, diàleg i radicalitat democràtica, marc institucional i autonomia financera, pacte social i educatiu acord per la competitivitat i model productiu, i pacte pel futur sostenible. Si no m'he descomptat, perquè em puc haver descomptat, hi ha alguna que jo entengui que està fet pugui estar encara en procés o una que està en procés pugui no estar feta, n'he compta 81 que s'han assolit, 43 que estan en curs i jo no tenc constància de 25 que s'hagin iniciat, la qual cosa no vol dir que no s'hagi iniciat alguna. D'aquestes darreres també caldria analitzar quin és el motiu perquè moltes vegades és la interacció d'altres actors en la consecució d'aquest objectiu. Tot plegat, però, sembla un bon ritme d'execució dels compromisos assolits, atenent que tot just hem creuat l'equador de la legislatura.

No entraré a valorar, com he dit, ja s'ha fet massa extensiu en aquest debat de la comunitat, les mesures del document, tan sols permetin-me fer una referència a una actuació que apunta cap un dels grans objectius de la legislatura: un major i millor repartiment del creixement econòmic. Efectivament, són innumerables les vegades en què des de diferents membres del Govern havien instat a un major reconeixement laboral per la via retributiva. Primer el conveni de comerç i finalment el conveni d'hoteleria, amb un increment del 17%, permetrà un avanç molt gran en aquest millor repartiment dels beneficis de la principal activitat econòmica. Cal agrair a patronal i sindicats la voluntat d'acord i al Govern l'eficax mediació. Enhorabona, Sr. Negueruela, sens dubte una gran notícia i millorarà l'economia, perquè entenem que puja més el PIB quan més repartits estan els doblers que si es concentren en una mateixa persona. Ja va posar un exemple aquí, que si Bill Gates es trasllada aquí, s'empadrona aquí, el PIB pujarà molt, però realment l'economia no es dinamitzarà molt més, i tant de bo vengui i s'empadroni aquí, no és que...

(Remor de veus)

Finalment permeti'm que faci una reflexió, m'agradaria fer una reflexió que té a veure en la situació del país en què es troba immers. Com a reflexió reconec que és subjectiva, però crec que també està basada en dades que podem considerar objectives. He estat pensat molt en el tema de Catalunya, tema territorial, la situació, i crec que la conclusió a la que arrib, record que és una conclusió subjectiva, ara intentaré que les

dades siguin mínimament objectives, és que el país ha arribat a aquesta situació perquè el PP sempre fa tard, sempre fa tard!

(Remor de veus)

No sé si a consciència, no sé si a consciència, però sempre fa tard. I aquest fet ha estat i és una rèmora en el progrés de l'Estat i el que és pitjor fins i tot, com ha passat en l'actualitat, el fa posar en perill i això evidentment encara és més delicat. Sustentaré aquesta afirmació amb dades històriques i si no em contradiuen els propis membres del PP, objectives. Són exemples de polítiques amb les quals el PP en el seu moment no només s'hi va oposar, sinó que fins i tot va fer tot el que va poder perquè no es duguessin a terme. Al cap i a la fi totes aquestes polítiques han acabat consolidades en la nostra societat i fins i tot el propi PP les defensa. N'he fet un recull, no és exhaustiu ni cronològic, anava apuntant.

Començ enrere, la Llei del divorci. Vostès s'hi varen oposar amb vehemència i ja ningú no discuteix la Llei del divorci...

(Alguns aplaudiments)

La Llei de l'avortament, la Llei de sanitat universal, la Llei general de sanitat, no hi varen donar suport. I ara qui discuteix això? La llei cremallera, ens varen fer una campanya brutal, varen arribar tard, ara no es discuteix això, sempre fan tard en això. Més delicat, varen arribar tard a ser conscients que no hi havia armes de destrucció massiva a Iraq i que no havien d'anar a les Açores, varen arribar tard! I car que ho hem pagat i molt car que ho hem pagat. Varen arribar tard que l'11-M no va ser ETA. Què hem de dir de la Llei de matrimonis de persones del mateix sexe, no hi varen arribar tard amb la campanya que varen fer, senyors del PP? I la Llei de dependència? I la Llei de prohibició de fumar en llocs públics, no hi varen arribar tard? Qui és que la discuteix ara? Se'n recorden de Rajoy dient, "¡viva el vino!"...

(Remor de veus)

Això era la campanya en contra de la Llei de prohibició de fumar en llocs públics! Era això, no hi varen arribar tard? Se'n recorden de la campanya que varen fer a Zapatero quan va pujar 2 punts l'IVA? Se'n recorden de la campanya de recollida de signatures i vostès quan varen entrar al cap de tres mesos la varen pujar 3 punts. Havien de fer aquesta campanya? Varen arribar tard a reconèixer que l'IVA s'havia de tocar, varen arribar tard. Varen arribar tard a reconèixer que la política antiterrorista del Sr. Zapatero era la correcta, bàsicament perquè va acabar amb la violència d'ETA.

(Alguns aplaudiments)

Jo li record, vostès fins i tot li deien etarra a Zapatero, etarra li deien i va acabar amb ETA. Almanco ETA va acabar amb el seu mandat, per tant, devia ser conseqüència també de les polítiques del Sr. Zapatero. I vostès s'hi tiraven a la jugular.

A ser conscients de la importància del canvi climàtic, encara no ho han agafat, arriben tard...

(Remor de veus)

Al carril bici, al carril bici. Crec que també, això és una opinió personal, aquesta no és tan objectiva, crec que també arriben tard a regular el benestar animal, en 20 anys estic convençut que defensaran aquestes polítiques que aquí acabam d'aprovar fa un parell de mesos.

(Alguns aplaudiments)

També arriben tard a reconèixer que el lloguer en plurifamiliars s'havia de regular i arriben tard que l'impost de turisme sostenible evidentment és una bona idea. Hi arriben tard, benvinguts, eh?, benvinguts, però arriben tard, hem perdut mil milions d'euros d'inversió que aquesta terra no es podia permetre. I encara, pel que he sentit avui matí del Sr. Company, arriben tard a assabentar-se, i això que ho vaig dir l'any passat, el Sr. Company no hi devia ser, com avui que tampoc no hi és, no hi devia ser i no s'han assabentat que la Sra. Armengol quan va ser presidenta del Consell Insular de Mallorca, va tancar els quatre anys en superàvit.

(Alguns aplaudiments)

Va tancar els quatre 4 anys en superàvit! I avui el Sr. Company ha reiterat aquí una altra vegada que havia fet fallida el consell insular. Molt bé! Idò els quatre anys de superàvit, dades objectives i intervingudes també per la Sindicatura de Comptes, eh? Que tampoc no és...

N'hi ha moltes més de polítiques, hi ha molts més exemples. Podria seguir fins demà..., però m'atur aquí.

(Remor de veus)

I diré la clau, crec que és la clau. De totes aquestes n'hi ha una que ara adquireix major importància, atesa la greu crisi territorial en què està immers el nostre país. Efectivament cal recordar que l'any 78 AP es va abstenir en el referèndum de l'actual Constitució, no li varen donar suport vostès...

(Remor de veus)

Vostès com a hereus de l'antic AP, no li varen donar suport a l'actual Constitució. Anys més tard s'han convertit en els seus principals defensors, ara tot allò que sigui la Constitució no es pot tocar ni una coma. Tanca fins i tot, quan tota la societat en general i el PSOE en particular ja fa anys que reclama la seva modificació per millorar l'encaix territorial de les diferents comunitats autònomes amb l'Estat, s'hi han negat reiteradament. Tornen arribar tard! I vaticín...

(Alguns aplaudiments)

I vaticín que aviat hauran d'obrir les negociacions per modificar-la a corre-cuita i de mala manera, tard! Arriben tard!

(Alguns aplaudiments)

La proposta del PSOE és un estat federal, és una solució per discutir, evidentment, s'ha d'elaborar. De fet, federal ve del llatí *foedus* que vol dir pacte, s'ha de negociar, s'ha de pactar. Bé, el que és indubtable, però, és que si haguéssim començat a dialogar quan el PSOE ho deia, la situació actual seria molt

millor. D'això jo no en tenc cap dubte. Directament relacionat amb l'anterior, crec que és evident que ara som conscients que varen arribar tard evidentment, com sempre, que no havien d'haver fet mai una campanya de recollida de firmes contra l'Estatut de Catalunya, mai! Un error històric!

(Alguns aplaudiments)

Un Estatut votat pel 85% dels representants del poble català, ni l'havien de recórrer davant el Constitucional. Arriben tard! Fins i tot recorregueren articles calcats de l'Estatut valencià i andalus, que vostès havien votat a favor en els seus respectius parlaments...

(Alguns aplaudiments)

I faig una pregunta, a qui li va semblar bona idea? A qui li va parèixer que això era una bona idea? Perquè els resultats han estat dramàtics, dramàtics, han estat dramàtics els resultats! I encara ho poden ser molt més, encara ho poden ser molt més. I tot prové d'allà, que cara haurem pagat aquesta errada! Un altre cop s'adonaren tard de l'errada. Esper que algú encara ho pugui arreglar, però si realment ha de ser el mateix que cercava les firmes contra l'Estatut, permetin-me que tenguí els meus fundats dubtes.

Una altra política en la qual el PP arriba tard és el diàleg amb Catalunya, totes tres com veieu relacionades. Fa anys que des del PSOE insistim que cal una solució política al conflicte i per tant, dialogada. Així ho va reclamar Alfredo Pérez Rubalcaba en el debat de l'estat de la nació de l'any 2013, fa més de quatre anys, però ja feia temps que ho veníem reclamant. Algú té dubtes que si haguéssim començat a parlar aleshores, la situació territorial de l'Estat seria millor? Tornen arribar tard, el problema aquesta vegada és que no s'acaba de veure ben bé quin serà el desenllaç final del conflicte. Esperem que no sigui massa tard, com he dit, per trobar una solució innòcua, sobretot innòcua, per als interessos de tothom i d'impossible retorn a la normalitat que ens havia portat la Constitució.

Ja per acabar, com he comentat abans, de les 149 mesures que contenen els acords pel canvi, encara n'hi ha que no estan enllestides. S'ha fet molta feina, això és indubtable, però inevitablement se n'ha de seguir fent molta més; ni l'hem acabada ni l'acabarem. Valoram molt positivament les mesures proposades ahir, a tall d'exemple -sense ser molt rigorós- les del Pla d'habitatge; les bonificacions fiscals -per cert, bonificacions fiscals suposa reducció fiscal, això no basta per aprovar els pressuposts, no?, és una petita...-; la política energètica, importantíssima l'aposta de futur en la política energètica; o l'aposta per la innovació i el rescat del talent, per posar alguns exemples.

Ara bé, i pel que fa al futur immediat, els reptes que se'ns plantegen vénen inexorablement condicionats per l'aprovació d'uns bons pressuposts els propers mesos, d'aquesta no ens n'escapam, així com les lleis tan importants com la d'urbanisme, la del canvi climàtic, la d'habitatge, el Pla d'indústria o el pacte educatiu, per citar uns exemples. No intentaré ser rigorós perquè tanmateix ja s'han dit tots. També caldrà donar continuïtat al Pla contra la precarietat laboral, al

Pla d'infraestructures educatives, iniciar les inversions previstes en habitatge i del nou projecte energètic, tan necessàries. Evidentment seguirà essent vital la negociació d'un bon REB i caldrà veure com es tanca, si és que es tanca, el nou model de finançament autonòmic i com evoluciona la petició de condonació del part del deute.

Des del Grup Parlamentari Socialista us volem donar l'enhorabona per aquests dos anys i escaig de gestió, que ha sabut capgirar la situació de la qual proveníem, i us encoratjam a mantenir ferm el pols per emprendre les polítiques que calen per a aquesta terra i defensar els interessos de la nostra comunitat. En aquesta tasca sempre ens tendreu al vostre costat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alcover. Passam al torn d'intervenció de la Sra. Presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Alcover, per la intervenció com a Grup Parlamentari Socialista, on ha posat de manifest una cosa que jo no tenia cap dubte, que és la defensa acèrrima d'unes polítiques diferents en aquesta comunitat autònoma, la defensa amb força dels ciutadans d'aquestes illes, d'una forma de fer política en què centram tota l'acció del Govern, tota l'acció pública en allò que és realment important, que són els ciutadans d'aquesta terra, de les quatre illes, de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera; que ho feim amb decisió, ho feim amb valentia; que ho feim gràcies a un full de ruta pactat, que jo pos una vegada més en valor la capacitat de diàleg i de consens que ha fet possible que aquest territori, aquesta comunitat autònoma funcioni molt millor, i que les polítiques que es prenguin són exemple a molts altres llocs a Espanya, i és veritat que altres governs autonòmics -els de dretes sobretot, clar- no ens han copiat cap mesura de les que feim, però sí que les posen molt en valor moltes persones, entitats de reconegut prestigi de tot Espanya.

La renda social és un exemple que s'està mirant a altres comunitats autònomes; el pacte contra les violències masclistes és un exemple en què la comunitat valenciana està treballant; la decisió de retornar la targeta sanitària a les persones immigrades és un exemple que s'està copiant a altres llocs. Fins i tot l'impost de turisme sostenible sé que s'està valorant per altres territoris d'Espanya, perquè són polítiques decidides, valentes, que han canviat moltes coses en aquesta terra i que serveixen de base també a altres llocs, i crec que està molt bé que per primera vegada ens comencin a conèixer per polítiques en benefici de la gent, per polítiques progressistes, per polítiques d'esquerres, per polítiques compromeses, per polítiques que donen els seus fruits. El Pla de precariatat laboral ha estat exemple a nivell estatal... Moltíssimes coses.

Per tant crec que anam per bon camí, que el full de ruta que molt bé deia el Sr. Alcover dels acords de governabilitat s'està

complint. Per tant ha passat també a la història allò de polítics que prometien una cosa i després, quan començaven a governar, feien el contrari, perquè efectivament el Partit Popular està molt acostumat a això: en campanya electoral promet una cosa i quan governa fa la contrària o la fa diferent. Jo crec que aquesta nova forma de fer política, de fer uns compromisos públics, d'assumir un document, que a més de forma permanent amb la comissió de seguiment es va valorant la feina que s'està fent, i posant en discussió la rapidesa o no d'algunes mesures, la necessitat de canviar-ne algunes altres... Per tant tot aquest mètode de feina que estam practicant i que vull agrair als grups parlamentaris que donen suport al Govern crec que també funciona.

Vostè explicava molt bé el model d'illes que estam treballant, que efectivament no és una legislatura, que són moltes més; que efectivament estam plantejant un projecte de futur per a les nostres illes basat en els drets de ciutadania, basat en l'apoderament dels ciutadans i les ciutadanes, sobretot dels més dèbils; basat en una diversificació econòmica necessària, en creació de llocs de feina, que siguin de qualitat, en la redistribució de la riquesa, en una protecció especial i una cura especial del nostre paisatge, del nostre territori; una cura especial també de ser qui som i per tant defensar allò que ens fa diferents a la resta del món, defensar amb força les necessitats que tenim, i no li agraiem prou mai la defensa que vostè sempre fa dels comptes públics necessaris en aquesta comunitat autònoma i per tant com hem d'anar a Madrid junts, amb força, a defensar el règim especial i a defensar el sistema de finançament, i a defensar totes les polítiques econòmiques necessàries per poder garantir allò que -vostè ho explicava molt bé- que el Partit Socialista ha tengut sempre dins la seva senya d'identitat, que és la defensa de la igualtat, la defensa de la justícia social, la defensa dels treballadors i les treballadores, la defensa de tots aquells que, si no, són oblidats directament per les administracions públiques.

Per tant aquest full de ruta del Govern s'està complint, i vull acabar agraint al Grup Socialista, al Sr. Alcover, que a més ha dibuixat, com sempre fa, amb uns arguments forts, contundents, intel·ligents, ha dibuixat molt bé el que ha estat sempre la dreta en aquesta terra de les Illes Balears i a Espanya, i que les decisions que han pres a diferents moments de la història evidentment han tengut unes conseqüències, que després tornar enrere aquestes conseqüències sempre és molt més difícil, i no em cansaré d'explicar que fer política, governar, decidir, projectar, és prioritzar, i per prioritzar has de prioritzar bé i has de prioritzar les persones i has de prioritzar l'interès general, i això és una de les grans diferències que encara existeixen entre la dreta i l'esquerra. Per tant vull agrair-li les propostes; agrair-li també des del Grup Socialista, i això no és fàcil, una actitud reivindicativa amb el Govern de les Illes Balears, que crec que s'ha de mantenir, Sr. Alcover; agrair-li la intervenció d'avui, però agrair, i em deixaran que ho faci en primera persona, a tots els diputats i les diputades del Partit Socialista el suport que sempre també donen al Govern de les Illes Balears, i a vostè concretament, una gran persona, una gran polític, i un gran portaveu. Moltíssimes gràcies per la seva intervenció.

Vull agrair també a tots els grups parlamentari que formen part d'aquesta cambra el debat, les propostes, les idees, els suggeriments, i dimarts que ve tendrem el debat de les

propostes de resolució, i desitj que d'aquestes propostes de resolució hi hagi idees en positiu per seguir millorant la tasca que dia a dia està fent el Govern de les Illes Balears. I repetesc una vegada més: nosaltres tenim aquest full de ruta fixat, de canvi a la nostra comunitat autònoma, i sabem que en algunes coses ens equivocarem, i en això una vegada més diré que sempre demanarem disculpes i sempre serem exigents amb nosaltres mateixos. Ara bé, tenim la passió, la il·lusió i l'esperança de servir els ciutadans i de servir-los de la millor forma possible, que és fer feina intensament per millorar-los la qualitat de vida, per millorar-los el seu present, i sobretot pensant en el seu futur. Crec que tenim el full de ruta, crec que tenim el projecte adequat per a aquestes illes en el moment adequat, crec que l'estam aplicant i crec sincerament que això té gran futur per endavant.

Acab, després d'agrair a tots els diputats i les diputades la seva tasca, la seva espera avui durant els dos dies de debat, les propostes dels grups parlamentaris, i acab agraïnt també la feina i el suport que ens han donat tots els treballadors i les treballadores del Parlament per fer possible aquest debat de política general, a la gent que ha fet possible retransmetre'l als mitjans de comunicació i a la gent que ha fet possible traslladar les nostres propostes a la ciutadania, i d'una forma molt especial al servei d'interprets de la llengua de signes que també ens han acompanyat durant aquests dos dies.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, presidenta. Sr. Alcover, vol fer ús de la rèplica? Doncs donam per acabat el debat.

També, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus per unanimitat, record que els grups parlamentaris poden presentar les propostes de resolució fins al divendres a les deu del matí, d'acord?

Com que no hi ha més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS